2257
7551

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீமஹாபாரத

நச்சுப்பொய்கை விலாசம்.

தஞ்சை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அழகப்பவேங்கடாசல பண்டிதரவர்கள்

குமாரர்

ஷட்டாவதானம்.

வைரக்கண் வேலாயுதப்புலவர்

அவர்கள் இயற்றியது.

இஃது

ஸ்ரீமத் உபயவேதாந்த [illegible] வேதாந்த [illegible]

[illegible] ஸ்ரீமத் [illegible]

ஸ்ரீரங்காசாரியர்

திருவடிசம்பந்தியும் ஸ்ரீ [illegible] சபைத்தலைவரும் தெ. ஆச்சாரியரால் இராமாநுஜதாசர் [illegible] திருநாமம் பெற்றவருமாகிய

புதுவை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மு. ஸ்ரீநிவாசதாசர்

அவர்களது பொருளுதவியால்

சென்னை.

வேப்பேரி பாஸ்டர் அச்சாபீசில் அச்சிடப்பட்டது.

[illegible]

1880.

Registered Copy Right.

உ

விளம்பரம்.

இந்தப் புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னை காசிமேடு த. ஷ. வைரக்கண்வேலாயுதப்புலவரிடத்திலும், புரசைப்பாக்கம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜோஸியம் சோ. முத்திருளப்பப்பண்டிதரவர்களிடத்திலும், புதுவை பள்ளக்கடைத் தெருவில் ஆண்டாள் பஜனை சபைத்தலைவர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ மு. ஸ்ரீநிவாசதாசரிடத்திலும் புத்தகம் க-க்கு க-ரூபா விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளே.

சாத்துகவி.

அறந்தாங்கிக்கோட்டை.

ஜோசியம (பா. வீராபுரி ஸமுத்திரம்)

வெங்கடரமண ஐயர் செய்தது.

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

திருவகலாது செழிக்குமத்தின புரிகொண்ட புகழுடைத்
தரும, புத்திரன் வீமன் பற்குன னகுலன் சாதேவன்னொடு தமரா
புதின்மரை, வஞ்சனைக்கவற்றால் வனத்தினிலோட்டிப் பஞ்சவர்பா
ஞ்சாலி பாவியாள்கையிற், கன்னன் சகுனி மன்னர் மன்னனுடே
னொன்றுசேர்ந்தைவரைக் கொன்றிடநினையா, வுபகிடதப்பொரு
ளொருங்கே யுணர்ந்தோன றபகிலமாறுத்தன்மையினுளன், கான
மாமுனியைத் துளமாமுனியைவிட்; டழைப்பித்தவனுக் காம்படி
புரிந்து, பிழைசெய் கென்றனர் பீதகந் தந்தனர், பொன்னைக்
கொடுபோய்ப்புரிந்தனன் வேள்வியை,யன்னதிலிருந்தே பகங்காரத்
துட, னண்டம் பிரமாண் டம்பகிரண்டங், கண்டஞ்சாகா மெனடி
சைக்கடவுளுந், தன்வாய்ப்பெறுது தாக்குவனென்று, முனையுடன்
விரகுடனெழுந்தியபூதம் வாமுனியைவரை வதைத்திடுகென்றன, ஞன்
சதுவெழுந்தே யடவியில்வந்தது, தருமதேவதையரு டன்றுன்மா
ருதி, யாதியர்நால்வரு மாவமோர்புனலைப் பருகியேயிறந்தனர் பாஞ்சு
டனோாவண், பூதம்வந்தியவ் பொன்றிலரென்றே யெண்ணுபுசினத்
தொடு மீண்டியாமுனி, தன்னையுடித்தது வன்னதன்பின்ன றத்
தெய்வத்தரு ளாலுயிர்பிழைத்தன, ரன்னதற்கதையை யருந்தமிழ்ப்பா
டலி னியற்றினன்பண்டையபிர கன்வே, லாயுதனெனனும் பாயிர
புலவன னுறுபொருண்மை யறிந்திடவெமக்கு, மதிபோதாவென
வெட்கியேபிரம, ஞவிர்தப்பாயம் கொளித்தனள்வாணி, யகத்தியமி
தனை யறிந்திடவேண்டியே நகத்திடமுனியு மலயாசலத்தில், வருந்
தவம்புரிந்தே நூறுமுனிபாயிரு, ளைவர்கற்றுணர்ந்து நீகேடுசேடன்,
தன்னைகற்றதாற் சேடனை தம்பேர் தனைக்கொடு நின்று னனந்தனெ
ன்பேரா, னென்றுறுமு மிடப்புவதெய்யன், உரையின்புலவிருரையிலு
ரையினே?

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை புரசை ஜோதிஷவல்லவர்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

சோ. முத்திருளப்பபண்டிதர்

அவர்கள் பாடியது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீரணிபொதிகைச் செல்வத்தமிழ்க்கடல்
வாரிதனியாடை யிளைப்பாற்மடர்ந்தை
முகத்துகவுரைதக்கு முன்னைப்படாசும்
இகத்திவர்பாரத விதிகாசத்தில்
ஆரணியப்பருவக்கடையார்த்த
போரணிநச்சுப் பொய்கைச்சரிதம்
வியப்புறவெவர்க்கும் விளங்கவிலாச
கப்புறநடையி னன்கோர்ந்துரைத்தனன்
செந்துறையாலிசைக் கவிசொலிவகைக்குர்
தரஞ்செறிக்விரைந் தலைக்கொய்சக்கரன்
சாற்கவிராவலோ ரைவர்சித்தர்
நூற்கருப்பொருளை நுட்பணிந்துணர்ந்தோன்
இலக்கியவிலக்கண மியல்பறிமுனோ
கலைக்கணமீராறுஞ் சாலவிதிருந்தோன்
ஒட்டாரமியாஞ்செய் துறைத்தணிபொன்னைச்
சட்டாவதானஞ் சவையுறச்செய்தோன்
உழுவம்பழை மேழாக்குழார்தரு
கழகப்பவேங்கடாசலத் திருமால்,
அன்னசத்திரமதுவு தலைவைத்தஞ்சாத்
தணிப்பிரகாசத் தாய்சொற்கருணை
அபில்கைக்கடவு ள்தப்பியோருபராவு
வயிரக்கண்வேலாயுதப்புலவன்
அவ்விலாசத்தை யச்சிற்பொறிப்பித்
திவ்வுலகெங்கு மிரும்புகழ்பெற்றுன்
பொன்மகட்டவிசம் பொருப்புச்செந்தமிழ்
மின்மகட்டவிசம் விளைவுறுபுதுவை
ஆண்டான்பதியை அக்கிரகண்ணியன்
திரண்டாவிளக்காத் தோன்றும்புண்ணியன்
நீண்முகின்மேனி கிராஞ்சனியப்பணி
மாண்புறுஸ்ரீநிவாசதாசனே.

சிவமயம்.

இந்நூலியற்றிய புலவரவர்கள்

இதனை அச்சிட்டு பொருட்பிரயோசனமடைவதற்கு

இனாமாகத் தனமுதவிய பிரபு அவர்கட்கனுப்பிய

பஞ்சரத்நநிருபமாலை.

காப்பு வெண்பா.

வானவா சன்முத்து மால்புத்தி ரன்புதுவை
சீநிவா சத்தாசன் சீர்சமுகம் - யானனுப்பு
பஞ்சவி ரத்நநிரு பப்பாமா லைக்குநிதம்
அஞ்சனைசே யன்காப்பா வான்.

நால் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஸ்ரீகொண்ட கருணாகரன்பிரம வாநந்த நித்தியன் பரிபூரணன்
திமலபா தாம்புயங் கமழிர்தயன் முத்தமிழ் சோதரன் குணசேகரன்
தார்கொண்ட தென்றஞ்சை யூரன்சட்டவதான சரதசாத நிரயிற்பனன்
சாரதம்பாளனுக் ரகவிக்ர மாக்கவிச் சக்ரவர்த் தித்வ விபவன்
பேர்கொண்ட பாலவை ரக்கன்மேலை லாயுதப் பிரபலபுல வன்கருத்தில்
பெரியபெருமானிலைய பெருமானை தியானித்து பெட்பினொ டுறப்புகிருபம்
சீர்கொண்ட கருவிகர ணங்களொரு மைப்பட்டு தென்னிதி னெதிர்ந்துகாண்க
சேனவோ சைக்காலை தியானமே சப்பூசை ஸ்ரீநிவாசத்தாசனே. (௧)

சீருலசமைய யானுக லப்புலவன் பானிலத்து சமுசத் தனுப்பிடும்பஞ்
சவிரத்ந நிருபமாலையைகாக்கு மாயிரந் தலையாதி சேஷசயனன்
இருஷிகே சன்பதும நாபனு பதபாந்த விந்தினை மனுஷனனுமா
னெனும்வாயு புத்ரவா னரன் சதுர் சான் மேக்துவான் தண்டதரன்
முரஹரி யயன்றந்தை மாரன்பிதாவுமினி யுருந்தன்னை குர்தவாசன்
முகில்வண்ண னடியிணை சரோருகங் களைமனதில் முப்போழ்திநும் வணங்குந்
சிரகர அழகய்மாரப வேயுதினை மூதனைய நிலகுருகுமரனே
சேனவோ சைக்காலை தியானமே சப்பூசை ஸ்ரீநிவாசத்தாசனே.

பஞ்சரத்நதிருமாலை.

[illegible]ப்பரிய வில்லிபுத் தூரர்சொற் பாரதத் தினில்கச்சு பொய்கைச்சரித்
[illegible]ரம்மை புலோகோப காரமா யாரேந் திறத்தினிற் பாடின னதை
ஈப்புலவ ரும்பரர்மை கொள்ள பகிரங்கமா யியலரங் கேற்றுவித்தேன்
[illegible]தினா அச்சிட வெவர்கள் பொருளுதவிசெய்வார்க ளென்றேங்குகின்றநாளில்
[illegible]ப்பரிய மூவேழு வள்ளல்களை பிரமன் உருக்கித்திரட்டியுருவா
யினபுதுவையிற் செனிப்பித்தன னெனப்பல் குளைக்கமுபாயங் குளிர்ந்து
ப்புற வமைத்தவெனை நட்புறத்தழுவித் திடஞ்சொல்லி யாதரித்தாய்
தனவோ சைக்காசை தியானரே சப்பூசை ஸ்ரீநிவாசதாசனே. (௧)

[illegible]ண்டாது சுடர்தரும் பரமபா கவதர்குல் சூரியனே பாகாரியனே
[illegible]சர்க்கமத் தியபா தலம்பிறழி றாம்வழாச் சொல்லனே திரள்செல்வமே
ஆண்டாள் சபைக்குகா ரியதரிசி யாய்புதுவை யம்பதியில் வளர்வாசனே
அண்டெனக் கிருநூறு ரூபாயினுமா யளிக்கிறே னெனு நேசனே
நீண்டாண்ட கோளமெங் கும்விஸ்வ ரூபனுமின்றோனை பலாநிசனே
நின்சொனம்பிய வெனக்கத்தொகையை யிம்மாச நீட்டொவா யாகிலென்பாற்
றீண்டியர்க்கும் அந்நூற் றீண்டேலாவச் கிடுவனின் பெருமோங்குஞ்
சேனவோ சைக்காசை தியானகேசப்பூசை ஸ்ரீநிவாசதாசனே. (௨)

தாய்தந்தை மனைவியுற வின்முறை யினர்க்கலைத் தாலதில் சறுக்குறுமல்
தீனையுண்டி வயிற்வளர்க் குஞ்சினேகர் புறணியுரை தன்னில்சவு[illegible]
வாய்வந்தமொழிபோன் மனம்வந்தஅம்மனம் வந்தபோ லிருகைதுறும் [வில்
வண்பொக்கி ஷப்பொருளை வாரியென் னெதிர்கொண்[illegible]போழ்தி
ராப்பூரணச் சந்திரன்போன் முகக்களை துலக்கிடிப மிருதுவசனச்
செல்லிய வாய்கருணை சல்லாப னேபுதுவை துரைபேம்க மேருவரையே
[illegible]முதல் பக்துவர்க் கிஞ்குழவாழ் வோங்கு தியாகனே குணவாகனே
சேனவோ சைக்காசை தியானகேசப்பூசை ஸ்ரீநிவாசதாசனே. (௩)

மாலை முற்றிற்று.

புலவரகமகிழ்வார்கிபிரபுவை

புகழ்ந்திசைத்த

புகழ்ச்சிப்பதிகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீர்தந்தனன்புல வீர்சுகுணன்முத்தை யத்திருமால்
சார்தந்தபுத்திரன் ஆண்டாள்பஜனைச் சபைத்தலைவன்
பேர்தந்தனனென் றமிழ்க்கவிகாதில் விழவளசத்
தார்தந்தனன்புது வைச்சீநிவாச தயாநிதியே. (க)

பாண்டானவன்றரு மைவர்சகாயனைப் பண்ணுபக்தி
ஆண்டாள்பஜனைச் சபைத்தலைவாவென் றவனண்டைபோய்
வேண்டாதவர்க்கும் பொருளளிப்பான் வாய்விழைந்தவுரை
தாண்டான்வளப்புதுவைச் சீநிவாசதயாநிதியே. (உ)

விந்தைமிகும்பார தகச்சுப்பையை விலாசத்தைஅச்
செந்திரத்திற்பொறித் தப்புத்தகஞ்செய் திடவென்கையிற்
சொந்தமதாயிரு நூறுரூபாயைத் தொகைப்படுத்தித்
தந்தனன்காண்புது வைச்சீநிவாச தயாநிதியே. (௩)

கற்புற்றத்ரௌபதிக் குத்துகிலைக் கழிந்துதந்து
துற்புத்தியோரை யதஞ்செய்சபாண்டவர் தூதுவனை
நற்பத்திமார்க்கப்ரகாசதத்திருமகண்டு நற்றுதிசெய்
சற்புத்திரன் புதுவைச் சீநிவாச தயாநிதியே. (௪)

செல்வமில்லாச்சிறு வத்திற்றம்மோடு சிநேகித்தவர்க்
கெல்லையில்லாவயஞ் சொல்லிச்சின்னூட்சென் றிருநிதியர்
தொல்லையினைய மறக்குங்குலாம குறவையில்
சல்லியிற்காண்புது வைச்சீநிவாச தயாநிதியே. (ரு)

கருதுபுன்கவிராயருந்திர விடமதுண்கவிவாணரும்ளனை
கவிப்ரசங்கதிவாகரன்எனை முயல்வாளை [சந்தத
னைவினுங்கைவிடாதுவைம்பொழி நினைவினும்மெய்கெடாது
கடிமணஞ்செய்பதாம்புயங்களை மறவேனே.

குருவஸ்துதி.

விருத்தம் இராகம் - சாவேரி.

பாரதநச்சுப்பொய்கை சரித்திரத்தை
விலாசமதாய்ப் பரிந்துபாடக்
காரணதேசிகனு நற்பேரறிவே
யவ்வறிவிற் கவனஞ்சாரத்
தாரணியிற் காரியதேசிகர்பலராய்
அப்பலருந் தானேயாகும்
பூரணத்தைப் புதிதைபுராதனத்தைநிதம்
போற்றுந் போற்றல்செய்வாம்.

முன்னோர்கள் துதி.

சந்தவிருத்தம் இராகம் - மோகனம்.

சுற்றமறுந்தக மைச்செய்கையேகொடு
தோள்வலி யாலுலகாள்
கத்தனெனுந்திரி யற்சொலுரைக்கைவர்
காடுறை நாணிகழும்
வித்தையிருந்த விஷப்பொய்கைகாதைவி
லாசமதிற் சொலவே
முத்தமிழ்ந்தவ கத்தியாரதிமு
ஞேர்கள்பதம் பணிவாம்.

கற்றோர்கள் மற்றோர்கள் துதி.

விருத்தம் இராகம் - பந்துவராளி.

புல்லருநல்லவரையொத்தென் றமிழ்கேட்டுப்
பொறுமைவிட்டுப்புகழ்தலரலர்
நல்லவரைப்புல்லரெனல் ஞாயமன்றென்
றிற்புலவீர் நவிலுங்காலை

கல்வியிருந் தும்பிறனைப் புறங்கூறு
நல்லவரே கலர்களு சார்ந்த
வல்லபொய்கை விலாசமதா லவர்களுக்கு
மதிகூறி வணக்கஞ் செய்வாம்.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இராகம் - சாவேரி.

கொல்லாமை பூண்டொழுகி ஆன்மாவை
யருளோடுங்கூட்டி யுய்ய
நல்லார்முன் யாங்களுஞ்சைவர்களௌனூன்
செகுத்துண்போர் நவிற லொக்கும்
எல்லாங்கற் றியல்புலவோர்க் கெதிரியலாச
சிறியனியா னினிமை யில்லாச்
சொல்லால்நச் சுப்பொய்கை கதையை
விலாசமெனச் சொல்லு மாறே

நாட்டை.

ரூ-ம். ஆதிசைபாவி தாளம் திரிபுடை.

ஓதரியசதுர் வேதமானது
னுண்மைபாரதந் தன்னில்நச்சுப்பொய்கை
காதையைத் தமிழ்வி லாசமாகவே
காதலுடன் சொல்லவே - ஆ ஆ.

சீதமதிநுதல் மாதுவல்லபை
யிச்சைமகிழேக தந்தனுகிய
வேதன்புதுவைவாழ் நாதன்மணக்குள
விநாயகன் றனையே (ஜெய ஜெய.)

ஐவர்களில்நச்சுப் பொய்கைநீருண்டி
யாவிவிடுதுயிர் மேவுஞ்சரிதையை
தெய்வத்தமிழிலவி லாசமாகவே
செகதலத்தில் சொலவே - ஆ ஆ.

மைவிழியிலகு தெய்வயானையும்
வள்ளியுந்தழுவு மொள்ளியபன்னிரு
கைவிளங்கிய சமரபுரிமயில்
கடவுளபதந் துணையே (ஜெய ஜெய.)

வேழ்விதனிலோர்வே தாளத்திலவர
விதித்தகாளமா முனிவன்சரிதையை
வாழுலகில்நல்வி லாசத்தமிழ்கொடு
வளமுடன் சொலவே - ஆ ஆ.

தாழ்குழலுமைமின் சரணமுஞ்செவ்வேணி
சங்கரன்கமலச் சரணமும்இந்திரை
கேழ்சதகளபொற் சரணமுமுராரி
ஸ்ரீபதமுந் துணையே (ஜெய ஜெய.)

தென்றிசையமதர்ம மன்கருணையினால்
சிவன்பெறும்பஞ்ச பாண்டவர்கதையை
நன்றுறச்செந்தமிழ் தனில்விலாசமாய்
நானிலத்தில் சொலவே - ஆ ஆ.

என்றுங்கமழ்கலை வாணிபாதமும்
இசைதிசைமுகவன் வனசபாதமும்
துன்றுமுனிவர் முளரிபாதமும்
துணை துணைத் துணையே (ஜெய ஜெய.)

ஜம்பை.

இ-ம். நாதநாமக்கிரியை அடதாளம்.

பாரதத்திலாரண்ய பருவமதில்நச்சுப்பொய்கை
சீர்கதைவிலாசமென செகதலத்தில்சொலவே - ஆ ஆ.
மேருகிரியேடதனில் வெள்ளைமருப்பாலெழுதும்
ஆரணவிநாயகர்பொன் அடியிணைகள் துணையே (ஜெய ஜெய.)
பாண்டவர்கள்வனவாசம் பண்ணுகையில்விஷமருந்தி
மாண்டுயிர்த்தகதைவிலாச வண்டமிழிலசொலவே - ஆ ஆ.
தாண்டவஞ்செய்மயிலின்மிசை தபனனெனவேவிளங்கும்
ஆண்டவன்சண்முகமுருக னடியிணைகள் துணையே (ஜெய.)

அரவக்கேதனன்முனிவனால்செயும்வஞ்சனையில் ஐவர்
உயிர்பெறுங்கதைவி லாசமெனச்சொலவே - ஆ ஆ.
வரம்கள்செந்திருமகள்வெண் மலர்மகள்தென்மலைமுனிவன்
சரண்சரோருகமலர்கள் சந்ததமுந்துணையே (ஜெயஜெய.)

மாயனுரைப்படிமகிஷ வாகனன் ஐவரைக்காத்த
தூய்கதைவி லாசமெனச் சுபநிலைக்கச்சொலவே - ஆ ஆ.
தாயெதிரில் வாய்திறந்து சர்வபுவனமுங்காட்டும்
ஆயர்குல பாலமுராரி பொற்பதந்துணையே (ஜெய ஜெய.)

தோடையம்

இராகம்-ஆநந்தபைரவி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வேலன் சிவனுதல்விழியருண் மூலன் சூரகதியிடைதனம்
பாலன் சரவணபவகுரு ஸ்தாலன் றுணைசெய்கவே (வேலன்.)

அநுபல்லவி.

ஞாலமிசைபஞ்ச பாண்ட வர்கள்வன
நாடித்திரிகின்ற நாளில் திர்யோதன
காலனால் விளைந்த கதையை விலாச
கனநடையில் சொல்ல வே (வேலன்.)

அநுசரணம்.

விறலசுரர்கள்குலக் கடலசுவறக்ர வஞ்ச
பொறைபிருபிளவுற விடுகடு முகா கெஞ்ச (வேலன்.)

சரணம்.

விபுதர்க் கிறைபுத திரியும் வெண்கதிர்செய்
விதுவைச்சோன்முகக குமரி வுமனம்மை
விரகதேஜசுவி ளங்குதே ஜோன்மய
விமலமாயூரவி மானபன னிருபுய (வேலன்.)

மங்களம்.

இராகம் பந்துவராளி தாளம் ஆதி.

பல்லவி

எப்போழ்துமகரு ணைப்பார்வைதரு
ஈசுரருக்கு-மங்களம்-விக்கினேசுரருக்கு மங்களம்.

அநுபல்லவிகள்.

ஏகதேக மாகுமோகை பிரணவ
இபமுகத்தவர்க்கும் விபவவல்லபைக்கும். (எப்.)

இசைமாவின் மிசையிரு சசிரடுவொளிர்கரு
மிரவிப்ர பாகரபன் னிருகைமயூரனுக்கும். (எப்.)

இமமுறைந்தருவி தமனிய துகள்கொடு
கமைபெறும்புவியில் விளைவுசெய் பெருமைகொ
ள்மணிரியருளொரு பிடிவிடைப் பைம்பெண்ணுக்கும்
நமன்விழவுதைமுள ரிபதமகல்கண்ணற்கும். (எப்.)

எழில்பாற் கடலுழி முளைவன சடபெடையிற்கும
கழலாற் சகடுயிர் செருசுகு ணத்திடையற்கும
இரண்யகர்ப்பனுதி மேலவர் நாவினில வளர்பாரதிக்கும்
இரணதெற்பொதிகை மாமலையோன்முதலியவேதியர்க்கும். (எப்.)

சரணம்.

மெய்ப்பார் சமனுவதி மேவும்யமதர்ம மர்க்கும்
விண்டுசித்துவனத்தில் விளங்கு முநிவ ரர்க்கும்
எப்பா ருளோரும்புகழ் பாண்டவரைவ ருக்கும்
ஏலக் குழலவிழ்பாஞ் சாலிமடம யிற்கும் [ம்
இந்திரஜியர்க்கும் நச்சுப்பொய்கைக்கும் சரித்ரத்துக்கும்இனிக்கு
இதைவிலாசமாச் செய்யும் என்றன்மீதன்புகூடுவோர்க்கும்
இசையொட்டிப் பாடுவோர்க்கும
அசைவுற்றிங் காடுவோர்க்கும். (எப.)

௨

புதுவைமணக்குளவிநாயகர்வருகிறபொதுவிருத்தம்.

இராகம்-தோடி.

மதிகுலப் பாண்டுமைந்தர் வனத்தினி லிருக்குங்காலை
சதிசெய நினைத்தான்திரியோ தனன்கான முநியைக்கொண்டு
அதுசரித்திரத்தை வ்லாசமாப்பாடி யாடுமுன்னர்
புதுவைவாழ் மணக்குளத்துப் போதமாமுகர்வந்தாரே.

வசனம்.

பேருஞ்சபையோர்களே. சத்தியருவோதங்கர்களாகிய பாண்டவாள் ஐந்துபேரும் திரியோதனன் சொற்படியே சகடு வனசஞ்சாரஞ் செய்கின் றகாலத்தில் திரியோதனன் காளமாமுனிவனைக்கொண்டு பஞ்சபாண்டவர்கள் மேல் ஒரு மகாபூதத்தையேவவே இடமதருமராஜனுடைய மாயையால் தப்பி ப்பிழைத்த நச்சுப்பொய்கை சரித்திரத்தை சாங்கோபாங்கமாக விலாசமாய்ப் பாடியாடுகிறதற்கு முன்னர் புதுவை மணக்குளவிநாயகர் வருகிறவிதங்காண்க.

௧௩-௩-ம். தோடி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வந்தார்மணக்குளவிநாயகர் - அடி
யவரிடர்பொடி செயவினிதொடு (வந்தார்.)

அநுபல்லவி.

எந்தகாரியத்துக்கும்அதிகாரர் ஏற்றருமூஷிக வாகனருடர்
சந்தமடியவர்க்குபகாரர் தண்பணைசூழுந்தென் புதுவையூர்

சத்தியருண்முதற் சேயர் உள்ளந்
தித்திக்கு மாங்கனி வாயர் செழி

தார்கன்னலிளநீர்தயிர்பசும் பால்அவல்பழமோர்வடையாற்
சர்க்கரை யைக்கலந் தொக்க அதக்கிய
தந்தத்திக டக்கஜமுகர் தொந்திக் குடமுற்றசைதர (வந்தார்.)

சரணம்.

மஞ்சுறழ்திருச்செஞ்சடையாட-கதிர்-வருமுனமதி னெதிர்பரவிய
மஞ்சுறழ்திருச்செஞ்சடை யாட
மஞ்சுறழ்திருச் செஞ்சடையாட - சாஸ்திரக்ரணகரன்
வந்தனைகிகர் நவமணி க்ரீட
மிஞ்சுகொன்றையுடன்றலைசூட-சன-மிர்தபரிமளநறைகமழ்தர
மிஞ்சுகொன்றையு டன்றலைசூட
மிஞ்சுகொன்றையுடன் றலைசூட மூன்றும்பிறையிளையொத்த
வெண்ணீற்றுத்திரிபுண்டர நீட

உஞ்சல்செவிகளில குண்டலஞ் ஜாட
ஓங்கலருவிபோற்பூணுநா லோட

விஞ்சைகொள்பூதகணம்வேதம் பாட
விண்ணவர்கற்பகமாமலர் போட
வெற்றிமருப்பொன்றை பொடித்து சூரன்
குத்துயிரைக்கொள்ளை யடித்து பார
தத்தைமேருவினின் றெழுதித்து ஔவை
பத்திக்கு முத்தியைக் கொடுத்து இனி
பாதகத்துரியோதனன்செய்த சூதினிற்றாழ்ந்து கானகத்திடை
பாண்டவர்மீண்டதை காண்றமிழால் விளாசப்
பாவிற்சொலமெய்ப்பரவசமேவிப்ரபல க்ருபைகொடு (வந்தார்.)

சபையிலுள்ள யாவரும் போற்றி விருத்தம்.

இராகம்-தோடி.

முடித்தலத் தமராதி மூவுலகுயிர்க ளியாவு
மெடுத்தகாரியந்தீதின்றி யினிதொடு முடிக்குநின்னை
அடுத்தவெற் கருள்சுரக்கும்அப்பனே புதுவைநாட்டில்
கடித்திடுமணக்குளத்து விநாயகா போற்றிபோற்றி.

பொது விருத்தம்.

இராகம் - சங்கராபரணம்.

முச்சகமும்மதிக்குமமுடிதுரியோதனன் சபைக்குள்
நச்சுநச்சென்னும்வாயர் நடுங்கிட வற்புறுத்தி
கெர்ஜிதச்சிங்கமபோலக் கிளம்பிநீசையைமுறுக்கி
கச்சையைவரிந்துகட்டிக் கட்டியக்காரர்கள் வந்தாரே.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே புவனேஸ்வரனுகிய துரியோதன மகாராஜன் தனது ஜகுனிமாமனுடைய உபபலத்தினுல் சூதமாடி பாண்டவர்களுடைய ஆஸ்தி பூஸ்திகளையெல்லாம் ஜெயித்துக்கொண்டு கடுகுறுப வனவாசமும் சவுறுப அக்ஞாதவாசமும்போய் வரவேண்டுமென்று சகலபெரியோர்கள் முன்னிலையில் தீர்ப்புச்செய்திருக்குஞ் சமயத்தில் அச்செய்தியை பகிரங்கமா யாவரு மறிய வீரசாம்புவனுல் பறையறைவிக்கும்படிக்கு இராஜசபையில் கட்டியக்காரர்கள் வருகிறவிதங்காண்க.

௩௩ இராகம்-சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கட்டியக் காரர் வந்தார் மதி
குலதுரியோ தனன்வாசல் (கட்டி.)

அநுபல்லவி.

அஷ்டர்கூட்டங்கோஷ் டமாகவாட்டி
துடுக்குப்பேசிவி சிக்கையைநீட்டி
சட்டமாய்க்குதித்துத் தாண்டிக்கண்காட்டி
துகாவாங்குஞ்சா மார்த்தியமல்லக்குஜிட்டி (கட்டி.)

சரணம்.

பளபளென்றசரு குறுமாலையைத் தலை
பாகையாகத் தரித்து இந்த்ரப்
பட்டு வர்ண அங் கவஸ்திரத்தையிரு
பக்கங்களில் விரித்து
தளதளென்றபுஜக் கீர்த்திமின்னவேசம்
ஹாரவாளைப் புதித்து ஒரு
தடக்கரத்திலவைர டாலைப்பிடித்துக்ரதக
தாமதாமெனக் குதித்து
வழுவமென நபே சுதுபவர்காங்கள்ல்ல
வருஷம் பன்னிரண்டும் காட்டிலேவருஞ்செல்ல
மொழிஅக்ஞாதவாசம் ஒருவருஷமும்புல்ல
முழுமனத்தொடேங்கள்துரியோதனன்சொல்ல
முறைமை நீதிகிடு சோதரரோடு மிருகக்காடு சென்றுடென
முரசகே தனன்போ கிறுரென அதட்டி
பிரஜைசபையில்குட்டிக் காணமபோநிஙகெட்டி (கட்டி.)

திரவுத்தண்டன் கவி.

வீரவுத்தண்டா கேளாய் வேந்தன்துரி யோதனனுடைய
கோபெருமஆஸ்திபூஸ்தி யெல்லாங்கோற நிதோகிறதின்ற
பேரைவர் தமைஅங்கிங்கு பிசகாது காத்திருப்பேன்
ஊர்சாம்பு வனைவிப்போதே யொல்லையிலழைத்துவாடா.

திரவு-வசனம்.

யாரடா அடாதம்பி வீரவுத்தண்டா;

வீரவு-வசனம்.

சொல்லும அண்ணே தீரவுத்தண்டா.

தீரவு-வசனம்.

நமது சக்கிரேஸ்வரனாகிய துரியோதனமகாராஜனிடத்தில் சூதாடித் தங்களுடைய செல்வத்தை யெல்லாந்தோற்று பதாதியாகி இந்தராஜசமுகத்தில் தவித்து நிற்கின்ற இந்தபாண்டவர்களேவரையும் அந்த அம்மனையும் அந்தண்டை யிந்தண்டை காலடிபெயர்க்க வொட்டாமற் பார்த்திருக்கிறேன் நீபோய் நமது ஊர் மயானபூமி காணியாக்ஷிக்காரனாகிய வீரசாம்புவனை இவிடஞ் சீக்கிரம் அழைத்துவாடா. சரூர் சரூர்.

வீரவு-நாடிகவி.

தீரவுத்தண்டாயிந்த க்ஷணத்திலஸ்தினபுரத்து
ஊர்சாம்புவனையழைத்திங் கொலுவிலேவருகுவேனே.

வசனம்.

இதோ வொருக்ஷணத்தில் நம்மூர்வீரசாம்புவனை யழைத்துவருகிறேன் அண்ணே.

வீரவுத்தண்டன் கவி.

மண்ணிலஸ்தினபுரத்து மஜானபூமியிலெப் போதும்
நண்ணிவாழ்ந்திலங்குகின்ற ஞானவெட்டியனேகேளாய்
தண்ணியதீரவுத்தண் டனியிந்தக்ஷணத்திலுன்னை
வண்ணமகுஞ்சபைக்குமுன்னர்வரச்சொன்னார்வருகுவாயே.

வீரவு-வசனம்.

யாரடா அடா இந்த அஸ்தினபுர ருத்ரபூமிக்கு காணியாக்ஷிக்காரனாகிய வீரசாம்புவனே.

வீரசாம்புவன் வசனம்.

ஏஞ்சாமி செல்லு செல்லு என்ன சேதி

வீரவு-வசனம்.

அடா உன்னை இப்போதே நமது ராஜசபைக்கு வரும்படியாய்தீரவுத்தண்டன் சொல்லச் சொன்னார் சீக்கிரமெழுந்திரு வெழுந்திரு.

வீரசாம்புவன் வசனம்.

நமக்குமா ஆவ்னு அப்ச்சாடி ஆத்துக்குத்தானு பெண்ணே எயுந்துவரச் சேல்தே நமக்குமாத்தேர் நீ எழுந்துகிட நாரா உனரா பின்னுவியே ஒய்வுனுப் பேலே வாறேரா நட நட நட நட.

பொது வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் பஞ்சபாண்டவர்களை சூதில்வென்று கெலித்து ஓட்டாண்டிகளைப்போல் சபையில் நிறுத்தி கஉ-வருஷ வனவாசமும் க-வருஷ அக்ஞாதவாசமுஞ் செய்துவரும்படியாய் உத்திரவு செய்தபோது அதற்குச் சம்மதித்து வனத்துக்கேகத் தயாராய்ச் சபையில் நிற்கின்ற பாண்டவர்களுடைய பிரயாணத்தை யாவர்க்கும் பறையறைந்து தெரிவிக்கும்படியாய் வீரசாம்புவன் வருகிறவிதங்காண்க.

வீரசாம்புவன் வருகிற-

தரு-இராகம் - கல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காணேமெய்ஞ்ஞானவெட்டியானே-பூ-ராயமெல்லாந்தெரிந்த
காணேமெய்ஞ்ஞானவெட்டியானே
டணஞ்செய்யுங்கயிலை நாதனுக்கதிக அன்பன்
நாதாந்தவேதாந்த ரகசியந்தெரியே ரின்பன். (காணே)

அநுபல்லவி.

ஏனேசதுர் வேதமும் போதமும்
எந்த்ரமு மந்த்ரமு மியங்குஞ்சகல தேமும
இதெல்லாமயானமையும் பறைமுழக்கத்திலுள்ளே
எப்பேச்சுமபேசாதொடுங்கும் - வி பிரர்க்குமேலவிளங்கும். (கா)

சரணம்.

ஜாதிரவிலெந்தஜாதியினுங் கலவேன்
எங்களாதிபரமசிவன்
சதுர்யுகங்களுக்குமுன்னிருந்த இருப்புஞ் சொலுவேன்
ஒதிபோய்ந்தமுழு மவுனத்தினால வெல்லுவேன்
என்றன்குலத்தைபிகழ்ந்துபேசி
புசருவோர் முகத்தைக்கண் டெட்டியபால்செலுவேன்
சேதிகேளும்சுடா மண்யர்க்கோர்பெண் கொடுத்தேன்
திருச்சங்குமகளை ஆளடிமையாகப் படைத்தேன்
நீதிசேர்குறளால் சடைசங்கத்தைக் கெடுத்தேன்
நீடுயிண அவர்கள்பொன் நாடுதனி லடுத்தேன்
நிறையுமுமெழுகியாகலா ஆயிரங்கண்ணன்
தாவிளைவுட னுதனை தனிற்கொணர்ந்து
கேரிலொற்றியூராதிபெழுதலத் தமர்த்தினேன்
நித்தியம்ஜானத்திலார்ப்பேன்-அஸ்திநபுரத்தைக்காப்பேன். (கா)

வசனம்.

சாமி சாமி ஓ சாமி ஓசாமி ஏசாமி நாந்தாழ ஞானமெட்டியாஞ்சாமி சரணுந்துசாமி சரணுந்து.

வீரசாம்புவன் ஈரடி விம் இ-ம் ஆந்தப்பரவி.

என்னெ யேழ அபிசசிங்கையா இவுங்கஞ்சி பேரும ஆந்த
மின்னுரா ஏன் நிக்கிறுங்கோ விவிரிச்சி செலங்கோசாமி.

வசனம்.

ஏசாமி என்னெ ஏழ நொம்பத்தானே அவுசொரமா அபிச்சிக்கிறு வரச சென்னிக்களாமே அதியேழ ஹஹ்ஹா இவனுங்கொ ஆர்ச்சாமி ஒண்ணு ரெண்டு மூணு நாலு ஆஞ்சி, அடடா காழ ஈக்கிற சொல்வுச்சுகூட ஈலிபே கோமுணங் குண்டியுமா நிக்குறுங்கோனே-ஏசாமி இவ்வ ஆர்சாமி எம்போ ஞ்சாதி எல்லி ஈக்கிற ஒய்ங்குங்கூட ஈல்லியே தலியே இரிச்சபடியா நிக்கிறு னே-கால்லேலத். இவ்ங்கே சேதியெ செததே தொனாம்பரமா செல்லுங்கவேஞ் சாமிகொஞ்சோம் கேபபோரு

தீரவுத்தண்டன் வசனம்.

அப்படியானுல் சொல்லுகிறேன் கொஞ்சம் எட்டப்போய் நில்லடாங்ல்

வீரசாம்புவன் வசனம்.

காழ எட்ட நிக்காறே உன்னே இப்படி முட்டாள வம்தெழ அல்லாஞ் செரிதாழ செல்லு செல்லு.

வீரசாம்புவன் சொல்லியிலும் வசனத்திலும் பொருட்பட ... கொடுந்தமிழ்ப் பதங்களே செந்தமிழ்ப் பதமாக்கி ... எழுத்துக்களை ... நிருக்கின்றனம்.

... செல்வமும் ... இன்மையாலும் செந்தமிழ் வழக்கு ... கொடுந்தமிழும் ... பிரசித்தமே.

கொடுந்தமிழுக்கு ... இன்னொரு ... எழுத்தைத் திருப்பியிருப்பதுபோல் ... இல்லாமையும் ...

செந்தமிழ்வழக்கு கொடுந்தமிழ்வழக்கு ... சேரி ... முதலிய இடங்களிலுமுள்ள.

தீரவுத்தண்டன்-விம்-ஆநந்தபைரவி.

சொல்லக்கேளாயடாசாம்பா துகிலுங்குழலுஞ்சோர்ந்தஇந்த
மெல்லியேதரோபதியிவர்கள் விளங்கும்பாண்ட வர்களப்பா
தொல்லைகர்காடாஸ்தியெல்லாஞ் சூதிற்றேற்றூர்களிவர்க்கு
செல்கின்றூர்காடெனவெவர்க்குந் தெரியப்பறையையறைவாயே.

வசனம்.

அடா வீரசாம்புவா.

வீரசாம்புவன்-வசனம்.

செல்லுசாமி செல்லு

தீரவு-வசனம், இதோ கூந்தலானது அவிழ்ந்து ஆடையானது குலைந்து நிற்கின்ற அந்த அம்மான்தான் துரௌபதி இதோ மாற்றிக்கட்டுச்சோலைச்சீலைக்குக்கூட கதியில்லாமற் கலங்கிநிற்கின்ற இவர்கள்தான் பாண்டவர்கள் இவர்கள் நமது இராஜாதிராஜன் துரியோதனராஜனிடத்தில் சூதாடி சகலத்தையுந் தோற்று துரியோதனமகாராஜன் சொற்பிரகாரம் கஉ-வருஷ வனவாசமும் க-வருஷ அக்ஞியாதவாசமும் போகின்றூர்களென்று சகலரும் அறியும்படியாய் பறையை அறையக்கடவாய் சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

வீரசாம்புவன்-வசனம்.

ஏ ஏ தேஞ்சிச்சி தேஞ்சிச்சி, சாமி, ஆஞ்சிபோரிக்கோக் தேயி அய்யரே பத்தினியிம்பாங்கனே ரேவ்தே ஆக்தோ ரேவ்தேயா யிக்கம்மா ஐயையோ! இவுங்கோததானு பஞ்சேபாண்வொரு இரு அல்லாக் தோததாங்ளா ஏழ ஈத் தோக்கொய்ப்பு கம்மா ஊட்லேக்ற காஞ்சேக் கூயேச் குட்அபூடு ரம்பாக் சாச் சென்னப்படியே கேட்ஜாக்ககூடாதா? ஏசாமி ஈப்பவ்லுக ரெண்டோ ர்ச்சோத்துக்காக்காட்டுக்குப்போவுறுங்கோ. ?

தீரவுத்-வசனம்.

அட கல்லடா அல்ல கஉ-வருஷமடா கஉ-வருஷம்

வீரசாம்புவன்வசனம்.

ஈரு பன்னெண்டு வர்ஷோமிறுக்கா ஒண்ணு ரெண்டு மூணு நாலு ஆஞ்சி ஏயு எம்பிது ஆம்பிது ஆப்ரேற பன்னெண்டாச்சாமி.

திரௌபதி-வசனம்.

அடா வீரசாம்புவா அஞ்சுக்குமேலே உனக்கு எண்ணத்தெரியாதடா

வீரசாம்புவன்-வசனம்.

ஆஞ்செக்குமேலே யெண்ணியெண்ணித்தானே நீங்க தேஞ்சி வறுண்டு கஞ்செக்கி அலெய்றீங்க தெரியாதா அத்தெல்லாம் என்க்கேதா, நீங்கமுன்னே சென்னுட்பேலே செல்வி கல்லா தம்க்குபோட்டேஞ்சாமி தோப்போட்டேறவு.

திரௌபதி-வசனம்.

நல்லது அப்படியே செய்யடா செய் செய் சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

வீரசாம்புவன்-ஆசிரிய விருத்தம்.

மகாராஜராஜர்மணிமுடிதழுமபேருது
வன்கழல்தரித்ததாளன்
வளருந்திரியோதனமகாராஜசக்ரேஸ்
வரன்பஞ்சபாண்டவாளை
உகமைமிகுசூதினல்வென்றுத்ரோபதிதனை
யுரிந்துபங்கஞ்செய்ததற்
தொவ்வாது சபையிலுளபெரியோர்கள்சொற்படியே
பொருவருடம் அக்யாதமும்
திகம்பன்னிரண்டு வருடம் வனசஞ்சாரமுஞ்
செய்துமஅப்படியும வந்தால
தேசத்தில் பாதிபங் கிட்டுதருவோமெனச்
செப்பியபடிக்குவரும
தகைமைபாஞ்சாலியு மிசைக்குமாதவர்களுறை
தண்டகாரண்யமேகத்
தயாராமினர்களித்த செய்திமிச்சபையிலுள
சகலர்களும் அறிவீர்களே

வசனம்.

எச்சாமி எச்சாமி நீங்க சென்னபேச்சிலே ஒரு எழுத்துக்கூட கொறை குறெப்பாவாமே அத்தோதோடேசெல்வி நிமெ நிமெ நிமெ பின்னுபடே அறெப்ஞ்சாச்சி னிமே காடுபோய்வாரோது சாமுத்துசாமி சத்ருக்கு.

பொதுவிருத்தம் ௫-ம். தோடி.

சபைதனில்லாந்திருக்குஞ் சகலருங்கேளீர் கேளீர்
அவலமாஞ்சூதினாடி ஆஸ்தியெல்லாங்கவர்ந்த
கவடதுர்யோதனன்சொற் கட்டளைப்படியேயைவர்
புவிமிசைவனத்தைநாடிப் புறப்படும்விதங்காண்பீரே.

வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் பஞ்சபாண்டவர்களை சூதில்வென்று செல்வமெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்டு தானும் மற்றுஞ்சபையிலுள்ள பெரியோர்களும் ஆக்யாபித்த ஆக்கியாபனைப்பிரகாரம் கட-ஙுப வனவாசமும் க ஙுப அக்யாதவாசமுஞ்செய்ய நாட்டைவிட்டு புறப்படுகிற விதங்காண்க.

தருமர்விருத்தம்-இராகம்-கண்டா.

அடாதம்பிமா அர்ச்சுனகேள்
அப்பப்பாநகுலாகேள் சகாதேவாகேள்
மடமைசெறித்ரௌபதா தேவியென்னும்
மயிலேகேள்பார்க்கும்விதி வசத்தப்பாது
படுதுரியோதனன்ஜதனி கர்ணன்கூடி
பாச்சிகைசூதாடிநமைப் பதாதிபாக்கி
தடுகவனம்போங்களென்றார் அதற்குச்சிந்தை
கலங்காமல்இவ்வூரைக் கடப்போமனாசீர்.

வசனம்.

அடாதம்பி பீமசேனா-பீமன்வசனம் - என் அண்ணா தர்மசுதனா-தருமர்வசனம் - தம்பி அர்ச்சுனா - அர்ச்சு. வசனம் - சொல்லும் அண்ணா தர்மபுத்திரரே தருமர்வசனம் - அப்பா நகுல சகாதேவர்களே - இருவர்வசனம் - இதோவந்தோம் அண்ணா தர்மசொரூபரே - தருமர்வசனம் - கேளாயென்னது பிராணபதமான பெண்ணே த்ரௌபதா - த்ரௌ-வசனம் - சொல்லுமென துப்ராணவல்லபா - தருமவசனம் - நமது சுமிகர் தனாகாரணம் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் யாவற்றையும் தம்பிதுரியோதன மகாராஜன் சூதாடி பறித்துக்கொண்டு இப்போது நம்மை வனத்திற்குப் போங்களென்கின்றாரே என்னசெய்யலாம் இனி 'அவற்கொருதடையுஞ்சொல்லாமல் இந்த நகரத்தைவிட்டுக் கடப்போம் வாருங்கள் தம்பிமார்களே.

நால்வர் வசனம்.

ஆம் ஆம் அப்படியேயாடப்போம் வாரும் அண்ணரே.

தருமர் வழிநடை தரு.

இ-ம். புன்னாகவராளி அடதாளம்.

பல்லவி.

வாரும் வாருந்தம்பி மாரே த்ரௌபதியுடன்
வனத்திற்சஞ்சரிக்கலாம் நேரே
மாதன்னைக்கரு குழியில்மூழ்ப்பட
பாதகப்ராம னெழுதியப்படி (வாரும்.)

அநுபல்லவி.

பாரும்பாரும் இதற்குள் பாஞ்சாலன்மகள் காலே
பவளம்போல்செவக்குதே பாவியுண்டோவென்போலே
பர்தவித்தமூ காதேபெண்ணே
அருவருக்குவி மூதேகண்ணே (வாரும்.)

சரணம்.

மாடமாளிகையையும் விட்டோம பூருவதி
வசத்தால்படாதபாடும் பட்டோம்
மன்னர்வேதியர் வசியர்சூத்திர
ரென்னும்வீதி விலகு சித்திர மாட
கூடகோபுரங்களுங் கோட்டையையுங் கடந்தோம்
குடிகள்பயிர்செய்நாட்டுப் புறங்களையும் அடைந்தோம
கூட்டங் கூட்டமாய் மிருகமவாழ் நடுக்
காட்டில்வந்தோமே சீக்கிரந் தொடு (வாரும்.)

பாராய் அதோவொரு சிங்கம் யானையின்மேலே
பாய்ந்திசெய்யுதே அங்க பங்கம்
பனையையொருபுலி சத்தம் உருயுது
விசையாய்க்கொழுங்கில் பற்றியெரியுது பாராய்
பூராயம் அறிகிறோரு ஓரி விரியன் பாம்பு
புதருக்குள் நுழைந்தாமுச் செறிந்துசெய்குதே வீம்பு
புடைக்குதேகுளத்தில் முதலையோரடி
யெடுத்தடிவைக்குமுன் எட்டிப்பாராடி (வாரும்.)

தோன்றுகிறதோபார்மலர்ச் சோலை இவ்விடத்தில்காம
சொகுசாக் கட்டலாம்பர்ன சாலை
சூதர்சகர்வேத வ்யாசரிஷி பல
மாதவர்களிட மாகுமென்று சொல தோன்று
சன்றதாய்தந்தைபோலே யிருக்கிறான் மாயன்காக்க
இனியிங்கேபனிரண்டு வருஷகாம் காலம்போக்க
என்னதடையிந்தக் குளத்தைநோக்குங்கள்
பன்னியவயிற்றுப் பசியைப்போக்குங்கள் (வாரும்.)

தருமர் விருத்தம் இராகம் நாட்டை.

வாடாதப்பீமா அர்ச்சுனகண்
மணியானநகுலசகா தேவா அன்னப்
பேடான த்ரௌபதியே மதுராட்டைப்
பிரிந்துதுஷ்டமிருகக்கூட் டங்கள்வாழும்
காடானதைக்கடந்தோம் ரிஷிகள்சித்தர்
கருதிதவஞ்செயுமிடம்போற் காணுதிங்கோர்
வீடானதைக்கட்டி யிருப்போந்தாக
விடாய்தீர்த்து களையாற விரும்பிடீரே.

வசனம்.

தம்பி பீமஜேனா - பீ-வசனம் - இதோவந்தேன் அண்ணா தருமபூபதியே த-வசனம் - அடாதம்பீ அர்ச்சுனா அர்ச-வசனம் - என் என் அண்ணாதருமபுத்திரரே - த-வசனம் - அப்பா நகுலசகாதேவர்களே - இருவர்-வசனம் - இதோவந்தோம் அண்ணா தர்மசொரூபரே - த-வசனம் - கேளாய்பெண்ணே த்ரௌபதா - த்ரௌ-வசனம் - சொல்லுஞ் சொல்லும் எனதுப்ராணநாயகரே - த-வசனம் - தம்பி துரியோதனன் செய்த மித்திரபேதத்தினால் நமது நாடுநகரத்தைக்கடந்து இந்த ஆரண்யத்தில் வெகுதூரம்வந்துவிட்டோம் இதோ இந்த இளஞ்சோலையோ மகாரிஷிகள் தவஞ்செய்யுமிடம்போற் காணுது இனியிவ்விடத்தில் ஒருபர்ன சாலையைக்கட்டி அதில் சுகித்திருக்கலாம் இப்போது நீங்கள் இந்ததடாகத்தில் தாகவிடாய்தீர்த்து களையாறுங்கள் பெண்ணே த்ரௌபதா.

பீமன் விருத்தம் இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சகோதரரானவெங்கள் தருமபூபதியேயிந்த
மகாவனத்தடத்துனென்றன் வன்கதையாலடித்தேன்

அஹா அஹா அதோபாரண்ணு ஆகாசமார்க்கமாக
உகாந்தகாலம்போற் சோனை யுண்டாக்குதண்டிட்டேனே.

வசனம்.

அண்ணு அண்ணு தருமபுத்திரரே - த - வசனம் - சொல்லுந்தம்பி பீமஜேனு பீமவசனம் - இந்தகுளிர்ந்த தாமரைத்தடாகத்தில் எனது கதாயுதத்தினால் ஓங்கியடித்தேன் அதோபாரும் ஆகாசத்திலெழும்பியஜலம் உகாந்தகாலத்திலுண்டாகும் பிரளயசோனைபோல் விழுகுது அந்த அந்தரஜலம் பூமியில் விழுகிறதற்குமுன் அண்ணுர்ந்தபடியேகுடித்து தாகமுந்தீர்த்தேன் என்னருமை யண்ணுவே.

அர்ச்சுனன் விருத்தம் ௨-ம். மோகனம்.

பேர்மயில்லாதவெங்கள் மதியிரும்அண்ணுவான
தர்மபூபதியேபிக்த தண்டகா ரண்ணியத்தில்
பர்ணசாலையைக்கட்டி பாங்குடனிருப்போமிப்பால்
நிர்மலப்புனலுண்டு வினையகற்றலாமே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணு தருமபுத்திரரே இனி இந்த தண்டகாரண்யத்தில் நல்லதொரு பர்ணசாலையைக்கட்டி நமது பாஞ்சாலியோடு சுகித்துவாழலாம். இப்பொழுது கடந்துவந்த இளைப்புதீர இந்த தாமரைத்தடாகத்தில் தாகந்தீர்த்து அந்த குளிர்ந்த நிழலில் இளைப்பாறுவோம் வாரும் அண்ணுவே.

நகுலன் விருத்தம் ௨-ம். தோடி.

மூத்தசோதரரே திவ்ய முனிவர்வாழுமிந்த
சைத்திரத்தன்னில் அன்னத் தின்றிரள்கடை கடக்க
பார்த்துத்ரௌபதிசிரித்தாள் பைங்கொடியுடனேகாம்கை
பாத்திரந்தாற் சலத்தைப் பருகுவோமருகுவீரே.

வசனம்.

எனதுமன மூத்த சகோதரரான அண்ணு தர்மசொரூபரே - த - வசனம். சொல்லுந்தம்பி நகுலா - ந - வசனம். இதோ இந்த அன்னக்கூட்டங்கள் கடக்கிறதைப்பார்த்து பரிகாசஞ்செய்து களைத்த நமது த்ரௌபதியுடனே நாமும் கைகளால் சலத்தையள்ளிக் குடித்து தாகந்தீர்வோம் வாரும் அண்ணுவே.

சகாதேவன் விருத்தம் ௨-ம். பைரவி.

தமயனுரேபாரீர் இக்கடத்தன்பாஞ்சாலிகொண்டு
வினைமலிந்திசையங்கண்டு திவ்விரசனுற்றித்துப்யச்சு

அம்மைபெறுகதலித்தாறி லடிக்கவேயொழுகுந்தேனை
இதிர்வுறக்குடிக்கலாம் அத் திசையாக வாரும் அண்ணா.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தர்மநந்தனரே - த - வசனம் - சொல்லுமப்பா சகாதேவா - சகா - வசனம் - இந்த தடாகத்தில் நமது பாஞ்சாலியினுடைய இரண்டு விழிகளின் நிழலைக்கண்டவிரால்கெண்டைகள் பயந்துகுதித்துப்பழுத்துத்தொங்குகிற வாழைக்குலைகளில் வால்களினால் அடிக்கவே அந்தப்பழங்கள் வெந்து அதிலிருந்தொழுகுகிற தேனருவியைப்பாரும் அண்ணா அந்தப்பக்கமாக வாரும் போய்பானஞ்செய்து பசியைப்போக்கலாம் அண்ணாவே.

தருமர்வசனம்.

ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! தம்பிமார்களே? நால்வர் வசனம், சொல்லுமண்ணா தர்மபுத்திரரே, ஓ! ஓ! ஓ! ஓ! பெண்ணே த்ரௌபதா? து - வசனம் - சொல்லும் எனது சமஸ்கிரீட்டியே; த - வசனம் - இந்தவாழைக்குலைகள் வெந்து அதிலிருந்தொழுகுகிற இனிதரசத்திற்கு தேவாமிர்தந்தா னொருக்காகுமா? ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! இதென்ன ஒருவிநோதமான ஆரண்யம் இதைப்போல நான் எங்குங்கண்டதேயில்லை; பெண்ணே! த்ரௌபதா?

த்ரௌ - கொச்சகம் ௫-ம். புன்னாகவராளி.

நீலக்கலாபமயில் நின்றாட மாங்குயில்கள்
காலச்சுரம்பாடக் கண்ணுறங்கு தேமிர்கங்கள்
சாலப்புனலருந்தி நாகவிடங் தணிந்தோம்
ஏலத்தருமகுண வென்பிராண நாயகரே.

வசனம்.

கேளும் எனது ப்ராணசகோதரான தர்மபுத்திரரே! அதோ அந்த மாக்கனிர்களை வாயினால் கொத்திக்கொத்தி கருங்குயிற்கூட்டங்கள் சுரசாயித்தியம் பாடவும் அதற்குத் தக்கபடி மயிற்கூட்டங்கள் பாதநாட்டியஞ்செய்யவும், பற்பல துஷ்டமிருகக்கூட்டங்கள் கண்ணுறங்குகிற விநோதங்களைப்பார்த்தீரா? நாமும் நாகவிடாயுந் தீர்ந்தோம். இனியித்தருளிர்ந்தநிழலில் சற்றுசுகித்திருப்போம் வாருங்கள் எனது ப்ராணநாயகர்களே.

தருமர் வசனம்.

கேளுங்களெனது தம்பிமார்களே; நால்வரும் வசனம் - சொல்லுஞ் சொல்லும் எங்களருமையண்ணாவே - த - வசனம் - நாமும் நமது பஞ்சவர்களைக் கொப்பாகிய த்ரௌபதியுங் குடியாயிருப்பதற்கு ஒரு நல்ல பர்ணசாலையை அமையுங்கள் தம்பிமார்களே.

நால்வர் வசனம்.

அண்ணா தர்மபுத்திரரே! த - வசனம். சொல்லுங்கள் தம்பிமார்களே? நால் - வசனம். தாங்களும், நமது பாஞ்சாலியும் இந்த வனவேடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே நாங்கள் நால்வரும் வெகுவிநோத விசித்திரமாகக் கட்டிய பர்ணசாலையை வந்துபாரும். இப்படிவாரும் இதோ இதுதான் இதினுள்ளே நுழையும் பெண்ணே த்ரௌபதா.

த்ரௌபதிவசனம்.

ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! தர்மபுத்திரரே! உமது தம்பிமார்களென்றாலும், இவர்களுக்கேதகும். நல்லது சகலரும் அந்தந்த பீடங்களில் உளுக்காருங்கள் பாண்டவர்களே. —

தருமர் வசனம்.

நல்லது நீயும் அந்தப்புரம்போய் இப்போ உனதுபிதா பாஞ்சாலமகாராஜன உன்னோடு துணையாயிருக்கும்படிக்கனுப்பிய தோழிமாருடனே கூடி விளையாடிக்கொண்டிரும்பெண்ணே த்ரௌபதா.

த்ரௌபதி வசனம்.

நல்லதப்படியே யாகட்டும் தர்மபூபதியே.

———

த்ரௌபதி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

எங்கள்நிர்ப்பாக்யங்கண்டே யென்றந்தையென்றனண்டை
யுங்களையனுப்பவுர்ச்ர் ஓகோ தோழியரேகேளீர்
துங்கபாண்டவர்... கன்னங்... தத்திற்சமைக்கவேண்டும்
எங்குநாம்அமுதுசம்பா தித்திடுவோம் என்செய்வோம்.

துரோபதி வசனம்.

வாருங்களடி யெனது தோழிமார்களே? தோ.வசனம். இதோவந்தோம் சொல்லுமம்மா எங்கள் த்ரௌபதாதேவியே. த்ரௌபதி வசனம்—அம்மா அந்த பழிபாவி துரியோதனன் கபடமார்க்கமாய் ஜகுனியைக்கொண்டு சூதாடுவித்து எங்களைப்பதாதியாக்கி, ராஜசபையி லென்னையும் மானபங்கஞ்செய்து இந்த வனத்துக்கெங்களை நிராதாரமா யனுப்பிய செய்திகள் நன்றாய்த்தெரிந்த என்பிதாவாகிய ராஜாதிராஜன் பாஞ்சாலமகாராஜன், உங்களையெனக்குத் துணையாக வனுப்ப நீங்களும் வந்தீர்கள். எனக்கு நீங்கள் வந்ததேபோதும், ஆனால் இந்த தர்மசொரூபிகள் ஐந்துபேரும் இன்றெல்லாம் வழிநடந்து வெகு சேவலமாயிருக்கின்றார்களே இவர்களுக்கு சமையற்செய்து அடிசில் பரிமாறவேணுமே இந்த நடுக்காட்டில் நாம் எவ்விதமாய் அமுதுசம்பாதிக்கிறது இதற் கென்ன செய்யலாமடி தோழிமார்களே.

தோழி மதனாஞ்சிதம் வி-ம். சங்கராபரணம்.

அம்மம்மா கேளாயிந்த அடவியிலிருக்கும்வேடர்
தம்மிடம்வரகுகம்பு சாமைகேழ்வரகுமற்றும்
இம்மைதானியமிருக்கும் இனங்கொஞ்சம்பொறுத்திருந்தால்
நம்மிடம்வருவார்வேட நங்கையர்கேட்போமம்மா.

வசனம்.

கேளுந்தாயே பாஞ்சாலியே! த்ரௌ - வசனம். சொல்லடி மதனாஞ்சிதம், மதன - வசனம். இந்தவனத்திலுள்ள வேடர் வில்லியர் மலைக்குறவர் இருளர் இவர்களிடத்தில் பற்பலதானியங்களும் சேமத்திலிருக்கும் இன்னம் பொழுதுபோகப் பொழுதுபோக அந்தவேடமாதர்கள் இப்பக்கம் ஒருவேளை வருவார்கள் வந்தால் அவளைக் கேட்டுப்பார்க்கலாம் அம்மணி.

த்ரௌபதி வசனம்.

அக்ஹா அப்படியா நல்லது நல்லது பார்ப்போமடீ மதனாஞ்சிதம்.

பொது வி-ம். இ-ம். அசாவேரி.

பாண்டவரைந்துபேரும் பட்டணியிருக்கப்பூண்கள்
பூண்டபாஞ்சாலியிற்கும் புகலருந்தோழியர்க்கும்
வேண்டமுதகப்படாதால் விசனமுற்றிருக்குங்காலை
கோண்டகுவேடமாதர் குறம்பாடிவருகின்றாரே.

வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே? பஞ்சபாண்டவர்களும் த்ரௌபதியுந் தோழிமார்களும் தாங்கள் வசிக்கும் ஆரணியத்தில் இராப்பட்டணியாயிருக்குங்காலையில் அவ்வனத்திலுள்ள குறத்திகள் இவர்களண்டை குறம்பாடி பிச்சைக்கு வருகிற விதங்காண்க.

———:o:———

குறத்திகள் தரு-கண்ணிகள்.

இ-ம். சௌராஷ்டகம் ஆதிதாளம்.

யாரேடியம்மே ஏ யம்மே யாரேடியம்மே சக்காட்டில்
யாரேடியம்மே நீங்கிங்கே யாரேடியம்மே - எங்கள்
ஆஸ்த்தி ஞ - புரப்பஞ்சபாண்டவருக்,
கடிமைகளங்களமமே ஏ யம்மே

பாரேடியாம்மே இலிம்பி பாரேடி யாம்மே நீன்கொஞ்சம்
பாரேடியாம்மே யேம்மூன்சே பாரேடியாம்மே - பாஞ்ச
பாண்ட - வரோட் டாண்டிகளாப்போனபிம்
பார்த்தேசியாளே மாம்மே ஏ யாம்மே
வாரேடியாம்மே கோங்ஸங்கூல் வாரேடியாம்மே செறேங்கா
வாரேடியாம்மே மொக்தேயில் வாரேடியாம்மே - ஈந்த
வையம் - ஆண்ட ஐவர்போஞ்சாறியோடே
வான்த்துக்கு போனைங்கோம்மே ஏ யாம்மே
இரேடியாம்மே ஏங்கோறே இரேடியாம்மே பச்சியே
இரேடியாம்மே அவோஸ்தே இரேடி யாம்மே - ஈந்த
ஜெகத்தை - யாண்ட பாண்டவங்கல் புகளே
படிப்பேராங்கலேம்மே ஏ யாம்மே (பாரே.

தோழி பதுமனிஞ்சுகம்.

கோச்சகம் இ-ம். புன்னாகவராளி.

நாடிபற்றிவேம்போது தாகெருப்பின்னுங்கதைபோல்
வாடிபஞ்சபாண்டவரு மடவால் துரோபதியும்
[illegible] இருக்கும்வேளையிலே
போடு[illegible] பேர்ங்குறமாதர்களே.

வசனம்.

புண்ணிய சொரூபிகளாகிய பஞ்சபாண்டவர்களும் பதிவிரதாசிரோமணியாகிய த்ரௌபதாதேவியும் அந்தப்பாவி துரியோதனனால் காடுகளிழந்து மகா வருத்தத்தோடு இந்தக்காட்டில் பட்டிணியாய் அவர்கிருக்குஞ் சமயத்தில் குறம்பாடிக்கொண்டு கொஞ்சம் கூழ்போட்டு சொல்லுகிறீர்களே யாங்கள் இதற்கென்னசெய்வோம் குறமாதர்களே.

குறத்திகள் வி-ம். இ-ம். முகாரி.

அப்படியா! ஐயையோ அரிஹரி யைக்துபேரும்
மைப்படிகண்ணிணாளும வந்திங்கா விருக்கின்றார்கள்
எப்படிசாப்பாடின்றி ராப்பாட்டைக்களிப்பீரம்மே
கொப்பெனவுங்களுக்குச் சொண்டிதோவருகுவோமே.

வசனம்.

ஏ யாம்மே அஞ்சிபேர்க்கோர்தேயி அயியாற பத்தினி இம்பாங்களே ஆந்தேம்மேயும் பாண்ட்டுவாரும் ரொம்பத்தாளே தொம்பப்பட்டு இங்கிரா வாந்திக்கிறுங்கோ ஆரீ? ஹரி ஆங்கேளக்கு ம்பால் தான்போங்களே. கோஞ் சோங்கோஞ்சோம் நேம்பள் கோஸ்ரவொறேம், தோ றேம், தோ, றேம் மே.

மதனராஞ்சிதம் வசனம்.

நல்லது நல்லது அப்படிசெய்வீர்களாகில் வெகுபுண்ணியமுண்டு குறவஞ்சியரே.

குறவஞ்சிகள் கண்ணி.

இ-ம். ஆஹிரி தாளம் ரூபகம்.

ஆம்மே யாம்மே யாம்மே யாம்மே ஐவாறாக்கூந்தேயி, நீங்கல்
ஆறாபேரே பூங் காட்டுக்கா நூப்பி, ஞானே பாவி
ஈம்மே யீ ஹூங் காள்க்காடிமே நாங்கோ வீக்தோ காடு, நீம்பள்
கேளுக் கொறே பொண் ஹூங்கொறே யீலேயேஞ்ஸோல்காடு
காஞ்சிலாமே யாஞ்சிபெறாங் காள்ச்சி றாக்கு றூங்கோ, ஈந்தோ
காம்பூங் கேஹூ றாங்கால்தாக்க வீக்கிண்டத்தின் ஹூங்கோ
நாஞ்ஸே யில்வெ ளேஞ்சே சாடேலம்பாறீச்சி யீதூ, நீம்ப
நாண்ணே யமாத் திங்கிறது காம்பேள்கூத்தா காதூ
பாத்தூக் கூடே ஸோனோங் தேனேக் கூத்திக்கிறு வாக்தோம் நீம்ப
பாட்ணியேகாண் மோ டியில் கோட்டிக்கின் [illegible] தோம்

பூந்தா றாக்கு கேய்கூடமே தேந்தா கீன்வாச் செக்கோ நால்க்கோம்
பூத்தேன் கோப்பே றேய்க்கோ யீதே ளேட்டு மேடுத் தூக்கோ
ளக்கி றாக்க மாட்டேகேக்கேன்க் கேன்னுக்கோறே தாயே ஈத்தா
நால்வான் ளிக்கி ளாங்கூ றாள்க்கி ளாங்காக் கேத்திம் பாயே
கேங்கேன்க் கேக்கி றாக்காளாவு கீத்தரூம்வா றாவோம் கால
கேத்திகேத்திப்யாண்டேங்காளே காத்தி ரமாத்தார்வோம். (ஆம்.)

குறவஞ்சியர் வி-ம். ஆநந்தபைரவி.

குதிர்குகிராகத்தாஸ்யவ் குறைவின்றியிருந்திட்டாலும்
முதிர்குறவருக்குண்டான முறைமையை விடவேமாட்டோம்
கிதிதுரோபதியேயுன்னை நிதநிதம்வந்துபார்ப்போம்
அதிகோள்போஜன்மருந்தி சுகமுடனிருங்களம்மா.

வசனம்.

ஏ யாம்மே ரேவ்தே நங்க லூட்லே குத்துறு குத்துறு கொம்ப கொம்ப
நாணியங்கோருந்தாலும் கெம்பள் பிச்சையேட்கீர் வாய்க்கத்தேமாத்ரேம்
விடமாட்டோம். சாறிக்கெல்லாம் கெம்பள்றசாறி கொம்ப ஆசத்தேசாறி சேம்
பள் நித்தம் நித்தம் நீங்கள்க்கி வாந்துபோரேம் ஈப்போ கீம்பள் சாப்பூட்டியோ
ந்சோ கேம்பள்போய்வாரேம் ஏமே ரேவ்தே.

த்ரௌபதி வசனம்.

நல்லது போய்வாருங்கள் குறவஞ்சியர்களே.

பொது வி-ம். இ-ம். தோடி.

பாரித்ரோபதியோடைவர் பற்பலவனங்கடோருஞ்
சாரையாய்த்திரிந்தங்கே சஞ்சரிகின்றநாளில்
மூரிசேர்விண்டுசித்த முனிவனத்தையும்போய்பார்க்க
பூரணமாஞ்சபோடு புறப்படும்விதங்காண்பீரே.

[illegible]

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே? த்ரௌபதாதேவியோடு பஞ்சபாண்டவர்கள் பற்பலவனங்கள் தோருஞ்சென்று சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் தாங்கள்கண்ட அநேகபெரியோர்களால் நாள்தோறுங் கேள்விப்பட்டிருந்த ப்ரபல்யம்பொருந்திய விண்டுசித்தமகாரிஷிவனத்தையும் பார்க்கும்படியாய் பாண்டவரும் த்ரௌபதியும் புறப்படுகிறவிதங்காண்க.

தருமர் - வி-ம். இ-ம். சுருட்டி.

தம்பிமாரேயென்ப்ராணத் தையலேகேளீர்கேளீர்
கம்பிதமுடனேகக் காடெல்லாந் திரிந்துபார்த்தோம்
வம்பிலாவிண்டுசித்து வனத்தையும்பார்க்கவேணும்
-கும்பலாய்நாமெல்லோருங் குலாவியேநடப்போம்வாரீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் எனதுயிருக்கினிய தம்பிமார்களே - நால்வர் வசனம். சொல்லும் அண்ணா தர்மபூபதியே - தருமர் வசனம், கேளாயெனது ப்ராணபதமான பெண்ணே த்ரௌபதா-து-வசனம். சொல்லும் எனது ப்ராணநாயகரே-தருமர் வசனம், நாமும் நமது நாடு நகரத்தை நீங்கியிதுவரையில் அநேக ஆரண்யங்களில் சஞ்சரித்திருக்கிறோம். இப்பவும், மா பெருமைபொருந்திய விண்டுசித்து வனத்தையும்பார்க்கவேண்டும் ஆகையால் தாமசப்படாமல் என்னோடேகூட வாருங்கள்தம்பிமார்களே.

பீ. அர். ந. ச. து. இவர்கள் ஏகவசனம்.

ஆம் ஆம் ஆம் ஆம் நாங்களும் மா ப்ரபலம்பொருந்திய விண்டுசித்து ரிஷிவனத்தைப்பார்க்க வெகுநாள் போராசைகொண்டிருக்கிறோம் வாரும்போவோம்தருமபூபதியே.

தருமர் வழிநடைதரு.

இ-ம். சுருட்டி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

தம்பிமாரே வாரீர்-விண்டுசித்து-தண்டகவனஞ் சேர்.

அநுபல்லவி.

நம்பியென்மொழிகளைத் தடுத்திடாமலே முற்றும்
நல்லதாய்மொழியிலும்நல்லதாகக்கை பற்றும் (தம்பி.)

பீமன் மட்டு வி-ம். இ-ம். சுநட்டி.

தாட்டிகமாகிய தமயாகே ள்
வாட்டம தாய்மனம் வாடாமு ல்
காட்டினில்வேட்டைசெய் களைபீம ன்
ஓட்டமாயோடியே தோவந்தே ன்.

வசனம்.

அண்ணா அண்ணா தருமபூபதியே இதோ வந்தேன் வந்தேன் பீமசேனன் நடவும் நடவும் அண்ணாவே.

தருமர் தரு.

வெற்றியில்மிகு விஜயா-இந்தஇளம்-வெய்யிலில்வெகு பசியாய்
பொற்கொடித்ரௌபதி வருந்துறாள் காய்கனி
புசிக்க அவட்குக்கொஞ்சம் தயவுசெய்வா யினி (தம்பி.)

அர்ச்-மட்டு வி-ம். இ-ம். சுநட்டி.

அறநெறிமுறைதெரி யண்ணாகே ள்
நறைகமழ் குழல்ஷிரி கல்லாரு க்
குறுபசி கெடகனி யுற்றேன்னா னு
மறைவறந் ீடியும் வந்தே னே.

வசனம்.

அண்ணா அண்ணா தருமபுத்திரரே இதோ வந்தேன் வந்தேன் அர்ச்சுனன் நடவும் நடவும் அண்ணாவே.

தருமர் தரு.

திரௌபதியெனுங்குயிலே-இன்னங்களை-தோன்றுதோவுனாமயிலே
ஆபதிவருமேயோது சகுந்தையுமென்னலாமோ
ஆக்கியாதவந்துள் அஞ்சாம பண்ணலாமோ (தம்பி)

நகுல-மட்டு வி-ம். இ-ம். சுநட்டி

தார்புய வெண்புகு ஷார் கே ள்
சீர்வயி றின்பசி யுக்கிர்ந்தே ன்
பேரிகைநவனும் பெருமாரு னை
வாரிநியே யிதோ வந்தே னே.

வசனம்.

தேனும் எனது புருஷோத்தமே? இதோ வந்தேன் த்ரௌபதி வந்தேன் வந்தேன் நடவும் நடவும்.

தருமர் தரு.

நகுலசகாதேவா-விண்டுசித்து-நல்வனம் அதோவாவா
சகலமுனிவர்களாயுங்காண்பதே பாக்யஞ்
ஜமபவுலகவாழ்க்கை தனிலென்ன ஸ்லாக்யம். (தம்பி)

நகு. சகா. மட்டு வி-ம். இ-ம். சுநட்டி.

தண்ணார்கண்ணித் தமைமார் பா
மண்ணாண்மன்னர் மகிழ்ந்து பா
எண்ணாதெண்ணி யிதகொந் தோம்
அண்ணாஅண்ணா யிதோவந்தோம்.

வசனம்.

அண்ணா அண்ணா தர்மசொரூபரே இதோவந்தேன் நகுலன். அண்ணா இதோ வந்தேன் சகாதேவன் நடவும் நடவும் அண்ணாவே.

தருமர் வி-ம். இ-ம். கல்யாணி.

தருமென்மன்மொழிதட்டாத தம்பிமாரேவர்களுக்கள்
மகிமைசேர்விண்டுசித்து மகாவனமிதுதானப்பா
நகுமிதன்பெருமையாவும் நான்சொல்லிமுடியுமோதான்
பகருங்கள்மனதுக்கேற்ற படிசுகித்திருந்திடுமே.

வசனம்.

கேளுங்களெனது தம்பிமார்களே - நால் - வசனம். சொல்லும் அண்ணாவே - நீ - வசனம். நாம் முன்னமேதானே கேள்விப்பட்டிருந்த மஹா பெருமைபொருந்திய விண்டுசித்துவனமென்கிறது இதுதான்; இதனுடைய பிரபவத்தைச் சொல்ல என்றால் முடியவே முடியாது. அப்பா! நீங்களே அநுபவமாய் சஞ்சரித்திருந்து அறிந்துக்கொள்ளுங்கள் தம்பிமார்களே.

பீமன் வி-ம். இ-ம். காவேரி.

உதித்திங்காள்வாயில்லாமோ வுயவாதவனங்களில்லை
புதித்தவிவ்வனத்திரத்தைப் போல்கண்டதில்லையப்பா!
குதிக்குமான்கறடிசிங்கங் கூறுபற்பலமிர்கங்கள்
துதிந்தோன்றுக்கொன்றுமெத்தத் தொக்தமாயிருக்குதண்ணா

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தருமபூபதியே? த-வசனம். சொல்லுந்தம்பி பீமஜேனா, பற்புலமிருகக்கூட்டங்களும் ஒன்றுக்கொன்றிருக்கிற தேசத்தைப்பார்த்தீரா, அப்பப்பா! நாம் இந்தவனத்தைப்போலெங்கிலுங்கண்டதேயில்லை அண்ணாவே.

அநச். வி-ம். இ-ம். காம்போ[illegible].

கற்பகக்காவோ! எங்கள் கரியமால்பதியோ! ஓகோ!
விற்பிடிமதன்களிக்க விதிப்ரம்மன் அமைத்ததாவோ!
முற்பகலசெய்தபுண்ய முறையினாலிதையடைந்தோம்
மற்புயல்குழலாளோடு வாசஞ்செய்திருப்போமண்ணா.

வசனம்.

அஆஆஆஆ-இந்த திவ்யமானவனம் தேவேந்திரனுடைய கற்பகச்சோலை தானோ! அல்லது ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திவசிக்கும் வைகுந்தபதவிதானோ! அல்லது மன்மதன் கேளிவிலாசமாயிருப்பதற்கு பிரமதேவனால் அமைத்த பூஞ்சோலை தானோ! ஓஹஹஹ! இதென்ன அற்புதமானக்ஷேத்திரம் அண்ணா தருமபுத்திரரே.

நகுலன். வி-ம். இ-ம். அட்டாணா.

மரங்களையண்ணன் பீம[illegible]வன்கதையாலமுறிக்க
பாந்திக முன்னன்கிரீடி பாணத்தால் அறுத்திசைக்க
நான்சகாதேவன் சொன்ன சாஸ்திரப்படியேநாங்கள்
உரன்செறிபர்ணசாலை யொன்றமைத்திட்டோமண்ணா.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தருமபுத்திரரே. த வசனம். சொல்லும் அப்பா நகுலா. ந-வசனம். அண்ணன் பீமஜேனமகாராஜன் கதையினால் வைரமான மரங்களை முறித்துக்கொடுத்ததும், அதை அண்ணன் அர்ச்சுனமகாராஜன் பாணப்பிரயோகஞ்செய்து சட்டவட்டங்கள் செய்யவும், தம்பி சகாதேவன் சொன்ன சாஸ்திரவிதிப்படியே ஒருதிவ்வியமான பர்ணசாலைகட்டினோம் இதில் நமது பாஞ்சாலியோடு சுகித்திருக்கலாம் வாரும் அண்ணாவே.

சகாதேவன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

தருமமேஜெயமெவ்ஜெ[illegible] தருமபுத்திரரேநாங்கள்
அருமையாய்க்கட்டியான அரும்பர்ணசாலையிது
மருவுமாதவர்க்கிடுக்கண் வாராமலேயாதுகாத்து
திருமைத்ரௌபதியினோடு வொக்கவாழ்ந்திருப்போமண்ணா.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தருமபுத்திரரே. த-வசனம். சொல்லும் அப்பா சகாதேவா. ச-வசனம். நாங்களருமையாய்க்கட்டிய இதோ இந்த பர்ணசாலையைப் பார்த்தீரா இதில் நாம் நமது பாஞ்சாலியோடுகூடிவாழ்ந்து இந்த ஆரண்யத்திலுள்ள ரிஷீஸ்வரர்களுக்கு, யாதொரு துன்பமும் வாராமற்படிக்கு காத்திருக்கலாம் அண்ணாவே.

தருமர் வசனம்.

அஆ! அப்படியா எனது தம்பிமார்களே! இதல்லாது நாம்குடியிருப்பதற்கு மா விநோதமான பர்ணசாலையுங்கூட கட்டிமுடித்தீர்களல்லவா? மஹாசந்தோஷம் மஹாசந்தோஷம்.

தருமர் சோச்சகம் - இ-ம். புன்னாகவராளி.

பொன்னேமடமயிலே புத்தமுதேவாணுலவும்
மின்னே துரோபதியே வீட்டைவிட்டுகாட்டில்வந்த
இந்நாள்வரையில்அ-ஆஅஇவ்வனமபோல்கண்டதுண்டோ
எந்நாளும்நாமிவிடமிருந்து அலைபோம்வினையே.

வசனம்.

கேளும் எனது ப்ராணபதமான பெண்ணே துரௌபதா? து-வசனம். சொல்லும், என்நாயகரே நாம் நமது வீட்டைவிட்டு காட்டில்சஞ்சரிக்கத் தொடங்கிய இதுவரையில் இப்போதுகொற்ற திவ்வியமான வனத்தை நாம் கண்டிருப்போமா? ஆ ஆ ஆ ஆ-அடியெனது பெண்மயிலே இனிமேல் இந்த ஆரண்யத்திலேயே நாம் வாழ்ந்து துன்பங்களைப்போக்கலாம் பெண்ணரசே.

த்ரௌபதி வசனம்.

ஆம் ஆம் மிகவும் விநோதவிசித்திரங்களாயுள்ள இந்த விண்டுசித்து மகா சிவிவனத்தில்தானேயிருந்து காலத்தைக்கழிப்போம் எனதுப்ராணநாயகரே.

த்ரௌபதி வி-ம். இ-ம் தம்பகாம்போதி.

மதனரஞ்சிதமேகேளாய் மன்னுமெனமனதுக்கேற்ற
பதுமகிஞ்சுகமேகேளாய் பாண்டவரைந்துபேரும்
புதியதுண்டகந்தபக்கம் போனார்கள்நாமுமிங்கே
விதம்விதமாய்ப்பூம்பந்து விளையாடத்தொடங்குவோமே.

வசனம்.

கேளாயடி பெண்ணே மதனரஞ்சிதம் - மத-வசனம்- சொல்லுமம்மா த்ரௌபதா, து. வசனம். அடிபெண்ணே பதுமகிஞ்சுகம் - பது-வசனம்-சும்மா

நெல்லுமம்மா பாஞ்சாலியே? து. வசனம். எனது பிராண நாயகர்களாகிய பாண்டவர்கள் போஜனம் அருந்தி அதோ அந்தப்பக்கமாகப் போயிருக்கிறார்கள் நாம் அவர்கள் திரும்பிவருவதற்குள் கொஞ்சநேரம் பந்தடியாடிக் கொண்டிருப்போம் வாருங்களடி தோழிமார்களே.

மதனாங்கிதம் - வி-ம். இ-ம். ஏகதாளம்.

அம்மணித்ரௌபதாகம அருமைபாண்டவர்கள்கூடி
செம்மைமாமுனிவோரைச்சந் திக்கப்போயிருக்கின்றார்கள்
இம்மெனவுண்டஅன்னஞ் செரிமானமாகநாமும்
விம்முபூம்பந்துகொண்டு விளையாடுவோம்வாரும்.

வசனம்,

அம்மா த்ரௌபதா? து-வசனம். என்னடிமதனாங்கிதம் ம-வசனம் நமது பாண்டவர்கள் ஐந்துபேரும் இந்தவனத்து ரிஷிகளைவாரங் காணப்போனார்கள் அவர்கள்வருவதற்குள் நாம் உண்டஅன்னம் செரிமானமாகும்படிக்கு கொஞ்ச நேரம் இந்த இளஞ்சோலையில் மலர்ப்பந்தாடுவோம் வாரும் அம்மா.

பதுமதிலகம் வி-ம்.

ஆமம்மாத்ரௌபதா; நீமுன்போய்நில்லுபின்
நாமும்பூம்பந்தெடுத், தோமெனவோயாடலாம்.

வசனம்.

ஆம் ஆம் அம்மா பாஞ்சாலியே மதனாங்கிதம் சொன்னபடியே நீ எங்கள் முன்னே போய் நின்று முதலமுதல் பந்தையடி, நாங்களும் இதோ வந்துவிட்டோம்அம்மா.

த்ரௌபதை தரு - இ-ம். தோடி அடதாளம்.

பல்லவி.

விளையாடவும் வாரீர் - மலர்ப்பூம்பந்து
விளையாடவும் வாரீர்

அநுபல்லவி.

இளையமடிபெர்த்து [illegible] முன்னேபாய்ந்து
இடை [illegible] நடைசெலுத்திட
முலைகுலுங்கிட [illegible] கலைநெகிழ்ந்திட (விளை.)

வசனம்,

அடிபெண்ணே மதனாங்கிதம்! ம-வ-ம். சொல்லுமம்மா துரௌபதாதேவியே! து-வம். இந்த,எட்டடிபாய்ச்சலைத்தானு கண்டேன் இனி, வெட்டிப

டப்பந்து, விட்டிடும்பந்தை, வெட்டிப்பிடிப்பதையுன, கெட்டியைப் பார்ப்போம். (விளை.)

மதனாங்கிதம் தரு.

எழில்தரௌபதிதாயே இதோவிட்டேன்பந்
தெதோ அதைப்பிடிப்பாயே.
ப்பூமாங்கனிகளெட்டும பநதடியதுபட்டு
பலபலென்றுதி குதிதுரம்பிழி
சலசலென்றெழு குதுகளதுகுழை (எழில்.)

வசனம்.

ஓ! ஓ! அம்மாபாஞ்சாலியே! து-வ-ம் என்னடிமதனாங்கிதம் ம-வ-ம் அந்த, பந்தடிபட்டுச், சிந்துமாங்கனிகளை, டக்கெனவெண்ணிஅ, சக்குவென்றிப் பிழிய பதுங்காதேஅம்மா நீ, ஒதுங்காதே அம்மா (எழில்)

த்ரௌபதி தரு.

ப்ராணபத மானே அதோவுனக்குப்
பின்பார்வருகுதியாந்து
தோணிநீதிருமபுமுன் சேர்த்தேன்பந்தாலேயுன்பொன்
கொங்கைமேலடி மங்கையேகட
கண்குலுங்கிட சங்கையுங்கெட (ப்ராண.)

வசனம்,

அடிபெண்ணே பதுமதிலகம்? ஒரு, பானைக்காட்டிநீ, அசப்பார்த்துமான்விட்டபந்தாலஉன், கனிமுலை குழைந்ததோ. காணப்பட்டோடாதே அடி, வீணிற்பந்தாடாதே. (பிரா.)

பதும தரு.

அதோபார் பார் மின்னே ஒருசிறுநதை
பதிந்துவருதுயானே
எதிர்கானெறியும்பநது இடைக்குநேராயுறைந்து
இழையுதிர்ந்துது குழைகழனறுது
விழிசுழனறதில மழைபொழிநதது (அதோ.)

வசனம்.

ஓ ஓ அம்மா பாஞ்சாலியே? நான், அதோ! சிறந்தையென்றுரைக்கிறபெட்டுமேயநகி, உறுதநவெனப்பதால். உதிர்ந்துதேவனிகள், அம்மா. தட்டம் பிடிக்காதேபந் தாட்டத்தைகொகாதே. (அதோ.)

த்ரௌபதி வி-ம். இ-ம். பைரவி.

வஞ்சியெங்கொடிநேர்தோழி மார்களேசொல்லக்கேளீர்
பஞ்சபாண்டவர்க ளந்தப் பக்கம்பார் வருகின்றார்கள்
விஞ்சைசேர்மலர்ப்பூம்பந்து விளையாடி அலுத்தோமிப்பால
சஞ்சலநீங்குமபர்ன்ன சாலைக்குச்செல்லுவோமே.

வசனம்.

வாருங்களடி பெண்கள தோழிமார்களே? அதோபார்த்தீர்களா எனது பிராணநாயகர்களாகிய பாண்டவர்கள் வருகிறார்கள், நாமோ பந்துவிளையாட்டினால் மிகவும் வேஜாரிக்கிறோம் இனி நமதுபர்ணசாலைக்குப் போவோம் வாரும் [illegible] தோழிமார்களே.

தோழிகள் வசனம்.

அம்மா நமது பர்ன்னசாலையென்ன வெகுதூரமா? இதோ வந்துசேர்ந்தோமே அம்மா த்ரௌபதா.

போது வி-ம். இ-ம். தோடி.

இவ்விதமிவ்விதத்தில் விருக்ஷியின்வனத்திலவர்
செவ்வையாய்ச்சுகித்திருக்குஞ் செய்திகைக்கேள்விப்பட்டு
எவ்விடத்தலங்கடோறும் யாத்ரைசெய்மறையோர்தாமும்
திவ்யபாண்டவரைக்காண சீக்கிரம்வருகின்றாரே.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே பஞ்சபாண்டவர்கள் த்ரௌபதாதேவியுடனே [illegible] சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறகாலத்தில் யாத்திரை [illegible] வந்து [illegible].

பிராமணர்கள் வருகிறது.

இ-க். [illegible]. அடதாளம்

பல்லவி.

[illegible] கேட்டிருந்தோம்
பூசுரர்க்[illegible]ளே, [illegible].

அநுபல்லவி.

தேசத்தைவிட்டு விண்டு சித்ரான்னத்தில் வந்த
சேதியைச்சில தூல கெளூலயிந்நேரம் அந்த
செல்வரைவரையுங் காணவேணுமென்று
இவ்விடத்தையுகன் றெல்லீவருஞ்சென்று. (மாஜி.)

சரணம்.

வாசித்தபெருமையால் எவர்களையு மென்றுமல்
வாடாபோடாவென்போம், அடடாஅடா
வாடாபோடாவென்போம். எங்கள்
வர்த்தமானத்தெரியா லோபிகள் கைப்பொருளை
வகையோடேபறித்துண்போம் வெகுவிசேஷ
வகையோடேபறித்துண்போம்
வேசிதாசிகளுக்கும் விடருக்கும் கொடுத்து
வித்வான்களைக்[illegible]போய் [illegible]பமேத்து
ஏசித்தூரத்திலிருத்துவர்களை பகைத்து
எறும்புபோல்[illegible]
எங்கிடசெய்வோம் பிகைவோர் [illegible]
இலகுஜோதிஷ சாஸ்த்திரஞ் சொல்வோம்
அலகிலாவேழ்வி பலுவலே புல்வோம். (மாஜி.

தருமர் வி-ம். இ-ம். மத்தியமாவதி.

சரிகைசேர்முகமற்குலலாத் தலைதனில்மின்னபூணூல்
தெரியவேமார்பிற்பூண்டு சிவசிவாஹரிஓமென்று
அரியஜோதிஷங்கைகங்கொண்டு அடியோங்களிடத்தினின்று
வருகின்றீர்கள் சதுவேத மறையோரேபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ் சதுர்வேதாகமங்களில் வல்ல யாத்திரைப் பிராமணர்களே? தாங்கள் இவ்வடியோர்களிடத்திலெழுந்தருளி வந்ததேபோதும் வந்ததே போதும் ஸ்வாமிகளே.

பீமன் நாடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

மாசிலாகான்குவேத மறையோரே பிரமாண்ணே
ஆசனங்களின்மேலுட்கார்ந் தருளுவீர்போற்றி போற்றி.

வசனம்.

தெண்டம் தெண்டம் சுவாமிகளே? இந்தமான்றோலாசனங்களின்பேரி லெழுந்தருளுங்கள் ஐயர்மார்களே.

அர்ச்சுனன் ஈாடி-வி-ம். ஆநந்தபைரவி.

காசிராமேஸ்வரஞ்சி காழிகாளஸ்திரி யாதி
தேசயாத்திரைகள்செய்யுந் தேவப்ராமணரேபோற்றி.

வசனம்.

நல்ல நல்ல க்ஷேத்திரங்கள்தோறும் யாத்திரைசெய்கின்ற ஐயர்மார்களே? அடியன்தண்டம் அடியன் தெண்டம் ஸ்வாமிகளே.

நகுலன் ஈாடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

கோத்திரங்களின்மேன்மேலாங் குருபீடமாய்விளங்கும்
மாத்திரமுள்ளஐயர் மார்களே போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் ஸ்வாமிகளே.

சகாதேவன் ஈாடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சூத்திரர்வசியக்ஷத்திரிய துரைகட்குமேலோரான
சாத்திரவிபுணப்ரம்மச் சார்யரேபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

நாசனம் நாசனம் நாசனம் நாசனம் ஐயமார்களே.

த்ரௌபதி கலி-வி-ம். ஆநந்தபைரவி.

விண்டாகம வேள்வியரே சரணம்
பண்டாமறை பாசுரரே சரணம்
வெண்டாமனா மின்னுனாயிர் சரணம்
திண்பார்சரணஞ் சரணஞ்சரணம்,

வசனம்.

அடியாள் [illegible] [illegible]பனம் யாத்திரைபிராமணர்களே.

யாத்திரைப்பிராமணன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

தருமபுத்திரனே வாழி சமர் பீமனே வாழி
பொருதர்ச்சுனனே வாழி புகழ்பெறு நகுலா வாழி
மருசகாதேவா வாழி மாதுத்ரௌபதியே வாழி
அருகுளோம் [illegible] மொருமிக்க வாழிவாழி.

வசனம்.

வாழிவாழி தருமபுத்திரரே? ஆசீர்வாதம் ஆசீர்வாதம் பீமசேனரே? சிரஞ்சீவி சிரஞ்சீவி சகுலசகாதேவர்களே? சுமங்கலியாயிருப்பாய் த்ரௌபதா தேவியே? சதாகாலம் தீர்க்காயுள் அபிவிருத்தி தீர்க்காயுசு லபிப்பதாயிருப்பீர்கள்.

தருமர் மட்டு வி-ம்.

தெளிவானமறையோரேயிவ் வெளியோரைத்தேடிவந்தீர்
உளவாங்காரியமுண்டானல் ஒளியாமறுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் யாத்திரைவேதியர்களே? நீங்களிந்தவேழைகளைத் தேடிவந்ததே போதும், ஆனாலுமொரு விசேஷசெய்திகளுண்டாயிருந்தால் தெரியப் படுத்துங்கள் ஸ்வாமிகளே.

யாத்திரைவேதியர் வி-ம். இ-ம். நாட்டை.

உளவொன்றுமில்லைமன்னு வுவகெனா மொருகுடைக்கீழ்
வளமையாயாண்டபுண்ணியவாளர்நீர்வந்தசெய்தி
கிளரினர்பலர்காங்காதால் கேட்டுங்களையாமும்
இளகலா யிருப்பதற்கு இவ்வனம்வந்திட்டோமே.

வசனம்.

கேளுங்கள் ராஜசக்ரேஸ்வரர்களாகிய பஞ்சபாண்டவர்களே? த-வ-ம- சொல்லுங்கள் யாத்திரை வேதியர்களே? பிரா வ-ம். நீங்கள் துரியோதனனாலே துன்பப்பட்டு வனசஞ்சாரஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறதை யாங்கள் கேள் வியடைந்து உங்களைப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாதவர்களாய் இவ்வனத்திலதானே குடியாயிருக்க உங்களிடம் வந்தோம் பாண்டவர்களே.

தருமர் வசனம்.

ஹா! ஆ! அப்படியா அப்படியா மஹாசந்தோஷம், நல்லதாயிற்று அப் படியானல் இராளானவுங்களியாவர்களுக்கும் விதிதம்சித்தமாயிருக்கிறது சுகித் திருங்கள்சுவாமிகளே.

போது வி-ம். இ-ம். சுருட்டி.

நீண்டிடுக்தெய்வவேத நிபுணர்களிருக்குங்காலை
பாண்டவர்யோகக்ஷேமப் பருவத்தையறியவேண்டி
தாண்டியேகடைக்கடந்து தகைபெறுங்கொலைகாடி
விண்டம்பன்திரியன்றனும் வெகுளிசையுடனவந்தானே.

வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே! இந்தப் பிரகாரம் த்ரௌபதாதேவியுடனே பாண்டவர்களைத்துபேரும் விண்டுமெத்தமகாரிஷிவனத்தில் சஞ்சரித்திருக்கின்றகாலங்களில் ஒருநாள் பாண்டவர்கள்பேரில் துரியோதனனுக்கு கோபம்வந்து அவர்கள் செய்திகளைக் கேட்டறிய விருப்பங்கொண்டு தனது மந்திராலோசனைகொலுச் சபைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

துரியோதனமகராஜன் வருகிற தரு

ஊ-ம். சுருட்டி ராகம்ஆதி.

பல்லவி.

மகாமண்டலேஸ்வரன் துரியோதன-மகாராஜன் நானே-திவ்ய

அநுபல்லவி.

விதாதானதன் டசாமபேத தேவியைஜகுனிமுத லானவரோத
அன்வெனுறுதலை முடியைத் தட்டி
படியில்பாண்டவ ராவரை யோட்டி.
அவனிமன்னர்சூழ இப் புவனவுயிர்கள் வாழ போ
ரடையலாடிதாழ வோர்குடையில்ராஜ சான ர
ராஜுவருஷம வன வாசம் போனவர் நீ
நீருமிருரோவுமி ரோமௌரோ மெனமோ
அதிருவே னறிவதற் கருஞ்சபை யை நாடுவேன்
அவருடிரோதிருந்தா லதற்கும்வ ழி தேடுவேன் (மகா.)

சரணம்.

மின்னுஞ்சிறவலயநில பாண்டவருக்கே
மிகும்ராஜன் கொடுத்தேன் அவர்
வென்றுந் தர்மனைப்போல் வெளியாதிருக்கதால்
ஜகுனிமாமனை யழைத்தேன்
அன்னத்தில்விஷத்தையுங் குளத்தில்வபியுரட்டி
யகத்தினில் விட்டுவைத்தேன் மேலும்
அரக்குமாளிகையொன்று உண்டாக்கியதனிலவர
வழைத்துக்கொளுத்திவிட வைத்தேன்

பின்னுஞ்சபாமண் டபத்துக்கு வலித்தேன்
பெருகுருதமாடி பொருளையும் கெலித்தேன்
கன்னித் ரௌபதியின் ஆடையைக் கலைத்தேன்
காட்டுப்பேய்ப்பயல்களிமானமுங் குலைத்தேன்.
காட்டினிடத்திலே பங் காளிகள்பகைபோக அவ
ரோட்டிவிட்டேன்சாக அந்த வொண்டொடியுடன்வேக, இன்னம்
உயிரோடவர்களிருப் பதுவுமுயிர் விடுத்தேன்
மயிராய்ப்போனதுஞ்சத்தம் வயணம் தெரியவில்லை
மாமன்ஜகுனியைக்கேட் டால்தான் சேதிதெரியும்
மன்னவ ரின்னமிருந் தாலென் வயிறெரியும். (மகா.)

கடவுள்துதி வி-ம். ஊ-ம். ஆநந்தபைரவி.

மரணமில்லாதஜுயர் மாதுடன்வனத்திற்சேர
காரெனுரைதுமேபிந்த ஞாலத்திலாகசெய்ய
வானவரையும்வணங்கா மகுடனென்றியாருஞ்சொல்ல
தேனவிர்கருணைசெய்த சிவசிவாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

இந்த பூலோகத்தையெல்லாம் ஒருவனே ஏகச்சக்ராதிபத்யமாக அரசாட்சி புரிந்து, யாவரும்வணங்காமுடியனென்று என்னைச் சொல்லவும், எனது சத்துராதிகளாகிய பஞ்சைப்பயல்கள் பாண்டவர்கள், தங்கள் வெச்சக்காரியாகிய த்ரௌபதியுடனே காட்டுக்கேதியாய்ப்போகவும், கருணைகடாட்சம்வைத்த ஸ்ரீகைலாசநாதா! உன்பாதமேகதி ரட்சியும் ரட்சியும் பரமசிவமே.

முதல்மந்திரி கவி.

மன்னர்மன்னவனேபோற்றி வலிமிகுபுயனேபோற்றி
சன்னபாண்டவரைச்சூதிற் சகுனியால்வென்றோய்போற்றி
கன்னிபாஞ்சாலிவஸ்திரங் கலைத்தவாபோற்றிபோற்றி
ஒன்னலர்பணியுந்திவ்ய வுரககேதனனேபோற்றி.

வசனம்.

காணுஞ் சமஸ்த ஏகச்சக்கிரேஸ்வரராகிய மகாராஜனே.

உ-ம் மந்திரி கவி.

எண்ணேழுதேசவேந்த ரிறைவனேசரணமென்ன
மண்ணரசிந்திருதராட்டிரன் மைந்தனேபோற்றிபோற்றி

தொண்ணூற்றொன்பதுபேராகத் தோன்றியதம்பிமார்க்கோர்
அண்ணுவேயடுத்தவெங்க ளாண்டவாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

தெண்டம் தெண்டம் எங்கள் பூமண்டலேஸ்வராகிய சக்ரேஸ்வரா.

துரியோதனன் வசனம்.

நல்லது நல்லது உளுக்காருங்கள் எனது மந்திரிமார்களே.

கட்டியக்காரர்கள் கட்டியம்.

சந்த விருத்தம்.

திக்கெட்டரசர்கள் சித்தத்தினில்துதி — செய்தருகினில்சூழ
திடசுரசரனியில் லவசில்மடவர்கள் — தேவரிரோதிரட
பக்கத்தினில்மதி மந்த்ரிகள்தந்திர — பதுவல்களினைபோத
பற்பலவகைகரு விகளொடுகுடவளை — பமபம்மெனவூத
வெட்கத்தினையொரு கக்கத்தினில்கொடு — வெகுயாசகர்காட
விரிசதுர்மறையவ ரிதுததிததியென — விதியாருடநீட
சிக்கத்தினிலேவ னைச்சிஷ்டைசெய்கன — துரியோதனராஜன்
திகழ்தருகொலுவினில் வந்தனர்சபைநிறை ஜெனரிதுகதியிரே.

துரியோதனன் வி-ம். இ-ம். தும்பகாம்போதி.

கட்டிக்காரத்திருக்குமெனதன் கனமந்த்ரிமாரேகேளிர்
இஷ்டமுமுறவுமென்மே லிரக்கமுமிகவேயுள்ள
கொட்டிசேர்கர்ணனெங்கே கிளர்துற்சாதனனுமெங்கே
கட்டிசெய்யாமலிங்கேயவர்களைவரச்செய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் எனது மதியுள்ளமந்திரிமார்களே ம. வ-ம். சொல்லும் எங்கள் ஆண்டவனே? நி வ-ம். என்னிடத்தில் எப்போதும் பிரியாத சிநேகமும் உறவும் இரக்கமும் பொருந்திய கர்ணமகாராஜனெங்கே? என்தம்பி துற்சாதனப்புலியெங்கே? இன்னம்வரவில்லையோ! நல்லது இக்ஷணமே. இவ்விடத்திற்கு அவர்களைவரவழையுங்கள் சீக்கிரம் சீக்கிரம் மந்திரிகளே.

முதல் மந்திரி வசனம்.

இதோ ஒருக்ஷணத்திலும் அழைத்துவரச்செய்கிறோம் சக்ரேஸ்வரா.

டி-ம் மந்திரி ராடி. வி-ம்.

மல்லுகட்டியக்காரரும் மகாராஜ சமூகத்தாரென்று
சொல்லிக்கர்ணனையுந்துற்சா தனனையுமழைத்துவாடா.

வசனம்.

ஆரடா ஆசாரவாசல்காக்குங் கட்டியக்காரா! வீரவு - வசனம், சொல்லுஞ் சொல்லும் மகாப்பிரபுவே, மங் வ-ம். நமது ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் அழைத்துவரச்சொன்னானென்று கர்ணமகாராஜனையும் துற்சாதனமகாராஜனையுஞ் சீக்கிரம் அழைத்துக்கொண்டோடி வாடா ஓடிவா.

வீரவு - வசனம்.

நல்லது இதோ ஒருக்ஷணநேரத்தில் அழைத்துவருகிறேன்மகாப்பிரபுக்களே.

வீரவு - ராடி. வி-ம்.

நவில்கர்ணனொடுதுற்சாத னனையுநஞ்சொற்படிக்கு
அவசரித்தழைப்பதற்குள் அதோவருகின்றனரையா.

வசனம்.

ஐயா சக்ராதிபதிகளே? நான்போய் கர்ணமகாராஜனையும் துற்சாதனமகாராஜனையும், அழைத்துவருவதற்குள் அவர்களே யெதிர்கொண்டு அதோ! வருகின்றார்கள் ஐயா.

துரியன் வசனம்.

அ! ஹா! அ! ஹா! அப்படியா, அப்படியா, அங்கதேசாதிபதியாகிய கர்ணமகாராஜனும், என் தம்பி துற்சாதனராஜனும், வருகிறார்களா? மகாசந்தோஷம் வரட்டும் வரட்டும்.

பொது-சந்த வி-ம்.

சென்னிவணங்காதிரியோ தனனிலகுங்கொலுவில்
கன்னனொடுதுற்சாத னனும்வரு கின்றனரே.

வசனம்.

சபைக்குச்சபையோர்களே? கர்ணமகாராஜனும்: துற்சாதனமகாராஜனும், துரியோதனமகாராஜனுடையகொலுச்சபைக்குவருகிறவிதங்காண்க?

கர்னதுற்சாதனர்கள் வருகிறதரு.

இ-ம். கல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கன்னனுடன் துற்சா தனனிதோவந்தான்-துரியோ
தனராஜனண்டை (கன்ன)

அநுபல்லவி.

பொன்னின்மேருஇரண் டிவர்கள்கைகளிலென்ன
புகல்விற்களையெடுத்து இகல்வுபேசும் விற்பன்ன (கர்ன)

சரணம்.

சூர்யன்மகனுக்கம்பு தாணிமுதுகில் ஜோலிக்க - திரோ
பதிதுகி லையுரிக்க
துடுக்கன்ஒருவனையாற்போன் சவுக்குப்பிரம்பைக்குலுக்க
வாரியைப்போல்கரங்களில் வீரவண்டையும் ஒலிக்க - பஞ்ச
பாண்டவர் கள்சங்கதி
மர்ம்மந்தெரியாததால் வர்ம்மித்துமனஞ் சலிக்க
பானையொருகுடையி லானூற்றிர் யோதன
பார்த்திபனாரூற்றென் றயிருவோமென்றுகன
நீரும்பாலும்போலிரு பேரும் கலந்துஜன
நெருங்கக்கூடாதாக சிய சபை தனில்தன (சர்ண)

கர்ணன் கலி வி-ம். இ-ம் ஆநந்தபைரவி.

குந்தாதேவிக் குதனைவர்களைப் பந்தாயரவ பகழிக்கிரையாய்
நந்தாதரவைத்தருவேன்கர்ன்னன் வந்தேன்துரியோதனனேவாழி

வசனம்.

ஒரேயொருநாகக்கணையால் பாண்டவாளைந்துபேரையுங்கொன்று உன் குடியையோங்கவைக்கத்தகுந்த கர்ன்னமகாராஜன், இதோவந்தேன், வாழிவாழி தம்பி துரியோதனமகாராஜனே.

திரியங் சாடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி

சரப்பாண்டவர்மேல்சர்ப்ப சரமொன்றைவிடுக்கவல்ல
மாருகன் ஜோவுதாரா வந்திரா வாரும் வாரும்.

வசனம்.

பஞ்சபாண்டவாளைந்து பேரையும், அதேர்தெரியாக்கிவிடுவதற்கு நாகாஸ்திரத்தைவைத்திருக்கும், அண்ணே கர்ன்னமகாராஜனே! வந்திரா வாரும் வாரும், உட்காரும் உட்காரும்.

துந்சா சாடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி

கூன்பிறைநுதலுள்ளனை கோதைபாஞ்சாலிதன்முன்
றானையைக்களைந்ததுற்சா தனன்வந்தேன்சரணமண்ணு.

வசனம்.

ராஜாராஜாக்கள் நெருங்கிய ராஜசபையில் மானமிமானத்தையுங்கூடவெண்ணாமல், துரோபதிசிறைக்கவின் பிடவையையுரிந்த துர்ச்சாதனன் இதோவந்தேன் இதோவந்தேன், சரணஞ்சரணம் அண்ணாவே.

திரியந் சாடி-விம்.

துளியென்பதற்குள்போய்கிர்த்துளிசெய்திடவேவல்ல
காளைதுற்சாதனனிக் கர்ன்னரண்டையிருட்காராய்.

வசனம்.

துளியென்றால்கிர்த்துளியென்கின்ற அடாதம்பி துற்சாதனப்புலியே? வந்தாயா வாவாவா இதோ இந்த கர்ன்னமகாராஜனண்டையிருட்காரு தம்பி? உட்காரு.

போது வி-ம். இ-ம். ஆபி.

கார்முதல்மதிமுயங்க சொகுசனங்களுங்கலங்க
விரகாமலையர்தியங்க விகஜிதவபியெல்லிகான்
சாளிதாலயக்துரிர்யோ தனமகாராஜன்முன்பாய்
பரதநாட்டியங்கள்செய்யும் பாவையரிதோவந்தாரே.

வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் கொலுவீற்றிருக்குஞ் சபையினிடத்தில் பரதநாட்டியஞ்செய்ய நாடகசாலைப்பெண்கள்வருகிறவிதங்காண்க.

நாடகசாலைப் பெண்கள்வருகிறதரு.

இ-ம். ஆபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனின் முக்விலாச புளக மீதவ சன
நடனமாதர்கள்வந்தார் - அபி நபகுணசுபகர - நட
நாடுகாம்பிடை யோடு கிரக்துளை
கூடுகோம்அசை வாகிடம்புகி (கனின)
ஞாலந்தனிலெங் களாகிக நெவர்நாலு
காலந்தெரியுந் தெரிவைய ரெனசொலு (கனின)
நாகரி காவிப வாகமு காமத போகக காவப யாவிகிர் தாவிதம்
கைமிருப்பாபுதி ராகிர் யோதன
மகிதலமகிபா நீதவை யாகென (கனின)

நடிபம் . பாமுஞ் சிமிழுங் குலாவர்.
குடமும் பொருவும் படிதன் டடாக
நறும் ப்ரசங் குபு குபென்-றெழுந்திதழ் மிஞுசிசெரு
திறம் பெறுந் தகை தருஞ்-செழுந்திவ்ய சஞ்சமென (நளி)

சரணம்.

அளகைகுபேரினையும் ஆஸ்திபூஸ்தியில வென்று
அமரர்வளர்பொன்னுல காள்வோனிதானே யென்று
களப்கஸ்தூரிபூசி கண்டக்கண் கூட்டிவீசி
காட்டுக்கிளிபோல்பேசி காமமிஞ் சினன்யோசி

கனகனககஜித மலைமுலை காட்டி
கமபதநிசரிக வெனவிணை மீட்டி
மனமுமிருகாமு மொருவழி யோட்டி
மகாஜித்தனித் தைகள்தெரி சிமாட்டி

மா தவந்தனி லோ கைமிஞ்சிய ஞா னசிந்தையர்க்பா னிமுங்கெட
காமிவம் அபிநயம் பாவம் அடிக்கடி
மூலம் ஸ்தனங்களைச் சூலம் மலர்மாலை

ஸ தாவிகோ தாவிகிர்தகா-டீ தாம்ரதா பாஜகதிர்யோத
வபூஜீ தனோரீ கஞ்[illegible]மேமை-சபாக சபாக சபாசெ னலோத
நயர் தெரிக்[illegible] கவிக் தை தங்கு ங்டஞ்செய
வியத் தன்[illegible]க்கலை நிகர்ந் [illegible] வந்தனமிங்கிர்த
ஙளினமுகவிலாசப் புளக மிர்தவசன
நடன மாதர்ஜுவ்வந்தார் அபி நயகுணசபகா - நட

நாடகசாலைப்பெண்கள் சொல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

மின்னுமாணிக்க கிரீடக் துலங்கவே
வீரவாகுவெனுஞ் சோதுமி லங்கவே
ஒன்னலர்பயத் தோடித் கலங்கவே
போருமாபா ணங்கள் குலுங்கவே
இக்கிலக்கலை யோர்குடைக் கீழாக
செய்துமாராஜிர் யோதன் சேர்தலே.

அவ்வமென் னடைமாதர் காட்டியா
ஆடுவோஞ் சாணங்கலி யாற்றுமே.

அபிநயப்பதம் - இ-ம். காமாஸ் - ஆதிதாளம்.

ராஜ ராஜ ஸ்ரீதர-ராஜஸ்ரீ துர்யோதனமக, ராஜ

அநுபல்லவி.

தேசுல ஷப்தபல தேச அஸ்திருப
நீர விரசே கரா கருபாகர (ராஜ)

சரணங்கள்.

கவிலரி யழிப்ருமை திகாழுமப்ரக்கியாதிதிர்தராட்டிரமகி பதிபாலா
நாமமிலகுசெரந்த மாமன்ஜுதுனிக்கது கூலா
சலாபுத்திமிகுந்த பாண்டவர் சாலா
ஜால மேமேனுஎங் கன்மே மின்னாமை விசாலா (ராஜ)

ஜகுவரிஜலவியன் துர்சர் தனன்த்ரோணச்சாரியஸ்வத்தாமனுகியர்
தையல்த்ரோபதிது கிலேசபை மிலுகிந்த ஞாயா [புக முயர
பகையையுருதினமும் பெரிதுசெய் தேயா ரீ
பாண்டவர்களை ஒழி லிவ்வஞ்ச வுபாயக (ராஜ)

எவ்வெத்தாலும்வணங்கா முடியனெனச்சொலுஞ்சக்ரேஸ்வராவேச
ஏற்றஅரவக்கொடி யேற்றிபுலவகையாளுஞ் சூரா [ர
கவுரவர்களிலதி காரவ்யா பாரா
கருணைவைத்தென்மைதற் காக்கநபவு பாராய

தரு - வி-ம். இ-ம். தோடி.

பாங்கினிலிருந்துகல்ல பக்குவமுனாத்தென்செங்கோல
தாங்கியமந்திரிமாரே தம்பியண்ணனுங்கண்கா ண
ஈங்குவந்தாடிமிக்கு மிந்தப்பெண்களுக்கிப்போ தே
நீங்கிலாவணிகண்மற்றுஞ் சீர்கள்தங்கதப்பு வீரே.

வசனம்.

இதோ! இந்த ராஜசபையில் [illegible] பத்தித்தகாளனை [illegible]
[illegible] இந்நாடகசாலைப்பெண்களுக்கு [illegible]
[illegible] மந்திரிமார்களே.

முதல்மந்திரி வசனம்.

தங்கள்அநுமதிப்படியே கொடுத்தநுப்புகிறோம் மகாராஜனே.

உ-ம் மந்திரி வசனம்.

யார் ஓய் பொக்கிஷக்காரர்களே இந்தநாடகசாலைப்பெண்களுக்கு வேண்டியவெகுமதிகள் கொடுத்தநுப்பங்கள் சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

பொக்கிஷன் வசனம்.

அப்படியே யிதோ சகலபரிசுகளுந் தந்தோம் மகாராஜனே.

நாடகசாலைமாதர் வசனம்.

நாங்கள்போய்வருகிறோம் சரணஞ் சரணம் மஹாப்பிரபுவே.

துரியோதனமகாராஜன் தேசவிசாரணை.

ஆசிரிய வி-ம். ஓ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ராஜன்வினா.

திருவுற்றதேவால யங்கடோறும் பூசை
நித்தியம்நிறை வேறிவருதா? மந்திரி! நித்தியம்நிறை வேறிவருதா.

முதல்-மந்திரி விடை.

தேவாலயத்திருவி ழாவினொடு முப்பூசை
தினகடந் தேறிவருது. ஐயா? தினகடந் தேறிவருது.

ராஜன்வினா.

சிறிவுற்றஜாதிமிர மப்படியேயவரவர்கள்
வேலையலவோங்கிவருதா? மந்திரி! வேலையலவோங்கிவருதா.

உ-ம் மந்திரி-விடை.

வீராதிவீரனே அந்தந்தகுலவிதித
வேலைபலவோங்கிவருது. ஐயா? வேலைபலவோங்கிவருது.

ராஜன்வினா.

மருவுற்றமன்னரொடு தேசமன்னவர்பகுதி
வரியிறைகள்வருகின்றதா? மந்திரி! வரியிறைகள்வருகின்றதா.

முதல்-மந்திரி-விடை.

மகாராஜராஜனே தேசவேந்தர்கள்பகுதி
வரியிறைகள் வருகின்றது. ஐயா? வரியிறைகள் வருகின்றது.

ராஜன்வினா.

உருவுற்றவனமதிற் போனபாண்டவரின்னம்
உயிருட னிருப்பார்களா? மந்திரி! உயிருட னிருப்பார்களா.

உ-ம் மந்திரி-விடை.

உரகக்கேதனவேந்தே ஐவர்செறியா
தொன்றமதிபோமுன்னமையே. ஐயா? ஒன்றுமதிபோமுன்னமையே.

துரியன் வசனம்.

இஏ அப்படியா ஏஏ அப்படியா ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! சரி சரி சரி சரி நல்லது.

துரியன்-வி-ம். ஓ-ம். ஆநந்தபைரவி.

பாண்டவர்செறிகள்யாது மறியோ   மென்றீர்
பளாபளாகன்றூக்க பரவி   மக்காள்
தூண்களைப்போலிருக்கின்றீர் உங்க   ளாலோர்
அட்டிக்குமன்றியில்லை விட்டா   லுத்தான்
நீண்டவனமெருப்பாலே வெவ்வை   யதேதா
நீச்செல்லாக்கடலாலே ஆரக்   ...
மாண்டார்கள் ஐவரென்றசொல்   ...
மடைப்பர்களைவெரிய ...   ...ர்களே.

வசனம்.

பார்த்தீரும் ஓய் மந்திரிமார்களே! ... ... பின்னப்பணி ... வெள்ளப்படை ... அப்! ... உ-௫ வனமேர்ச் ... உ-௫ அக்கொரதனாதும் போய்... ...மென்று போன அந்த பஞ்சை ... பாண்டவர்கள், அவர்கள் இருப்பிடமாய் உயிராகவும் இருப்பார்களோவென்று நான்கேட்டால், எதுவேயொவ்வாது ஈசமாய்ப்போய்... ...ருப்பார்களென்று சொல்லாமல், என்கிறும் மகா லட்சணமாய் தூண்களைப் போலிருந்து உளறுகிறீர்களென்ன? பளா! பளா! ... ... ருந்தது. ஐயையோ! ... தெரிகிறதே அண்ணே! ... ... நான்செய்வேன் அண்ணே!

கர்ணன் வி-ம். ஓ-ம். ஆநந்தபைரவி.

அரவகேதனவேந்தே - ஆரண்யம்போன செய்தி
தரிதமாய்ச்சேனமானால் - ... ...

வசனம்.

சொல்லாய் தம்பி துரியோதனமகாராஜனே? அ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ, ஐட்டாண்டிச ளாய் காட்டுக்கோடிப்போன பஞ்சபாண்டவர்கள் இன்னம் ஜீவனோடிருக்கிறார்களும் அல்லது இறந்துவிட்டதும் நாம் அறியவேண்டுமானல், ஒற்றர்களை யனுப்பி அறிந்துக்கொள்ளலாந்தம்பி சுயோதனா.

துரியன் வசனம்.

ஏ! அப்படியா? அ! அ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! பலே பலே! நல்லயோசனை நல்லயோஜனை, ஏ! இது நல்லயோசனைதான்.

துற்சாசனாடி விஃம். ஐ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஆமது மெய்தான் அண்ணே ஐவர்சங்கதிகள்யாவுந்
தோமறவறிய, வென்றால் தூதனையனுப்பலாமே.

வசனம்.

ஆம் ஆம் ஆம் ஆம் அண்ணே அண்ணே? இந்த, கர்ண்ணமகாராஜன் சொன்னதேசரி. ஆ ஆ ஆ ஆ! நம்அண்ணன் கர்ண்ணமகாராஜன் சொன்னபடியே அந்தப்பாண்டவப்பயல்கள் சங்கதிகளையெல்லாம் அறிகிறதற்கு இத்தட்சணமே சில்வேவுகாரர்களை யனுப்பிவிடலாம் அண்ணாவே.

துரியோதனன் விஃம். ஐ-ம். சாவேரி.

நன்றிதுநன் றுயாரும் நகைப்பதற்கிடம்யோசித்தீர்
நன்றுகள் கூடிக்கொண்டு களம்படுத்தாற்போலச்ச
அன்னைவர்யோபிதேரால் ரறுவருஷங்களாகு
இன்றுனர்மறுப்புந்தூத ரென்றிங்குவருவார்சொல்வீர்.

வசனம்.

அ ஆ ஆ ஆ! அண்ணே! கர்ண்ணமகாராஜனே? தம்பி! துச்சாதனா! நீங்கள் சொன்னயோஜனை நன்றாயிருக்குது, அப்பா! நன்றாயிருக்குது. [illegible] [illegible] செய்தியோஜனையானது நன்றாகவெல்லாம் [illegible] காட் படிக்கிறது போலதான், இவ்வருஷத்தோடே [illegible] வருஷத்துக்கும் [illegible] நெருங்குது அந்த பாண்டவர்களனைவரும்போய், அவாள் எந்த திக்கோ எந்த திசையோ! மேலும் இப்போது நாம் அதையறிந்ததாதல் எந்தகாலத்தில் [illegible] நமக்குசெய்தி சொல்லுகிறது? பலே பலே.

துரியோதனன் விஃம். ஐ-ம். கம்பகாம்போதி.

உற்றசன் கதிசொல்லவந்தார் ஓ ஓ இவர பகம உண்டாச்ச
பக்குவிற்பயிர்சொல்லுக்குப்பல்லியபூண் [illegible]

சற்பனை மிருக்தளன்பக் சாவியாண் டவரைவேலதுந்
அற்பனைக் கஞ்சாமாமன் ஜகுனியை வரச்செய்வீரோ.

வசனம்.

ஆ! ஆ! எனக்கிப்போதுதான் ஞாபகம்வந்தது, எனக்கிப்போதுதான் ஞாபகம்வந்தது. யார் ஓய் மந்திரிமார்களே? எனக்கிப்போதுதான் ஞாபகம்வந்தது. என்பங்காளிகளான பாண்டவாளுடைய குடிக்குக்கொள்ளியாயிருக்கிற எனது கட்டிமாமன், ஜகுனிமஹாராஜனை, இவிடம் இத்தக்ஷணமே வரவழையுங்கள் வரவழையுங்கள், சீக்கிரம், சீக்கிரம்.

முதல்மந்திரி வசனம்.

இதோ! ஒருக்ஷணப்பொழுதிற்குள் தங்கள்மாமனாகிய ஜகுனிமகாராஜனை இவிடம் வரவழைக்கிறோம் ராஜசக்ரேஸ்வரா.

டம் மந்திரி விஃம். ஐ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஈரயில்லாநெஞ்சோடிச்சபைதனைக்காக்கும
யாரடாகட்டியக்காரா அதிகசீக்கிரத்திலேபோய்
பாரெலாந்துதிக்குமம்ம பார்த்திபன்வரச்சொன்னார்சொல்
றோர்பெறுஜகுனிராஜ ராஜனைவழைத்துவாடா.

வசனம்.

யாரடா? அடா! இந்த ஆசாரவாசலைக்காக்கும் [illegible] [illegible] திரவுதண்டா. திரவு-வம், என் என் என் சமஸ்தானபதியே. [illegible] [illegible] ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன், [illegible] தக்ஷணமே உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார் ஜகுனிமகாராஜனை சீக்கிரம் அழைத்துக்கொண்டுவாடா வா, சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

திரவு-டாடி-கவி.

ஜகத்தோன் முஞ்சொல்லாமல்நான் ஜகுனிமன்னவன்வீட்டுக்கு
எடுத்தடி வைக்கு முன்னே யிதோவரு கின்று ளையா.

வசனம்.

தேஜும் சமஸ்தானபதியே, மங்-வம், என் என் என்னடா நீ போனவேலை [illegible] திரவு வடம். ஐயா நான் ஜகுனிமகாராஜன் சமுகத்திற்குப் போகுமுன் அவரோ அதோ எதிர்கொண்டு வருகிறார் ஐயா.

துரியன் - வசனம்,

அஹ்ஹா! அப்படியா! அப்படியா! என் அருமைமாமன் [illegible] இங்கே வருகிறார்? இ! வாட்டும் வாட்டும்.

போது வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே ஏகச்சக்ரேஸ்வரனாக அஸ்தினாபுரத்தை யாளும், ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜனது, மந்த்ராலோசனை செய்யும் சபைக்கு ஸகுனிமகாராஜன் வருகிறவிதங்காண்க.

ஸகுனிமகாராஜன் வருகிற தரு.

இ-ம். நாதநாமக்கிரியை அட தாளம்.

பல்லவி.

சகுனிவந்தானே மகாஉபாய சகுனிவந்தானே.

அநுபல்லவி.

இகமீதி னிலுருட்டும் புரட்டும்பேசி துடிக்கும்
இவனேசொல்லைக்குடியல்ல துரியோதனன்குடிக்கு (ஸகு.)

சரணம்.

ஆதியிற்சினந்து - தன்பிள்ளைகளை
யழித்ததைநினைந்து - துரியோதனன்
அண்டையிலமர்ந்து - தன்சொல்லவன் தட்
டாவகை - கணித்து.

பாதகனைப்பாண்டவர் கொல்லும்விதந்தொடுத்து
பகைபரவின்குடியை புறவாடியே கெடுத்து
பார்க்குள் அவனைச்சுமற் காற்றில வம்பனெனக்
கூற்றுவிடு மென்பெருஞ் சாற்றுஞ் ஸகுனியாமே
பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட மூர்த்தியாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைவர்
பேற்கருணை யாயிருக்க யார்க்குமரி தேஜேயிகப்
பார்ப்போ மின்னமு மூர்க்க வேளைகள்
[illegible] யாகை துக்குமாகின் மூன்
பண்ணகற் [illegible] பலரும் மென்றுரைத்து
அண்ணல்மருமகன் [illegible] ஸம்இரைந்து (ஸகு.)

துரியன் வி-ம். இ-ம். [illegible]போதி.

வந்தையாவாவாமாமா மனிவக்கையைத்தாமாமா
சொந்தமாயெனமாமா சூதெல்லாந்தெரிந்தமாமா

சிந்தையிலகிலாத்தேனமாமா திடமொனறுவந்திரோமாமா
வந்ததேநல்லதாச்சென் மருங்கிலுடகாருவீரே.

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ ! ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ மாமாவே? வந்திரா வந்திரா! நீர் வந்ததே போதும், வந்ததேபோதும், அந்த பஞ்சைப்பாண்டவாளை ஓட்டாண்டிகளாக்கி விட எண்ணி சூதாட்டத்தில் பாச்சிகைகளைப்புரட்டிய உமது வல்லதுகைகளைத்தாரும், ஒருதரமுத்தங்கொடுப்போம், ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ மாமா! உம்மையுமினைத்தேன், நீரும்வந்துசேர்த்துக்கொண்டீர், என்னைச்சோரவுட்காரும் எனதுகட்டிமாமாவே.

ஸகுனி வி-ம். இ-ம். ஆபி.

மன்னனேவாழியென்றன் மருகனே வாழியம்பன்
கன்னன்மற்றவருனுழ்ந்த கருத்தறிந்துபாயஞ்சொல்லார்
சின்னவன்வி[illegible]ருபிஞ் சிற்பமுத்தப்பையன்காண்
அன்னதை[illegible]த்தான்காண் அவசரமாகவந்தேன்.

வசனம்.

வாழி வாழி யென்கட்டிமருமகனாகிய துரியோதனமகாராஜனே? இதோ! இந்த கர்ன்னன் முதலானவர்களெல்லாம் என்ன? உனது ஆழ்ந்தகருத்துக்குத்தக் கபடி உபாயங்களையெடுத்துச் சொல்லுகிறதற்குமுடியுமா? அந்தகன்னி விகர்ணனோ தலையெல்லாங்கல்வி பிஞ்சிற்பழுத்தவன், இதெல்லாம்யோசித்துத்தான் வெகு அவசரமாகவந்தேன் தம்பி மருமகனே.

துரியன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

நல்லதிருக் கட்டும் ஓய் ஸகுனி மாமா
நாட்டிலுள்ளோர்கைக்கபஞ்ச பாண்டவாளைக்
குல்லாப்பஞ்சைகளாக்கி யனையிற்[illegible]டக்
கோவணச்சிலைக்குமொரு வழியில்லாமல்
வில்லியர்வே டம்போட்டு காட்டுக்கேக
விடுத்தோமே அவர்களென்னவிதமாயங்கே
மெலிவியுடன்சுகித்திருக்கின் றார்களாகி
விட்டாரோ அதைதெளிவாய்விளம்புவாயே.

வசனம்.

கேளாய் ஓய் ஸகுனிமாமாவே? ஸகு வ-ம். சொல்லுதம்பி மருமகனே? துரி வ-ம். நாம் பாண்டவாளைந்துபேரையும் கோவணச்சிலைக்குக்கூட வழியில்லாமல் குல்லாப்பஞ்சைகளாக்கி காட்டில்துரத்திவிட்டோமே! அவர்கள்

தங்கள் வெச்சக்காரியாகிய சித்தினி சிறக்கிதனொடபுடனே பிதுர்... கூட உயிராயிருப்பார்களா மாமா? எனது செவிகள் இன்பங்கொள்ள ... வீராய்ச் சொல்லவேணும்கட்டிமாமாவே.

ஜகுனி வி-ம். இ-ம். பந்துவராளி.

மலைபோலுன்னருகில் கர்ன்னனிருக்கமேலும்
வாயாடிகன் னிவிகர்ன்னன் இருக்க
தலையாம்பீஷ்மர்த்ரோணர் அசுவத்தாமர்
ஜல்லியன் துற்சாதனனுன் றம்பிமார்கள்
பலபேருமிருக்க என்னைத்தானு ஐவர்
பருவங்களைக்கேட்டுப் பார்க்கப்போரும்ப்
சலமாய்ச்சாதிக்க இந்த ஜகுனிமாமன்
தானில்லாவிடி விதவுஞ்சபையதாமோ.

வசனம்.

எதிர்காணும்தம்பி துரியோதனமகாராஜனே? உன்னண்டையில் சப்போதும் மலையைப்போலே தம்பி கர்ன்னராஜனிருக்க, மேலும் மகாஞாயக்காரன் விகர்ன்னன், அவனொருவனிருக்க, மற்றும், துற்சாதனன்முதலிய தம்பிமாரும் பீஷ்மர்முதலாய் கைதேர்ந்தவர்களும் புடைசூழ்ந்திருக்க, அவாளையெல்லாம் நீ சட்டைபண்ணுமல், என்னைத்தானு பாண்டவர்கள்செய்தியென்னமென்றுகேட்கிருய்? ஆ ஆ ஆ ஆ! இந்தசகுனிமாமனே யில்லாவிட்டால் உனது சபையும் ஒருசபையாகுமா? என்செல்வமருமகனே.

துரியன் வி-ம். இ-ம். நாட்டை.

தாயில்லாப்பிள்ளைகளைப் போலும்கற்பூ
ரமில்லாக்கோவில்களைப் போலுஞ்செங்கோலும்
கோலில்லாக்குடைபோலும்பெற்றக்
குமாரனில்லாவீடுகளைப் போலுஞ்சுத்தம்
வாயில்லாப்பூச்சகளா யிவர்களென்றன்
மனதறிந்தடப்பவரே ஜகுனிமாமன்
நீயில்லாவிடில்கண்டுபிடிக்கவரேறுமாமா
நீச்சப்பாண்டவர்களுன்னை நீசொல்வாயே.

வசனம்.

கேளாயெனது ஜகுனிமாமாவே? ஜ. வ-ம். சொல்லுதம்பி மருமகனே? துரி. வ-ம். என்பொன்னுமாமன் நீ, உன் கண்ணுனி மருமகன் நான்

நீயே மாத்திரமில்லாவிட்டால் என் குடியுங்கூடவேகெடுமா மாமா? இதோ என்னைக்கட்டிக்காத்திருக்கிற இவர்களெல்லாம் என்ன? கூரைப்பண்டகள். மேலும் வாயில்லாப் பூச்சகள். ஆ ஆ ஆ ஆ! இவர்கள் எனது யோசனைக்குத்தக்கபடியோசித்துச் சொல்லமுடியுமா? நல்லது, அதிருக்கட்டும், மாமா அதிருக்கட்டும். முன்னால் நாம் காட்டுக்குத்துரத்திவிட்ட பாண்டுமக்களுடைய க்ஷேமசமாசாரத்தைக் கொஞ்சந்தெரியப்பட சீக்கிரத்திற் சொல்லவேணும் மாமாவே.

ஜகுனி வி-ம். இ-ம். மோகனம்.

மருமகப் பிள்ளையான மகாதுரி யோதனுகேள்
ஒருமையாம்பாண்டுமக்க ளொருகுறையின்றிதங்கள்
துருபதி யுடனேநல்ல சுகங்களை யநுபவித்து
மருமலர்விண்டுசெித்து வனத்திலிலிருக்கின்றாரே.

வசனம்.

கேளும் என தருமை மருமகனுகிய துரியோதனமகாராஜனே. துரி. வ-ம். சீக்கிரஞ் சொல்லும்மாமாவே ? ஜ. வ-ம். அதேதடேயிருந்தவிடத் தெரியாமல் அத்தநாசமாகிவிடுவார்களென்றல்லோ பாண்டவாளைக் காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டோம், அவர்கள் இப்போது யாதொரு குறைவுமில்லாமல் விண்டுசெித் துவைதவனத்தில் பாஞ்சாலியுடனே நல்லசுகங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது, யதார்த்தம் என்கட்டிமருமகனே.

துரியன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

அப்படியா அ அ ஆ அ ஆ நல்ல
தாகட்டும் என்னருமை ஜகுனிமாமா
உப்புச்சப்பில்லாத பாண்டவாளும்
உயிரோடின்னம் இருக்கின்றார்களல்லோ
கொப்பெனவே நாமவித்த கெடுவிராதில்
குறைவறுஷரும் போலும் குந்திமைந்தர்
இப்புவியெல்லாமவர்க ளேயாள்வார்கள்
எதோ ! ஜீவித்தப்பதற்கோ நீடர்சொல்வீரோ.

வசனம்.

அப்படியா! இஹ, இஹ ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! மாமா? சிவ ஸ்வரனே உப்புச்சப்புதன் கொஞ்சமேனுமில்லாத சவங்கற்பசகளாகிய பாண்டவாளை மிருகங்களோடிருக்கவொய் நாம் காட்டில்துரத்திவிட்டும் இன்னமும் விண்டுசெித்துரிஷி,

வனத்தில் உயிரோடேயு மிருக்கின்றார்களல்லவா? ஏ, நல்லதாகட்டும் மாமா? இனிமிஞ்சவிடக்கூடாது. ஏதோ! இதோடே அவர்கள் சகலமும் அதோகதி யாய்ப்போவதற்கு ஒருசற்பனையை யெடுத்துசொல்லவேணும் மொத்த கட்டி மாமாவே.

கர்ன்னன் விடும். இ-ம். கல்யாணி.

விடகரகாஸ்திரமென்கையில் விழித்துக்கொண்டிருந்தும்அந்தப்
படையுடன்னைதுரோணின் பலந்தெரிந்திருந்தும் வீணில்
லடபடென் றருட்டிப்பேசும் சுரிமாமன் ஜகுனியன்னை
திடயோஜசனைகள்கேட்[illegible] துரியோதனுபோதும் போதும்.

வசனம்.

ஆ! ஆ! ஆ! ஆ? தம்பி துரியோதனமகாராஜனே ? போதும் போதும் இன்னமும் இந்த உழைசரியான ஜகுனிமாமனிடத்திற்றுனை பாண்டவாளைக்கொல் லுகிறதற்கு யோஜனைகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றாய் ? ஆ ! ஆ ! ஆ ! ஆ ! அதேபோதும் அதேபோதும். இருந்தம்பி? நீ என்னுடைய புஜபலத்திரணியும் எனது நாகாஸ்திரத்தின்பலமும் என்ன, அறியாயோ ? சரி சரி சரி சரி நல்லது நல்லது.

துற்சாதனன் விடும். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஆமாமாம்அண்ணே கர்ன்னரண்டையிலிருக்கும் நாகப்
பாம்பாஸ்த்ரமொன்றேஅந்தப் பாண்டவாளுக்குப்போதும
மாமன்சொற் கேட்டுமுன்னே வசியரு தாடிக்காட்டில்
போமென்றேமைவரின்னம் பொங்கமோடிருக்கின்றாரே.

வசனம்.

ஆம் ஆம் ஆம் ஆம் அண்ணா ஏகசக்கிராதிபதியே!இந்த யமது சொந்த ஜகு னிமாமனிடத்தில் உமக்கேன் இன்னமுமயோஜனைகள் ? அண்ணா இவர் பா ண்டவாளைக் காட்டிலதுப்பிவிடச் சொன்னதினாலல்லவா இன்னமுமவர்கள் ஜீ வனோடிருக்கிறார்கள். இப்பவும் அந்தப்பாண்டவாளை நாசஞ்செய்துவிடவேணு மானால் அண்ணன் கர்ன்னமகாராஜ னிடத்திலுள்ள நாகாஸ்த்திரம் ஒன்றே போதாதா ? ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! அண்ணா அஃதொன்றேபோதாதா ?

[illegible] விடும். இ-ம். மோகனம்.

அண்ணேயண்ணேபதறாதே அடடாதம்பி [illegible] லென்
கண்ணாய்விளங்குமிந்தன்றன் கட்டிமாமன் ஜகுனியனைம்
புண்ணாற்கால்காமழிந்துபோவோங்கொஞ்சம்பொறுபொறுங்கள்
தண்ணார்மாமா இவாள்பேச்சிற் சங்கையேன்கா ஹமக்கையோ.

வசனம்.

அண்ணே அண்ணே கர்ன்னமகாராஜனே? உமதுநாகாஸ்திரத்தின் வலுவெ ன்ன எனக்குத்தெரியாதா?அண்ணே பதராதே பதராதே.அடாதம்பிதுற்சாதன ப்புலியே? எல்லாம்எனக்குத்தெரியும் நில்லு நில்லு.அப்பா?இந்த என் கட்டிமாம னுடைய மனம்புண்ணாகும்படிக்கு யாதொன்றுஞ் சொல்லாதீர்கள். ஆ! ஆ! ஆ! ஆ ! ஆ ! ஓய் ஜகுனிமாமாவே ? இவாளெல்லாம் வாயில்லாப்பூச்சகளென்று முன்னமேதானேசொன்னேனே உமக்கேன் இன்னமும் இவர்களிடத்தில் வாது ? வேண்டாம் வேண்டாம் மாமாவே.

ஜகுனி வசனம்.

ஹைக் ஹா ! அப்படியா ? தம்பி ! கர்ன்னமகாராஜனே ? தம்பி ! துற்சாதன மகாராஜனே ? அப்படியா ? நல்லதாகட்டும் நல்லது நல்லது * தக்கக்க...

ஜகுனி விடும். இ-ம். தன்யாசி.

தாலமெல்லா மொருகுடையி லாளுந்துரியோ
தனபூபா வுன்ஜகுனி மாமனை
சிலமுள்ள வென்பேச்சை குருபேச்சாகச்
செவியாற்கேட்ட இப்படியே செய்வாயப்பா
காலமதுதெரிந்துபனம் பழத்தையும்பங்
காளியையும் பதத்தில வெட்டவேணுங்கண்டாய்
ஆலங்கர் காளமா முனியை யிங்கு
அழைத்திடல்நீ நினைத்தபடியாகுஞ்சொன்னேன்.

வசனம்.

கேளாயென்தாளை மருமகனையொப்பு துரியோதனமகாராஜனே ? இதோ ! இந்த துடுக்கும், முடுக்கும், வெடுக்கும், இடக்குகளு முள்ள பிள்ளையாண்டான் மார்கள் பேச்சைக்கேட்டு மோசம்போகாதே, தம்பி ? [illegible] மாமனு டைய என்பேச்சை உனது குருவின் பேச்சாக கேட்டுக்கொண்டிட, அப்பா ? ப னம்பழத்தையும் பங்காளியையும் பதம்பார்த்தல்லோ வெட்டவேணும், ஆகை யால், அதர்வணவேதபுனைரகிய காளமாமுனிவனை இவிடம் வரவழைப்பா யானால் நீ யெண்ணிய கோர்ய்ம் [illegible] கைகூடிவரும் [illegible] மருமகனே.

துரியன் விடும். இ-ம். தப்பகாம்போதி.

உண்டான ஜகுனிமாம னேநவரே யென்சொல்லுக்கு
ரொண்டான மொழிகள்பேசார் நீள்சபைதனில்வாராத

* தக்கக்க - [illegible]

பண்டானவிழவுரெல்லாம் பலபலவிதஞ்சொல்வார்கள்
கண்டாய்மாந்திரிகத்திவல்ல காளமையழைத்திடீரே.

வசனம்.

ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! என் மாமன், எனது கட்டிமாமன், என்னுருகனி மாமன், இவர் ஒருவர்தால் என்சொல்லுக்கு குறுக்கேயாதொன்றும் பேசுகிறதே இல்லே. இப்போது இவிடம் வந்தில்லாத பீஷ்மர்முதலான கிழவர்களெல்லாம் என்ன, அவாளவாள் கிழயோசனேக்குத் தக்கபடியாய்த்தானுளருவார்கள். எனது பால்யகருத்திற்கிசைவார்களா? எல்லாமிருக்கட்டும். ஓய் மாமாவே! பில்லிசூனியத்தில் வல்லவராகிய காளமாமுனியை இவிடம் சீக்கிரத்தில் வரச்செய்யவேணும்மாமாவே.

ஜகுனி வசனம்.

மருமகனே? இதோ! ஒரு க்ஷணநேரத்துக்குள், அந்த காளமாமுனியை உனது திருச்சமுகத்திற்கு வரவழைக்கிறேன் பாரும் தம்பி.

ஜகுனி வி-ம். ஆநந்தபைரவி.

மூளும்யாகத்துக் கென்றும் முனியாசிரமத்திற்கென்றும்
நாளெல்லாம் மருகனண்டை கத்திக்கொண்டினிதுபேசும்
தூளமாமுனியே நீபோய் சொல்லவேண்டியதைச்சொல்லி
காளமாமுனியை யிந்தக் கணத்தினி லழைத்துவாராய்.

வசனம்.

காலமுழுதும் என்மருமகனிடத்தில் அல்புபாராட்டி யாசகஞ்செய்து காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகின்ற ஐயா, தூளமாமுனிவரே? தூள. வ-ம். சொல்லுஞ்சொல்லுஞ் ஜகுனிமகாராஜனே? ஜகு. வ-ம். தாங்களிந்தக்ஷணமேபோய் மகத்தான கோராகிய காளமாமுனிவருக்கு சொல்லவேண்டியபடி சொல்லிச் சொல்லி, எப்படியாவது அவரையிவிடம் அழைத்துவரவேணும் நீங்கள்ளரே.

தூளமாமுனி-வசனம்.

ஹக் ஹா, அப்படியா? மகாசந்தோஷம், இதோ நான்போய் ராஜாதிராஜன் துரியோதன மகாராஜன் தங்களுக்கு பாதபூசைசெய்ய விருப்பங்கொண்டு இந்தக்ஷணமே அழைத்து வரச்சொன்னாரென்று சொல்லி, அதர்வணவேதவல்லவராகிய காளமாமுனிவரை யழைத்துவருகிறேன் ஜகுனிமகாராஜனே.

ஜகுனி-வசனம்.

நல்லது போய்வாரும் சீக்கிரம் சீக்கிரம் அழைத்துவருக்கே.

தூளமாமுனி வழிநடைசிந்து.

இ-ம். தன்யாசி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்துக் கொண்டுவருவேன் முனிவனை
அழைத்துக்கொண்டுவருவேனை

அநுபல்லவி

கொழுத்தவன் காளமா முனிவனிடத்தில் சென்று
கோமகனுவதுரியோ தனன்வரச்சொன்னானென்று (அழை.)

சரணங்கள்.

யாரையும் மதியானே தேவனா
அற்பமுக் துதியானே
[illegible]க்காரன் சூனியக் காரன் மந்த்ரவாயனே
காளமா முனிவனென் றேதுகாம தேயனே (அழை.)

வனமதில்தவஞ்செய்வான் கடுஞ்சினம
வரின்மூவரையும வைவான்
முனிவனுக்குமரண சனிஜகு னிராஜனே
ரற்றுக்துரியோதன னுக்கும் யமனவனே (அழை.)

பாண்டவர் தாழ்வாரோ கௌரவ
பயல்களும வாழ்வாரோ
ஆண்டவனைத்துதிக்கும் அருந்தவத் தோரிருக்கும்
ஆரண்ய மதுதானே அவசர மாகநானே (அழை.)

தூளமாமுனி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சூதமாமுனிவராதி சொற்பெரியோர்கள்வாழும்
தாதகிம்மடற்புவாசஞ் சந்தநவனமுள்ளகாட்டில்
சிதமாமதியணிந்த செஞ்சடைசிவனைநோக்கி
மாதவம்புரியுங்காள மாமுனிநாதா போற்றி.

வசனம்.

மாதவசிரேஷ்டராய் சகலாகமபுராண நிபுணராய்விளங்கிய காளமாமுனீஸ்வரரே சரணஞ் சரணம் ஐயா? அடியன் தூளமாமுனியென்கிறேன் தெண்டம் தெண்டம் ஸ்வாமி.

காளமாமுனி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

காளமாமுநிவோயென்று கைதொழுதெதிரில்நிற்கும்
தூளமாமுநிநீவந்த சுகசெய்தி தெரிவிப்பாயே.

வசனம்.

வாரும் வாரும் ஓய் தூளமாமுநியே! நீ இவிடம் என்னைத்தேடிவந்த செய்தியை தெரியச்சொல்லும் அப்பா.

தூளமாமுநி சந்த வி-ம். இ-ம். தோடி.

சேணளாவுசித்ர நீடுசீர்பொழிலில்
தேனின்பாறுபல வய லோட
சேவலோடனமுலாவமா விடபி
தேடியேகுயிலசுளிசை பாட
ஈனிலாதசிவ வேடமாத வர்கள்
நாடி நாடி யெதிரினி லாட
ஞானமதுபொரு ளியெனுந்தனி
ஞானயோகநிலை மன நாட
பூனைனுதபர லோகவாழ்வைபுவி
மீதெனுரு மடைதல் ராஜ
போதனையுமது பாததாமரையில்
பூசையாதிசெய்து வினை தீர
காணவேணுமென வேதுர்யோதனம
காருணளனென்னை கடி தேதி
காதலோடும்மைகொ ணுவெனுரினிது
காளமாமுநியே வரு வீரோ.

வசனம்.

கேளும் ஐயா அதர்வணவேதநிபுணராகிய காளமாமுநீஸ்வரரே! ஏ. ஈ. சொல்லுந்தூளமாமுநியே! நா. வ. அஸ்தினாபுரத்தையாளும ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் உமக்கு பாதபூசைசெய்யவேண்டிய விருப்பங்கொண்டு தங்களையிந்தக்ஷணமே அழைத்துவரச்சொன்னான், தயைசெய்து சீக்கிரம் வரும் ரிஷீஸ்வரரே.

காள வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

பூதலமுழுதுந்தானே பொங்கமா யாண்டிடுகிறதுர்
யோதனன்நமக்குமெத்த வுதவியுள்ளவன்றான்வேறே
யாதுகாரணத்திற்கோதான் அவனம்மையழைத்திருப்பான
செதியையின்னதென்று தெரிகுவோம் வருகுவீரே.

வசனம்.

இராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் நமதுவிஷயத்தில் மிகவும் உத்தியோகதாரியுள்ளவன்றான், ஆனால் அவன் என்னை இப்போதழைத்துவரச் சொன்னகாரியம் வேறே யேதாவது இரகசியங்களாகத்தானிருக்கும். ஆகையால் நாம்போய் இன்னதென்று கண்டறியலாம்வாரும் தூளமாமுநியே.

தூள - வசனம்.

இதோ! உம்மோடேகூடவேவருகிறேன் நடவும் நடவும் காளமாமுநிவரே.

காளமாமுநிவருகிற தரு.

இ-ம். கவுராஷ்டிரம். ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூளும்வினைவழி காளமாமுநிவந்தார்-மணி
முடியரசர்சபையில் (மூளும்)

அநுபல்லவி.

நீளும்ஜுவாலைக் கொல்லவாழும்
கோளன்றகுணியால் அடிமெய்கொம்
வேளையோதுரி யனுக்கெனத்தேரும்
தூளன்அழைக்கவே பிறவிகடோரும். (மூளும்.)

சரணம்.

பூமியிற்புராணஞ்ஜடைமாமுடி புனைந்து, சிவ சிவ சிவ வெனவேயரி
பூதியுத்தள மாயுடலெங்கிலும் வனைந்து, இரு-செவிகளினைகமனிய
காமமற்றனனேயெனகுண்டலம் அணிந்து, தவ-நிலைகளினிலகன்மான்
காவிவஸ்திர மானதையரைதனி லினைந்து, தா-தகதகதக வென
புயத்தில்விளங்கவொரு பருத்தகமண்டலந்தனை யெடுத்து-இடை-
யொடுபிட நிலைக்கும
பொருட்டாய்வாசியைவசப்படுத்தும் யோகதண்டையுந்தொடுத்து
வரி-வரி வரி யாயிலகு
புலித்தோலை முதுகு புறத்திலதெரியும்படி விரித்து-மிகு
திறவஞ்ஞானி கெலா

புதித்தபொன்மிதிமடிக்குறட்டை தரித்து நொடி நொடித்து-ய்ர
லயிலய மதுசெய்து
பொய்க்குந்க்களேச்சினக்கும் புத்தகத்திரட்டைத்தோளில் தூக்கி
கல-கல கல வெனவொலி
ஸ்யத்தாக்கை பிறம்பிரட்டு ருத்திராட்சமணிகளைத் தேக்கி-அருச்
சுனன்முத லோரை அட
விக்கநப்பி விட்டுலகத் தைத்தன்வசத் திற்சொர்கம தாக்கி-யிருக்
குந் துரியோதனனுக்கென்
னைத்தொட்டியற்றத்தகுந்தச்சித்தம்யாதறிவோமெனநோக்கி-பாண்
டவர்களுடனெப்போதும்

போட்டியேபெரி தாவெணுஞ் — ஜண்டி
கூட்டிவரச்சொன் னைஸ்லோ — மிண்டி
கேட்டுஅறியலாஞ்சங்கதி — ஸிண்டி
வாட்டமேன்தூ ளாவென — அண்டி (மூன்றும்)

கான ஸாடி. வி-ம்.

தூளமாமுனியேமன்னன் சுயோதனன் சமுகத்திற்கு
காளன்வந்தேனென்றிந்தக் கணத்திற்போய்தெரிவிப்பாயே.

வசனம்.

கேளும். ஓய் தூளமாமுனியே? தவசிரேஷ்டராகிய காளமாமுனிவர் உமது சமுகத்திற்கு வந்தாரென்று முன்னதாக துரியோதன மகாராஜனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்காணும் தெரியப்படுத்தும்.

தூளர் வசனம்.

அப்படியே, இதோதெரியப்படுத்துகிறேன் முனிவரே.

கட்டியக்காரன் மட்டு. வி-ம்.

பூமியையாளுகி தாமணிமுடியோய்
[illegible]காளமா முனிவந்தார்.

வசனம்.

கேளும் பூமண்டலாதிபதியே? காளமாமுனிவர் உங்கள் சமுகத்தில் வந்திருக்கின்றார் மகிபதியே.

துரியன் வசனம்.

வாக்கா! அப்படியா! நாங்கள் வழிபார்த்துக் கொண்டிருக்கும் காளமாமுனிவர் வந்திருக்கின்றாரா? அப்படியானால் அவரையழைத்து வாரு

போரும் தூளமாமுனிவர் முன்னதாக இவிடம் வந்து நமக்குதெரிவிப்பரே இதென்ன? என்ஜருணிமாமாவே. சகு வ-ம். தம்பி மருமகனே! இவ்வளவுகூடஞ்சம் பொறுபொறுபதராதே அந்த மஹாதபவர் எப்படியும் வருவார் பொறுபொறு தம்பீ. பொறு.

தூளர் வி-ரு. இ-ம். பந்துவராளி.

நிறைமிகுசெறியாலிந்த நீணிலமுழுதுக்காக்கும்
பொறைதுரியோதனநிதி புரவலரே கேளுங்கள்
விறல்காளமாமுனிக்கு வேண்டியவிதத்தைச்சொல்லி
இறைவனையழைத்துவந்தேன் எதிர்கொண்டுகொள்ளுவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் ராஜராஜாக்களே? மஹா ராஜாதிராஜன் துரியோதனமகாராஜன் உமக்கு பாதபூஜைசெய்யும் பொருட்டாய் அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னதால், வேண்டிய பக்குவங்களைச்சொல்லி யழைத்து வந்தேன். நீங்கள் அவரையெதிர்கொண்டு போய் சேருங்கள் சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

துரியன்-வசனம்.

ஆ! ஐயா! அப்படியா, அப்படியா? மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம். தவசிரேஷ்டராகிய காளமாமுனிவர் வந்துவிட்டாரா? அப்பா! ஆ! வாவா? அவ[illegible]னா? தம்பி! மந்திரிமார்களே? எழுந்துவாருங்கள், ஆ! ஆ! இதோ வந்துவிட்டாரே? நல்லது, வாரும் காளமாமுனிவரே.

துரியன் வி-ரு. இ-ம். [illegible]

ஐயனே போற்றி யப்பனே — போற்றி
பருந்தவமுனிவ[illegible] — போறவு
செய்யபாதார விந்[illegible] — போற்றி
இறியனென்னுமிகை — சிறந்த
மெய்யனே போற்றி யரும்பழுத்தொழுகும — [illegible]
விழியனே யந்தென் — நாசக்கும்
கையனே போற்றி [illegible] — மூங்கே
[illegible]பதுமை — போற்றி

வசனம்.

[illegible] சகலம், தவசிரேஷ்டராகிய காளமாமுனிவரே [illegible] தென்படும் [illegible]

கிரியாவே ரத்தமே? நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்னப்பனே? நல்லதுதேபோனும், வந்ததேபோனும், என்குலகுருவே? அடியன்மீது கருணைகடாக்ஷம் வைக்கவேணும்பாமாத்மனே.

காண வி-ம். இ-ம். தய்பநாம்போதி

சுடர்மணி முடியணிந்த சுயோதனா ஆசீர் வாதம்
கடல்புடை புலகங்காக்குங் காவலா ஆசீர். வாதம்
முடிசடையிலகுஞ் ஞான முனிவனை யுருப்பி மிந்த
இடமெனை வழைத்தசெய்தி யின்னதென் றுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஆசீர்வாதம் ஆசீர்வாதம், அப்பா துரியோதனமகாராஜனே? எழுந்திரு வெழுந்திரு, நீ மகா அக்கரையோடு இந்த ஞானமாமுனியை யென்னிடம் அனுப்பி யென்னையிவிடம்வரவழைத்த செய்தியைதெரியச்சொல்லுமப்பா? சீக்கிரம்.

துரியன் வசனம்.

ஸ்வாமி நான் தங்களை அழைத்தசெய்தியை தெரிவிக்கிறேன், சற்றுநேரம் இவ்விடத்தில்தானே நில்லும் முனிநாதா.

துரி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி

ஓடிவரவாஜகுனி மாமா கங்கை
புதுகமெங்கே யுயர்பன்னீ ரெங்கேவாச
வாடைமிகும் அத்தரெங்கேஜவ்வா தெங்கே
மல்லிகைக்கழுநீர்களெங்கே மகிழ்பூங்காவிற்
சுடைவிக்க மலர்க்கொணர்ந்த மலர்களெங்கே
குங்குமங்கஸ்தூரியெங்கே குளிர்ந்தவெண்பட்
டாடையெங்கே இவருக்கென்றமைத்தசிம்மா
சனமெங்கே விரைவாக ததில் அர்ச்சிப்பீரே.

வசனம்.

ஐய் ஐய் ஜகுனிமாமனே? துக்காமரேவே? ஓடிவா ஓடிவா ஐயர் வந்துவிட்டார் வந்துவிட்டார், மாமா? மல்லிகை முல்லை இருவாட்சி சண்பகம் மருக்கொழுந்து பாரிசாதம் அத்தர் பன்னீர் குங்குமங் கஸ்தூரி முதலிய வாசனைத் திரவியங்களெங்கே? ஐய்மாமா? திவ்யமான சந்தனங்களெங்கே? உயர்ந்த வெண்பட்டாடை யெங்கே? மகா ஐயருக்கென்று சித்தமாய் செய்

வித்த ஸ்வர்ணசிம்மாசனமெங்கே? ஆ! ஆ! ஆ! மாமா மகாஐயருடைய பாதங்களை அர்ச்சனைசெய்யும், செய்யும் செய்யும்.

சகுனி வசனம்.

தம்பி மருமகனே? நீயெனக்குசொல்லுமுன்னமே எவ்வளவுவேலை நடக்குது பார்த்தீரா? தம்பி! எனக்கு நீர்சொல்லவேண்டாம், மற்ற இருவருக்குஞ் சொல்லவேண்டியதையெல்லாஞ் சொல்லும் என்கட்டிமருமகனே.

துரியன் - வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

அன்புமிகும் அண்ணா கர்ணனே வு தாரா?
அடா தம்பி துச்சாதனா? நம் மையர்
தன்பதத்துக்குங்குரு தக்ஷிணையாக் கோடி
தங்கக்கட்டிகளும் வெண்டரளம் மற்றும்
துன்பமகற்றுங் கேசமே நகம்வைரம் வை
ரியம்புட்பராகமரகதமா ணிக்கம்
இன்பமுறும்பவழமுதற் பொருள்களை யெல்லா
மிவரெதிரிற்கொணர்ந்து குறைத்திடுவீர்தானே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா! கர்ணமகாராஜனே? அடா தம்பி துச்சாதனா? நம்மையர் குருவாகிய இந்தமகாதுபாஸருக்கு பாதகாணிக்கையாய் உயர்ந்த தங்கக்கட்டிகளையும், நவரத்தினமூட்டைகளையும் கொண்டுவந்து குப்பல்குப்பலாய் இவர்சமுகத்திற்சமர்ப்பியுங்கள் சீக்கிரம்.

கர்ணன் துச்சாதனன் வசனம்.

இதோ! நமது குலகுருவினும்மேலானவராகிய ஞானமாமுனிவருடைய பாதசன்னிதானத்தில் அபாரஞ்சிக்குவியல்களையும் நவரத்தினக்குவியல்களையும் நிறைப்பினோம், பார்த்தீரா? இனி உமதுவேலையைப்பாரும் எச்சக்ராதிபதியே.

துரியன் வசனம்.

ஹர ஹர மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம், இனி எனதுகுருநாதரை கொண்டு தோத்திரஞ்செய்கிறேன். ஐய் மாமா! அண்ணே! தம்பி! யாருமய் மந்திரிகளே? நீங்களுந் தோத்திரஞ்செய்து துன்பத்தைப்போக்கிக்கொள்ளுங்கள்.

சகு கர்ண துச்சா மந் வசனம்.

நல்லதுநல்லது அப்படியே செய்கிறோம் நீர் சைவித்தியஞ்செய்து தோத்திரம்பண்ணும் மகாராஜனே.

ஸ்ரீமஹாபாரத

ஆரியன் துரோணபத்து

பதினன்கு சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இ-ம். நாதநாமக்கிரியை.

ஓமெனுந் தோலால் மூடிய தேகத்
துள்ளி லுதித்தெழுங் கனலே
ஓங்குபரம மோக்ஷத்தினி லேற்றி
யுய்ந்து மருக்கியுன் பேறே!
ஆமெனும் புவிமா சையுட் சிக்கி
யலைகடற் றுரும்பென வலைந்தேன்
அடியன்மேற் கருணை வைத்தினி தாளா
யருந்தவ காளமா முகியே!
மெனுங் கயிற்றால் வாசியை ஞான
வுப்பரி கையின்மன மொடுக்கி
புன்மையாக் கானிற் கட்டிசிற் சுகமா
மோய்ந்தமோ னத்திருப் பேறே?
கரமெனு மகங்கா ரத்தினை லயலார்
காரியர் மேன்மன காட்டின்
நாயினேன்கருத்தின்படியொருவ ரத்தை
நல்குவீர் காளமா முகியே
அய்வனரியாது மடியவர்க் கடிய
ரமெனும் வேதநா லாய்ந்தும்
அறிந்தெரியாமல் கைவிடவெனையிருக்க
[illegible] கலைந்திலே வேனே
[illegible] [illegible] கமழ் பூமிக்கு
[illegible] திரியுமென் மீதில்
பசும்மையுத்தராய் முநிவர்களெவரும்
பரவுறு காளமா முகியே?
[illegible]ருள்ள் வரசிக னெவரும்
[illegible] வணங்குபோழ் தெல்லாம்

விசுக்கிரியமா சனத்திற மாகத
விண்ணோர் மகிழுமென வுரைப்பேன்
காமினி டென்றிலையை மூவர்வந்தாலும்
நான்வணக்கிடுவன்மா அறிது
கலித்துறைப்பணிந்தேன் றனைப்பாசமெனும்
நற்குண காளமா முகியே!
தத்துவ மெல்லாங் கடந்து சனத்தில்
தன்னையே மறந்துசெய் யோக
சாதனையா முன்செவியிலெனச் சொற்கள்
சற்றினு நழைந்திட விலையோ!
முத்தலம் போற்று முண்டகத் தாளா
மொழிமயசேர் மலைகர் தோளா
முதிர்பல யுகங்கள் கடந்தயிந் நகாரய்
மூர்க்கள வானை யானைய
சத்தமும் பரிச ரூபமும ரசகந்
தப்புலன் களின்மனந் தாவாத்
தன்மையாவென்சொற் செவியிலேறலையோ?
தயவுசெய காளமா முகியே
சுத்தனே குளிகைச் சித்தனே யென்பங்
காளிக ளாலகன் குழைந்தேன்
களிப்புடன்வரமொன் றளித்திடவேணுங்
கவின்மிகு காளமா முகியே.

காளமாமுநி வி-ம். இ-ம். தன்யாசி.

பட்டவர்த்தனருமகுடவர்த்தனரும் பணிந்திடத்தம்பியர்சூழப்
பக்குவமுள்ளமன்ஜநுனியுமருகிற் பலபலயோஜனைபுரிய [சியிருக்க
பொட்டெனத்தகுபாண்டவர்கள்தேடியகைப்பொருள்களுமிதுமின்
புத்திரமித்ர களத்திராதியரும் புஷ்களமாய்சுகித் திருக்க
கட்டமியாதுக்குமிடமிலாதிருக்க ரதகஜதுரகபதாதி
சேல்விதப்படைகளிருக்கஇதன்றி நாங்களுமுதவியாயிருக்க[யோர்
வட்டபூதலத்தையாண்டுகீயிருக்க வறுமையுள்ளவனைபோலெனை
வாரந்தரம்படியாய்வருந்துறுமியுள்ள மதுரியோதனமன்ன?

வசனம்.

சகல ஐம்பத்தாறுதேசராஜராஜாக்களும், சதுரங்க சேனைகளும், உனது கூடிக் : தம்பிமார்களும், புத்ரமித்ரகளஸ்த்ராதிகளும், உன்னைப் புடை சூழ்ந்திருக்கவும். மஹா தந்திரசாலியாகிய உனது ஜகுனிமாமனும், மதி மந்த்ரிமார்களும்,உன்னருகிலிருந்து சதுர்விதயோஜனைகளைச்சொல்லவும்,முன்னே பாண்டவாளை சூதில்வென்று ஜெயித்து நீ யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் இந்த பூகோளத்தையெல்லாம் ஏகச்சக்ரேசனாயாண்டுகொண்டு என்னைப்போலுள்ள பெரியோர்களையும் உதவியாயும் பெற்றிருக்க, இப்போது-நீயொரு தாரித்திரனைப்போல, என்னை நோக்கிநோக்கி யொருவுரந்தா, ஒருவரந்தா என கெஞ்சுகிறுயென்ன? இதென்னமோயாஜனே, அப்பா? துரியோதனமகாராஜனே.

துரியன் வி-ம். இ-ம். மத்தியமாவதி.

இப்போநீர் சொன்னதெல்லாமிருந்தென்னபோயுமென்ன
எப்போதுமொன்றை யோசித்திருக்கின்றே னதையுமக்கு
தப்பரமற்சொன்னால் தாங்கள் தட்டாமற் செய்தாலாச்சு
ஒப்பாமற் போவீராகில் உரைத்தென்ன பலன்காண்பேனே.

வசனம்.

கேளாய் மகாதவசிரேஷ்டரே? கா.ம. வ-ம். சொல்லும்பா துரியோதனா? துரி. வ-ம். தாங்கள்சொல்லிய சகலசம்பத்துகளும் எனக்கிருந்ததானென்ன? இல்லாமற்போய்தானென்ன? ஸ்வாமி? எனக்கு உம்மிடத்தில் வேண்டியகருத்தை வெளியிட்டுச்சொல்வேனேயானால் அதற்குத் தாங்களிசைந்தால்தானுச்சு, இசையாமற்போவீராகில், நான் அதைச்சொல்லியும் பிரயோசனமென்ன? முனிநாதா.

காள-வி-ம். இ-ம். சாவேரி.

துரியா நீ முணர்முழுங்கி சொல்வதை யுற்றுப்பார்த்தால்
கருதொணுக் காரியம்போற் காணுது. காணு தப்பா!
அரனரியயனை நோக்கி அரியநற் றவத்தைச்செய்து
வரமதுபெற்றுவுன்றன் மனக்குறை தீரொணுதா?

வசனம்.

அப்பா? நீ - முணர்முழுங்கி முணர்முழுங்கிக்கொண்டு சொல்வதை நானே நன்குயோசித்துப்பார்க்கையில் நீ-என்னைக் கேட்கப்போகிற காரியம் ஏதோ பலத்தகாரியமாகத்தான் தோன்றுது, ஆகையால் நீ திரிமூர்த்திகளைநோக்கி தவத்தைச்செய்து - அவர்களால் வரங்களைப்பெற்று மேற்படிகாரியத்தை முடித்துக்கொள்ளக்கூடாதா? அப்பா துரியோதனா.

துரியன்-கண்ணி. இ-ம். ஆனந்தபைரவி - அடதாளம்.

பூதாதித்துவங்கள் - வேத - புத்தகத்தி லொடுக்கம்
வாதாளவேகமெல்லாஞ் - சதுர் - மாமுகனுள்ளொடுக்கம்
வேதனுமாதவனும் - மேரு - வித்தகியி லொடுக்கம்
மாதுமைமோ கயிலே-மலே-வாழ்சிவனி லொடுக்கம்
ஆதிபரமசிவன்-றன்ன-டியவரி லொடுக்கம்
ஆதலினுனவர்-தடுத்-தேன்காள மாமுனியே
சூதொன்றுவாதறியேன்-சூது - சொல்லின் பொருளறியேன்
தீதறியேன் சிறியேன் றயை செய்காள மாமுனியே.

ஜகுனி வி-ம். இ-ம். பந்துவராளி.

சூதுணர்வுடையகாள முனிவரே நானு மும்
சூதுவாதுகள்செய்வேன் இச் சுயோதனராஜன்சுத்தம்
ஏதுமேயறியான் இன்னுன் எண்ணப்படிமுடிப்பேனென்று
ஓதுவீரானுற்சொல்வா னென்றுக்குமஞ்சவேண்டாம்.

வசனம்.

கேளுமையா காளமாமுனீஸ்வரரே? ஐயையோ! எனக்கானும் கொஞ்சகஞ்சம் சூதுவாதுகள்தெரியும். அடடா? இந்த என்மருமகனுகிய துரியோதனமகாராஜனுக்கு கள்ளங்கபடிகள் யாதொன்றும் தெரியவேதெரியாதே. ஸ்வாமி? தாங்கள்மாத்திரம் சற்று தயைசெய்து - என்மருமகனேஜெக்கி-அப்பா? உனது கருத்துப்படி நானே முடிக்கிறே னென்பீரேயாகில் உடனே சங்கதியை வெளியிடுவார், நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் முனிநாதா.

கர்ன்னன்-வி-ம். இ-ம். காம்போதி.

கட்டவிழ்கிருபையுள்ள காளமாமுனியே தெண்டம்
தடைதட்டிஜகுனிமாமன் சொன்னது மெய்தான்மெய்தான்
சுடர்விளக்காகினும் ஓர் தூண்டுகோல் வேணுங்கண்டாய்
அடிதொழுமிவனைநோக்கி யஞ்சேலென்றுரைக்கொணுதோ?

வசனம்

ஸ்வாமி? ஸ்வாமி? அடியன்தெண்டம் அடியன்தெண்டம். ஆ ஆ ஆ ஆ! எங்கள் ஜகுனிமாமன் சொன்னதேசரி அவர்சொன்னதேசரி, ஐயா ரிஷீஸ்வரரே? தம்பி துரியோதனமகாராஜன் கருத்திற்குத் தாங்கள் எவ்வளவேதான்

இசைந்திருந்தபோதிலும் சுடர்விளக்குக்குத் தூண்டுகோலைப்போல எங்கள்மா மன்சொன்னதேசரி ஐயா உலகத்திலியாரையும் வணங்காமுடியோனாகிய இவர் உம்மைவணங்கிப்பணிந்துகேட்க நல்லது ஆகட்டும் அஞ்சாதே அப்பா வென்று நீர் ஒருசொல் சொல்லக்கூடாதா? சுவாமி.

துற்சா வி-ம். இ-ம். சங்கராபரணம்.

முன்னைய தவத்தால்காள முனிவரேயும்மைநோக்கி
சென்னிமேற்கரங்குவித்து சேவிக்குமெங்களண்ணன்
என்னதான்கேட்கப்போறார் ஏதோஅதைநாமுங்கேட்போம்
உன்னெண்ணப்படிமுடிப்பேன் ஒகெனச்சொல்லுமையா.

வசனம்.

யாரையும் வணங்காமுடிமன்னனாகிய இந்த என் அண்ணன் துரியோதனமகாராஜன், தன்முடிமேற்கைகளைக்குவித்துப் பணிந்து பணிந்து, உம்மைக் கெஞ்சிக் கெஞ்சி கேட்கப்பட்டகாரியம், அப்படியென்னதான் பிரமோதமாயிருக்கப்போகுது? ஏதோ அதை நாங்களுங்கொஞ்சம் இன்னதென்றறியட்டுமே, சுவாமி. தாங்களென்னண்ணனைப் பார்த்து, உனதுட்கருத்தை ஒளியாமற் சொல்லுமப்பாவென்று ஒருசொல்சொல்லக் கூடாதா ஐயா காள மாமுனிவரே.

காள வி-ம். இ-ம். மோகனம்.

ஓயாமற்றொழுதுகண்ணீ ருதிர்க்குமுன்னண்ணனுக்கென்
வாயா லேநல்லதென்று வரக்களித்திட்டாலபின்பு
தாயாரைவிற்றாலுஞ் சரிப்படுத்திடவேணுங்காண்
ஞாயா திபதிதுர்யோத னுசொல்லுமுடிப்பேன்நானே.

வசனம்.

அப்பா துற்சாதனா, துற். வ-ம். சொல்லும் முனிநாதா, கா. வ-ம். நல்லதாகட்டுமென்று உன் அண்ணனுக்கு வாக்களித்து விடுவேனாகில் பின்பு தாயாரை விற்றுவது சரிப்படுத்தவேணுமல்லோ, இதற்கென்னசெய்கிறது, நல்லது, நல்லது, வந்தது வரட்டும், எல்லாம் விதிவசந்தான், ஹ ஹ ஹ ஹா அப்பா! துரியோதனமகாராஜனே? நீயேன், வீணிற்கண்ணீருதிர்க்கிறாய், வேண்டாம் நிறுத்து நிறுத்து. அப்பா! நீயென்னைக் கேட்கப்பட்டகாரியம் எதுவானாலுஞ் சரியே அதை நானே முடிக்கிறேன் உனது உட்கருத்தை சீக்கிரத்திலின்னதென்று தெரியப்படச் சொல்லு பார்ப்போம்.

சகுனி வசனம்.

சபாஸ் சபாசு அ ஆ ஆ ஆ! தம்பி! நமது ஐயரைப்போல் இளகிய மனமுள்ளவர்களும் ஒருவருண்டா? தம்பி கர்ன்னமகாராஜனே.

கர்னன் வசனம்.

ஆ! மாமா? இவரை என்னமென்று யோசிக்கிறீர் இப்போதிவர் கொடுத்த வரத்தினால் பாண்டவரென்கிற பேருங்கூட இனியொருகாலம் உலகிலுண்டாகுமோ மாமா?

துற்சா வசனம்.

ஏதேது! ஏதேது! மாமா? உன்னைவிட எங்களுக்கு நலிவீட்டுதெய்வங்கூட வேறேயிருக்கிறதா இனிநாங்களெல்லோரும் உமக்கடிமைதானே.

ஜகுனி வசனம்.

ஹ ஹ ஹ ஹா எனது கட்டிமருமகனாகிய துரியோதனமகாராஜனே? துரி. வ-ம். சொல்லும் என்கண்ணான மாமாவே? ஜகு. வ-ம். இனி உனக்கென்ன அச்சம் என்னசந்தை யாதொருபயமுமில்லாமல் முன்னால் நாம்கூடிச் செய்த யோசனைப்பிரகாரஞ் சொல்லிவிடு சொல்லிவிடு இந்த நமது ஐயர் இனி மேலுங்கூடப்பின்வாங்குவாரா?

துரியன் வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ! மாமாவே இதோ இந்த நமது ஐயருக்கு இப்போதே என் உள்ளாந்தரங்கத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன் பாரும் இதோ பாரும்.

துரியன் நொண்டிச்சிந்து.

இ-ம். நாதநாமக்கிரியை - ஏகதாளம்.

சீராருமாதவரே ஞானச் சிந்தையரே மகா தந்திரரே
பூராயபோதகரே வேத புத்தகரே குண வுத்தமரே
மாரணவித்தையரே கலை வாணியரே சொற்பு ராணியரே
காருண்யபக்தியரே சிவ காரணரே பரி பூரணரே
நீண்டஜடையினரே பூதி நெற்றியரே அஷ்ட சித்தியரே
தாண்டுநடையினரே கையில் சட்டியரே ப்ரம்ம ஸ்ருஷ்டியரே
தன்னைத்தான்மதிக்கும்டம்பதாற்பரியரேயென்றன் மேற்பிரியரே
என்னெண்ணப்படியே செய்வேனென்றவரே நிலை நின்றவரே
துரியாநீயஞ்சேல் என்று சொன்னவரே தவ மன்னவரே
தெரியாத்தனமாக வலையில் சிக்கினவா யென்னில் சொக்கினவா
மகிமைப்ர தாபமுள்ள காள மாமுனியேசொல்லு வேனினியே
பரையாளிகளான பஞ்ச பாண்டவர்க ளுயிர் மாண்டிடவே

பூமியெல்லாமனே புகழ் பூணிடவே யச சாண்டிடவே
சாமியென்றேயென்னையெவருஞ்சாற்றிடவேபந்தம்போற்றிடவே
செய்தாலதுபோதும் குந்தி தேவிமக்கள் படு பாவிமக்கள்
கைதாலதுபோதும் வச ஹவிமக்கள் கடுங் கோவிமக்கள்
வனத்திற்பனிரெண்டு வருஷம்பிழைத்து அஞ்ஞாதவாசங்கழித்து
தனத்திற்பேர்பாதி தமக்கு தரச்சொல்வரோ அப் புறம்வெல்வரோ
பின்பெண்ணையார்மதிப்பார்ஜீவர் பேச்சமற்றுஸ்வாசமூச்சுமற்று
பின் ஜெயப்புகழுமற்று வில்லின் வீரமற்று அதி காரமற்று
போகத்தையைபுசிவீர் சத்தி பூசையரோ பெண்மே லாசையரோ
தேகம்இளைத்தயர்ந்தேனென்னைத்தேற்றுவீரோவியசாற்றுவீரோ

காவ-பதினொன்றுசீர் ஆசிரிய விருத்தம். இ-ம். பூபாளம்.

சிவசிவாசிவனே திரிவிலோசனனே
ஜீன்மபாதகத்தசிற் பரனே
சிற்சுகோதயனே அம்பலுவைஇத்
திரியனுக்கனர்த்தமோ அறியேன்
இவனெனைக்கபட மர்க்கமா யழைத்து
இனியசோ டச விதியுடனே
யெனைபுபசரித்து வொருவராங் கொடுவென்
றிறைஞ்சாணது தெரியாமல்
அவனெனைப்படியே முடிக்கிறேனென்றேன்
ஜீவனைக் கொல்லெனச் சொன்னான்
ஜீவையோனென்னசெய்குவே னிதற்கோ
அனேகமான் மாதவம்புரிந்தேன்
ஸ்வாமியே நின் கால்களைப்பிடிப்பான்
கமையதுதீர்த்தபின் னட்டி
யலகினைப் பிடித்திழுப்பனே.
அண்டினோமடியனே அபயம்!
அரிகாம்போதி-இ-ம். சங்கராபரணம்.

ஒருத்திமையைக் குறிக்கும் ஓருமித்துப் புணருகின்ற
பெருந்தமாவிகளைக்கொல்லப் பின்முன் னும்யோசிக்கின்றீர்

கருத்துனாகவெய்த்தைக் கடையிலும்பாபமென்னோர்
வருத்தமில்லதேற்பாண்டு மக்களைக் கொல்லுவீரே.

வசனம்.

நீங் ஏனையா ஈனமாமுனிவரே பச்சிலை மரத்தாக்ளேபோலிய ஒருசெத்தனி நெருங்கி தலை எதிர் சிறிய மிருகத்தையென்னுடைய ஐந்துபேரும் திருப்பம் போகின்றார் களே! ஐயா? அப்பேர்ப்பட்ட பெரும்பாவிகளை கொல்லுகிறதற்கு என்ன முன்னும் பின்னும் யோசிக்கலாகுமோ? என்னுடைய கருத்தையும் வெளியிட்டுச்சொல்லி தண்டபரப்பி விட்டேன், ஐயா! வெண்டாம் ஆயிரம்பேர் பாண்டவர்களை முடிக்கிறவேலைபாரும் ஸ்வாமி.

காம்போதி. இ-ம். ஆதந்தபைரவி.

என்னடா அடக் குரிய வனுக்குக்கேடு
இந்தரவியுன் குடிமுழுதுமெப்போதக்காலம்
மன்றுடதோ பாண்டவரை வேலைபெண்ணி
வாய்கூசாமற்படி யெவ்வார்த்தைசொன்னாய்
சின்னவொருதேயொரு பூதந்தைக்கொண்டு
சிறிது அனில்லையாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி
அவர்களுக்குத்தொண்டன் தான் அவரை வெல்ல
யாராலுமுடியாது அபயம் வேண்டாம்.

வசனம்.

என்னடா அப்பா! அறியோமோ? ஏனென்னும் இவ்வுலக சம்ஸ்தானத்திலிருந் தேவேதாலம் தவம்செய்துக் கொண்டுமிருப்போம், காருண்யமற்றவனடா! சிறு குழந்தைகள் இருக்கும்போதே கஞ்சன் பலியுதந்தைக்கொன்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியே அந்த பாண்டவர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கிறார். அப்படி அவர்களை கொல்ல என்னாலேதான் முடியும்? பின்னால் பாண்டவர்களை அழைக்காதே தடி பாண்டவர்கள் யோக்யதையில் விட்டுவிட்டு விட்டுவிடு,

அரியன் வி-ம். இ-ம். கல்யாணி.

ஏனையா தேதகளெல்லாம் வருத்து பிறந்தி
மிகுவடைந்த ராவிவெற்கே யிருக்கோமெங்கள்
மரதொருத்தியைப்போற ஜோந்துபேரும்
மகாகெட்டிக்காரர்களுதான் வரவைபூண்டும்

சோதைமகன்பெருமகன் இடையர்வீட்டு
சோதன்மிபச்சான அவன் நாறப்பேசை
அதன்மாச்சொல்லவந்தீர் போதும்போதும
சொடிப்பொழுதி லென்றுன்னைபதூறுகிடாரே

வசனம்.

அ, ஆ ஆ ஆ! எதையா சாணமாமுனிவரே? கஞ்சன் பூதகையை ஏவின தென்ன! அக்காலத்தில் கிருஷ்ணன் குழந்தையாயிருந்ததென்ன! குழந்தை யோபப் அந்த பூதத்தைக் கொன்றுவிட்டதென்ன! அ ஆ ஆ! இதெல்ல ஒரு பெரிய ஆச்சரியமாயிருக்கிறதே ஐயா? தங்கள் தங்கள் வீரத்தைய பலத்தை யும் ஒரு விரலத்தனையான செத்தினிருக்கிறதே யிதெல்லாந்தம்பிற சவங்கள் பிரமன் அந்தப் பாண்டவரன், அவர்கள் வெகு கெட்டிக்காரரானதுயல், யா வைபூரின்னளும் வாழைபூமே. அந்த அடாரி அந்தசோதையின் சுதத சோதை மகன், இடைச்செல் வீடுகளிலேதிருக் திருடன், மேலும் விபசாரக்கா ரன், ஆக்ந்த, அவனுடைய சாறப்பேச்சை இந்த ராஜசபையில் கொ ண்டுவந்து சொல்லவந்தீரே அதேபோதும் அதேபோதும், எனக்கு நீ கொ டுத்த வர்க்காளாத்திரம் முடிக்கிற வேலையைப் பாரும் ஸ்வாமி, செல்லாம் [illegible]

காள விடம். இடம். தக்மியாசி.

தக்கிலதாமதி யாதன் மையினால்
சகலயாணிடர்க்கு காற சாதி
எக்கையுமுறைமயும் வசையுட வினையுஞ்
சுகாருவார் தலைபதி, பெரியோர்
அன்னைதந்தீப்பர் ஈசர்க்கருள் புரியும்
ஆண்டவன் ஆடிய திருக்கூத்
தமைகருண பதினோன் நிட்டதென் றறையும்
[illegible] அன்றோ
[illegible] மாமுனைக் கன்றீ
தேவனுக் கேசுவான் கடவுள்
செய்கையைக்குற்ற மென்னைபோல அவரைக்
கொண்டவரைக் குட்டபிடித் தவர் யார்

கன்னனுசெய்புந் நருளிமம் னைபர்சொற்
கலைப்பிறும் பாண்டவர் களையுங்
கரியாச லையும்லே சாயெனு கின்றுய்
காரிய மலடா துரியா.

வசனம்.

அப்பா துரியோதனு! சர்வமுத்தாந்த தலைநாதனாகிய பெரியோர்க ளுக்கருள்புரியும் பரப்பிரமத்தைத் தது லௌகிகவினையை கற்றுகலந்து விளையா டுக் திருவிளையாடல்களில் ஒரு விளையாட்டாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணவிலாசத்தை தூஷியாதே? அப்பா! அந்த ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய தொண்டர்களின் ஆந்தரிகங்கள் உனக்குத் தெரிந்திருந்தால் இப்படி தூஷிப்பாயா? அப்பா ஸ்ரீபகவானையும் பாண்டவரையும் நீ இவ்வளவு நிந்தித்துப்பேசுகிறது உனக்கு யோக்கியமல்லடா அப்பா துரியோதனு.

சதனி கொக்கத்தி இ-டி புன்றுதலைசி.

ஒய்ஓய்மருமகனே பொட்டாரக்கார னிவன்
வாயால் மொழிந்ததின்மின் வாக்கானெகிடாதே அப்பா
பேயாவென் றுசும்பிடேல் பேணியொரு [illegible]
காயாமி லுக்கடிக் கண்ணி குறிப்புணர்வே

வசனம்.

ஒய் ! ஓய் ! தம்பி மருமகனே? [illegible] நீரும்காரரும், இப்படியாகும் காணும், தம்பி! இந்த சாணமாமுனி வெகு [illegible]காரன், வெகு நட்டா ரக்காரன், தம்பி! அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் நீ பிடித்தபிடியைமாத்திரம் விட்டு விடாதே? அப்பா! கொஞ்சம் பக்கமுள்ளசபையாவது கண்ணீர்விட்டவிக் கொண்டு பலபலபலவென்று கண்ணீர்குதிர்த்தழுது, உன்காரியத்தை சித்தி யாக்கிக்கொள்ளாய், தம்பி துரியோதனு?

துரியன் மட்டு வீடு.

நல்லதுமாமா மல்லிடு முனிவன்
தம்மனங்களாய வெல்லுவேன்பாராய்.

வசனம்.

மாமாவே? நீசொல்வது மெய்தான் மெய்தான் இதோபாரும் என்ன பரப்புத்தனத்தை இதோபாரும்! இதோபாரும்!

சூரியன் புலம்பல் பதம்.

இ-ம்-உசேனி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய் குவேன் ரிஷீஸ்வரா—இந்த
ஏழைமீதில்கடைக்கண் பாராய்

அநுபல்லவி.

உன்னைக்கண்டபோதேயென் வினைசூர்யன்முன்பனியே
உற்றுப்பார்த்திடில் எனக்கார்காள மா முனியே (என்.)

சரணங்கள்.

ஆதியில்தம்முதருந் தண்டை-யிளங்
கனித்தார்த் தீசி இந்த்ர னண்டை
சேதி யிதுதெரிந்தும் மறைத்தால்நீ தியோ பக்தா
திருடனை வரைக்கொன்று சூரியோ தனனென்னைக்கா (என்.)

மாடுமேய்த்த க்ருஷ்ணனேதேவன் - குந்தி
மக்களோ அவனுக்கோர் ஜீவன்
பாடுபட்டுத்தேடித்தன் பிரியாற்றிக்கொள்ளுவானே
பஞ்சையவனுக்கென்றும் பயந்தகுடிநீர் தானே. (என்.)

நீர்மேற் குமிழியிந்த தேகம் - இதில்
நீர்வைத்திருக்கிறீர்வீண்மோகம்
பாரென்பங்காளிபஞ்ச பாண்டவர்களைக்கொன்று
பாரைநானொருவனே யாண்டாலெவர்க்குநன்று. (என்.)

முதல் மந்திரி வி-ம். ஆநந்தபைரவி.

அடுக்கடுக்காகநூல்கள் ஆராய்ச்சி செய்திருந்தும்
வெடுக்கெடுத்திகழ்தல்நன்றோ விறல்காளமுநியேகேளாய்
அடிக்கடியுனது தாளில் அணிமுடிப் படவணங்கி
நடுக்கிவிழ்ந்தழுமிவர்க்கு நல்லதென் றுரைக்கொணாதோ.

வசனம்.

ஐயா! காளமாமுனிஸ்வரரே? சகலசாஸ்த்ர நிபுணராகிய உமது அருகில் ஒருவர் சரணாகதியென்றடைந்தால் அவர்களை புறக்கணிப்பது நீதிதானோ

ஐயா? வணங்காமுடி மன்னனாகிய இவர் உமது பாதங்களில் அடிக்கடி விழுந்தழுக நீர் அதற்கு நல்லதென ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாதா ஸ்வாமி.

உ-ம் மந்திரி வி-ம். ஆநந்தபைரவி.

பராபரப்பொருளைப்போற்றி பணிகாளமுனியேயுன்றன்
சரோருகப் பாதமீது சரணென வந்தடைந்து
முறோவெனவழுதுந்தேம்பும் முடிமன்னன்முகத்தைநோக்கி
சூரியோதனனுவுன்கருத்திற் றொடங்கிறேனெனலாகாதா ?

வசனம்.

மகா, தவஸ்ரேஷ்டராகிய, ஐயா காளமாமுனீஸ்வரரே? கா. வ-ம். சொல்லுமப்பாசொல்லும் மந். வ-ம். எங்கள் வணங்காமுடிமன்னன் உம்மை சரணாகதியென்றடைந்து முறோவென்று தேம்பித்தேம்பியழ நீர்பராமுகமாயிருப்பது பெரியோருக்கழகாமோ சுவாமி? அவரது கருத்தை முடிக்கிறதாக வொருசொல் சொல்லக்கூடாதா ஐயனே.

காளமாமுனி வி-ம். இ-ம். தோடி.

பழம்போலப்பழுத்தவேங்கள் பரமதேசிகரே நன்னீர்
வழங்குறுகொழுமையுள்ள மணற்பாங்கில் விளையும் வள்ளிக்
கிழங்குபோல்உமதுதாளிற் கெஞ்சிகெஞ்சியென்று விம்மி
அழுஞ்சூரியோதனற்கு ஆகட்டென் றுரைக்கொணாதோ.

வசனம்.

ஐயா! முனீஸ்வரரே? இவ்வுலகத்தில் எவர்களையும் வணங்காமுடி மன்னனாகிய இந்த சூரியோதனமகாராஜன், மண்மேற்புரண்டு புரண்டு உமது பாதத்தில் விழுந்தழுதுகிடக்கும் இந்த வேளையில், அவனைநோக்கி, நல்லது, ஆகட்டுமப்பா சூரியோதனாவென்று ஒருசொல் சொல்லக் கூடாதா ஸ்வாமி.

கா-வசனம்.

ஓய் ஓய் அமாத்யர்களே. உனக்கு இப்போர்க்கொற்றசங்கதிகள் யாதொன்றுந் தெரியாதுகாணுந்தெரியாது, நீ வாயைமூடுங்காணும் வாயைமூடும்.

சூரியன் சாடி வி-ம். இ-ம். கேதாரம்.

காளமாமுனியேபாண்டு காளைகளைந்துபேரும்
மாளவேவரங்கொடுத்தீருன் மலரடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

ஐயா! சிஷ்டர்களே? நான் உமது பாதங்களைவிடவே மாட்டேன். பஞ்சபாண்டவர்களை முடித்துவிடவேண்டும் முனிவரே.

காண-பதம். இ-ம். காவேரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அப்பா! துரியோதனா ஏதென்றால் கூடாது
ஐவர்களை விடாது.

அநுபல்லவி.

துப்பாக்கியிற்பிரங்கி பிறந்தாற்போ லிருக்குது
இன்னசொல்லென்னுள்ளத்தை ரம்பம்போட்டறுக்குது. (அப்!)

சரணங்கள்.

ஐயோ யிதென்ன சொன்னீர் அந்தாசிகள்போலே
யடவியிலிருக்கின்ற பஞ்சபாண்டவர் மேலே
கைபரலாகாவிட்டாலும் குதுமார்க்கமு மாலே
கபடஞ்செயப்பார்க்கிறு மென்னகாரணத்தாலே. (அப்பா!)

பஞ்சபாண்டவர்க்குண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண சகாயம்
பரமேஸ்வரற்குமுண்டோ அவனைவெல்லு முபாயம்
வஞ்சனையாற்கொலவந்தோமன்னர்க்கடுத்த ஞாயம்
வஞ்சமோசஞ்செய்பவர்க்கே கடைத்தில்வரும் அபாயம் (அப்பா!)

திருப்புன்முன் வைஅரவம் படம்விரித் தாடுமோ
இருபக்கடலைவாமுன எண்ணெட்டமுமதுமோ
நிரக்கவியைந்திருட திருடசுத் கூடுமோ
அவியெரிநவுரசெலவைசெருக்கென்னகீர்மோ. (அப்பா!)

[illegible] வி-ஆ. நம். ஜாட்டி.

ஐவர்களைக் கொல்லுமிடம் கூடாதென்றும்
அவர்கள்வலிமை விருதுமித்த பேசாதென்றும்
கைவருத்திப் பாண்டவரை தேர்ந்தெல்லை
கையாலாகாதவர்க ளுக்கு மென்றும்

தெய்வசகாயம்பெற்றோ ரவர்க ளென்றும்
திருட்டுகென்னி க்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்நேக மென்றும்
மெய்வருந்திச் சொன்னீரே அது போதாதோ!
வீண்பேச்சேன் எனைக்காக்கவேணும ஸ்வாமி.

வசனம்.

ஐயா! காளமாமுனிஸ்வரரே? அந்த பாண்டவப்பசங்களைத்தபேனையும் அதோரகதியாகவிட உம்மால் முடியாதென்றும், அப்படி முடித்தபோதிலும் அந்ததோஷம் உம்மைச்சுற்றிக் கொள்ளுமென்றும், மேலும் அவர்களை ஜெயில் வெல்ல எங்களால் கூடாதென்றும், அன்றியும் அவர்களுக்கே தெய்வசகாயம் உண்டென்றும், மீளவும், மாயமெய்தத திருட்டுக்கிருஷ்ணனுக்கு அவர்களைகிருமிவிட மென்றும், உமது அடிதொண்டைபோம்படியாய் இந்த ராஜசபையில் உண்மையைச் சொன்னீரோ. ஆ! ஆ! ஆ அதேபோதும், அதேபோதும், ஐயா! இரா உமக்குவீண் சாவேதுக்கு யேன்? எவ்விதத்திலும் கடைசிகளை முடிக்கிற வேலையைப்பாரும் ஸ்வாமி. உம்மை விடமாட்டோம், விடவேமாட்டோம்.

காள வி-ம். இ-ம். [illegible]

அரகரா புலிக்கூட்டத்திலொரு ரதி
அகப்பட்டுக்கொண்டது போலும்
அடவியி லொருமான் வேடர்கள் வலையி
லகப்பட்டு விழுப்பது போலும்
துரியனு திவர்கள் வசத்தில் மரணிக்கி
சோர்விலா வாக்கையு மளித்தேனை
சூழ்வினை யிதுவோ! பாதகப் பிரமன்
சூழ்ச்சியோ! யிவன்கூடக் கனர்தரும்
வரவியரிதமை விளையுமோ! கெடுநான்
மாதவம் புரிந்து மிதற்கோ!
வனத்தினிற் றிரியும் பாண்டவரெனக்கு
வைரியோ! அவர்க ளன்டை
யிரியமாப்பகவா னிருக்கபான் அனுப்பும்
பெரியபூதம என்ன செய்யும்!

பேதையான நம்பிப் பிழைப்பதே இவர்கள்
பிழைப்பாதும் அரிதாம் அம்மா.

ஐகுனி பதம்.

இ-ம். சுருட்டி ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே! உம்மை யெங்கள் எப்பரனை விடமாட்டோம்
ஆயிரந்தெண்டம் போட்டோம்.

அநுபல்லவி.

ஓய்யாரக்கிளி பேச்சு ஒருபூனைவந்தால்போச்சு
ஒழியாப்பாண்டவர்மூச்சு ஒழியக்காலமுண்டாச்சு (ஐய!)

சரணங்கள்.

சூரியன்.

அரியோதனவுன்னெண்ணம் நான்முடிக்கிறேனென்று
சொல்லிமறுதலிக்கிறீர் நீதானோ கன்று
பரிபாசந்தாலும் ஒரு பொய்சொல்லாமலே அன்று
பறையனுக்கடிமைப்பட்டான் அரிச்சந்திரன் இன்று. (ஐய!)

கர்ணன்.

பாண்டவர்களைக் கொல்ல மனதில்லை சாரமோ
பகையைத்தீர்க்குஷணை யென்ன உமதிரும் வீரமோ
ஆண்டவனே கண்ணுக்குஞ்செவிக்கும் தலைதூரமோ
அஞ்சமட்டும் இருக்கும ஆக்கமெது கோரமோ. (ஐய!)

அந்தணன்.

ஐந்த வருஷத்... பன்னிரண்டாகுது
இனியக்கியாத வாசமும் மெல்லமெல்லப்போகுது.
வந்தது மைந்தர்கோன்வர சொன்னம் வேகுது
மாதவமுனியே என் அடிவயிறு வேகுது. (ஐய!)

காளை-புலம்பல்-கண்ணிகள்.

இ-ம். நீலாம்புரி ஏக தாளம்.

தெய்வமேயிப்படியுஞ் செய்வரோ மோசம்
அரியோதனன்குடிக்கு வந்திட்டதே நாசம்
ஐயையோ யென்னைவர வழைத்து வுபசரித்து
அந்தரமல் பாண்டவரைக் கொல்லுமெனவுரைத்து
ஐகுனியொருபுறத்தில் தவஞ்செய்வீ ரென்ன
சரியடித்துமென் மகன் தலையசைத்து பன்னவெகுவாய் துற்சாதனனும் விரைவில்செய்யுமென்று
விபரீதம்பலவுரைத்து வேண்டுமென்று நின்று
என்னென்னமோ தடுத்து இதுவுசொல்லிப்பார்த்தேன்
இசையாததலையெழுத்து ஏங்கியுடல் வேர்த்தேன்
சொன்னமொழிதவறி சோர்வேனு மற்கால்
சொற்பமனிதரோவந் புறுத்துவர்தம வாக்கால்
தாரணியில்யார் தான் நமிக்கக்கூடும ... வாழை
சதிகாரசூரியனுக்கு வந்ததையோ பாழை
பாரளந்தமாயன் பாண்டவர்பா லிருக்க
பார்மீதியாரால்முடியும் ஐவருயிர் பறிக்க
தெய்வமே இப்படியுஞ் செய்வரோ மோசம்.

சூரியன் வி-ம். இ-ம். முகாரி.

தெய்வமேயென்றுவிம்மி திகைத்து நீர்புலம்புகின்றீர்
ஐவரைக்கொல்லயாங்கள் ஆசைகொண்டலையுகின்றோம்
வையமீதெனக்கு சொன்ன வாக்குந்தானதவறுவீரோ
ஐயனே யுமையெங்க ளப்பாவை விடவேமாட்டோம்.

காளை வி-ர். இ-ம். பந்துவராளி.

என்னைசொல்லி யுங்கேட்கப் போறதில்லை நீங்களுங்க
ளொழிமொல்லாயால்

சொன்ன சொல்லையுங்கடக்கப்போற தில்லைநானும்முன்னாள்
தொடர்கர்ம்மத்தால்
சென்னியிலன்றெழுதினவ னெழுத்துபடிமுடியுமிது
தீர்ப்புத்தீர்ப்பு
சன்னமாரணவேலைக் காஞ்சாமக்கிரய மெலாந்
தயார்செய்வீரோ.

வசனம்.

அப்பா! துரியோதனா? அப்பா! ஜகுனி? அப்பா! கர்ன்னா? அப்பா! துற்சாதனா? நான், பூர்வத்திற்செய்த கர்ம்மவசத்தினால் என்னைப்பிடித்த சனி பெரியசனியாயிருக்க, எனது புத்தியையு நீங்கள் கேட்டு நடக்கப்போகிறீர்களா? அதேது, அதேது, அப்பா! எல்லாம் விதிப்படியே முடியும். நல்லது, சீக்கிரத்தில் நான் நடத்தப்போகிற பூதவேழ்விக்கு வேண்டிய சாமக்கிரயங்களை யெல்லாஞ் சித்தப்படுத்துங்கள் சீக்கிரம் சீக்கிரம்.

சகுனி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

மருமகனேகேள் கால மாமுனி யைப்போ லிந்த
இருநிலத்தினிலுனக்கு எவர்களிவ்வளவுசெய்வார்
பெரியவரென்றாலிந்த பாபுவைத்தான்சொல்லவேண்டும்
ஒருமைபாண்டவர்களின்றேயொழிந்தாரென்றெண் ணுவாயே.

வசனம்.

தம்பி! மருமகனே? இந்த காளமாமுனிவரைப்போல உனக்கு உபகாரபுருஷர்களொருவ ரிருக்கிறார்களா? தம்பி! பெரியோர்களென்றால் இந்த மகாப்புவைத்தானே சொல்லவேண்டும், ஆ! ஆ! ஆ! அந்த பாண்டவாளின்றைக்கே அதோகதியாகி விட்டார்களென்று எண்ணிக்கொள்வாய் தம்பி துரியோதனமகாராஜனே.

தூரி வசனம்.

ஹா? ஆ! ஆ! ஆ! ஆ! அதற்கென்னசந்தேகமா சகுனிமகாராஜனே

கர்ன். வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஆகாகா தம்பி ஐவர்க் காகநான் வைத்திருக்கும்
நாகாஸ்த்ரம்இனியெனக்கேன் நவிகர்வமினியெனக்கேன்
சேகாணபகையுனக்கேன் திறல்கால முனிவராலே
வாகாக நீயேயிந்த வையக முழுதும ஆள்வாய்.

வசனம்.

ஹா! ஹா! ஹா! ஹா! தம்பி! துரியோதனமகாராஜனே? நான் பஞ்சபாண்டவர்களுடைய தலைகளுக்கு இலக்குபார்த்து வைத்துவளர்க்கின்ற நாகாஸ்திரமுந்தான் இனியெனக்கென்னத்திற்கு, தம்பி! இனி நான் நான் என்கிற அகங்காரமுந்தான் எனக்கேன்? தம்பி உனக்கு அந்தப்பாண்டவாள் மீது வயிராக்கியங்களுந்தான், என்? ஓ! ஓ! ஓ! ஓ! ஓ! இந்த மகாநுபாவராலே நீயே யிவ்வுலகையெல்லாம் ஏகச்சக்கிராஸ்வரனாக ஆள்வாய் சொன்னேன் சொன்னேன்.

முதல் மந் வசனம்.

அ! ஆ! ஆ! ஆ! அதற் கென்ன தடங்கலுண்டா ஐயா?

துற்சா வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

இவரோநமது குலதெய்வம் இவரோநமது நல்லதெய்வம்
இவரோநமக்கு மேலானோர் இவரோயுன்செங் கோலானோர்
இவரோநமக்கு சாரூட்சம் இவரோநமக்கு பரமோட்சம்
இவரோபாண்டவர்க்கெமனெயெடுத்தார்ஜனனம்என் அண்ணா.

வசனம்.

ஆ! ஆ! ஆ! அண்ணே? இந்த மகாபுருஷனை, என்னமென்றேயோசிக்கிறீர், இவர்தான் நமது குடிவீட்டுத்தெய்வம். அண்ணே! ஆ! ஆ! ஆ! அண்ணே இதோ, நீர் வலக்கையிற் பிடித்திருப்பதையா! செங்கோலென்றெணக்கிறீர், அல்ல, அல்ல, அல்ல, அல்ல, இதோ! இதோ! இவர்தான் உமது செங்கோல், அண்ணே! நமக்கு மோட்சுமிவர்தான், மோட்சமுமிவர்தான், மேலும் இவர்தானண்ணே பாண்டவாளுக்கு யமனாகவந்து அவதாரஞ் செய்திருப்பவர், நமக்கினியென்ன குறைவு அண்ணே?

உ-ம் மந்திரி வசனம்.

அதற்கென்ன சந்தேகமுண்டா மகாராஜனே.

தூரி வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ! ஓய் ஓ! ஓய் ஜகுனிமகாராஜனே? சகு வ-ம். என், என், தம்பி! துரியோதனமகாராஜனே? தூரி வ-ம். அண்ணே அண்ணே! கர்ன்னமகாராஜனே? கர்ன் வ-ம். என்தம்பி என் சொல்லு சொ

ல்லு, துரி வ-ம். தம்பி! தம்பி! துற்சாதனப்புலியே. துற்சா வ-ம். இதோ! வந்தேன் அண்ணே? இதோவந்தேன். துரி வ-ம். யார் ஓய் ஓய் எனதுமதிமந்திரி மார்களே? மந் வ-ம். சொல்லுஞ் சொல்லும், பூமண்டலேஸ்வரா. துரி வ-ம். ஐயா தூளமாமுனிவரே. தூள வ-ம். சும்மா சொல்லுமப்பா துரியோதனமகாராஜனே.

துரி வசனம்.

நமது ரட்சகராகிய இந்த மகாபுருஷோத்தமர் நடத்தப்போகிறதாச் சொல்லிய, பூதவேள்விக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியங்களை, இன்னின்னதென்று அறிந்துக்கொள்ள வேணுமே, சீக்கிரம், என்னுடன் நீங்களும் நமது ஐயாண்டையில் வந்து நில்லுங்கள் நில்லுங்கள்.

யாவரும் வசனம்.

ஆம் ஆம் முன்னதாக அந்த வேலையப்பாரும் நாங்களும் இதோவந்தோம் மகாராஜனே.

துரி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

தாரணியெல்லாநானே தனிச்செங்கோலியற்றுதற்குக்
காரணராகவந்தகாளமாமுனியே கேளாய்
ஆரணியத்திலவர் அதோகெதியாகநீசெய்
மாரணவேலைக்கேற்ற வஸ்தென்ன தெரிவிப்பீரே.

வசனம்.

இந்த, பூமண்டலத்தை யெல்லாம், நானொருவனே யாளுதற்குக் காரணராய்வந்து என்னிடத்திற் சிக்கிக்கொண்ட ஐயா! காளமாமுனிவரே? இப்போது, நீர் பாண்டவரை ஒரேயடியாய் முழுத்திவிடயெண்ணி, செய்யப்போகிறமாரணவேலைக்கு வேண்டியவஸ்துக்களை, இன்னின்னதென்று கொஞ்சந்தெரியப்படச் சொல்லவேணுடும் மகாமுனிவே.

காள அகவல் இ-ம். முகாரி.

சொல்லுவேன் கேளாய் துரியோ தனனே
கல்விசேருண்பங் காவிக ளான

வல்லமைப் பாண்டு மக்களை வர்களைக்
கொல்லுதற் கென்றால் கொஞ்சத்தி லில்லை

ஆகினு மென்வாக் கதுதவ றாமல்
பூகையாய்ச் செய்ய வுபாயமொன் றுண்டு
ஈகையோய் அஃது எப்படி யென்றால்
சோகுகட்காசாய்த் துலங்குபூ தத்தால்

அன்றிவே றொன்றால் அவர்களை வெல்ல
என்றனு லாகா திதற்கொரு வேள்வி
இன்றுயா னடத்த இதயம திசைந்தேன்
குன்றுபோற் றோன்றுங் குஞ்சர முகற்கும்

மயின்மிசை யேறி வருமுரு கற்கும்
துயில்விழி கரிய துழாய்மார்ப னுக்கும்
அயனொடு வயிர வன்அது மற்கும்
இயலம ரர்க்கும் இவர்பரி யார்க்கும்

அவலொடு கடலை யப்பளந் தோசை
சுவைதரு தேங்காய் சுகியமெள் ளுண்டை
நவையறு முக்கனி நல்லவெல் லந்தேன்
செவ்வைபசும் பாலுந் தெகிட்டுசெங் கரும்பும்

மாப்பண் டங்கள் வகைவகை வேணும்
பூப்பல வேணும் புழுகுஜவ் வாது
காய்ப் பலவேணுங் கஸ்தூரி வேணுந்
தூய்ப்பனீர்ப் புலிமான் றோல்களும் வேணும்

துகிற் பலவேணுஞ் சூடனும் வேணும்
அகிற்சாம் பிராணி யடைக்காயும் வேணும்
புகைக்குங் குங்குமப் பூவதும் வேணும்
சிகைக்கும் பசுநெய்ச் சித்தைகள் வேணும்

இரிசிகாட் டேரி யிருளன் சூறளி
விரிசிகை காளி வேதாளக் காளி

பரிசுறு வீர பத்திரன் காத்தான்
வரிசைகொண் மாடன் மாதிகச் சின்னான்
மதுரைவீ ரப்பன் வளர்கருப் பண்ணன்
துதிசெய்கிங் கிலியர் நாமா தேவி
சிதைகுணச் சக்ர தேவிசா லக்கா
சுதைபிடி பொம்மக் கர்தேவி மற்றும்
ஆட்டுத் தலைக்குச் சோறுடன் கறியும்
சிட்டெனப் பாயுந் திரிக்கைமீன் கறியும்
குட்டிபைக் கறியுங் குக்குடக் கறியும்
கட்டித் தயிர்கரு வாடுகத் திரிக்காய்
கூட்டுக் கறியுங் கூறும்புண் ணாக்குப்
போட்ட கீரையும் புட்டிசா றாயும்
காட்டிச்சக் கள்ளுங் கற்பனைக் கள்ளும்
காட்டிஆள் ளத்தென் னங்கள்ளுஞ் சுள்ளும்
புகையிலை சுருட்டும் பொங்குக்ஞ் சாவும்
திகையபி னியுமா ஜிமஜூக் கோலட்டி
பகைகளின் மாட்டு வத்தற் றுண்டமும்
மிகமிக வேணும் வெள்ளிக் குரைப்பென்
மாவிலைத் தருப்பை மகிழ்நவ தானியம்
பாவுகட் செய்யப் பசியகல் இரத்தம்
மாவுடன் சமித்து மசானத்து செய்யும்
பானவபர் தூடக்கு பட்டச்சீலையும்
கறுப்புநாய்மலமுங் கழுதையின் மலமும்
குலிப்புடன் பன்றிக் கூட்டத்தின் லெத்தியும்
தறைப்படமனிதர் தாயிடு மலமும்
திறப்படுதலைச்சன் சிரமண்டை யோடும்
ஐந்தாங்கிங்க ளாடிவயிற் றிசுவும்
சந்தானஞ்சேர் தலைச்சன் மாக்கொடியும்
பந்தாக்கருட்டும் பருத்திப் பாலும்
வெந்தப்பாண்டமும் வேசாக் கலசமும்.

ஆட்டுப் பந்தியும் அருசகு கரத்தின்
கட்டமுங் கன்னிக் கோழியின் குமபும்
மாட்டுத் திரளும் மன்றெட் டகங்களும்
கோட்டியா னைகளுங் கூவுசே வல்களும்
எலிமிச்சன் கனிகளும் இன்னுமற் றவையும்
பலியிடத் தகுந்த பற்பல வுயிரும்
வலுவுள வனேக வண்டியி லேற்றி
தலையுருள் கடலை தனிலனுப புவீரே.

~~~

தரு - கட்டளைக்கலித்துறை இ-ம். பைரவி.

எங்களுக்கேயிரங் குங்காளமாமுனியே யினிநீர்
இங்கிருந்தங்க கடலையிற்சேருமுன்னேயிதெல்லாஞ்
சங்கிலிபூட்டிய வண்டியிலேற்றி ஐருருசெய்வேன்
வங்கைகொள்பஞ்சவர் தாசருரையாடி வருகுவீரே.

வசனம்.

எங்களைக்காக்குங் கர்த்தரைய, ஐயா! காளமாமுனிஸ்வாமியே? தாங்கள், இவ்விடத்தை நீங்கி, இக்காட்டிக்கேகிச் சேருகிறதற்குள் எங்களிடத்தில் இப் போது, நீர்சொல்லிய சாமக்கிரமங்களை யெல்லாம், ஜாக்கிரதியுடனே யனுப் பிவிடுவோரும், எப்படியாவது பாண்டவர்களை முடித்துவிடவேண்டும் முனிவ ரா போய்வாரும் போய்வாரும்.

~~~

தரு - புலம்பல் இ-ம். முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

எந்தன்றலை விதியோ - அல்ல
தேசைமுகெடு மதியோ - இது.

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்ஆரண்யந்தனில் தங்கித வஞ்செய்திருந்தேனே - என்த
தாழிதுரியோதனப்பாவியழைக்கவோர் காழியில்வந்தேனே - உடல

தொக்குலனா யர்ந்தேனே ஐவர்
நிக்னைசு மந்தேனே இது (எந்தன்.)

சரணங்கள்.

வந்தவுடன்சோட சந்திகம்சிந்தையாய் வந்தனமும்கோடி-கோடி
தந்தோர்வரந்தருகும்படியென்பதந் தாழ்ந்துமனம்வாடி-னையால்

ஆய்ந்தமலர் சூடி - களி
கூர்ந்துவுற வாடி - இது (எந்தன்.)

வாமிந்துர்யோதனனேடுடன்புறுங்கர்ணன்பாமன்ஜகுனியுமே-வம்பு
நிறிந்துற்றாதனன் பாடிக்காலிசைந் தேன்னக்திசயமே-இனி

மேலல்லவோ பயமே - மறை
நாலின்தே ஜோதிமயமே - இது (எந்தன்.)

அன்று துரியாகொண்டகருத்தென்ன அந்தைவிளம் பென்றேன்-
என்பன
சாளிகளவனாமானச்செய்யிரென்றுன் அஞ்சியப்பால் நின்றேன்-

கெஞ்சிக்கெஞ்சிப்புகன்றேன் அவன் [தனை
வஞ்சனையால் சுழன்றேன் - இது (எந்தன்.)

சொன்னசொல்லுக் கொருவிள்ளம் வராமல்துணிந்தேன் வேழ்வி
செய்ய-அக
சென்றினன்னவேண்டுமோ அன்னைகயும்பெற்றொழிந்தேன் சம

வந்தேனே கடலே - லோக [ரும்ப,இதோ
பந்தமின் னம்விடலே - இது (எந்தன்.)

இதுவோகட்டிலைஇதுவோமயானம் இதுவோருத்ரபூமி தர்ம
பதிருகலோனைநான் சதிசெய்யவென் றினேன் தப்புவதோசாமி

காமபகா சாமி - ஐவர் [க்குதைன
ாகமுவெரு காமி - இது (எந்தன்.)

காலை வி-ம். ௭-ம். கேண்டா.

இதுவோக்கட்டைபிணக்காடு இதுவோமயானம புறக்காடு
இதுவோநாய்க்குநிக்குமிடம இதுவோ எருக்குழுவோக்குமிடம்

இதுவோகழுகும்பருந்துகளும் என்றுகுற்றித்திரியு மிடம்
இதுவோமண்டையோடுகளும் எலும்புமிரைக்கக்கிடக்குமிடம்
இதுவோசுறாநறின்றவிடம்இதுவோநரைப்புதைக்குமிடம்
இதுவோகள்ளிப்படருமிடம் இதுவோகாறைவளரு மிடம்
இதுவோவேள்விசெயத்தகுந்த விடமிங்கனேகம்வண்டிகளில்
எற்றிச்சுரியன்அனுப்பிவிட்டான் இனிநான்வேலைகடத்துவனே.

வசனம்.

[illegible] இப்புசனைலயை [illegible]
கொடுக்கப்பட்டுவிருந்தக்கனைப்பறிக்கு [illegible]
இந்த இடக்காமே [illegible]
[illegible]
[illegible] இதோ! இந்த [illegible]
[illegible] துரியோதனன் அனேக வண்டிகளில் [illegible]
ண்டியசாமக்கிரியைகளையும் அனுப்பிவிட்டானே! [illegible] இனி
[illegible] வேலையை நடத்துவதே [illegible].

காலை வி-ம். ௭-ம். ஆநந்தபைரவி.

வண்டிக்காரர்களேகேளிர் மயானத்திரிற்சொனாய்க்க
பண்டங்களெல்லாம் [illegible]
சண்டைபோடாமல்நீங்கள் [illegible]
ஒண்டியாயிருக்கவேணும் ஒருவருமாகாதப்பா!

வசனம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பொது வசனம்.

[illegible]
[illegible]

கொண்டு அக்நிகாத்திரியில் நமதுண்டத்தின் மூக்கிரியயில் தனது இடைப் தேவதைகளை வருவித்து ஆகுதிசெய்திட விதக்கொண்ட.

கடாக்ஷிலமன்னிடில ஆசிரியப்பா இ-ம். தய்யாசி.

ஓம் கணபதி உபோருகக் கணபதி
சாமா கர்ண வாமன ருபா

ஒருகையர்ங் குசமு மொருகையிற் பாசமும்
ஒருகையாஞ் சலியொரு சரத்திற் கோடன்

வருவா பாகு வாகன மேறி
கருணு நமர்ந்த கடவுளே சரணம்

வல்லபை பாகா பாண்டமைக் தாங்கோக்
கொல்லவே வேண்டிக் கொண்டான் ஆரியன்

நல்லதென் றதற்கு நானுஞ்சம் மதித்து
அல்லினிற் கடலை யடுத்திதோ வந்து

செய்கின்ற வேள்வி சீக்கிர முடிய
தெய்விகக் கருணைச் செழிகறைப் பாரும்

இந்த வேள்வி யிடையொரு பூசம்
வந்துதிக் கிடவே வாக்கா வேணும்

அரி அரி ஹரி ஓம் சுமுக நாதா
அரிதமாய் வருக சுமுகா வலகா

இதுவும் அது

அப்பனேவாவா அறுமுக வாவா
செப்பரும் கயிலைச் சிவசாம புவாவா

மலைமகளேவா மாலே வாவா
இலகுமிசெம் வழுவ விலக்குமி வாவா

திசைமுகப்பிரம தேவா வாவா
வசையிலாறுத்தமிழ் வாணீ இ வாவா

இந்திர நெறி யெண்மரே வாரும்
அந்தர விண்ணோ ரனைவரும் வாரும்.

வாரும் வாருஞ் சீக்கிரம் வாரும்
நீரும் பாலும் சேர்ந்தது போலே
என்னுயிர்காப்பீர் என்னுடற் காப்பீர்
என்னிடங் காப்பீர் என்னெனைக் காப்பீர்
அரியுங் கிலியுஞ் சிரியும் அமதும்
சிரியுங்கிலியும் அரியுஞ் ஜிம்ஜிம
சகலதேவதைகளாயுந் தம்மை சிவயத்
தாகளற வெருவாத் தொழுதேன் சுவகா

பொது வசனம்.

சேனும் சபையோர்களே? மாணபூமியில் வார்த்தில ஓமகுண்டத்தின் முன்னிலையில் காளமாமுனிவன் மந்திரயோகத்தினால் சகல இஷ்டதேவதைகளும் வரப்போகிற காளமாமுனிவன் பார்த்துச்சொல்லுகிற விதத்தையும்.

இஷ்டதேவதைகள்.

வி-ம். ஓ-ம், ஆனந்தபைரவி

கடிதாத்தனைக்குத்தரனே கனியாதப்பழத்தைக்கல்லைவிட்
றடிகொண்டுகனியவைக்குந் தன்மைபோலேயினிங்கே
முடிவுறவழைத்தாய்காண் முனிவனேயானகோமவச்சோரம்
கொடுத்துநீசெய்யும்யாகத்தை கெடுக்கமாட்டோமின்றே.

வசனம்.

கேளும் அப்பா காளமாமுனிவனே! தன்குத்தரனே கனியாத பழத்தைத் தடியாலடித்துக் கனியவைப்பதுபோல், நீ எங்களை யந்திரமந்திர கேவிதங்களினால் இந்த ஓமகுண்டத்தினிடம் வரவழைத்தாய், நாங்களும் வந்தோம். இனி யுனது கருத்தின்படியே இந்தவேள்வியைக் காத்திருக்கிறோம், காளமாமுனியே.

காள வசனம்.

மகாசக்தேவதைகளே மகாசக்தேவதைகளே, நல்லது நீங்களிந்த ஓமகுண்டத்தின் அஷ்டதிக்குகளிலும் அதர்வணவேத விதிப்படியே நின்று காத்துக்கொண்டிருங்கள். இதோ நான் மற்றும் பற் பல அஷ்டதேவதைகளையும் ஒருங்கனே த்துக்குள் வரவழைக்கிறேன் பாருங்கள், அம்மணிகளா.

காளமுனி துஷ்டதேவதைகளை யழைத்தல்.

சிந்து இ-ம். மோகனம் தாளம் ஆதி.

வாடி குட்டிச் சாத்தி ரத்த வாய்ச்சி - நாலுமா
மசானத்தில் வந்து சேர மாச்சி

வடியத்ரகாளி கைக்க பாபி - மகா
மகாளீ யொதியந்திரி சூலி

ஓடிவாடி பேயடிவா காட்டேரி - புலி
முகாத்தகாலரக்கினி விழிக் காரி

ஓடிவாடிவாவு திரச முண்டி - பல
உபாய ஸ்திரீகண்டார குண்டி

காடிவாடிவாடி சக்கா தேவி - ஈன
நாரகாரி யாயிவவ காளி

வாடிவாடிவாடி ஜாலக்க தேவி - உனை
காரகோரசாகஸி கடுள் கோவி

ஆடிவாடிவாடி துமா தேவி - உக்ர
அபாரவித்வேஷணி சூ தேவி

ஆடிவாடிவாடிபூர்ப டாரி - வெகு
ஆக்ருஷ் வ்யாபாரி கீலி சாரி

கூடி[illegible] மதுரைவீரா கொங்கரியடா சுத்தவீரா
பாடி[illegible]ந்து இருளா பரிந்துவாடாவாடா ருத்ரா

[illegible] காத்தா - கன்னி
[illegible] கூத்தா - சிவ
[illegible] சாத்தா - சாம
[illegible] நாத்தா - மெத்த

சீக்கிரம் [illegible] சீக்கிரம் சீக்கிரம்
[illegible]ம்போலே யென்றான்
நம்பனய்யா குங்கள் (வாடி குட்டி.)

பொது கொச்சகம் இ-ம். புன்னாகவராளி.

இவ்வாறுகாளமுனி சமத்துவேள்வி முன்னர்
அவ்வவ்வுபதேச ஆணைகளிட்டேயழைக்க
உவ்வென் றிரைச்சலிட்டு வோக்கத்திரண்டுருண்டு
ஓவ்வீ துஷ்டதேவதைகள் ஓடிவருகின்றனவே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் காளமாமுனி செய்கின்ற வேள்வியின் முன்னிலையில் அவனது மணிமந்த்ரப்ரயோகபலத்தினால் சகல துஷ்டதேவதைகளும் திரண்டுருண்டு காளமாமுனிவனெதிரில் வருகிற விதஞ் சொல்லுக.

துஷ்டதேவதைகள் வருகிற தரு.

இ-ம். எதுகுலகாம்போதி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

துஷ்டதேவதை நாங்களெல்லாமோர்
கட்டாகவந்தோம், ஐயா

அநுபல்லவி.

நெட்டென்னத் தலைவிரித்து-நாக்கை-நீட்டிநீட்டிச் சிரித்து-கைகளைக
கொட்டியேகொக் கரித்து-கும்பு-கும்புகும்பாய்கூட்டங் கூடியார்ப்
[பரித்து (துஷ்ட)

சரணம்.

தைரியத்துடன் சுடலையில் சந்ததம் நடிப்போம் - அருந்
தமிழருமையறிந்துதவாதசன் டாளனைக்கெடுப்போம் - தைரி
குயம்படவுனையாவுலுத்தனை நடுங்கிடப்புடைப்போம் - தம்மை
நம்பினவனை நட்டாற்றினில்விடும் நாய்களைக்கடிப்போம் - குயம்

பயமில்லாமல்வன் கடுந்து வேஷப்
பாட்டோலையுங்கையி லெடுத்து முத்னைப்
பத்ரத்திலும்பேனைக் கொடுத்து பின்புப்
பறந்தோடிப்போகும் பாதக ரிடத்து

பையப்பையக் கூடி நையப்பாடிப் பாடி
வையத்தினில்பங்கஞ் செய்கு வோமேயெங்கும்

புரர்ப்போம்லக்கைளைத் தீர்ப்போம்எங்களைப்
பார்காளமாமுனியே நீசோதுமேயினியே. (துஷ்டதே)

துஷ்டதே வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சுடைத்தேறவழிதெரிந்தல் காளமாமுனியே ஆனோ
தொடுத்தேபெங்களையழைத்தாய் துஷ்டதேவதைகளாங்கள்
வடைத்தோம்சயாமோடு மற்றைக்காவுகளுங்கொண்டோம்
அடுத்தேயிவ்வேள்வியனையகலாதுகாத்திருப்போம்.

வசனம்.

கேளாய் ஓய்காளமாமுனியே? நீ இந்த ஓமகுண்டத்தில் முன்னிலையில் பிரயோகஞ்செய்த மந்த்ரபலத்தினால் பூதப்பிரேதப்பசாசுகளெங்களையாள் ஆர்வாரத்துடனே வந்து, நீ அன்புடன் எங்களுக்கிட்ட சகல பலிகளையும் கொண்டு சந்தோஷமாயிருக்கிறோம், இனி நீ நடத்துகிற இவ்வேள்விக்குயாதொரு விக்கினமும் வாராமல் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம் நீபோய் தொழிலுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் காளமாமுனியே.

காள வசனம்.

மெத்தமா ஆ ஆ ஆ ஆ ! மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் துஷ்ட தேவதைகளே ? நான் நடத்தும் வேள்விக்குயாதொரு விக்கினமும் வாராமல் காத்துக்கொண்டிருங்கள். இதோ நான் என்து மந்த்ரபலத்தினால் இன்னும் திருஷ்ணைப்பொருளுக்கு இந்த யாககுண்டத்திலிருந்து ஒரு மகாபூதத்தை வரவழைக்கிறேன் பாருங்கள் இதோ பாருங்கள்.

போது வி-ம். இ-ம். மத்யமாவதி.

வரும்வழி தெரிந்தகாள மாமுனியிந்தவண்ணம்
பொருந்துவேள்வியைநடத்தி பூதோற்பத்திக்குண்டான
பெருமைசெய்யும்போதந்த பிசகெலாந்தெரிந்தமாயன்
பரிகையைத் தம்மடியார்க்கும் படிக்கெண்ணிவருகின்றாரே.

வசனம்.

கேளுங் சபையோர்களே காளமாமுனியன் தன்து மந்த்ரப்பிரயோகத்தினால் ஓமகுண்டத்திலிருந்து ஒருமகாபூதம் வரும் படிக்கு உச்சரித்து மஹா சிவத்தை தியானஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற வர்த்தமானம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்குத் தெரிந்து பாண்டவரை ரக்ஷிக்கும் படிக்கெண்ணி துவாரகையில் தமது நந்தவனத்திற்கு வருகிற விதங்காண்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகிற தரு.

இ-ம். மத்தியமாவதி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீ ஹரி கிருஷ்ணமூர்த்தியந்தார்-ஹரி புண்ணியரகுந

அநுபல்லவி.

கோவர்த்தனமாதுக்குத் தொழுதவன் இவரே நந்த
கோபாலருக்குக்குலக் கொழுந்தாய்விளங்கி வந்த

மாதனா கருடஆழ் வான்மீதே அமைவாகு குந்த
வர்சன் உல்லாசன்பாண்ட வர்களமேல்தயைபுரி குந்த

மன்விசாலனாடு ... விஜயமேல் தமிழாற
இனசவாபந் ... மியவர மனந்த
பரகவிப் தால்குட ... ரியன்குமனா ... ரின்
சாஸ்திராளாருட் ... ரியனலோட ... அவை (ஸ்ரீஹரி.)

மெல்லிதேவகி பெற்ற ... சேயன் - குணை
மிருமிடை ... யர்கள்வீட்டு
வெண்ணெய்மோர்நெய்தைகளுண்டவாயன்.
செல்வத்வாரகை யென்றுஞ் ... போயன் - மனி
திகழ்மாகல் ... த்ராகடிகை
சேஷமெய்யன சாம்ப ... தாயா

ல்லவந்த பேய்முலை குடித்தாவி யைச சிதைத்தோன்
முஞ்சகடாசுரன் குலைசலங்க வுதைத்தோன்
சின்ம ழையை மலைத் தூக்கித்தாங் கிதடுத்தோன்
சிங்கய டுவினி லசவத்தின் மேல்நடித்தோன்

சடுப்கோயங்கசோப்போய் கைக்கதை தன்னைத்
துதிவிசாசற் றமிழினில் சொன்னக்

கலிவல்லவயிரக் கண்வே லாயுதன்
பலமொழிக்கவேக் தஞ்சக் காயுதன்
கமலநேத்ர நீதன் - மறைமேயா டறு
விமலசாஸ்த்ர போதன்-ருக்மணிராதா
கிமையில்ஙிரு நாதன்-த்ரௌபதிதுகில
சுமையளித்த குதன். - வியாதன்
கருணை பாரதத் தினில்கிரிடியர்ச்
சுனதேர் சாரதித் தனமது ருதுசெய்க்
கருணையானந்த ளமுனிவன் யாகத்
தருணவேனோகன் னடவருக காச. ஸ்ரீ ஹரி.

கிருஷ்ணபாத்தி மனத்தோடு உசாவல்.

விம். இம். சங்கராபரணம்.

படுபாவிதுரியனபஞ்ச பாண்டவர் தம்மைக்கொல்ல
சுகிகாட்டில் முனியைவிட்டான் துறவியும் உடனேசென்று
சுபிவேள்வி நடத்துகின்றான் காரியந்தெரியாமைவா
அடபாவமையோபாவம் அதற்கென்னவழிசெய்வேனே.

வசனம்.

அடடா! இதென்ன நமையோ! பாபம்! சுத்தங் கள்ளங் கபடு அ வாதுகள் தெரியாத பஞ்சபாண்டவர்கள் நாட்டை விட்டு நீங்கி காடோக யாய்த் திரிந்துக்கொண்டிருந்தும் இன்னமும் வஞ்சந்தீராத படுபாவி து யோதனனுடைய பேச்சைக்கேட்டு அந்தகாமை முனிவன் இந்த நடுஜாம தில் மயான பூமியிற்போய் வளர்த்தும் மாரணவேள்வியி லுதிக்கும் ஒரு சு பூதத்தால் பாண்டவர்களைக் கொல்லத் தீர்மானித் திருக்கிறானல்லவா ஐயையோ இதுசங்கதி அந்தபாண்டவர்களுக்கு தெரியவே தெரியாதே இதற்கென்ன செய்குவேன் கடவுளே!

இதுவும் அது. வேறு-தரு.

இம். சங்கராபரணம் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அட்டகாளமுனிவன்புதியம் யாகபூதம்வெளியில்வருமுன்
ஐவரைத்தற்காப்பதேதருமம்-ஐயையோஐயோவிந்த-ஐவ

அநுபல்லவி.

படிமேல்படுபாவிதுரியன் பண்ணுவதெல்லாம்வெகு ருது
பாண்டுமக்களாகியபஞ்ச பாண்டவருக்குத் தெரி யாது (அட.)

சரணங்கள்.

கோட்டைகொத்தளத்துடனிந்த வீட்டிலிருப்பவனுக்கு நிக்
காட்டில்திரிபவர்மேலென் னஐயையோஐயோமிக்-காட்
ஓட்டிவிரக்துண்போர்மேல்கூர்க்குகோட்டையென்றெண்ணிந்ததுரியன்
கூட்டத்திற்குக்கருந்தப்போல்தானம் போட்டுசெய்கிறான்
வேழ்வி மூலியன் (அட்டா.)

பீமன்முதலோனைக்கொண்டேழிந்தபூமிபாரந்தீர்க்கயிருந்தேன் இந்
நிமைவந்ததாழ்வதின்கழலே-ஐயையோஐயோ இந்த-நீமை
தாமிஷமில்லாததைவர்கள்செய்த சபதம்நிறைவேறவும் வேணுமே
தையல்பூமாதேவியுஞ் சேஷனும் பையா எங்குமேல்முகங்
கோணுமே (அட்டா.)

தருமாதியைவரையுங்கொல்லக்கருமிசெய்யும்வேழ்வியோமேலசல்ல
அருமையெமன் அன்றிமற்றோர்வெல்ல - ஐயையோ ஐயோ
வெகு-அரு
எருமைவாகனத்தோனேயெனித்தால் ஒருமைபஞ்சபாண்டவரைக
காப்பான்
ஏங்கித்தினக்கும் எனக்குத்துக்கம் நீங்கக்கருதினைக்கடைக்கண்
பார்ப்பாள் (அட்டா.)

இதுவும் அது.

பூர்விகல்யாணி. சாபு.

அமர்துரியன்சொற்கேட்டு அக்காளமாமுனிவன்
சமைபூதத்தையவத் தயாராயிருக்கின்றான்
அமைவாயின்னம்பிறப்பே ஐரிஜீ டையாயம்வரும்
எம்மையரைத்தைவனை இரக்ஷிக்கச்சொல்வேனே.

கிருபையாம்வெண்ணெ யுண்ட
கிருஷ்ணபகவா னண்டை (தேவ்.)

இயமன் வி-ம். இ-ம். நாட்டை.

அரிஹம்ஸரிகேசர் காராம்புஜ அனந்தசயன கேசவா
ஆதிமத்தியாந்தரஹித சங்குசக்ரகோதண்டகதைவாளாயுதா
ஆதிகூர்மாவதார வாராஹராம நரஸிம்ஹ புத்த
அகாரூப்ரபுரா சலகண்டநவிகணி பாஞ்சஜன்ய தாமவிக்ர
தரியாதிகாரபரமனவகுந்தவசாசகு ழாய்மொனியணிமரகதஸ்
தாமருட்கமகாசண தேகப்ரதாப சுகந்தலக்ஷ்மிமேமத
கடிகைதிகழ்களிக்கமர்த்தன ஆலிலை துயின்றவிபவாவைப்பவு
க்ரோணபதகதேவிமானங்கத்தவாகருட தவஜாயிலங்கைகாச
திரிபுராங்கனைஸ்திரீனைமுகப்ரம்மதேவேரப்பவோதரங்கள்
திரசகனவனசாக பாடகாடகதிவ்யதேஜோன் மயாஷிலோசா
சிற்சகாகந்தா முகுந்தகோவிந்தா சிதாகாச பரிபூரண
செஞ்சடாட்வி விபர்த்தாவாசுதேவதேவகிசுபுத்ர மித்திர
குருகுலாதிபர்சகாயமாட்டுமலைதிருமலைகோவர்த்தன கிரியைக்
குடையாய்ப்பிடித்தவா தங்கமொன்றாய்க்குடைப்பிடித்தவா
[வதிக்கேன்
கொடியபூதத்தைஅக்காளமுனிவிடுவதற்குள்யாதோர்குறைவாமல்
குந்திமகிண்மக்க ளப்பாதுகாப்பவன் வைகுண்டராணி
[ink blot]யைப்பாருமே.

சிருஷ் வி-ம். இ-ம். ஆனந்தபைரவி.

தேன்மிகைசரணிருந்து செகத்தளவுயிர்கடம்மை
நன்றுதீ திறந்தாக்க ஸ்வர்க்கத்திற்சேர்க்குமா
வென்றிகேசவலதண்டா வெற்றிபாண்டவர்களுக்கு
இன்றுதீசெய்யுஞ்சாபம்கூபோதுகிறக்குஞ் சொன்மேன்

வசனம்.

பெரிய ஸ்ரீ யமதருமராஜனே சு-ம். சொல்லுங் கிருஷ்ணமூர்
த்தியே கிருபா. வ-ம். துரியோதனனுடைய துர்போதனையால் க்ஷேமர்

முனிவன் இப்போது வெட்டுவோமென்று மகாத்துக்கத்தோடு பஞ்சபாண்டவர்
தப்பிப்பிழைக்கும்படியாய் நீர் அவர்கள் மீதனுக்கிரகித்து செய்யவேண்டிய
பேருதவியானது உலகத்தில் வெளிப்படையாகத் தோன்றியிருக்கும் சொல்
லென் சொன்னேன் யமதருமராஜனே.

இயமன் வசனம்.

நல்லதுஅப்படியே நீர்சொன்னபடியே என்மதியால் அறிந்து இனிமேலாக
நம் அதுபலமா யோசிக்கவேண்டும் எனச் சொல்லுகிறேன் ஸ்ரீகிருஷ்ண
மூர்த்தியே.

கிருஷ்ண வசனம்.

இந்தவிதமாய் அப்படியே செய்கிறதாகவும் அவனுடையபாவத்தால் ஆகும் மேல்
தேவனே சமய அவனைக்கூட்டி பிரவேசிக்கச்சொல்லும்.

பொது கேசவன் இ-ம். புன்னாகவராளி.

காமன்றனைப்பயந்த கண்ணன்பதமோகி
யமன்பலவாறு பேதமிட்டுமலர்த்
தாமர்திகழ்ப்பிரம்மச் சாரியுருவெடுத்து
பூமன்றருமனிடம் புலம்பிவந்தனரே.

வசனம்.

கேளுங் சபையோர்களே ? ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இயமதருமராஜனிடம்
விடைபெற்றுக் கொண்டு அவராகபுரிக்குப் போனபின்பு யமதருமராஜன்
பாண்டவர் வாசஞ்செய்கிற ஆரண்யத்தில் ஒருபால்யபிரமச்சாரியைப்
போலுருவங்கொண்டு புலம்புகிற விதங்காண்க.

இயம பிரமச்சாரி புலம்பல் தரு.

இ-ம். கேதாரகௌளம் அதிதாளம்.

பல்லவி.

அபயம் அபயம் தெய்வமே - விதிவசந்தான்
கைபோனவரா லைவமே.
அடவிவேட்டனைக் கனிந்தமான் றேடுவ
அடடாவெறுமான் பறிந்தோடலானே. (அபய.)

அநுபல்லவி.

உபபலமாயெனக்கிங் கொருசகியுமில்லை
ஓடிமானைப்பிடிக்கவென்றுஞ்சு ஆமோவென்றாலில்லை
தபமுனிவரும்மெல்லப் பார்த்திளிருமிர் டில்லை
தண்டகத்திலில்பாட்டை சாரியாருமே யில்லை. (ஐயய.)

சரணம்.

வாய்வுவேகமாய் ஓடிதே - தனது பக்ஷ
வர்க்கங்களைப்போய் தேடுதே
மாயமாரீசன்முன் ஒருருக்கொண்ட
இயமானும்இதற் கிடோர்ப்ப ஜண்ட - வாய்வு
ஆயுங்காலையில்சன் அக்கைமான் போல ஓடுது
அடயாதிரும்பிப்பார்ப்பு தற்குள்கா. தம்பாயுது
பேயும்இதிரேட்டத்தைப் பிடிக்கக்க டதேயிது
பின்முன்னும்பார்க்குப்பார்த்[illegible]தோ[illegible]நாபுல்மெயுது (ஐயய)
[illegible]ரதேன் - அந்தமான்தோனுக்
[illegible]லம்வேர்த்தேன்
இந்தஆரண்யத்து வேடனை யடிக்க
அந்தவேடனைதைப்பிடித்துத்தோலுரிக்க - [illegible]
கைத்தலத்திலிருந்த கிளியைப்பறக்க விட்டு
காணகக்கிளிக்குக்கை யேந்துமே ஆசைப்பட்டு
செத்தாலுக்கோவுமில்லையையோ இதைத்தொட்டு
திகைக்கிறேனினியாரால்கிடைக்கப்போகுதென்மட்டும (ஐயய)
பூர்வகாலில்செய்கர்மமோ - யாவுக்கெல்மிஇல
பெர்லக்குமுடியாவரமமோ,
போர்முகத்திலிடு கணையிறு மிஞ்சி
நீர்குடித்து அதேரவிழுகுதே அஞ்சி - பூர்வ
குனைக்காற்றிலேயும் பஞ்சைப்போல பறக்குது
துலங்கும்கொம்பன்மரதுக்கிளைக்ளை முறிக்குது
சரமுள்ளுகள்பொத்தென் காலகளுந் தெறிக்குது
ககனமின்னல்போல்தோன்றிகழிறான்னை மறைக்குது. (ஐயய)

இயமபிரமச்சாரி-வி-ம்.

இ-ம். எதுகுலகாம்போதி.

தானென்றுநினைக்கதெய்வந் தானொன்றாய் முடிக்குமென்று
மேனின்றமொழிமெய்யாச்சு வேட்டைக் கிடைத்ததோலை
மானொன்றுபறித்துக்கொண்டு வாயுபோற்பறக்குதிதை
யென்னைபாரிலேயேஐயோ வென்செய்வேனென்செய்வேனே.

வசனம்.

சங்கரதிதசட்குண கடாக்ஷவீக்ஷண மெய்க்கடவுளே? உனக்கே அபயம் உனக்கே அபயம், ஐயையோ! நான் ஒருவருஷகாலமாயிந்தவனத்திலலைந்து வேட்டையமைத்துக் காத்திருந்து இப்போதவனெனக்குக்கிடைத்த ஒரு இளமான்றோலை யென்கையி லிருந்து வேறேயொரு இளமான்பறித்துக் கொண்டு அதிவேகமாய் அதோ ஓடுதே! என்னசெய்வேன், தானென்றுநினைக்க தெய்வம் ஒன்றாய் முடிக்கு மென்பதிதுதானோ? இத்தருணத்தில் அந்தமானைத்துரத்திப் பிடித்து என்னிடமாத தீர்ப்பவனுக்[illegible]இலேனே தெய்வமே.

போது வி-ம்; இ-ம். தோடி.

கானுருவளிற்றவனைக் குலவுமாரண்யத்தனில்
வேற்றுருவென்னும்வேத வேதியனிடம்பூண்டு
ஆத்திரத்தொடுவாய்விட்டு அபயமென்றழக்கேட்ட
மாத்திரத்தினிலேபாண்டு மக்கள்சங்கதியைச்சொல்வாம்,

வசனம்.

சேனுஞ் சபையோர்களே இத்தப்பிரகாரம் விண்டுசெத்துறிலைவனத்தில் எமப்ராமணயால்யர் ப்ரலாபித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவ்வனத்தில் வாசஞ்செய்யும் பாண்டவர்கள் சங்கதியை யினிசொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

தருமர் வி-ம், இ-ம். சங்கராபரணம்.

தம்பிமாரேகேளீர் தண்டகாரண்ணியத்தில்
வெம்பியேவிதியைநொந்து வெகுமனவருத்தத்தோடு
யமபுரியாரோஅதைப்பார்த்து நாமவருவோம்வாங்கள்
ஜன்பத்ரோபதியேநீயும் விடத்தினிலிருந்திடாயே.

வசனம்.

வாருங்களப்பா எனதுரிமையுள்ள தம்பிமார்களே ? காவ்வர் வ-ம். சொல்லும் அண்ணா தருமபுத்திரரே, தரு வ-ம். அப்பா! நாம் நெடுநாளாய் வாசஞ்செய்கிற இந்த ஆரண்யத்தில் யாரோ வொருவர் புலம்பியழுகின்றார் அவரை யிந்நாளென்று கண்டறியவேணும், சீக்கிரம் ஆயுதபாணிகளாகிப் புறப்படுங்கள் புறப்படுங்கள், பெண்ணே த்ரௌபதா ? உனது பாங்கிமாருடனே பத்திரமா யிவிடத்திற்றனே யிரும்பெண்ணே நாங்கள் போய் வருகிறோம்.

திரௌ-கட்டளைக்கலிப்பா.

குருகுலாதிபனேயுண்மைதானிந்தக்
குளிர்ந்தவாரண்யந் தன்னிலெவர்களோ
கருகியுள்ளங்கரைந்துக் கரைந்திரு
கண்ணிரிட்டுக் கதறுகின்றார்கள்காண்
அருகில்நாமிங்கி ருந்தும்பராமுக
மாயிருக்கில் அதர்மம் அதல்லவோ
ஆரிதமாகிச்சென் றுங்கவருந் துற்ற
அன்பம்நீக்கிவருகுவீர்தோன்றலே.

வசனம்.

கேளும் எனது ப்ராணநாயகரான குருகுலாதிபதியே ? தரு வ-ம். சொல்லும் பெண்ணே த்ரௌபதா. த்ரௌ வ-ம். தாங்கள் சொன்னது மெய்தான் மெய்தான் நாம்வாசஞ் செய்கிற இந்த வனத்தில் இப்படி யொருவர் புலம்பியழ நாம் பராமுகமா யிருப்பது தர்மமல்ல. ஆகையால் சீக்கிரம் அவிடஞ் சென்று அவர்க்குள்ள அன்பத்தைத் தவிர்த்து வாருங்கள் ப்ராணநாயகர்களே,

ஐவரும் வசனம்.

நல்லது நீ யிவிடத்தில்தானே யுனது தோழிமாருடனே பத்திரமா யிரும்பெண்ணே த்ரௌபதா, நாங்கள் போய் வருகிறோம்.

பீம வி-ம். இ-ம். மோகனம்.

மெய்தான்மெய்தானென்னண்ணாவெகுவிசனத்தோடியாரோ
வைதான் றேவனைநிந்தித்து வெருப்விதியையுநினைத்துக்
கைதான்நொந்துதோஎன்னம்மோ கடகடென்றுருண்டானிங்
செய்தால்மெத்தவுமேநன்மைசீக்கிரம்வருகுவீரே. [ர்பை

வசனம்.

ஆம் ஆம் அண்ணா தர்மபுத்ரரே ? யாரோ வொருபால்யன் மஹாவிசனத்துடனே தன்விதியையும் கடவுளையும் நிந்தித்து நிந்தித்து பூமியின்மேல் கையால் அறைந் தடித்து கடகடென்று புரண்டழுதான், அண்ணா ? அவன் கைதான் நொந்திருக்குமோ ! என்னமோ ஆகையால் நாம் சீக்கிரம் அவிபோய் அவனுக்கிருக்குஞ் சங்கடத்தைத் தீர்ப்போம் வாரும் அண்ணாவே.

அநத். மட்டு வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

எண்ணாது மெண்ணியாரோமண்மேல்வீழ்ந்தழுங்குகின்றார்
தண்ணார்ப்ராமணர்போற்காணுதண்ணாவேநடப்போம்வாரும்.

வசனம்.

ஆம் ஆம் அண்ணா தர்மசொரூபியே, அதோப்ரலாபிக்கிற அவர் வேதியப்ராமணர்போற் காணுது ? நல்லது சீக்கிரம் நடந்து வாரும் அண்ணாவே.

நதல மட் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

நிமையதை யாமற்பாரும் அமையவன் மிகவுஞ்சின்னக்
குமரன்போற் காணுதென்றன் றமயனே நடப்போம்வாரும்

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தருமபூபதியே அதோபிரலாபித் தழுகிறவர் பிராமணபால்யர்போற்காணுது நாம் சீக்கிரம் அவரிடஞ் செல்வோம் வாரும் அண்ணாவே.

சகா மட் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

வேதியர்போலக்காணு தேதினைற்புலம்பு கின்றார்
ஆதரவதுசெய் வோமென் சோதராநடந்து வாரும்.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தர்மசொரூபியே! அதோநமக்குக்கேட்கிற அழுகுரலோசையானது ப்ராமணப்பிள்ளையின் சப்தம்போற்றோன்றுதென்று

அண்ணன் நகுலமகாராஜன் சொன்னது சரிதான், நல்லது நாம் அவிடம் போய் அவருக்கு நம்மாற்கூடிய உபகாரத்தைச் செய்து வருவோம் வாரும் அண்ணாவே.

தருமர் வசனம்.

கேளுங்கள் எனது தம்பிமார்களே? இதோ! மிகவுந்துக்கத்துடனே அழுது தாவந்திரியப்படுகிற இந்த ப்ராமணபால்யரிடம் நெருங்கி அவருக்கு வந்த சங்கடத்தை விசாரியுங்களப்பா.

நாலவர் வசனம்.

நல்லது அப்படியே கேட்கிறோம் அண்ணா தருமபூபதியே.

சகா விருத்தம் கன்னி ௩-ம். ஆநந்தபைரவி ஆதி தாளம்.

நால்வகை ஜாதியில் மேல்குலமாகிய நான்மறைவேதியரே - இந்த
நானிலமீதினிலேன் விழுதே யழுதிரதை யோதுவிரோ

வசனம்.

ஓகோ ஐயரோ நீரேன் வீணிற் பூமியின் மீது வீழ்ந்தழுகிறீர், உமக்கு வந்த சங்கடத்தை தெரியப்படச் சொல்லும் ஸ்வாமிகளோ.

ஐயர் விடை.

மாலருளால்பல சாலிகளாகிய மாஹாநுபாவர்களே - இந்த
மாநிலமேல்முனநாள்செய்ததீ வினையால்வந்ததோஷமிதே

வசனம்.

ஐயா வனவாசிகளே நான் பூர்வத்திற் செய்த சஞ்சிதவினையால் இந்த அவஸ்திப்படுகிறேன், இதைநான் என்னென்றுதான் சொல்வேன் அப்பா.

நகுல விருத்தம்.

வேதமெலாமுணர்ஞாதகராகிய வேதிய பாலியரோ - மணல்
மீதினிலேபுரள்ரதெழுவீரழுதால் விடுமோ விதியே

வசனம்.

ஐயா வேதியபால்யரே நீரிப்படி புரண்டழுகிறதினால் உமக்கு வந்திருக்கின்ற துன்பங்கள் நீங்கிப்போகுமா சும்மா காரியபாகத்தைச் சொல்லுங்கள் ஸ்வாமிகளே.

ஐயர் விடை.

நீதியினால்புகழ்மேவுகிர்பாகர நீள்பஞ்சபாண்டவரே - மன
நேர்துயரால்மிகவாடுகிறேன் எனக்காரெவர்காண் துணையே

வசனம்.

ஐயா பாண்டவர்களே எனக்கு சம்பவித்தநன்பத்தினாலிப்படி புரண்டழுகின்றேன். இத்தருணத்தி லென்னை ரக்ஷிப்பவர்களைக் காணேமே யென்னசெய்குவேன் ஐயா.

அர்ச்சுன விருத்தம்.

சீர்தருசீள்சதுர் ஆரணமோதுபிராமணபாலியரே - திரு
சேகரமார்பினில்பூணுநூல் காண்கிலன்யாததுகாரணமே.

வசனம்.

ஐயா ப்ரம்மச்சாரியரே உமதுமார்பினிடத்தில் உபவீதப்பூணுநூலில்லாதிருப்பதென்னகாரணம், அதைதெரியப்படச் சொல்லவேணும் ஸ்வாமிகளே.

ஐயர் விடை.

கார்நிறமாயவனால் ஜயமீறியகாழ்வில்புயாசலரே - பர
கார்யவிசாரணையேன்செய்கிறீர்கேடு காலவினைதமிதே.

வசனம்.

ஐயா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினருள்பெற்று விளங்கிய பாண்டவர்களே? எனது கெடுகாலபலத்தினாலேற்பட்டாகாத உபவீதநூலைக்குறித்து நீர்வீணில் விசாரிக்கின்றீர்ஐயா.

பீம விருத்தம்.

வாலபிராயபிராமணராகிய மாசறுபூசுரரே - மிக
வாடுகிறீர்அதுகாரணமேதென வாய்திறவாதெனமே

வசனம்.

ஐயா பால்யவேதியரே உமக்குள்ள வருத்தத்தை யின்னதென்று சொல்லாமலிருப்பது யென்னகாரணம் ஸ்வாமிகளே.

ஐயர் விடை.

ஆலிலைமேல்துயில்வோனருள்பூரண ராகியவீரர்களே-யெனை
யாள்பவராரவரோடுசொல்வேன்மனவ்யாகுலமியாவையுமே.

வசனம்.

ஐயா வீராதிவீரர்களே உங்களோடு பேசில் என்னை ரக்ஷிக்கிறே னென்று அப்யாஸ்தங் கொடுப்பவர்களெவர்களோ அவர்களிடத்திற்றான் என் அவருத்தத்தை வெளியிட்டுச் சொல்வேன் பாண்டவர்களே.

தருமர் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

என்னுடன்பிறந்தநால்வர் எக்குற்றுமமைநாடி
யின்னலியாதென்றுகேட்டாலின்னதென்றுரைசெய்யாமல்
கொள்ளுகின்றீர்பிள்ளைபோற கோதில்வேதியரேகேளீர்
உன்னுளத்துள்ளதைச்சொன்னாலுடனேநாந்தீர்ப்போமையா.

வசனம்.

ஆமையா ப்ராமணபால்யரே நீர்ப்ரலாபித்தழுகிறது யாதுகாரணத்திற்காகவென்று எனதுதம்பிமார்களும்மைக்கேட்டால் உள்ளதைச்சொல்லாமற் பிள்ளையைப்போற் குழறிக்குழறிப் பேசுகிறீரென்ன? இப்பவும் உள்ளதையொளியாமற் சொல்லுஞ் சுவாமிகளே.

ஐயர் வசனம்.

ஹாக்ஹா அப்படியா அப்படியா மகாப்ரசாதம் மகாப்ரசாதம் நல்லது அப்படியானாற் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் பாண்டவர்களே.

ஐயர் கலிவெண்பா இ-ம். துக்ரி.

ஓதுமேவேனுள்ளதெல்லாம் உளங்கலந்தி வந்தவரைப்
பாதுகாக்கும்பஞ்ச பாண்டவரே தாதையுடன்
தாயுமிலேன்பந்துவர்க்கத் தாருமிலே னொருவன்
பேயனைப்போல்வந்து பிறந்தேன்காண் ஆயுமறை
யாளர்குலமென்குலஞ்சாண் அந்தணர்க ளென்னையெடுத்
தாளிசெய்ததால்மனது தள்ளாடி கோளிதென்ன
காரணமென்றேசேட்டேன் சாறும் உபநயனம்
ஆரணவிதிப்படிசொன் டாயிலேயே பூரணமாய்
அதிமுடிந்தாற்றான்வேத அந்தணர்க ளுஞ்சேர்ப்போம்

தவிர்ந்துபோவென்றவர்கள் சாற்றினர்கா ணிதியிலதால்
அடியேன்ஒருபெரியோ ரண்டையிற்போ யிக்கருமங்
கொடியேற்கருளுமெனக் கும்பிட்டேன் நெடுநேரம்
வானோக்கியோசித்து வண்டருப்பை மெய்பருவ
மான்றோல்நீகொண்டுவந்தால் வாய்க்குமென்றார் கால்நாலும்
வெள்ளையாய்வேண்டுமென்றார் வெற்றிமிகு பாண்டுபெற்ற
பிள்ளைகளேகேளுங்கள் பேதையியான் பொள்ளெனவே
இவ்வனத்துவேடனிடம் ஈராறு மாதமட்டும்
செவ்வையுடன்காத்திருந்தேன் சேகரித்தான் அவ்வுரியை
கையிற்பிடித்துவரும் காலையில்வே றேயொருமான்
பையத்தொடர்ந்துப் பறித்துக்கொண் டையையோ
ஓடுததோவோடுததோ ஓசோகோ பாண்டவரே
ஜாடுததோமாமரத்திற் றூர்கிளையைத் தேடுததோ
தன்னிடத்தைநாடித் தவிக்குததோ என்னுசான்
சொன்னகெடுவின்றோடே துய்த்துவிட்டுதென்னசெய்வேன்
அத்தோல்கிடைத்தால்தான் ஆருயிர்பிழைப்ப னப்பா
விஸ்தாரமாமென் விவர மிதே.

தருமர் வசனம்.

அப்படியா அப்படியா? நல்லது நல்லது ஐயரே? உமது கையிற்பிடித்திருந்த இம்மான்றோலை தனது கொம்பினாற் குற்றிப்பறித்துக்கொண்டோ டிப்போன கிளைமானைக் குறித்து நீயாதொன்றுக்குங் -- -வேண்டாம். அதுகெட்டுது பாரும் எங்களுடைய திரா--.

தரும வி-ம். இ-ம். பந்துவராளி.

அய்யபோயஞ்சவேண்டாம் ஐயோயிதென்னபாபம்
வையமீதென்சொற்றட்டா வளமுள்ள தம்பிமாரே
கையில்வில்லம்பெடுங்கள் கருதுதோழியர்களோடு
தையல்த்ரோபதியிருப்பாள் தடையென்னவருகுவீரே.

வசனம்.

எனதுவாக்கியங்களைப்பரிபாலனஞ் செய்கின்ற அப்பா தம்பிமார்களே! ஐயையோபாபம் இந்த ஏழைப்பிரமச்சாரியார் தம்கையிற்பிடித்திருந்த மான்

ரூலைக்கொண்டு போன காட்டுக்கிளைமானை நாம் இந்தக்ஷணமே கண்டு பிடிக்கவேணும். ஆகையால், இப்போதே ஆயுதபாணிகளாகப் புறப்படுங்கள் நமது துரோபதி தனது தோழிமாருடனே பன்னசாலையி லிருப்பாள் நீங்கள் புறப்படுங்கள் புறப்படுங்கள்.

தருமர் வசனம்.

ஐயரே அந்தமான்ரூலைக்குறித்து நீர் கவலைப்படவேண்டாம் இதோ பாரும் எங்களுடைய த்ராணியை, ஹாக்ஹாக்ஹாக்ஹா

நால்வரும் வசனம்.

இதோ நாங்கள் தயாராகினோம் சீக்கிரம்வாரும் அண்ணாதர்ம்மபுத்ரரே.

பீம வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

அரஹரஹராஈதென்ன அக்ரமம்ப்ரம்மச்சார்யத்

திரமரேமான்பறந்ததிசையெது தெரிவிப்பீரே.

வசனம்.

ஐயரே உமது கையிலிருந்த மான்தோலைத் தன்கொம்புகளாற் குற்றிப்பறித்துக் கொண்டோடிப்போன மானானது எத்திக்காகச் சென்றது சீக்கிரஞ்சொல்லுஞ் சுவாமிகளே.

ஐயர் மட் வி-ம். இ-ம். கேண்டா.

வெற்றிசேர்பாண்டு புத்ரரேகிளைமான்

சுற்றியேபோன திக்திசை தானே

வசனம்.

ஓட்டம் பிடித்தமானானது இத்திக்காகத்தான் சென்றது ஐயா.

தருமர் வசனம்.

ஐயரே ஆ ஆ ஆ ஆ அந்தமான் இந்தத்திசையாகத்தானா ஓடினது லது நல்லது, ஹக்ஹக்ஹா.

தருமர் வேட்டை தரு.

இ-ம். அட்டாண திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

தம்பி பீம ஜேனா வாடா - கையில்

தடியெடுடா பிடிபிடிடா - அட் தம்பி

அநுபல்லவி.

நம்பியிருக்கிறீர் நம்மை நமதையர்

கட்டாஅடப்பா அருச்சுனநெடும் வில்லை

எடடாஅம்பை விடுமான்மேய்குது புல்லைத் (தம்பி.)

பீமன்.

இருந்தாற்போலிருந்தப்பாய்குது - ஓட்டம்

எடுத்திடுது படுத்திடுது - அசங் - திருந்

தெரிந்துந்தெரியாமற் திகைக்கி றுயென்னடா

திமங்கீளகு லாயிந்தப் பக்கம் வாடா

சிறுவா அட நீயந்தப் பக்க போடா (இருந்தா.)

அர்ச்சுனன்.

பதுங்கிகெந்து பா ... ..மரில

பறக்குதண்ணாவெளி ...து

உதும்புதிதைக்கண்டோர் ...ளே

உற்றுப்பார்க்குதுநட

... போச் சதி (பதுங்.)

நகு...

சந்த ... செய் ... கள் - அதோ

தயங்குதுமநன் மயங் ... - சு... தஞ்சந்தடி

அந்தமரத்தின்கீ ... திகைக்குது

அண்ணண் ... யுதிர்க்குது

விண்ணின்டு ... ...தா குதிக்குது (சந்த.)

நோக்குது - காதம்

பு... தகிதோ - அண்ணே - முன்பி

என்புந்தைசக ... ரன... வலிக்குது

... இதுசிர் ... மே சொன்னேன்

அதி ... பன்னேன் (முன்.)

தருமர் வி-ம். இ-ம். முகாரி

உடற்பிறப்பானவென்றன் உரிமைசேர்தம்பிமாரே
கிடைப்பதற்கரிதேயிந்த கிளைமான்போற்கண்ட தில்லை
படப்படென்றுகாயத்திற் பறந்துபாய்ந்தொளித்துதப்பா !
கடுப்பெடுக்குதுகைகால்கள் களையுமேவருதென்செய்வேன்.

வசனம்.

அப்பா தம்பிமார்களே அந்தமான் நமது கைக்குக்கிட்டுகிறது வெகு அரிது வெகுஅரிது, அடா அப்பா ! இந்தமானைப்போல் நானெங்குங் கண்டதேயில்லை, தம்பி தம்பி ! அதோபார் ஒரு க்ஷணநேரத்திற்குள் அது மேகமண்டலத்தில் மறைந்துவிட்டதே இனிநாம் என்னசெய்கிறது ? ஐயையோ கைகால்களோய்ந்து ஒருவிதமாகவருகுதே தம்பிமார்களே?

பீமன் வி [illegible] இ-ம். மத்தியமாவதி.

வாசஞ்செய்[illegible] [illegible]விட்டோம்மாளேநம்மை
[illegible]ழச்சுக்குக்காதம்பாய்ந்து
இச. [illegible] விடலாகாது
[illegible] துமான்பாரப்பா

[illegible] அண்ணே [illegible]கமாய் மறைந் [illegible] அந்தமானை
[illegible]பிடிக்கும்படி [illegible] னமுதலிய அநேக [illegible] யங்களாக
கடந்து வெகுது[illegible] அந்தமானே நம்மை மோசஞ் செய்து
விட்டுது இதெல்[illegible] [illegible]ா யிருந்தாலும் அண்ணா? இந்தமானை
மாத்திரம் விடல[illegible] [illegible] ! ஓ ! கோ ! தம்பி அர்ச்சுனா !
தம்பி ! தம்பி ! இ[illegible] [illegible] உன்னருகில் ஆகாசத்தி
லிருந்து குதித்ததே [illegible] [illegible]தே.

ஹக்ஹா அப்[illegible] [illegible] பீமஜேனா ? நல்லது
நல்லது.

அண்ணே அண்ணே
[illegible]ாது

பக்கங்களிலும் பாணஞ்
சிக்குப்படுதுங் காணும் பாரும்

அநுபல்லவி.

யாருந்தொடுக்கிட வில்லைவளைத் திட்டேன்
ஆயிரம்ரண்டாயிரம் அஸ்த்ரம்இதோவிட்டேன்
அடடாநகுலாநகுலா பிடிடாபிடிடா விட்ட
அஸ்த்ரங்களுக்குத்தப்பித் தத்திவருதுமே முட்டப் (பா)

வசனம்.

தம்பி தம்பி நகுலா நகுலா மான் உன்பக்கம் வருது பிடிபிடி விடாதே விடாதே.

நகுலன்.

எங்கே யெங்கே யிங்குவந்த மானைக் காணேமே-அண்ணே யண்ணே
எங்கே யெங்கே யிங்குவந்த மானைக்காணேமே சற்றே

எட்டிப்பாரும்அதோவோடுது
கிட்டிப்பிடி கூத்தாடுது எங்கே.

சிங்கம்போல்கெர்ச்சித்தெழுந்தேன் அண்ணேபீம
ஜேனுகடுகிளைத் தாலுங்காரம் போமா
திணித்தோளுகளைக்கொட்டிக்ஷணத்திற்குனித்தேன்வில்லை
சிஷ்டைக்கணைகளைவிட்டேன் சட்டைப்பணவில்லை யில்லை(எங்)

வசனம்.

அண்ணே அண்ணே பீமஜேனு மான் உன்பக்கம் வருது பிடிபிடி விடாதே விடாதே.

பீமன்.

தம்பியிந்த பீமஜேனன் த்ராணி பாரடா - அடா அடா
தம்பியிந்த பீமஜேனன் த்ராணி பாரடா ஒரு
தண்டாயுதங் கைத்தொட்டேன்
சென்டாய்மான் மேல்விட்டேன் (தம்பி.)

கொம்புத்தேனைப்போரு மூடவன் இச்சித்த
சொன்னைபோலிருக்கு இந்தயானே மெத்தக்
குதித்துக்குதித்துவருத்தக் கொன்றுமனைத்தாற்போலே
தோகொகோவருதென்ன கொள்ளைஜயோமென் மேலே (தம்பி.)

வசனம்.

தம்பி தம்பி சகாதேவா மானனது என்கைதக்குத்தப்பி உன்பக்கம் வருது பிடிபிடிவிடாதே விடாதே.

சகாதேவன்.

அண்ணே அண்ணே மிருகமான்மேலாசைகொள்ளுகோ மோகோ
அண்ணே அண்ணே மிருகமான்மேலாசைகொள்ளுங்கள் இது
அடவித்திகழ் மான் அல்ல
தடவிற்களை யாற் கொல்ல அண்ணோ
தண்ணுர்விண்மீதித்துவனத்தையும் விட்டுத்
தாண்டிவெகுதூரம் வந்தோங்களைப் பட்டுத்
தவித்தோக்தவித்தோம்வேறோர் மானும் அகப்படவில்லை
தமயன்றருமரும்வெந்த விசனப்படு இரூர் தொல்லை (அண்.)

தருமர் வி-ம், இ-ம், மத்யமாவதி.

ரத்னகண்மணிகளான விசைபெறுதம்பிமாரே
மந்தமானமானேயல்ல மாயமான்மெய்யேமெய்யே
அந்தமானைத்தொடர்ந்து அலைந்துடலலுத்தோம் இந்த
சந்தனமரத்தின்கீழே சற்றுசாய்ந் திருப்போமப்பா.

வசனம்.

கேளுங்க ளென்து கண்ணின்மணிகளாகிய தம்பிமார்களே? காண்டீபம் சொல்லும் அண்ணா தருமபுத்திரரே? தரு வ-ம். இன்றெல்லாம் நம்மை அலைக்கழிப்படுத்திய மானனது சாதாரணமாய் வனத்திற் றிரிகிற மானல்லவேயல்ல அப்பா! இது மாயமானென்பதற்குச் சந்தேகமிராது, ஐயையோ? நாம் அந்தமானைத் தொடர்ந்து மிகுந்தவிசனமடைந்தோம் இனியிந்தசந்தன மரத்தின் நிழலிலாவது சற்றுசயனித்துக் கொண்டிருக்கலாம் தம்பிமார்களே.

பீம வி-ம், இ-ம். எதுகுலகாம்போதி.

அடவியிலந்தமானால் அலைந்தது போதும்போதும்
குடதிசைபொழுதுபோதப் குள்ளனைப்போலேவேறோர்
மடமையானை பிடித்து மறையவர்க்களிப்போமென்றன
தொடையின்மேல்தலையைவைத்து சுகமுடனுறங்கும் அண்ணா.

வசனம்.

அண்ணா தர்மபுத்ரரே? தரு வ-ம். சொல்லும் அப்பா பீமசேனா. கரு-பீ. இன்றெல்லாம் நம்மை அலைக்கழிப்படுத்திய மாயமானினாலே சம்பவித்தது போதும் போதும், அண்ணா? எப்படியும் இந்த பொழுது அஸ்தமிப்பதற்குள் அந்த மானுக்கு பதிலாக வேறேயொரு மானையாவது பிடித்து அந்த ஐயருக்குக்கொண்டுபோய் கொடுக்கலாம், இப்போது உம்முடைய தேகஆயாசந்தீர எனது தொடையின்மீது தலையைவைத்து சற்று சயனித்துக் கொண்டிரும் அண்ணாவே.

அர்ச்சு வி-ம். இ-ம். ஆஹிரி.

காலப்பொல்லாப்போபூர்வ கர்மமோ துரியன்செய்யும்
ஜாலமோஅந்தமான்போல் தரணியிற்கண்டதில்லை
ஆலிலைமேலுறங்கும் அரிஹரி யென்னமாயம்
வேல்விழிமானால்தேக விடாய்கொண்டேன் விழுந்தேனண்ணா.

வசனம்.

அரிஹரி அரிஹரி இதென்னமாயம், ஐயையோ! இது என்னுடைய காலப்பொல்லாப்புதானோ, அல்லது, பூர்வத்திற்செய்த கர்மமாயிருக்குமோ, அல்லது, கபடனாகிய துரியோதனன் செய்கிற ஜாலவித்தைதானோ. ஆ ஆ ஆ ஆ! ஆனாலும் அந்தமானைப்போல நான் எங்குங்கண்டதேயில்லை, அண்ணா? அந்த மாயமானினாலே தாகத்தால் விடாய்மிகுந்து இதோ களைத்து விழுந்து விட்டேன் என்னசெய்வேன் அண்ணே? தர்மபுத்ரரே.

நகுலன் ஜாடி வி-ம். இ-ம். நீலாம்புரி.

போதும்போதும்தர்ம புத்ரரா ஐயவென் அண்ணா
சூதுசெய்திட்டமானால் அயர்கொண்டேன் அயர்கின்றேனே.

வசனம்.

போதும் போதும் அண்ணா தர்மபுத்ரரே ! அந்த மாயமானினால் வேசரி இதோ ! காதுங்களொத்து விழுந்து விட்டேன் அண்ணாவே ?

சகா ஈாடி விடம். இ-ம். நீலாம்புரி.

நீலம்போல்கண்ணிருண்டு நிலைதளர்ந்திதோ அண்ணா
காலன்போல்வந்தமானால் கலங்கினேன்மலங்கினேனே.

வசனம்.

அண்ணா தருமபுத்திரே அந்தமாயமானினால் தாங்களுக்காக கண்ணிருண்டு தேகாயாசத்தை யுடைந்தீர் ஐயையோ இதோ! காதுங்களும் கலங்கித்திக்கிட்டு விழுந்தேனே இனியென்ன செய்குவேனண்ணாவே.

தருமர் புலம்பல் கண்ணி.

இ-ம். முகாரி தாளம் ஆதி.

காதடைக்குதே தம்பி காதடைக்குதே
ஐயையோ காதடைக்குதே
சாதுவான விழிகளும் வெருண்டு
தண்ணீர்த்தாகம் மீறியே பிரண்டு (காத.)
பானைத்தேடியே என்றன்
மேனிவாடியே ஐயையோ - மானை
பூனைபோல வொளிந்தினன் மலைந்து
புகலுமிந்தக் காடெல்லாம் அலைந்து (காத.)
கால்களசருதே ஆறாய்க்
கண்ணீரோடுதே ஐயையோ - கால்
நிலைபோல விழிமயங்கு சடைந்து
நிலைகுலைந்தே னேமானைத் தொடர்ந்து (காத.)

காத்திருப்பாரோ ஐயர்
பார்த்திருப்பாரோ ஐயையோ - காத்
வார்த்தையாலே மான்வரு மென்று
மயங்குவாரோ காம்வனஞ் சென்று (காத.)
வெம்பிநொந்தோமே மானை
நம்பிவந்தோமே ஐயையோ - வெம்
தம்பிதுர்யோ தனன்நம்மை ஓட்ட
தவிக்கிறோமிங்கு யோசியா வாட்ட (காத.)
மோசம்போனோமே வன
வாசம் ஆனோமே ஐயையோ - மோச
மாசில்லா தம்பிமே னோடு
வசையிலவாவில் விஜயஅர்ச் சுனு (காத.)
என்னசொல்லுவோம் ஐயர்க்
கென்னசொல்லுவோம் ஐயையோ - என்
நன்மையாய் ஓாதாம் புகலாய
நாகரிக ஞானிய சகுலா (காத.)
தாகமாகுதே உயி
ரேகுதேகுதே ஐயையோ - தாக
சோகந்தீக்க டாசக தேவா
துரிதமாய்த்தண் ணீர்கொண்டு வாவா. (காத.)

தருமர் வி-ம். இ-ம். நாதநாமக்கிரியை.

மான்கொண்டுவருவோமென்று மறையவர்காத்திருப்பார்
போனவர்வாவிலையென்று பொற்கொடிபுலம்பிநிற்பாள்
நாலுபேர்களுமின்றெல்லாம் பாலவனடைந்தோமந்தோ
மானிலம்புகழ்சகாதேவா தாகமெடுக்குதப்பா !

வசனம்.

[illegible] எனது கண்ணின் மணிகளை [illegible] மான்பிடித்து [illegible] வருகிறோமென்று அந்த [illegible] வழியிலே

னெதிர்நோக்கியிருப்பார், நமது அருமை பாஞ்சாலியோ ஐவரிடம் போனவர்கள் இன்னமும் என்வரவில்லை என்வரவில்லையென்று தனதுதோழிமாருடன் ப்ரலாபித்துக் கொண்டிருப்பாள். ஐயையோ நாமோ இந்த மாய மானினாலே வெகு அவஸ்தைகள்பட்டு தாகவிடாய்மீறி நாவறட்சியுங் கொண்டோம், அப்பா சகாதேவா? இனி யிந்ததாகவிடாயைச்சகிக்க என்னால் முடியாது. ஆகையால், நீபோய் கொஞ்சஞ் சலங்கொண்டுவாடா வென்கண் மணியே.

சகாதேவன் வி-ம். இ-ம். முகாரி.

அம்பலமானேமானல் ஐயையோஐயோஅண்ணா
வெம்பியேசோர்ந்தீர்தாக விடாய்கொண்டுகளைத்திருன்றன்
தம்பிமார்க்கிளையதம்பி சகாதேவ னான்போயிந்த
செம்பினிற்சலந்திரட்டி சீக்கிரம்வருகுவேனே.

வசனம்.

அண்ணா ? அந்தமாயமானினாலே நாம்அம்பலமாகினோம் ஐயையோநாமெல்லோருந் தாகவிடாய் மேலிட்டுக்களைத்து விழுந்தவிட்டீரே, அண்ணா உமது இளையதம்பியாகிய நான் இதோவெகு சீக்கிரமாய்ச் சென்று இந்த செம்பில் ஜலந்திரட்டிக்கொண்டு வருகிறேன் ஆயாசப்படாமலிரும் அண்ணா தர்மபுத்திரரே.

தருமர் வசனம்.

நல்லது சீக்கிரம் போய்வாடா அப்பா சகாதேவா.

சகா புலம்பல் கண்ணி இ-ம். முகாரி-ஏகதாளம்.

தண்ணீர் தாகத்தினாலென் அண்ணன்மண்ணின்மேல்வீழ்ந்து
தயங்குகின்றானென்செய்வேன் தெய்வமே ஐயோ - தயங்
புண்ணியவாளர்தர்ம புத்ரனென் அண்ணனுக்கு
போதாக்ரகாச்சாரமோ தெய்வமே ஐயோ - போதா
அவனியிலெங்களுக்கு அருமையா கக்கிடைத்த
அண்ணனுக்கிவ்விதியோ தெய்வமே ஐயோ - அண்

புவனத்திலிவரைப்போல் புருஷோத்தமரும் உண்டோ
பொறுமைக்கடலாச்சுதே தெய்வமே ஐயோ - பொறு
ஒன்னலர்கள்வணங்கும் உத்தம அண்ணனுக்கு
ஒருசெம்புநீர்காணேனே தெய்வமே ஐயோ - ஒரு
இந்நேரமட்டுமாவி யிருக்குமோ தா போய்விட்டிதோ
என்னசெய்குவேனையோ தெய்வமே ஐயோ - என
ஜலமெங்குங்கிட்டவில்லை சஞ்சல மோ தெய்வமே பாழுஞ் - சனி
சனியன்மகத்துவமோ வருபுனலையுங்காணேன்
மலையொன்றி தோதோன்றுது தெய்வமே இந்த - மலைமேலா
மலைமேலாவதுசெல்வேனே

சகா வி-ம். இ-ம். தம்பகாம்போதி.

தெய்வமேமலைமீதேறித் திரிந்தெங்குந்தேடிப்பார்த்துங்
கையுடன்காலயர்ந்து காதடைக்குது என்செய்வேன்
வையமேற்கினிலோரால மரம்வெகுதுலையிற்றோன்று
துய்யதற்கருகிற்பொய்கை யொன்றிருக்குதுசெல்வேனே.

வசனம்.

ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி நான் ஒரு செம்புஜலத்துக்காக இந்த பாலை நிலமுழுதுந்தேடிப்பார்த்து கடைசியில் இந்த மணற்குன்றின்மேலேறி கால்களுங் கைகளும் அசந்து எனதிரண்டு காதுகளுங் குப்குப்பென்று அடைக்குதே இனியென்னசெய்வேன், நல்லது, அதோ ! அந்த மேற்குத்திசையிற்றோன்றுகிற ஆலமரத்திற்கருகில் ஒரு தடாகமிருக்கிறதுபோற்காணுது இனி அவிடத்திற்றான் செல்லவேணும்.

சகா - புலம்பல் கண்ணி இ-ம். பூபாலம் ஏகதாளம்.

ஆ ஆ அதோதோன்றுதோர் பொய்கை அதற்கருகோர்
ஆலமரந்தோன்றுதே ஹரி ஹரி அதோர் - ஆல
தாக மெடுக்குதப்பா சகதேவா வென்றுரைத்த
தமயன்புண்ணியவசமே ஹரி ஹரி இதென் - நம
மணல்மேட்டையுங்கடந்தேன் வந்தேன் வெகுதுலைவு
மத்தியான வுருமத்தில் ஹரி ஹரி நல்ல - மத்தி

தணல்போல்வெ[illegible]லேங்கத் தவிப்பதி கரிக்குதே
[illegible]மயிக்குதே ஹரி தண்ணீர்த் - தாக
[illegible] [illegible]நீ நோ வந்தேன்
[illegible]வேன் ஹரி ஹரி [illegible]
தேலமாகிய இக்தக்குளத்திற் கைகால் லயி
குளிர்த்[illegible]குழப்பேன் ஹரி ஹரி யிக்த - குளிர்

சகா விசனம்.

ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி [illegible] இந்த ப்ரம்மாண்டமான ஆல மரத்தையும் இதனருகில் ஒரு பச்[illegible]த்திரம்போல் விளங்கும் இந்த குளிர்ந்த தடாகத்தையும் கண்டசமயத்தில் [illegible]வேத்தனந்தான். நல்லது இனி நானிந்தக் குளிர்ந்த ஜலத்தைப்[illegible] [illegible]ஆயாசந்தீர இந்த மரத்து நிழலில்சற்று சயனித்திருந்து பிறகு [illegible] தருமபுத்ரருக்கு ஜலங்கொண்டு போவதே உத்தமம்.

சகா வி-ம். இ-ம். ஆதிரி.

சாகத்தான்மருந்தாகினுந் தன்மைபோற்சலத்தைய[illegible]
தாகத்தாற்குடித்தேன்சித்தந் தத்தளித்திடுதென் ஆவி
போகத்தான்போகுதண்ணன் புகன்றதைச்செய்தேனில்லை
ஆகர்த்தவேதாளுந்த னடைக்கலம்ஆருவாயே.

வசனம்.

ஹா ஹா ! ஹா ஹா ! இதென்னமாயம்? ஸ்ரீவைகுந்தவாசா! எனது அகோர தாகவிடாயினால் இத்தடாகத்து ஜலத்தை வாரிக்குடித்தேன் புத்தி பலப்பட்டு பிராணனைது துடிக்குதே ! ஐயையோ, எப்படியும் இந்த ஒருமுணர் ஜலத்தினால் இன்னம் ஒரு நிமைப்போதி லென்துபிராணன் போகதான் போகுது, ஆயினும் என்னருமை அண்ணன் தருமபுத்திருடைய வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்தேனில்லையே, ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி [illegible] ரக்ஷியும் ரக்ஷியும் கர்த்தனே.

சகா மரணகால பாணி இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

மாதேவா யிதென்ன மாயம் மாயம்
மார்படைத்துத்தத்தளிக்கு தேயென் காயம்
காதடைத்துக் கண்ணிருண்டு கைகால்ஆடி
களைமிகுத்து விழுர்தேனே மண்மேல்வாடி.

பொய்கையிற்போ யொருமுணர்நீர்குடித்தேன்சாய்ந்து
பொத்தெனவேவிழுந்தரட்டல் தோண்டேன் மாய்ந்து
ஐயோவென் அண்ணனுயிர் போயிநேரம்
ஹரி ஹரி யுயிரையும்விட்டேன்தற் காரும்.

போது வி-ம். இ-ம். தோடி.

நகுலனுக்கிளையோனான நற்சகாதேவன்அன்று
பகல்நச்சுப்பொய்கையைக்காண் பதற்குமுன்இயமதர்ம்மர்
புகலரும்அருளாலந்தப் பொய்கைநீர் நஞ்சமான
வகைதெரியாதால் மாத்ரா மகன்குடித்திறந்திட்டானே.

வசனம்.

கேளுங் சபையோர்களே! அஷ்டதிக்குப் பாலகரில் ஒருவராகிய யமதருமராஜருடையதாகிய விஷப்பொய்கையின் ஜலத்தை பாண்டவரிலிளையோனாகிய சகாதேவன் குடித்து ஊழ்வலியின்படியே மூர்ச்சித்தானெனக்காண்க.

இதுவும் அது.

நச்சுப்பொய்கையினீருண்டு நகுலனுக்கிளையோன்சாக
சொற்சோர்விலாதபிமன் றுடைமீது படுத்திருக்கும்
மெய்ச்சிலத்தருமர்தாக விடாயதி கரித்துமெல்ல
இச்சையாய்கணைத்திறந்து ஈதுரை செய்குவாரோ.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நச்சுப்பொய்கையி னீரைக்குடித்து மரித்துவிட்ட சகாதேவனுடைய அபலசெய்தி தெரியாத தருமபுத்திரன் தாகவிடாய் சகிக்கக் கூடாதவராய் நகுல மகாராஜனைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தருமா வி-ம். இ-ம். ஆகிரி.

குளிர்ஜலங்கொணரப்போன குழந்தையைஇன்னங்காணோம்
தளருதே ஆவிசிந்தை தத்தளித் திடுதே தம்பி
கிளர்நகுலாகேளன்றன் கெதியென்னோ ? தெரியவில்லை
வளரவன் விசனத்தாலென் மார்பையு மடைக்குதப்பா.

தருமர் புலம்பல் தரு.

இ-ம். ஆஹிரி அடதாளம்.

பல்லவி.

மார்ப டைக்குதே - தம்பியென்றன்
மார்ப டைக்குதே

அநுபல்லவி.

சாருஞ்சகாதேவன் சகலசாஸ்த்ர நிபுணன்
தண்ணீர்கொண்டுவரப்போனவனின்னமுங்காணேன் (மார்.)

இதுவுமது.

எங்கு சென்றானோ - தியங்கி - ம
யங்கி நின்றானோ
பொங்குநகுலாநீ போயாகிலும்பரிப்பரல்
பொறுக்கமுடியாத்தண்ணீர்த் தாகத்தைத்திரப்பா (மார்.)

வசனம்.

அப்பா பீமசேனா தம்பி, அர்ச்சுனா, அப்பா நகுலா? என்கண்ணின் மணியாகிய குழந்தை சகாதேவன் எனக்கு தண்ணீர்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லிப்போய், இன்னமும் இவ்விடம் வந்து சேராததனால் எனக்குத் தாபம் மேலிட்டு காதுகள் கும் கும் பென்றடைக்குது, ஐயையோ! கண்களிருண்டு மார்பையும் அடைக்குது இனியென்ன செய்வேன்? அப்பா நகுலா! இனி நீ யாவது போய் தம்பியையழைத்துக்கொண்டு எனக்குங் கொஞ்சஞ்ஜலங்கொண்டுவாடா அப்பா.

நகு விருத்தம். இ-ம். தன்யாசி.

பொறுமையின்மிகுந்ததர்ம புத்ரவென்னண்ணாவின்னஞ்
சிறுவனாகியசகா தேவன்மேற்றளர்ச்சிவேண்டாம
நெறியுடனேபோய்தண்ணீர்கொணர்வதுவுமன்றி
அறிவனையுமழைத்துக் கதிகடுக மெத்தில்வருவேன்.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா, தர்மபுத்ரரே? தரு. வ-ம். சொல்லுதம்பி நகுலா நகு. வ-ம். எமது தம்பி சகாதேவன் குழந்தையானதால் அவன் மீது தாங்கள் ஆயாசப்படவேண்டாம், இப்பவும் இதோ நானேபோய் அவனை

யுமழைத்துக்கொண்டு தங்களுக்குஞ் ஜலங்கொண்டுவந்து கொடுக்கிறேன் அண்ணாவே?

தர்ம. வசனம்.

நல்லது சீக்கிரம் போய்வாடா அப்பா நகுலா.

நகுலன் புலம்பல் தரு.

இ-ம். சங்கராபரணம். ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தம்பியைக் காணேனே - என் சொந்த
தம்பியைக் காணேனே

அநுபல்லவி.

கும்பிமூத்த அண்ணன் தாகமுங்களையும்
கொண்டிருக்கிறார்ஐயோ வெனக்கிதாய (தம்.)

சரணம்.

இன்றெல்லாம் வெய்யிலில் திரிந்தான் அண்ணன்
இளப்பைக் கண்டுவாய் வெரிந்தான் பின்பு
சென்று ஜலஞ்செய்ய பிரிந்தான் தன்னைத்
தேடஎனக்கு மலை புரிந்தான் ஐயோ! (தம்.)
எந்தத்திசையுங்காலப் போர்த்தேன் அவன்
இருப்பிடந்தெரியாமலே வேர்த்தேன் மேலும்
இந்தக்குன்றிலேறியுந் திர்த்தேன் அதோ!
இருக்குதோராலமரம் பார்த்தேன் ஐயோ! (தம்.)
தேர்ந்துபொய்கையில் ஜலங் குடிப்பேன் - அதோ!
தாங்குஞ்சகதேவனைக் பிடிப்பேன் - அங்கு
சான்றசெய்பின்னிப்புனலெடுப்பேன் - அண்ணன்
தருமருக்குக்கொண்டுபோய் கொடுப்பேன்-ஐயோ! (தம்.)

நகு கொச்சகம் இ-ம். புன்னாகவராளி.

தம்பியைக்காணாததினால் சஞ்சலங்கொண்டேயலைந்து
வெம்புமனத்துடன்றேடி வெகுதலையில்தேடிவிட்டேன்
செம்பட்டேர்மாதில்வருத்தங் கொண்டதோவுறங்குசி
பம்புபொய்கைநீரருந்தி பையயவந்தெழுப்புவனே

வசனம்.

என் தம்பி சகாதேவனால் எனக்கு விசனமேவிட்டு அவன் சூர்க்குவட்டை பிடித்து நடந்து இந்தபாலைவனமுழுதும் அலைந்து கடைசியாய் அந்த மகுன்றேறி இந்த ஆலமரத்தின் குறிலைக்கண்டிவிடம் வந்தேன், தம்பி சகாதேவனோ இந்த குளிர்ந்த தடாகத்தில் ஜலபானஞ்செய்து களைத்து இதே நித்திரைசெய்கிறான். ஆகையால் நானும் அலைந்துவந்த இளைப்புத்தீர ஜலபானஞ்செய்து பிறகு வந்தெழுப்புவதே நலம்.

நகு வசனம்.

ஹை ஹை ஹை ஹை ஹா பாற்சமுத்திரம்போல் விசாலமான இந்த மனோகரதடாகத்தின் அழகே அழகு, ஓ ஓ ஓ ஓ பச்சென்று தழைத்த இவ்வாலமரத்தின் குளிர்ந்த நிழலினால் வீசுகின்ற தென்றற்காற்றின் சொகுசொகுசு. ஹரி ஹரி இப்பேர்க்கொற்ற தடாகத்தை நான் எங்குங்கண்டதில்லையே, அடடா! இதென்ன கையினால் அள்ளி ஒருமுறை நீர்குடித்ததற்கு உடம்பு ஒருவிதமாய் வருகுதே என்ன செய்வேன் தெய்வமே.

நகு கூசல் பாடல் இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஹரி ஹரி இப்பொய்கை நீரையுண்டேன்
ஆருயிர்போம் போதுவரும் அயலைகொண்டேனே
பிரியமுள்ள தம்பிதனால் சகா மாண்டான்
பெரியஅண்ணன் நிதிதெரிந் தண்ணீர்வேண்டான்
இக்கோரம்அவருக்கு நேரும் போகும்
இருவருயிர் அதைக்கூற உடனேயெரும்
பண்ணுதே அடிவயிறு வருதோக்காளம்
பதைத்துயிர்விட்டேன் இதைஅறிவது என்னையாளும்.

பொது ஈடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சகாதேவனைப்போற்கீர்த்தி நகுலனும்போய்மாண்ட
தெதுதெரியாது தர்பயர் கெட்டுயிர்த்துணைசெய்வாரே.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே எமதரு மருடைய நடாட்சையாலாகிய பொய்கையில் நாகதீர்த்த நகுலமகாராஜன் சகாதேவமகாராஜனோடே ப்ரேதமாகிவிட்ட அதைக்கேட்டுத் தெரியாத தருமராஜன் அர்ச்சுனனை க்கூப்பிட்டு நிற விருக்கிறார்கள்.

தருமர் வி-ம். இ-ம். பைரவி.

அர்ச்சுனனே தம்பிமார்களான
நகுலசகாதேவர் இன்னம் வரக்காணேன்

அக்கியவர்கட்கென்ன அபாயமோ அறியேனே
இவர்தற்குணவந்து போய்அப் பிள்ளைகளையழைத்துவாடா.

வசனம்.

அப்பா அர்ச்சுனா! நமது தம்பி சகாதேவனும் நகுலனும் நான் தாகவிடாய்தீர ஜலங்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லி யொருவர்பின் னொருவராகச் சென்றார்கள். இந்நேரத்துக்கும் வரக்காணேன், போனவிடத்தில் அவர்களுக்கென்ன அபாயமோ தெரியவில்லை. தம்பி, எனதுப்ராணன் பிரிவதற்குள் நீபோய் அவர்களைக்கொண்டு வந்து எனக்குக்காட்டடா அப்பா கீசு.

அர்ச வி-ம். இ-ம். காம்போதி.

வரும்விதிகளுக்குத்தப்பி வனகர்மம்சென்றாலும்
வினையுள்ள துரியோதனாதியர் கெடுக்கவுடம்பெடுத்தோம்
ஆகாவுமக்கும்ப்ராண அவஸ்தையோ குருஜையோ
துரிதமாய்நான்போய்ச்சேர்ந்து சகுர்த்தியில்வருவேன் அண்ணா.

வசனம்.

ஐயையோ அண்ணா தருமபுத்ர மகாராஜனால் தாகவிடாய்மீறி ப்ராணவஸ்தையாயிருந்து, இவ்விதமாய் எமக்குவரப்பட்ட துன்பங்களுக்குத்தப்பிலவேனே நமது சட்டைகாம்போய் சேர்த்தபோதினும் நமது இதிடநாயாகிய மாத்திரைதேவி நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கும் இடம்வைத்துக்கொண்டோமே என்னசெய்கிறது இப்போதே நான்போய் தம்பிமாரிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு உமக்குஞ் ஜலங்கொண்டு வருகிறேன் அண்ணாவே.

தருமர் வசனம்.

ஆம் ஆம் சீக்கிரம் போய்வாடா அப்பா அர்ச்சுனா.

அர்ச்சுனன் நகு இ-க். காம்போதி அடதாளம்.

பல்லவி.

அரகரயிதென்ன காலம் - நாங்கள்
ஐவரும்படும் அலங் கோலம்

அநுபல்லவி.

தருமபுத்ருக்குநீர் கொண்டுவரப்போனாரே
தம்பிமாரிருவரும் காணாப்பிணமானாரே (அர)

சரணங்கள்.

குளிர்ந்தக்கொள்ளிபோலிருந் தேவர்குடியைக்கெடுத்தோம்
கொடுப்பவனைக்கொடுக்கவேண்டாமென்றேதடுத்தோம்

களந்தனில்விழுந்தோர்மேல் கணைகளைபாதொடுத்தோம்
கற்றோர்களைக்கண்ட கல்விகளைப்படித்தோம் (அர)
மாதுபிமானதென்னவிப்பாரம ணடந்தோமோ
மனைவியிருக்கவேசை மையலிற் றொடர்ந்தோமோ
கோர்ணனவெங்களன்னன் சொன்னசொல்கடந்தோமோ
குடிவைகைத்தாக்குங்கள்ளுக் குடியராய்விட்டோமோ (அர)
அன்னதுயிரிக்கோம் எப்படிதானிருக்கும்
ஆபாசமுங்களையு மாகுதைபோவெனக்கும்
மண்மேலேட்டினேன் அதோர் ஆலமரத்தின்பக்கம்
மலர்த்தடாகமுந்தோன்ற இனியென்னுயிர்பிழைக்கும் (அர)

அர்ச் வி-ம். இ-ம். கும்பதாம்போதி.

நீக்கமற்றிந்த ஆல நிழலிலென்தம்பி மார்கள்
எக்கங்கொண் டுறங்குகின்றா ரிப்போதேயெழுப்பவேணும்
தூக்கத்திலெழுப்பினுற்கால் தோஷமென்றுலகஞ்சொல்லும்
மைக்கமாய்ஜலமருந்தி யுடனேவந்தெழுப்புவேனே.

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ எனது தம்பிமார்களிருவர்களும் தேகாயாசத்தினால் அந்த திவ்யதடாகத்துநீரைக்குடித்து இந்தக்குளிர்ந்த ஆலமர நிழலில் தம்மைமறந்து சயனிக்கிறார்கள், இப்போதவட்டி யெழுப்புவதுயோக்கியதையல்ல, ஆனபடியாலிந்தப்பொய்கையில் யானுந்தாகவிடாய்தீர்ந்து இவர்களைத்தாநிராமயெழுப்பி அன்னனுக்குஞ் ஜலங்கொண்டுபோவதே உத்தமம், நல்லது.

அர்ச் கோக்ககம் இ-ம். புன்னாகவராளி.

தென்றுதென்றல் வீச சிறந்தகுயிற் கூவகிளிப்
பின்னையுடன் கோவிற் புறக்களுமவர் தாப்பரிக்க
வெள்ளையனை தன்னும் விரிநீர் தடப்புனலை
அள்ளியுண்டேன்தேகம் அயர்வதென்னதிசயமே.

வசனம்.

அாஹாாஹாஹா! ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி! அடடா? இதென்ன; பற்பலபக்ஷிகளுஞ் சஞ்சரித்திலைப்பாடி நடிக்கும் இந்த ஆலவிருக்ஷத்துக்கருகிலுள்ள இந்த திவ்ய தடாகத்தில் இருகைகளினாலுஞ் ஜலத்தைமுகந்து ஒரேபொருமுனைர்தான் குடித்தேன், ஆ! குடித்ததற்குள் மதிமயங்கி தேகம்தளுவிதமாயவருகுதே இதென்ன அதிசயம் சர்த்தனே.

அர்ச் கைசல் பாணி இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஈதென்ன அதிசயம் இராம ராமா
இதினாற் றனிருவருயிர் போச்சுதாமாம்
யாதிபிசகாதிதாக் கிழுக்கு துள்ளே
யான்பூர்வஞ்செய்பவமோஎன்னகொண்ணே
தலைசுழற்றித்தள்ளுதே தனையின்மோதி
தாங்கினேன்கையால் ஐ யோவென்றோதி
சிலையில்வல்லோ னென்பதின்றே டழிந்துபோச்சு
சிவசிவா அண்ணனுரை கடந்தோ ரூச்சு
சபையிலிட்ட சபதமெல்லாம் விழலென்றியாருஞ்
சக்சட்டஞ்செய்யவசை கொண்டேன்சாரும்
கபமடைத்துக் குடல்பிரட்டு தைபோ தேவா
கருதுயிர்விட் டேன்மறிதற நீ வாவா

பொது-வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே யமதருமராஜனதுமாய்கையினாலுண்டாகிய நச்சுப்பொய்கைநீரைக்குடித்த நகுலசகாதேவர்களைப்போலவே அர்ச்சுன மகாராஜனும், அப் பொய்கைநீரைக்குடித்துப் பிரேதமாகிவிடக்கூடியகாலையில் சந்தனமரத்து நிழலில் மூர்ச்சித்த தருமராஜன் பீமஜேனனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தருமர் வி-ம். இ-ம். ஆகிரி.

அப்பனே பீமா என்றுலரற்றுமுறைத்தாகத்தாலே
செட்டினேன் ஜலங்கொணரச் சிறுவர்கள்முனேசென்றார்
போர்ப்புடனவரைத்தேடிப் போனான்கிரீ டியையுங்காணோம
உப்பிலாக்கூழானேனுள் ளதகலா தென்செய்வேனே.

தருமர் புலம்பல் ருரு.

இ-ம். ஆகிரி அட தாளம்.

பல்லவி.

மனசலாடுதே என்றன் ஆவி.
மனசலாடுதே

அநுபல்லவி.

பேசுகுலசகா தேவர்க ளோக்கையோடே
பிடித்துவரப்போனக்ரீ டியும வன்வல்லேஅப்பாடே (உஙச.)

த்ருவுமது.

ஓம்காதேவா ஹரி ஹரி
ஓமகாதேவா

பீமஜுனு நீதா னிருக்கிறு யுனை விட்டு
பிரியேனே நீயும்போய்தான் பாசடாபுறப்பட்டு (உஙச.)

வசனம்.

அப்பா பீமஜுனு, பீம. வ-ம். சொல்லும்அண்ணு தருமபுத்திரரே, தரு. வ-ம். நமது தம்பிமார்கள்மூவரும் ஒருவன்பின்னொருவனாக என்னைவிட்டுடோ ழிந்தார்களே அப்பா! போனவர்கள் இன்னமும்வரக்காணோம். தம்பி! இதற்கு என்னசெய்வேன்? அவர்களை நீபோய் அழைத்துவாவென்கிறதற்கு எனக்குமனமும்வல்லே ஆயினும்; இனி நீதான் அவர்களையழைத்து வரவேணும் தம்பிதம்பி! ஐயையோ! எனக்கென்னமோ துருவிதமாய் வருகுது கண்ணிருண்டுகாதடைத்து வாய்குழறி சுவாசபந்தனமாகுதே! அரஹரா ஹர ஹரா ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி!

பீமன் விருத்தம். இ-ம். கேன்டா.

ஐயையோஅண்ணுஇந்த அவஸ்தைக்கென்செய்வேனுன்றன்
மெய்யெங்கு பார்த்தும்பேச்சு மெற்சுவாசமடங்கிப்போச்சு
கையிலோர்நாடியுமற்றாங் கழிக்குதுன் சிரசையிந்த
சம்மணலணையின்மீதா வைத்துப்போய்வருகுவேனே.

வசனம்.

ஐயையோ அண்ணு! அண்ணு? தருமபுத்திரரே? ஐயையோ! உமதுடம்பெல்லாஞ் சில்லென்று சர்த்தவிட்டதே கொஞ்சகஞ்சம்பாரித்துக்கொண்டிருந்த மெற்சுவாசமும் அடங்கிவிட்டதே! ஆனல், இந்தவலதுகையில் பிராணநாடி துடிக்கிறமாத்திரம் மயிலைப்போல் நடக்குது இந்த அவஸ்தைக்கினியானென்செய்வேன் அண்ணு! என்னு. அணையின்மீதிருக்கும் உமது அழகிய சிரசை இந்த மணற்குவியலின்மேல் கோணாமல்வைத்துவிட்டுத்தான்போய்த் தம்பிமாரைக்கண்டுபிடித்து உமக்குஞ்ஜலைச்சேர்க்கவேணும், ஆ-ஆ-ஆ-ஆ! காரியபாகம் இப்படியாமுடிந்தது ஈஸ்வரா.

பொதுவசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே? மூர்ச்சையாகிவிட்ட தருமராஜனுடைய சிரசை தன் அணைமீதிலிருந்து தான் தன்கைகளாற்கோலிய திருமணலணையின்மேல் அசையாமல்வைத்துவிட்டு தம்பிமார்கள் மூவரையுந் தேடிக்கொண்டு பீமசேனன் புறப்படுகிறவிதங்காண்க.

பீமன் வழிநடை தரு.

இ-ம். புன்னுகவராளி அடதாளம்.

பல்லவி.

எங்கேயென்று தேடுவேன்நான்
என் தம்பிமாரை எங்கே

அநுபல்லவி.

அங்கமலன் டண்ணனும்உ தங்குகின்றார்காலை நீட்டி
உண்கமருந் தாக்குந்துளிக் கங்கையில்லேயேயிக்காட்டில் (எங்.)

உக்ரமாய்வெய் யில்காய்குது திக்கவும் மூலில்லேயே
பக்குவமுஉ ரைக்க இந்த திக்கினில்யா ருமில்லேயே (எங்.)

சின்னஞ்சிறு வனைத் தேடி மன்னவனைச் சனன்சென்றான்
என்னகார ணத்தினலே அன்னவன்வ ராமல் நின்றான் (எங்.)

சீக்ரமாய் மண்மேடேறி மேற்குமுக மாய்த் திரும்பி
பார்க்கவேஒ ராலமரம் நோக்கினேன்செல் வேன்விரும்பி (எங்.)

பீமன் வசனம்.

அடடா! என்தருமை தம்பிமார்கள்மூவரும் அதோ! தோன்றுகின்ற ஆலவிருக்ஷத்தண்டையில்தானிருக்கா லிருக்கவேண்டும், இனிநான் இந்த உயர்ந்த மணற்குன்றைக்கடந்து அவிடம்போய்ச்சேர்வதே உத்தமம்.

பீமன் வழிநடை கண்ணி.

இ-ம். பிலஹரி ஆதி தாளம்.

அதுதோ ராலமரந்தோன்று தருணண்டையிலோர் தடந்தோன்று
தார்வுற்றெனது தம்பியர்க ளவிடந்தானிருந் திடல்வேண்டும்

மதவேளிரதக் குளிர்தென்றல் வருதே மருமா மலர்வாசம்
வருதே யானைக்கேவிபுனல் மடுத்தேதிர்வே ஞு பாசம்
இதோ பச்சைக் கிளிகூவ இளமாமயில்க ளியைக்தாட
இளப்பால் கருல சகதேவ நிருபே குடனர்ச் கவலங்கூட
அதிசோலை நந்தடியில் சேர்ந்தா ரினியென்றுயர் தீர்ப்பேன்
சேர்ந்தா சேமமாய்த் தாரோ அதை கருக்காய்சோதித்துப்பார்
[ப்பேன் (அகதே.)

பீமன் வசனம்.

ஆ! ஐயையோ ஐயையோ தம்பிமார்களின் இ எல்லாம் நம்மை இந்த பெரிய ஆரண்யத்தில் அக்ரமமாய் வஞ்சனை செய்து மோசத்தினால் தேகம் அலண்டு இந்த ஆலமரநிழலையும் இத்தகுளிர்ந்தடாகத்தையுங்கண்டு தாகவிடாயினால் சோர்ந்துவிழுந்துவிட்டீர்களோ! ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி இனி நானும் கொஞ்சந்தாகபானஞ்செய்து உங்களையெழுப்பி அழைத்துப்போகிறேன் தம்பிமார்களே.

வசனம்.

சே. சே. அப்படியல்ல இவர்களுடைய முகலட்சணத்தை நன்றாய்ப் பார்க்கையில் செத்துவிட்டவர்கள் போலல்லவாயிருக்கின்றது. நல்லது தம்பிமார்களின் வலக்கைகளில் நாடியைப்பிடித்துப்பார்த்தால் சேர்ந்துவிட்டதோ இறந்ததோ மாய்ந்துவிட்டதோ தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமல்லவா. நல்லது நல்லது.

பீமவி-ம். இ-ம். எதுகுலகாம்போதி.

வாதநாடியையுங்கண்டேனும் மயக்கநாடியையுங்கண்டேனும்
ஓதுசேட்டமெத்தினடி யொருமிக்கக்கண்டேனுங்கண்டேனும்
பூதநாடியையுங்கண்டேனும் போய்விட்டுதுயிர்நாடிப்பால்
எதுதான்செய்வேனிங்க னெப்படியிருந்திரப்பே.

வசனம்.

ஹரிஹரிஹரிஹரி ஐயையோ ஐயையோ! இனி நான் என்னசெய்வேன் அப்பா தம்பிமார்களே உங்கள் கைகளில் வாதபித்தசேத்தும மென்கிற மூன்றில் ஒன்றாவது நடக்கவில்லையே! ஒன்றாவது நடக்கவில்லையே! ஆ! பூதநாடியையுங்கண்டேனே அடாவென்று கலங்கியமனதுடன் பரமசிவா இவர்களையெங்கள் இவ்வனப்பு சக்ரத்திலெந்தவிதயாகத்தால் இறந்தீர்களோ தெரியவில்லையே தெய்வமே.

பீமன் புலம்பல் பத்தியம்.

இ-ம். எதுகுலகாம்போதி.

தம்பிவிஜயா இறந்தாயோ தம்பி நகுலா மறந்தாயோ
தம்பி தம்பி சகாதேவா தலைவின்றுலயிற் பறந்தாயோ
வெம்பி தாகவிடாய் மீறி வெதும்பிப்பித்தந் தலைக்கேறி
விரங்குலைந்து தம்மாவி விட்டீரோ ஆவியைத்தாவி
சத்ரா திகளை யெதிரியோ தன்றுனியரான் மாய்ந்தீரோ
சருப்பந் தீண்டி யடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து சாய்ந்தீரோ
இந்தா இயதுன் பங்குறுங்கட் கெதுனுல்வந்த சோதனியேன்
இந்தத் தடாகப் புனலருந்தி யிறந்தீரோவென்றே வழியேன்
(தம்பி விஜயா)

பீமன் வசனம்.

அப்பா தம்பிமார்களே நீங்கள் நமது சத்துராதிகளாகிய துர்யோதனாதிகள் ஏதாவது வஞ்சனைகள் செய்து அதனாலேதான் இவ்விதமாய் மாண்டீர்களோ, அல்லது விஷசர்ப்பங்கள் தீண்டி அதனாலேதான் மாய்ந்தீர்களோ இதென்ன ஒன்றுந் தோன்றவில்லையே.

ஓ ஓ! இல்லையில்லை யில்லையில்லை. தம்பிமார்களே, எனக்கிப்போதுதான் தெரியவருகிறது, எனக்கிப்போதுதான் தெரியவருகிறது. இதோ இந்தப்பொய்கையில் ஜலமாக உங்களுடைய தாகத்தினால் நீங்கள் அருந்தினதினாலும் தாகம் தீருஞ்சுகமாயிருப்பதினாலும் இந்தத்தடாகத்து ஜலத்தைக்குடித்துத்தானிறந்தீர்கள் அப்போது இந்தப்பொய்கை நச்சுப்பொய்கையாகவேண்டும். ஆ ஆ ஆ என்ன செய்வேன் இனி யென்னதான் செய்வேன் இந்தசங்கதியை நான் எப்படிதான் துணிவோடு அண்ணன் தருமராஜனிடஞ் சொல்லுவேன் தெய்வமே.

பீமன் புலம்பல் இ-ம். உசேனி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கிதத் தினிற் செல்லுவேன் - அண்ணனிடத்தில்
எவ்விதமாயிதைச்சொல்லுவேன்.

அநுபல்லவி.

அந்தமன்னனுமிந்நேரம் வெந்துநொந்துகிடப்பானே
இந்தசங்கதியைச்சொல்லு முன்னுயிர் விடுப்பானே (எங்.)

மாணைக் குழிப்பறித் தாய்ந்திவர்கள் மேல்அல்லி
வாய்விட்டு ளக்குழைந்தா
வாடினேன் உமதெதிரில் வருவதற் கஞ்சியே
மலர்வாவி யிற்களைதயினல்
மாட்டியா காசத் தெழுந்தனல முண்டிதோ
மாய்த்துவிட் டேன்றுங்களும்
போர்பெருகு மிமிடத்தி லுனதுல காலவிஷ
பொய்கைநீ ரைக்குடிக்கப்
போகிழி ரெண்டெணி கடந்த சங்கதிகளைப்
புதைபொருள தாயெழுதினேன்
பொறுமையுள தருமபுத் திரரே யெமக்காக
புத்திசப லப்படாமற்
புகல்வின்டு சித்தமா ரிஷிவனத்திற் சேர்ந்து
பொறுப்பொ டிருந்திடீரே.

பீமன் வசனம்.

அரஹராசிவசிவா என்னண்ணன் தருமபுத்திரருக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டியசங்கதிகளையெல்லாம் இத்தமணல்மேடையின்மீதுஎழுதியுமுடிந்தது. இனி இவர்களைகொல்லும்படிக்கவிஷஜலத்தைக்குடித்துவிடுகிறேன் யெதையெதிர்த்தாலும் [illegible].

பீமன் சந்த விருத்தம். ஆதி.

தலமதிர்க்க வதைசூழ்த்தி தடமதிற்பு டைத்தனன்
ஒளிமிகுத்தசெல் விஷஜலத்தை யொருமுனைக்குடித்தனன்
விலவிலத்து தலைகுனிந்து விக்கினேனு டற்சதும்
கலகலத்து வுயிரொடுத்தேன் சுத்தனேய டைக்கலம்.

பொது வசனம்.

[illegible] இத்தப்பிரகாரம் பீமமஹாமகாசாஜுன தருவு வலக்கையில் [illegible] விஷஜலத்தை அப்பொய்கையிற்குழ்த்தியோங்கி [illegible] மெல்லும்பியலுஞ் [illegible] குடித்து மற்ற சகாதேவ நகுலசர்ச்சுனர்களைப்போல்தானும்பூமியின் [illegible] பிரமைபிடிக்குங்காலையில் சர்தமா த்தின்மீழ்தாகவிடாயிருஞ் [illegible] தருமாசுஜுன் விழித்துப்பார்த்து [illegible] செல்லுமெறிதங்காளை.

70

தருமர் புலம்பல் பதிகம்.

இ-ம்- முகாரி.

அரி அரி அரி அரி நாகமீதில் ஆவியுஞ்சோருதே யறிவுமாறி
எரியுதே வயிறெரியுதே நெஞ்சுலர்ந்து ஏங்குதே தேங்குதே மனது நொந்து
இக்கற்புடையோர் தமையாக்கினேனே ஜெகதலத்தினில் பெரும்பாவி நானே
பெற்று வளர்த்த பூவென்ற பீமசேனா நீயுமெனைப் பிரிந்தெங்கு போனாய்
வாய் குழறுதே கண்கள் பஞ்சடையுதே ஓய்ந்தனை கால்களுமே குடையுதே
மாயவா கேசவா வனசநாபா ஆபத்சகாயா பரிபாலா அடியேனைக் காவாய்.

தருமர் வசனம்.

அப்பா பீமசேனா அப்பா பீமசேனா அடடா நீயும் என்னைவிட்டுப் பிரிந்தையா ஐயையோ! என் ஆவியுஞ்சோருதே என்றுயிருஞ்சோருதே இனிமேல் என்ன செய்வேன், அரி அரி அரி அரி அடியேன் உன்னடைக்கலம் காருண்யனே.

பொது வி-ம். இ-ம். தோடி.

பீமனு மிப்பார்த்தலர் நஞ்சருந்திப்
பிணமாகு நிறுதெரியாத் தருமராஜன்
நாமுமெம தருமனசெய் மாயத்தாலே
நானமிழாய்மிகச் சத்தம் பிருக்குங்காலே
மாமனுடன் மாயப் பிதாமா தவன்கர்ணன் புன்
மடையுசுயோதனன் மொழியை மறந்திடாமல்
சமயிழுப்பாளப முனிவன் செய்யும்
யாகத்தின் சங்கதியைப் பிரிந்து சொல்வாம்.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே பீமார்ச்சுன நகுலசகாதேவர்களை நின்று நினைந்து தாகவிடாய் சகிக்கமுடியாமல் சத்திரமரத்து நிழலிற்றனித்து ப்ரேதத்துக்கொப்பாய் தருமராஜன் மூர்ச்சையாகிக் கிடக்குங்காலையின் முன்னால் கவுரவாள் சொற்படியே போய் மயானத்தில் மாரணவேள்வி செய்கிற கான மாமுனிவன் விரைந்து பரமசிவத்தைத் துதிபாடிக்கிற விதங்காண்க.

காளவி-ம். இ-ம். மோகனம்.

ஏகம்பவாசா ? பராசக்திநாயகா ? ஓருக்காளகண்டா ?
இமயபற்கிரி வடிமுடிமிசைநிதா ? யுகாந்தகாலாக்னிரூகலா ?
நாமெனக்காரியுடனுடுஞ்சிதம்பரா ? சங்கராசங்கரா ? ஓம்
சரவணபவாகந்த சண்முகபிதா? விமல-சாம்புவ ? த்ரியம்பகா ?
ஏண்மாழ்காசலா ? கங்காளமாலா ? மழுவிடபகேதநா ? ஓம் [ஓம்
மதிசடாடவியா ? பகிரதியுமாதேவி மங்களமணாளனே ? ஓம்
ஞானகுருபரா ? கைலையா ? யிம்மஹானத்தில் நானிதோசெய்யும்வேள்வியில்
கனிபூதமொன்றுதிக்கும்படிக்குக்கருணை காட்டுவாய் காட்டு
வாயே.

வசனம்.

ஓம் ஓம் சிவசங்கரகாளகண்டதிரேத ஜடாதாரியே, இதோ! ஏ
னம் யான்செய்கிற யாககுண்டத்தில் ஒருமகாபூதம் உதிக்கும்படிக்கு
கருணைசெய்யக்கடவாய் கடவுளே ?

போதுவி-ம். இ-ம். பந்துவராளி.

அதிகவுக்ரமாகசிவனடியைநோக்
கிச்செபித்த அருந்தவத்தோனன்
எதிரிலுள்ளயாகத்திற் றுரியனெண்ணம
போற்கறுத்து இசைக்குமந்த
பதகனிச்சைபோலுயர்ந்துகாளமா
முனிமுகத்தைப்பார்த்துப்பார்த்து
இதிதோவந்தேன் வந்தேன்யாருனக்கு
விகாதமென்றும் வெழுந்ததன்றே.

வசனம்.

இவ்விதம் ஜெபஞ்செய்யவே காளமாமுனிவன் வளர்த்திய மாரணவேழ்வி
யிலிருந்து அகோரமான ஒரு பூதம் கருத்து அவனது
ஆணையைப்போலுயர்ந்து முனிவை, நோக்கி நோக்கி இதோவந்தேன் இதோ
வந்தேனென்று இவ்வண்ணம் சொல்லிக்கொண்டு ஒரு மகாபூதம் புறப்பட்ட
வண்ணமாக.

பூதம் வருகிறதரு.

இ-ம். பந்துவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதோ தோவந்தேன் யாருனக்கு விகாதம்
இம்மோரகிரிபூதம் நான் (இதோ)

அநுபல்லவி.

மதோன்மத்தராட் சதர்கள்மாத் திர மல்ல
மற்றொராகிலுமுன் பகையானி யாகிற் கொல்ல (இ.)

சரணம்.

அடங்கொண்டுஅண்ட ரண்டப்ரம மாணடங்களை
அசைத்துப்பக் காட்டுமோ - எங்கள்
அரன் அரிவைத்தாவிக்கும் அருடரைச்சினைத்தடி
வளிந்துக்குப் போட்டுமோ
இடங்கொண்டிச்சூறத் திரன்னைக் குடித்தொரு
ஏப்பமிட் டோட்டுமோ - வருணர்க்
கிடுவோனை யிடவேண்டாமெனத்தமிப் பவனை யிச்
சூலத்தால் ஜாட்டுமோ
திடங்கொண்டவனைப் பாப்பைக்-கிழிக் கட்டுமோ
தேவேந்த்ர ஞுதேவர் களைப்போ-யழிக் கட்டுமோ
படங்கொண்டசேடன் பேலா-மொழிக் கட்டுமோ
பாருலகம்பாம்பரப் போக-விழிக் கட்டுமோ
பருதியைக்காலால்தேய்க்கட்டா-அஷ்டகஜத்தைக்
குருதியொழுகமாய்க் கட்டா அல்லதுமா
கிரியைவேரோடே தூக்கட்டா இதைப்போல்வேறு
இருநிலத்தையுண்டாக் கட்டா தவரபாயுகப
பா-தகத்துரியன் துஷ்ட-ஜா-தகர் சகுனியாம
கா-தகர்கன்னனுடன் தற்-கா-தவனெமூத வேரர்களைப்
பதைக்கச்சாக்கி புண்ணட்டா குதல்மபண்ணட்ட
உன்னையேதின்னட்டா அடா யென்னிடமே

பஞ்சகஷ்டப்பலத்தி னேல்லனைப்பெற் றோனையிறி
அஞ்சாமல்நீசெய்கொழ்வி யானதிலேன் றேதிறவட்டி (ே.)

பூதம் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

கதித்திதோ வந்தேன் வந்தேன் காளமாமுனியே யுன்றன்
குதித்திதோ வந்தேன்வந்தேன் குறைகளைச்சொல்லு சொல்லு
அதிர்த்திதோ வந்தேன்வந்தேன் அ அ அ நீ செய்யும்யாகத்தில்
உதித்திதோ வந்தேன்வந்தேன் உன்னதை யுரைத்திடாயே.

வசனம்.

ஓய் ஓய் ஆர்ஓய் காளமாமுனியே நீ கர்த்தோபவாசமாயிருந்து அனேக பிராணவங்களைச்செய்து ஓமித்தபடியால், இதோ! இந்த ஓமாக்கினியிலிருந்து வெளிவந்தேன் சீக்கிரத்தில் உன் உள்ளத்திலுள்ளதை யுரைக்கும்படி யென்று சொல்லு, சொல்லு, சொல்லு, சீக்கிரம்.

காண சாடி வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

பதராதே நில்லு நில்லு படர்கோபப் பல்லைக் காட்டி
உதராதே நில்லு நில்லு ஓம்பூத மேதும் வேணாமா.

வசனம்.

ஓய் மகாபூதமே பதராதே பதராதே நில்லு நில்லு பொறு பொறு, நான் உனக்கு ஆக்ஞாபிக்கிறவரையில் உனது உக்ரத்தைக்காட்டாதே ஓம்-பூதம் ஓம்-ஸ்வாகா ஓமிஸ்வாகா, ஜ்ரூ ஜ்ரூ ஜ்ரூ.

காளூ சந்த கவி.

பாண்டவ ரைவர்க ளிருவரை பூதத் தலைவாநீ சேனாய்
கிட்டரி பேசுதன தனைவழு வாமற் சென்றே ஐவர்களை
அட்டியில் பேய்குடல் சிதறியுதர மற அவரைதுயி ரா
குடிகுடி பிடிபிடி மடிமடி காபுலி கொண்டி டவேக கவா.

வசனம்.

ஓய் மகாபூதமே, பாண்டுமகாராஜனது புத்திரர்களாகிய தருமன் பீமன் அர்ச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் இவர்கள் ஐவரும் எங்கிருந்தபோதிலும் நீ அவ்வனம்போய் அவ்வியோதனமகாராஜன் கொடுத்தபடி அவர்களை பிடிபிடி பிடிபிடி, அவர்களின் குடலைக் குடிகுடி குடிகுடி, அவர்கள் குடல்களைச் சரிசரிசரிசரி அவர்கள் கைகளை அறுஅறுஅறுஅறு, அவர்களை காபலிகொண்டு மடிமடி மடி, அவேசஅவேசா, சுவா, ஜ்ரூ ஜ்ரூ ஜ்ரூ ஜ்ரூ.

பூதம் ஆசிரியவிருத்தம் இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சைவனை வைசனையா றாதனர்க ளாம்புரச்
சமையிகளை நரகில்சேர்ப் பேன்
தையலர்கள் வலையில்சிக்கித் தமதாசாரந்
தவறுபவ ரைச் சிதைப்பேன்
சத்தியந் தர்மநெறியைத் தொலையச் சத்தியஞ்
சாருவோ ரைக்கெடுப் பேன்
தாம்பிடித் ததுபிடிப் பென்றுமே வைர்புத்தி
தன்றுவோ ரைப் புடைப் பேன்
தெய்வவருள் பெற்ற புலவர்களை மதியாப்பதடர்
சிறுமையடை யக் கடிப்பேன்
சித்தம் தளிர்த்துந் கொடுப்பவர் செடாளைகைச்
செயுமடியர் தலையுடைப்பேன்
சிக்கியா மற்புரா தனநூல்கள் பொய்யெனச்
செப்புவோ ரைத் துடைப் பேன்
தெய்குவோ னென்றிசைக் தப்பின்சாக் குப்பேசி
திரிகுவோ ரைப் பழிப் பேன்
பொய்யழுக் காற்புறங் கூம்புல்லர் குடலெலாம்
புழுபுழுக் கச்செய்ப் பேன்
புட்டிலுட் பாம்புடங் கியபோ லடங்கி சிவ
பூர்ணத்திலார் பரிப்பேன்
பூதலத் தினின்மற்று முளகெட்ட ஜாதகர்
புழுதகப் பதைத் திடிப்பேன்
பொற்பின்மிகு காளமா முனியேநல் லோர்பதம்
போற்றியேத் தித்துதிப் பேன்
மெய்வருங்குணமிலாத் துரியன்முத லாகினோர்
விண்வார்த்தை யைக்கேட் டடியோ
விறல்தரும ஞகியனை கொல்லெனகி றுய்கலதவ்
விரைவென் கணில்தெல் படா
விடிவியான் பரிமிருத் தோடி வருவேனென்னை
மீண்டனுப் பிடுவமே தேன்

மெச்சவுனை யேகொன்று பக்ஷணஞ் செய்குவேன்
விழவல்ல வுண்மையிது வே.

காள வசனம்.

ஹாத்தா அப்படியா னல்லதால்லது, அப்படியே ஆகட்டும். நீ போய் முடித்துவிட்டு சீக்கிரம்வாரும் தவமகாபூதமே. அயோஅயோக வாகா க்ரு க்ருக்ரு.

பூதம் வி-ம். இ-ம். கல்யாணி.

கடுகடுத்துரைத்தபூதங் காளமாமுனிசொற்கேட்டு
வெடுவெடுத்தண்டகோளம் வெடிபடவாச்சரித்து
திடுதிடென் றெழும்பிப் பாண்டு சேயனைக்கொல்வேனென்று
படபடென்றடவி நாடிப் பறந்தியோவருகுதன்றே.

வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே இந்தப்ரகாரம் காளமாமுனிவனிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு அண்டகோளங்களெங்கும் வெடிபடும்படியான இடி முழக்கத்தோடு அந்தமகாபூதம் பாண்டவரைத்தேடிக்கொண்டு வருகிறவிதங் காண்க.

பூதம் வருகிற தரு.

இ-ம். கல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆ0 பஞ்சபாண்டவரிடஞ் செல்வேன்
அகப்பட்டாற் கொல்வேனே

அநுபல்லவி.

தூபதீபமே வேத்தியன் காட்டி
கடலைக்கனைவிற்பெரும் தேவிழியை மூட்டி
மா பஞ்சாக்ஷர வருளக்ஷரங் கூட்டி
வரச்செய்தான்காளமா முனிசொல்பா ராட்டி (ஆ-ம்)

சரணம்.

செவந்ததுமண்டலமேசம் ஹாரகா லன்போலஷ்ட
திக்குகளில் வீசி - காத்ர
தேகமெங்கும்விபூதி திரிபுண்ட ரம்விளங்க
செவிஜாலவெனப் பூசி

வெந்துமண்ணாம் வீண் ஹம்ஹஹ் ருகவிஸ்வருபமொரை
முழியிடி போற் பேசி - ஆசை
ஒன் றிருந்ததிரோலவந்தன் காளமாமுனிகெட்ட
வுழுத்தன் அடடபரசீ
கவர்க்கலைஞ்சகன்னா போகுமா பேசுனாக கேட்டு
கற்றசகலமறநீதியைச் சன்னிய கேட்டு
அவர்தனிப்பாண்டவரைக் கொல்லொலமென்று வேசற்றும்
அச்சமில்லாமல்நல தங்கட்டும்பார்ப்போ மூற்றும்
ஆரியன் தருமபுத்ரனே ஓ போ செற்றுனே
நான் சோதித்தேனோ நச் தேனே
ஆத்ரமாயெழும்பிமற்ற காலவனாயுஞ் சோ தித்துப்பார்ப்பேன்
அவர்களும்இவ்விதமேயிருக்தால்-தவமுனிமீதுவலஞ்சந்திர்ப்பேன்
(ஆ0 பஞ்ச.)

பூதம் வி-ம். இ-ம். நாட்டை.

அண்டாண்டங்குலுங்க அலைகடல் கலங்கவே ப்ர
ஜண்டமாருதம்போல் யாரோ தாண்டிலேவிளம்பிவந்தேன்
திண்டிறற்றருமராஜன் செற்றுப்போய்கிடக்கிறனென்.
கண்டகந்தெரியாதே அக் காளமாமுனிவன், ஓசோ.

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ ஆ! இந்த அண்டாண்ட சேர்ளங்கள் கிடுகிடுவென்று குலுங்கவும் சத்தசாகரங்கள் கழுகழுவென்றுகலங்கவும் புகாந்தப்ரஜண்டவாயுபோற்வெம்பி ஓரொருதாண்டில் காணிவிடம்வந்தேன் இதோ! புண்யபுருஷனெய தருமராஜன் பிணமாகிக்கிடக்கின்றனே? அடடா அந்தது-டன் காளமாமுனி யென்று கரோப்ரதாபந்தெரியாதே? ஓ ஓ ஓ ஓ கல்லதாகட்டும்.

பூதம் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

இதகெட்டுதெரிந்தும்ஞான த்ருஷ்டியொன்றிருந்தும் என்னைச்
செத்துப்போனபிணத்தைத் தின்னவனுப்பினனபார்
உத்தமன்றருமனென்ன வுள்ளிவு வியந்திருப்பான்
மற்றைப்பேரையும்போய்பார்த்துமாய்க்கிறேன் முனியைத்தானே.

வசனம்.

அடடா அந்தகாளமாமுனிவன் அஷ்டசித்துகளில் வல்லவனாயிருந்தும் ஞானதிருஷ்டியுமுள்ளவனாயிருந்தும், மகாபாதகதமுள்ள என்னை அனுப்பி இ

தப்பிணத்தைத் தின்னச்சொன்னானல்லவா, எனி நல்லது நல்லது, ஐயையோ! இந்தவுத்தமன் என்னவிதமாகத்தான் இறந்திருப்பானோ? நல்லது, அதிருக்கட்டும், மற்றநால்வரையும்போய்ப்பார்த்து உடனேயெழும்பி அந்த துஷ்டமுனிவனை இச்சூலாயுதத்தினால் குத்திக்கொல்லாமல் விடுகிறதில்லை ஹக்ஹக்ஹா.

பூதம் வி-ம். ஓ-ம். துப்பகார்த்தியாகி.

இடங்கொண்டபொய்கையண்டைப்போகிடக்கின்றான் பீமன்
விடங்கொண்டமற்றமூவர் வீழ்ந்துபோகிடக்கின்றார்கள்
அடங்காண்டிப்பிணத்தைத்தின்ன வனுப்பியமுனிக்கிரத்தம
குடங்குட மாகசசாயக் குத்துவேன் குத்துவேனே.

வசனம்.

அடட இதென்னஆச்சரியம் மகாபுஜபலசாலியாகிய பீமஸேனன் இதோ! இந்தப்பொய்கைநீரைக்குடித்து ப்ரேதமாகிக்கிடக்கிறான், மற்றும் அர்ச்சுன நகுல சகாதேவர்களோ இவர்களும்மாண்டுகிடக்கிறார்கள் ஐயையோ இந்தப்பிணங்களைத்தின்னும்படியா யென்னையிவிடமனுப்பியதுஷ்டன் காளமாமுனிக்குக் குடங்குடமாயுதிரஞ்சாய இந்தச்சூலத்தாற்குத்தி மாய்த்துவிடுகிறேனென்பார் நல்லதாகட்டும் ஹக் ஹக் ஹா.

பூதம் வி-ம். ஓ-ம். நாதனாமக்கிரியை.

பஞ்சபாண்டவர்ஐ யோவுயிரிழந்தார்
பாவியார்செய்ததீவினையோ
வஞ்சகன்சுத்த மடையன்அக்காள
மாமுனியென்னையோர் துரும்பாய்
நெஞ்சினின்மதித்துப் பிணத்தின்மேல்விடுத்தான்
நிமைக்குளேஅவன்சடைத் தலையை
நஞ்சுகொப்பளிக்குஞ் சூலத்தால்அறுத்து
நானும் வேள் வியின்மறைவேனே.

பூதம் ஓடிச்சிந்து ஓ-ம். நாதனாமக்கிரியை அடதாளம்.

பல்லவி.

நீலகண்ட டேசா-முனிவனென்னை
நினைத்தானேலேசா-ஹாஹாரா ஐய (நீல.)

அநுபல்லவி.

மாலயனுந்தேடிய மலர்ப்பாத னேயுன்னை
வணங்குமுத்தண்டபூதகணங்கட்கிறைவ னென்னை
மூலமந்த்ரஞ்ஜபித்து வேள்விபி லேயழைத்தான்
பொழிந்தைவரைக்கொல்லென்னும்பழியைக்காதினுமழைத்தான்

முனியோநான்செல்வேன்- அவர்தென்படா
விடினுன்னைக்கொல்வேன்-உனதெண்ணத்தின்
முறைப்படிசெய் யென்றான்- அவனைவிட்டுப்
பிரிவாகிச்சென்றேன்- தருமராஜன்

இறந்துசக்தனமர நிழலில் கிடக்கக்கண்டேன்
இடக்கன்முனிபுபிணைக்குடிக்கவன் எழும்கொண்டேன்.
செலிக்கமற்றைநால்வரு மிருக்கு நிலை சோதித்தேன்
சித்தப்படிநடத்தும் உத்தேசத் தைமதித்தேன்

ஜெகதலமீதே பீமனர்ச்சுனன்
நகுலசகாதே வர்களைத்தேடி
யெருணமதிற்பறந்தேன் அவர்களுமே
பிணமானதறிந்தேன் மனம்வெகுண்டு

நினைந்தேன்கண்களிரண்டும் புகைத்தேனென் னுடைய மெய்ஙனி
சகித்தேனெனையப்பமாய் வருத்தானல லவோமண்ணில்
சிகைத்தலைமுனிவன்றன் மகத்வத்தைக் கெடுக்கிறேன்
அகத்தையுமடக்கிறேன் பகைத்தன முடிக்கிறேன்

ஆத்மகற் பகனே சகலவுயிர்
போற்றுஞ்சிற்சுகனே நல்லதுநல்ல
தாகட்டுந் சிவனே நரகில்வீழ்ந்து
போகட்டும் அவனே போனாற்போலாச்சா
வாகெட்டுப்பாண்டவரை மாய்த்துவா வென்றுரைத்த
ஓகெட்டான் றவங்கெட்டு வுடற்கட்டு கலைக்கற்ற
நாகெட்டுப்போகானன் சடைத்தலையறுக்கிறேன்
மாட்டுல இலன்றன் வசைமொழிநிறைக்கிறேன் (நீல)

தருக்கம் கண்ணிகள்.

இ-ம். சங்கராபரணம் அடதாளம்.

பூதம்.

ஆடடா அடடா ஐய்கரா மாமுனியே
யாரென்றெனை நினைத்தாய் அறியாயோ - நீ வி
அன்னீதி மீதிலெனையும குறியாயோ - நீசெய்
யாகத்திற்கயிலைவா ழானை மகிழ்ந் தென்னை
யனுப்பவந்தேன் சதுரன்மை யறியாயோ - உன்னா
யடக்கவந்தேன் சக்கதி தெரியாயோ.

கான.

தெரிவேன் எதிர்தலைந் தேடும்பாதுபோந் சிறி
சிறிவந்தா யிதார்செய் விப ரீதம் - என்மேல்
இகழ்ண்ப டாவியசம் கதி யோதும் - வணங்
சென்றுபாண்டவர்களைக் கொன்றவா வொன்றபடி
செய்யாமல்வந்ததென்ன காரணம் - என்னைச்
செய்யவினைக்கிறயோ மாரணம்.

பூதம்.

மாரணமு ஐவசைகரா செய்யக்கூப்பிட்டுச் செத்த
மனிதர்மேல்விடுத்தாயே சரிதானு - நீ நல்
வரித்துணர்ந்திருந்த நெறிதானு - என்றன
மாரணங்குலைக்கவல்லோர் நீ வேள்வியை வளர்த்தி
ருரும்படிச்செய்தாய்சேனைப் பாதகா - என்னை
வலுவறியயோ துஷ்ட ஜாதகா.

கான.

ஜாதகாரணபஞ்ச பாண்டவர் களிடத்து
சங்கதிதெரிந்தால்ச ரிசைவேனு - அந்த
ஜுகுணி முதனேனுக் கசைவேனு - என்றன்

தலைப்புலன்களைவொன்றாய்த் திரட்டியு ண்டாக்கிச்
சலத்தைத்தின்னவும்வனம்விசிப்பேனு - நீயுந்
தர்க்கஞ்செய்யவுமிடங் கொடுப்பேனு.

பூதம்.

சொரிப்பேன் ஜாலைகள்ளைக் கிழிய கலைவது அத்தம்
கும்பிமக்களுக்குப் பகை போடா - சாப்பக்
கொடியன்ப்பச்சைக்கேட்டதுக்குதுமோடா - ஐவர்
குலக்கொடிதிரௌபதியை அன்னையன்யேவி யென்று
கூசாமல் கையைக்கொட்டி நகைத்தாயே - காட்டுக்
குடிபோயிருக்கவென்றாம் வருத்தாயே.

கான.

யாகையில் ராமலன்னன் பன்னிதன்னை மைந்தனன்
மார்புணர்வதுவும் தப்பிலமோ - தமகள்
வம்பிஷைத்துக்கேகேடு காலமோ - மனி
மகுடமன்னவர்புடை சூழ்ச்சொலும் விருந்து
வாமூசர்க்குமதி கேடுயோ - நீயும
மானமாங்கெட்ட ஜாதியோ.

பூதம்.

ஈனஜாதியென்ற வாயைக்கிழிப்பே னைவர்க்
கின்பதேவி யழியாக் கற்பினுள் - பர
மேல்வரிசைமிகர்க்கும் பொற்பினுள் - வேழ்வி
யெரியிடத்திலுதித்தப் பரிசுத்த மடமாதை
யென்னமென் அறிந்தாய்சொற்பனே - யிதை
யெங்குங்கேட்டதில்லையோ அற்பனே.

கான.

அப்பமுள்ளபுத்திய லல்லவோ நாமன் சொல்லுக்
கடங்கியில்லை முஞ்சமாயிருக்கிறை - பரமன்
அன்றெழுதும்விதிபுஞ் சுருக்கிறேன் - வாழும்

அன்னங்காகத்துக்கிடம் , கொடுத்துவேடன்வலைக்குள்
ஆறுப்போலென் புத்தியும் ஆச்சுதே - என்றன்
அருந்தவங்களும் பாழாய்போச்சுதே.

பூதம்.

பாழாய்ப்போச்சுதென்றுள்ளம் பதைத்துமன வருந்த
பட்டாற்போதுனை விட்டுவிடுவேனோ - சூலப்
படையாற்சொல்லாமல்வெளிப் படுவேனோ - தோள்பார்
பருத்தபுஜங்களைக்கொட்டிப் பிடரிப்பிடித்து கொட்டிப்
படர்வேழ்விக்குன்றலைக்கொடுக்கிறேன் - இந்த
பாரிலுன்வசைமொழி படிக்கிறேன்.

கவி.

பஞ்சபாவித்திரியன்துற்சாதனன் முதலானோர்
பண்ணுதாலல்லோ இப் படியானேன் - பஞ்ச
பாண்டவர்கள்மேலுன்னை விடலானேன் - என்மேல்
பழியைச்சுமத்தினினின் மடிமோசஞ் செய்யலாகாய்
பார்க்கிறேனுனதுஉடல் லபம்சவேனை நன்றாய்ப்
பகுத்திடுத்து செய்பூதத் தலைவனே.

பூதம்.

பூதத்தலைவனென்ற காதக முனிவேதுற்
சாதனன் முதலான பாதகர் - சொன்னப்
புன்மைக்குடன்பட்டாயே கோதரா - என்னைப்
போய்தர்மதுரைகளை யேதாமயாய் கொலை
புரியச்சொன்னவுன்றலை வெட்டுவேன் - இரிற்
போட்டொருங்கயிலை கிட்டினேன்.

போது விருத்தம். ஜ ரீ. தோடி.

இந்தவிதமாகவூ தஞ்சினந்தாக்குதித்
திடனகைக் கொடுகோளார
விருதுசிகைப்பிடித் தோடிபவலக்கையி
லிருந்தசூலப்படையினால்
பக்குனிபசடைமுடித்தலை யறுத்துச்சோரி
பாய்வேழ்விதிபோட்டுதெப்

படர்கடரின்மாயமாய்ப் போனசெய்திலைகேட்ட
பஞ்சபாவிதுரியன்முதலோர்
சிந்தையயர்வொடுமனத் திகல்போட்டதுபோற்
திடுக்கிட்டிருந்தனர் பெருஞ்
சிலைவிதுரர்கிருபர்வீட் டுமர் த்ரோணர்காலவிது
செவியிலுற்கேள்வியுற்று
அந்தரங்கத்திலாகந்த பரவசகடரவ
னாடினார் விதைமுண்டுதம
மாரூர்விடுத்தபாண் டவர்பிழைத்திட்டவித
மறைகுவோனதிவீர்களே.

நீதுவும் அது கொச்சகம் ஐ-ம். புன்னாகவராளி.

சிமைபொதிகையிற் குளிர்ந்த தென்றலினுந்துசிலமாம்
எமதருமராஜனைமும் [illegible]ருணுமுனஞ்செல்
அமைதவம் [illegible] தலைநீர் ருற்சை கொண்ட
சமைதருங்குவிபுற்ற [illegible]ந்தலைதக்காண்பீரே.

வசனம்.

கேளுங்களைபோனாகளே இந்தப்பிரகாரம் மகாபூதமானது தன்னைச்சூல தினால் காலமாருசலினைக்கொன்று வெளிவிலிமறைந்து விட்டதின்பின்பு தருமபுத்திரர் தமதுபூர்வபுண்ணியத்தினாலும் யமதருமராஜனதுகிருபையினாலும் குளிர்ந்ததென்றலினாலும் மூர்ச்சைதெளிந்து கண்ணை விழித்துப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்களெல்லாம்

தருமர் உயிர்த்தெழுந்துசொல்
ஐ-ம். ஐ-ம். பந்துவராளி.

தண்ணீர்கொண்டுவரப்போன தம்பிமார்மூ வரைத்தேடி
கண்ணீர்சொரிந்தென்னனஞ்சென்றாய்கதைபிமாஎன்கண்மணியே
தெண்ணீர்வாடைத்தென்றலினாற் றேகங்குளிர்ந்தா வியும்பெற்றேன்
உண்ணீரொன்றோர்துளியுதகம் உதவாமற்போ யொளித்தாயே.

வசனம்.

அடாதம்பி பீமனோனு தம்பீமா அப்பாபீமனேநீ எங்கேயென்னைக்கட் டிக்காத்திருந்த சகாயதபாணி எங்கே அவனெங்கே ஐயோ! எனதுதாகத்துக்கு தண்ணீர்கொண்டுவருகிறேனென்றுசென்ற , அர்ச்சுனநகுலசகாதேவர்களைத்

தேடிக்கொண்டுகண்ணீர் சொரிந்து எங்கேசென்றாய் அப்பாபீமசேனமுன்ன மேதாகவிடாயினால் மூர்ச்சைகொண்டு ப்ரேதமாகிக்கிடந்த யான் பரமசிவந் தினதுகருணையால் குளிர்ந்ததென்றற்காற்றடிக்க தேகபுளகாங்கிதனுகியுயிர்த்தெழுந்தேன் நீ யெனது அபாயவேளையில் ஒரு துளித்தண்ணீர் கொண்டு வந்துதாராமல் போய்யொளித்துக்கொண்டாயே இதுசிதானு அடாவெனது கண்மணியே,

இதுவும் தருமர் சிந்தித்தல் விடம், மத்தியமாவதி.

பூர்வஜன்மத்திற்செய்த புண்ணியவசத்தினாலோ
கார்நிறக்கமலக்கண்ணன் கருணையினாலோ போன
ஆருடல்திடம்வந்தெய் துதாகையாலென துதம்பி.
மாரடிச்சுவட்டைக்கண்டவ்வழியேபோய்த்தேடுவேனே.

தருமபந்தியம் இ-கேண்டா.

அடாஎன்னருமையுள பீமஜேனுஅடாஎன் பெருமையுளபீமஜேன
அடாஎன்னுடையமாருபீமா அண்ணனென்னைவிட்டுநீயெங்கு போனாய்
தடவெள்ளியங்கிரியில்சிவனைகூடி தவசெய்தருள்பெற்றதம்பிகிரீடி.
சகதேவ னகுலனிந்தபோனாநாடி தாய்போகவேயும் அவனைதேடி
விடசந்தனசிழலின் மேடனைந்து பிருதுவென்றவெண்மையினின்மீதில வைத்து
விட்டுபோயேனின்ன யிவ்விடத்துமெவாதிருக்கிறாயிதென்னபித்து
அடவிமிருகங்களால்ஆட்டியாதோ அலைந்துதிரியோதனன்செய்தசூதோ
ஆரண்யமேகியும்இன்னம்வசதோ அரிகரிபூர்வசன்செய்ததிதோ,என்ன

மதிமோசம் விதிமோசம் என்னபாசம்-என்ன
பதிவாசம் உயிர்நேசம் அதிகதோஷம் - இந்த
விததிடமொனக்கற்ற னிருந்த தானால் - அந்த
புதுபுனற்றுல்லானை யனுப்பு வேனு
தீனிலிங்கழுவ அவிவேகமல்ல, காணு வேனுங்கன்காற்கவலெண்டே.

[illegible] வழிநடைப்புலம்பல் தரு.
இ-[illegible]ருகவராளி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காணுவென் [illegible] மணிகளே—உங்கள்
காற்சுவடிடைக்கண்டு தேக்கரவரத் திற்சென்று(காணு)

அநுபல்லவி.

பேனுங்கடவுளி னுக்குங்கோப மோ
பெரியோர்கள்கடிந் திட்ட சாப மோ
பேதைவிதியோ-அல்லது துர்
யோதன்சதியோ- ஐய வாத
பித்தமோ- இட- சித்தமோ-மனம்
பேதிக்குதே குதிம்பல போதிக்குதே வாதிக்குதே.(காணு)

சரணங்கள்.

இந்தஇடங்களெல் லாங்கடி பாலை
யிவ்விடத்திற்றம்பி மாருக்கென்ன வேலை
யிதுபீமன்பாதம்- அதோ அது
சகதேவன்பாதம்-இதோ இது
எம்பி அர்ச்சுனன் செம்பொன்னின்சரண்
இதுவெநகுலன்பாதம் விதியேயிதெ னவிகாதம்.(காணு)
ஏகும்வழிசொல்லு வோரிங் கில்லையே
யென்றம்பிமாரும் எதிர்கொண்டு வல்லையே
இதெதுமண்மேடு- இதிற்றம்பி
யர்கள்காற்சுவடு- கண்டுயானும்
எறினேன்-கனை- யாறினேன் வெய்யி
லெரிக்குதுஉடல் வியர்க்குதரு வருக்குதுளங்கரிக்குதையோ.(காணு)
ஆலவிருக்ஷமொன் றுதூர் தோன்றுது
அதற்கருகோர்த டாகமுந் தோன்றுது
அந்தநிழலில்- தம்பிமார், அ
சந்துசயனித்- திருப்பார்கள்
ஆகையா லங்கு போகினால் சிந்தை
ஆறுந்துயர் தீரும்உடல் வீறும்உயிர் தேரும் இனி.(காணு)

தருமர் கோக்ககம். இ-ம். புன்னுகவராளி.

மந்தமாருதம்வீச மரத்தின்றண் ணிழலிலே
தொந்தசந்திருப்பார்கள் நுண்ணியவென் றம்பியர்கள்

இந்திடத்தில் காய்களிக ளென்னைக்கண் டோயிட்டு
சந்தடிசெய்கின்றகெட்ட சகுனமென்னமோ சிவனே.

வசனம்.

என்று கண்ணின்மணிகளாகிய பீமார்ச்சுன நகுலசகாதேவர்களை, அ
தோ அந்த குளிர்ந்த ஆலவிருக்ஷத்தின் நிழலிற்றூங்கிக்கொண்டிருக்
இவ்விடங்களில் எனக்குக் காணப்படுகிறதெல்லாம் பிசகுங்கெட்ட அபசகு
னங்களாகக்காண்குதே இதென்ன அதிசயம் ஈஸ்வரா.

தருமர் புலம்பல் தரு.

இ-ம்: சஹானா அடதாளம்.

பல்லவி.

கண்டதெல்லாம் கெட்ட சகுனம் - என்றன்
கண்மணிகளுக்கியாதோ விசனம்.

அநுபல்லவி.

தண்டாயுதன்கிரீடி நகுலசகாதேவர்
தன்னைத்தேடும்போதென் கண்முன்னேதோன்றிய புன்கண். (கண்ட)

சரணம்.

ஒற்றைப் பிராமணன் வந்தான் - அவன்
உடனெப்படியோம றைந்தான்
ஒற்றை யபிஷேகக்கை சொத்தி யிழுக்கவும
கல்வுபோல் கனவினில்
கருத்தொன்று பழுக்கவும் (கண்ட.)
நீற்றியெழும்பெழுற் காற்று - குடைபத்
தங்கோ யுடைத்துதொன்றாய்சேர்த்து
பார்த்திருக்கும்போதே பட்டதே சிலமரம்
பலபலென் றுதிர்ந்ததே
யிதுகெட்ட சத்திரம் (கண்ட.)
சகுனக்குறிகளோதப் போது - இந்த
தம்பியர்குளக்கரை மீது
பகலவன் வெயில்பட நிழலிலிரில் படுத்தாரோ
பதைத்தாரோ அல்லது உடல்
பதைத்துயிர் விடுத்தாரோ (கண்ட.)

வசனம்.

சிவ சிவா சிவ சிவா ஹரி ஹரி ஹரி ஹரி இன்றுதான் வழியிற்கண்ட அவசகுனக் குறிகளுக்கேற்றாற்போல் ஐயையோ இதோ! எனது தம்பிமார்கள் நால்வரும் இந்த பொய்கைக்கரையிலுள்ள ஆலவிருக்ஷத்தின் குளிர்ந்த நிழலில் படுத்திருக்கின்றார்களே இவர்கள் படுத்திருக்கிறார்களோ அல்லது உயிர் விடுத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லையே தெய்வமே.

ஆ ஆ ஆ தோ: அதோ அதோ என்கண்டகுனத்தினுள் இனைறுது. ஐயா அவயவச்சோர்வுக்கும் முடிவுசரியாகவேபட்டேன், சரியாகவிட்டது ஐயையோ இனியென்னசெய்வேன் இனியென்னசெய்வேன் பீமஜேனா.

தருமர் புலம்பல் கண்ணி.

இ-ம். நீலாம்புரி அடதாளம்.

என்னசெய்வேனோ செய்வேன் என்னுருசைதம்பிபீமஜேனா என்னை
எப்படி தனித்துவிட்டு இப்படி இறக்கமலா நாளும்
வன்னி அரக்குழுணைக்கண்ணிலைகள் ரட்சித்தயிமா என்ன
மாயமாயுயிர்விடுக்க லாகுமெம்பிமஜேனா காமா
விரியபி குத்தபகா சூரனைக் பூமிசெத்திக்க எம்பி என்னை
விக்கையாய்நீ யென்றனைப் பிரிக்கிடவாகுமெம்பி தம்பி
கயாணிப்பூரிசைசேர்கு போணவாசப்புடியிற செங்குமணி
மாலைகொண்டுவிழுந்தசாலுவும்பெற்றுத்தத்தோ இங்கு
மாதுதுபி அபுரிக்கபோகவிட்ட டசபதம் போசசேனைவிட
வாரிக்கொடுத்துவிட்டித்தகாரணமில்லயனிருப்பதேசே
துன்னுக்கிளையமுவ சேதுணில் நந்திருப்பா னைய ஐயம்
உன்குருடைவிடுத்தனக்குப்ராயணக்கொடுத்திரையோ (என்ன)

வசனம்.

அப்பா பீமஜேனா ஐயையோ மஹா வீரனியாளுமிய ச்கும் தம்பிமார்களும் தனிந்து என்னைத்தனித்துவிட்டு செய்வித்யைகததரோ மாக்கிருக்கவோ தெரியிலையோ என்கண்மணியே.

தருமர் சாடி வி-ம். இ-ம். முகாரி.

விண்மணியே விரந்த மிளக்கொளியே விளக்கும்
கண்மணியே மிக்கீகதுமன் மணவியே தங்கையப்பா.

வசனம்.

ஆ! அட்டா பீமசேனா! இதோ இந்தத்தடாகக்கரையின் மணல்மேட்டின் மீது உனது அஸ்தமித்திருக்கின்றதே? அப்படியா நல்லது இதோ வாசித்துப் பார்ப்போம்.

தருவு ராட்டை ஆசிரிய வி-ம். இ-ம் சாவேரி.

இவ்விடத்தில (௩௬௫)பக்கம் பீமன் இரட்டை ஆசிரிய வி-ம். இ-ம். சாவேரி என உள்ளதை சொல்லவும்.

தருமர் வசனம்.

சிவசிவா சிவசிவா தர்மமேலோங்கினாள? ஐயையோ! தம்பிமார்கள் இப்படியா முடிந்தது அட்டா! அப்படியானால் இக்கொடுமைதான் விதியோ? ஐயோ இத்தனை அவதியிலும் என்று மூத்ததம்பிக்கெல்லாம் இருந்த கோபமே போனதா.

தருமர் ஈரடி வி-ம். இ-ம். கண்டா.

விஜயகாண்டீபா நல்ல விதரண குலபூபா

புஜபலசாகாதேவா போர்சுதேர்ப்ராணனப்பா

தருமர் புலம்பல் இ-ம். கண்டா அடதாளசாபு.

அப்பனே அடா அர்ச்சுனா அப்பனே க்ருஷ்ணன் மைத்துனா-அர்ச்சுனா

க்ருஷ்ணன் மைத்துனா-என்றன்

ஆவிக்குத் தலாயிருந்த பூவிலெண்ணியிருந்தேனே அர்ச்சுனா

க்ருஷ்ணன் மைத்துனா

செப்பருந்தவஞ்செய்தரன்சென்னியிலடித்திட்டகாண்டீபனே

சப்த ரூபனே-அந்த

தேவருலகத்தினில் வாதகலசரைக்கொன்ற தீரனே

அலங் காரனே

இந்திரன்றிம் மாசன்தந்த லேலிகிலா யாதேபி தேகனே

மித்ர போகனே-முன்னம

மலகிக்ர[illegible] குலதுர்ய ஜென்ததுர்க்காரனே

அதி காரனே

சத்திய [illegible]த்தினை தேவியின்ற தம்பிரான்

என்றன் எம்பிகான் - சர்வ

சாஸ்திரசகல தேவ[illegible]யமிக்கிலாத தங்கமே

அனா-சிங்கமே

கர்ணப்பெருமன்னிளைக்கு முத்தேனைத்தனித்துவிட்டனன்பரோ,
உயிர்ப் பண்பரோ-மாத்ரை
நத்தியென்மக்களெல்லோன்றிடிக்கிலென்றுணைத்திசேவேன்காபிகாள்
செல்வத் தம்பிகாள்
இச்சையுடனேமண்ணில்பு தைந்துவிட்டிருக்கமனமிசையனோ
அதுவு வசைசன்றோ அந்த
இன்பத்தோபலைதலகுமேவா மென்றுவழியிலெதிர்பார்த் திருப்பனோ
அநவாருப்பனோ
மாதுலரினைவரென்றுமமரு... காத்திருப்பார்மன்னரே
வென்றான் பின்னரே-அந்த
மான்கம்மைச்செய்திட்டுதென்னமாயமென்றுரைத்திடலாம்வரசனே
மகராஜனே
ஏவின்னம்யோசிப்பதகுமென்னப்பாயோருணமொன்றுமில்லையே
ஒன்றுமில்லையே-நானும்
இந்தஜலத்தைக்குடித்து அந்தரம்போவதென்னமை ஈஸ்வரா
பரமேஸ்வரா
(அப்பனே-அடட அர்க்கனே)

தருமர் வசனம்.

அடடா! ஐயையோ அப்பா தம்பிமார்களே நீங்களெல்லோரும் வீரியப்பட்டிருந்தும் லோகப்பிரசித்தி யாகிலிருந்தும், இனிமேலும் இந்த துச்சப்பொய்கை ஜலத்தை க்குடித்திறப்பதே யோக்கியதை ஈஸ்வரா! ஈஸ்வரா!

தருமர் அபிரோசனைத்து இ-ம் நீலாம்புரி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பீமசேனன் முனிறந்தான் பின்னும்விஜய னும்மிறந்தான்
சேமகுல சகாதேவ னிறவிறந்தார் யானினிமேல்
பூமிதனிலிருந்தென்ன புகழைப் பெறப்போ கிறேனையோ
ஆமிதுசெய் யாமலிந்தத் தடநீர்குடித் துச்சாவேனே.

வசனம்.

ஐயையோ! மதுர புஜபலபராக்ரமசாலியாகிய கதாயுதபாணி பீமசேனன் மாய்ந்தே இறந்துவிட்டான், அடடா! கோதண்டசதுலனேயென்கின்ற ... அவனும் இறந்துவிட்டான், போதாக்குறைக்கு

எனது கண்ணின்மணிகள் நகுலசகாதேவர்களும் மாய்ந்துவிட்டார்கள். இவர்களை மண்ணுக்கிரையாக்கிவிட்டு, நானுயிரோடிருந்து இனியென்ன பெருமையையடையப்போகிறேன், சேச்சே, இனி தடையின்றி அந்தவிஷஜலத்தைக் குடித்திறந்துவிடுவதே நலம்.

இதுவும் அது.

இதுதானோ நச் சுப்பொய்கை யிதுதானோ அச் சுப்பொய்கை
இதுதானோவென் னுயிருக்கு எமனாயிருந்த விஷப்பொய்கை
அதிவீரர்களமாண்டனதைப்பார்த்தும் ஆவியுடனயிருப்பேனோ
விதியாயிதையுண்டியா னுயிர் விடுவேனொருடன் மேன்மேலாகே.

இயமன் அசரீரிமொழி.

விம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

தருமா அதுவிஷம் பருகாதேயிசம்,
தருமா அதுவிஷம் பருகாதேயிசம்

வசனம்.

அர்ஜுனனுக்கு அய் தருமராஜனே நீயுமில்லை அந்தக்குளத்து நீரைக்குடியாதே குடியாதே அது விஷநீரும் விஷஜலம் சொன்னேன் சொன்னேன்.

தருமர் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஆரென்றன் பேரைச்சொல்லி யழைத்திது விஷமென்றிங்
கியாரெனக்குரைத்திட்டாரிங் கியாருங்காணேனென் செய்வேன்
வேர்மிகுந்திருக்கும் ஆலவிருக்ஷத்தின் பாலதாக
ஆர்ப்பரித்திடும் பட்சிகூட்ட மன்றியே றறிகிலேனே.

வசனம்.

இவ்விடத்தில் யார் என்னையழைத்து இந்த ஜலத்தைக்குடிக்க வேண்டாமென்று தடுத்தவர்கள்? யாரவர்கள்? யாரவர்கள், இந்தநான்குதிசையிலும் என்னைத்தவிர யாரையுங்காணேனே, ஆனால் தழைத்த இந்த ஆலவிருக்ஷத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற பக்ஷிக்கூட்டங்கள்தானிருக்கிறது. இருந்தாலும் அவைகட்கு நம்மைப்போல் மானுஷபாஷையாகப்பேசுகிறசக்தியிராதே, நல்லது இவ்வேளை நமது குலதெய்வமாகத்தானிருக்குமோ.

தருமர் வி-ம். இ-ம். தர்பகாம்போதி.

அல்லதாகளதோ இங்கெ னெங்குலதெய்வமானால்
வல்லவாதிவர்களெல்லாவர் வாவிநீர்குடிக்கபோது

சொல்லொணாதோ அப்போது சும்மாபார்த்திருந்தனக்கிங்
கொல்லையிற்சொல்லிற் கேட்பேனோ வுடன்குடித்திறப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

ஆஹா இவ்விடத்தில் நம்மை விஷஜலத்தைக்குடிக்கவேண்டாமென்று தடுத்தது நமது குலதெய்வமாயிருக்குமாகில், சரிசரி இப்போதும்மைக் குறுக்கேதடுத்தாட்கொள்ளவந்த தெய்வம் எனது தம்பிமார்கள்நால்வரும் விஷத்தைக்குடிக்க யத்தனித்தபோது தடுக்கக்கூடாதோ அப்போது வேடிக்கையாய்ப் பார்த்திருந்ததெய்வம் இப்போதெனது தலையைக்காக்கும்படி தடுத்தனால் அத்தடைக்கு நான் சம்மதிக்கலாமா? சேச்சே எப்படியும் இந்தவிஷநீரைநானும் குடித்து உயிர்விடுவதே நலம்.

இயமதருமர் வி-ம். இ-ம். பந்துவராளி.

தருமபுத்திரனேயுன்றன் றம்பிமார் தமையந்நீரைப்
பருகாதீரென்றேன் அச்சொற் படவில்லையவர்கள்காதில்
விரிவிதிவசம்யாரைத்தான் விட்டுதிருக்கட்டும் யான்
தருமசந்தேகங்கொண்டேன் சாற்றுவேன் தீர்த்திடாயே.

வசனம்.

கேளாய் ஓய்தருமபுத்திரா உமது தம்பிமார்கள் நால்வரையும் இந்த விஷஜலத்தைக் குடிக்கவேண்டாமென்றேன் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பிரா ரத்துவப்பிரகாரம் குடித்து மாய்ந்தார்கள். என்னசெய்கிறது ஊழ்வினை யாரைத்தான்விட்டது, நல்லது அஃதிருக்கட்டும் என்மனதில்வெகுகாலமாய் சில தர்ம சந்தேகங்களிருக்கிறது நீயோ சுருதி ஸ்மிருதி நீதிகள் தெரிந்தசக்ரேசனாகையால், உன்னால் அந்த சந்தேகம் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓய் தர்ம நந்தனா இதோ அந்த சந்தேகங்களைச் சொல்கிறேன் எதோ உத்தரவுகொடுப்பாய்ப் போம்.

தருமர் தந் தெந்நோடுகிளத்தல் வி-ம். இ-ம். சங்கராபரணம்.

ஓ! இதென்குலதெய்வந்தான் ஓகோ நான் ஜலத்தையுண்டு
மாய்தம்பியரைத்தடுக்கும் வசப்படாயிறந்தாராக்கும்
ஞாயமாயிதைக்குடித்து நானுந்தா னிறக்கப்போறேன்
ஓ! யிவ்வார்சந்தேகத்தைத் தீர்த்தபின் சாதல்நன்றே.

வசனம்.

ஆஹா இதென்குலதெய்வமாகத்தான்காணுது, எனது குலதெய்வமாகத் தானிருந்தால், இந்தெய்வம் விஷநீரை யென் தம்பிமார்கள் குடிக்க

போது தகெத்தக்தானிருக்கும் ஆனால் வழ்வல்ப்படி மாய்த்தார்போற்றுப் போகாது மிற எப்படியும் நாமுந்தான் சகிறதே சாகப்போகிறோம், சே,ளாம் சாகிறதற்குமுன் இவர்மனதிலுள்ள சந்தேகங்களை நமக்குத்தெரிந்தமட்டிலும் நிவர்த்தி செய்வதே உத்தமம்.

தருமர்பதிலுரைத்துச்சந்தேகமடிருக்கிய வி-ம். இ-ம். முகாரி.

அந்தரமார்க்கத் தருபமாய்நின்றிவ் வடிப்பிலை விஷங்குடியாவா தற்றுத்தாதர்மசந்தேகஞ்சொலென்றீ ராவொருவோ வழி இல்லேன் எந்தனக்குன்பேர சிக்குணமொழியில்கீ ரென்றுன தெய்வமாக்காணு திருக்கிறாயிருக்கட்டுமெவ்வெவ்விலைபெறுதுற்குபமனிருப்பதாகாத்தியம் வெர்தலைத்தின்று வந்தனைப்பின்றிற்றும் பிழையைவாவிடாரில்யாதுறு வேதத்திலுள்ள தருமசந்தேகங்கிளாவிடவ்வளவுறு அல்லவ[ருவன் கைதையிலென்னும் கூடியமாத்ராஞ்செப்புவேன்செப்புவேன்ஸ்வாமி தேவரீருடையசெவிகளிலேதச் சீக்கிரமுரைத்திடுவீரே.

வசனம்.

அந்தரமார்க்கத்தில் அசரீரியாய் நின்று என்னைநோக்கி விஷங்குடியாதே விஷங்குடியாதேயென்று தடுத்த நீர் யாரோ எவரோவென்கென்று தெரியவில்லையே ஆனால் நன்றாயோசித்துப்பார்க்கையில் நீர் எனது குலதெய்வமாகத்தான்காணுது, ஆனாலுமென்ன நானும் இந்தவிஷத்தைக்குடித்து என் தம்பிமாரைப்போல சாகவேசாகப்போகிறேன் நான்சாகுமுன்னம் அடியேனுக்குத் தெரிந்தமட்டில் உமதுசமுசயத்தைத் தீர்க்கச்சித்தமாயிருக்கிறேன் தேவரீர் உமதுமனதிலுள்ள சந்தேகங்களை வெளியிடவேண்டும் ஸ்வாமி.

இயமனும். தருமரும் விருவினா கண்ணிகள் இ-ம், ஆதி அடகாளம்.

[இயமன்.] அத்தன்றுணைமபெருக்கு சந்த்ரன்மரபில் வந்த
அருமைத்திருமபுத்ர இல்லும்—இங்கே
[தருமர்.] அந்தரமதெர்ம சந்தேகஞ் கேட்டுவென
ஆனவுக்கதேய்வமே சொல்லும்
[இயமன்.] திவ்யமீங்குலுள்ளில் கிரியும்பலநால்களில்
சிறந்தவிஷயமுன்றேன் ரேதும - எங்கள்
[தருமர்.] தெய்வமேகேளுமட்டு வெருதாங்களவியமி
சித்திக்கத்தீத்தீக்கும் நூல் வேதம்

[இயமன்.] மன்னுங்கர்மகர்தறை தர்மங்களின் மேலான
யகிமையாகிய தேந்த தர்மம - ஸ்வாமி
[தருமர்.] வாழ்க்கைத்துணைநலத்துக் குரியமனை யாளுடன்
வாழுமில்லறதர்மமே தர்மம்
[இயமன்.] கதைபமலுக்குமூத்த பதியேபல்வித புட்பங்
களிற்சிறந்ததேதென்று செப்பும் - என்றன்
[தருமர்.] கல்வவிலுக்குயுறைந்து என்றாந்தெய்வமேவாசஞ்
கமழுஞ்ஜாதிமல்லிகை புட்பம்
[இயமன்.] முராசகேசவனேகன் முனிவர்முதலா னோர்கை
முகிழ்க்குந்தொழுங்கடவுள் யாவன் - எங்கள்
[தருமர்.] முக்கணன்றொழின்மூவரில்; காக்குந்தொழிற்குரிய
முகுந்தனே யிவ்வுலகிற் றேவன்
[இயமன்.] சீதிலகுக்கரும சேயா பாக்கியங் களிற்
சிறந்ததெது சொல்லையோர் - வாக்யம் குல
[தருமர்.] தெய்வமேயுரைப்பேன்கே ளாய்பலவித பாக்யத்
திற்சிறந்தது புத்ர பாக்யம்
[இயமன்.] குந்திமைந்தனேசெவிக் குறுமின்பங்களில்புள்ளாங்
குழல்யாழுமென்னுமைப்பா ரல்லோ - எங்கள்
[தருமர்.] குலதெய்வமேயோசிக்கில்செவிக்கின்பங்குழந்தைகள்
கூறுமழலைமொழி யல்லோ
[இயமன்.] ஈனிலத்திலென்றென்றும் அழிவில்லாமல்நிலைத்து
நிற்பதெது சொல்புத்தி மானே - மாவின்
[தருமர்.] னிற்கண்ணுக்குத்தோன்றுமல்நிற்குந்தெய்வமே யென்றும்
நிலைத்துவிளங்குங்கீர்த்தி தானே
[இயமன்.] இகத்திற்கற்கவேண்டியதெதை அதையிதென்சொல்
எதோபார்ப்போம் உனதுதி வாகம்—ஸ்வாமி
[தருமர்.] இருநிலத்தினில்சாதிபேதங்களற்று சாகா
திருக்கக்கற்பதேகல்வி யாரும்

[இயமன்.] நிர்த்திமிகுந்தருமா அறுவையல்லோ அற்பமா
களத்துவர்யாவருமிப் பூமேல் - வாயாற்

[தருமர்.] கெஞ்சிக்கெஞ்சியிரந்துக் கேட்டும் ஈயாதகுணக்
கேடர்கைப்பொருளற்ப யாமே

[இயமன்.] சத்தியுள்ளதரும புத்திரனே புவியிற்
திகழ்மெய்யுறுதியென்ப தியாது - இங்க

[தருமர்.] சிற்றறிவினனைச்சேர நிக்குங்கர்த்தவ்யமே சத்
தியமென்றறியீரோமண் மீது

[இயமன்.] தந்தைக்கந்தியாவட்டத் தாரவுலகில் யாரும
தன்னைப்படுவெதை நேரே - பூர்வ

[தருமர்.] தவப்பலனளிக்குற்ற தெய்வமேயாரும் நீக்கத்
தருவதுபொய்யென்றறி வீரே

[இயமன்.] கோதற்றதருமபுத்திரனே நேரன் புகளிற்சற்
குணத்தைத்தருவதெது நீர்க்கம் யாக்கை

[தருமன்.] கூப்பித்தொழுந்தெய்வமே விரதங்களிலுயிரைக்
கொல்லாமைபேசிறந்த மார்க்கம்

[இயமன்.] சேதினியிலமர்ளிடர் கட்குள் தீர்க்கவேண்டிய
கடனென்பதெது சொல்லென் கண்ணே-என்பக்

[தருமன்.] கத்தனைக்கடவுளைகேளுந் தீர்ப்பது பிதுர்க்
கடனென்றுரைத்திடும் மண்ணே

[இயமன்.] என்கண்ணின் மணியேகேள் யாவர்களுங்கடவா
தெதை அதைநீயுணர்ந்து சொல்லாய்-எங்கள்

[தருமன்.] ஈஸ்வரனே தந்தைதாய் சொல்லுஞ்சொற்கடவாத
தென்றென்று மெச்சொற்கும் வல்லாய்

[இயமன்.] அப்பாதருமபுத்திரா இன்னமெச்சினன் என்னை
யாரென்றென்னது இன்றுரைச்சொல்லையா-என்னா

[தருமன்.] ஆனாலுமறிந்தேயேராரோ இன்னொன்றென்று
அறிவிக்கட்டும் ஸ்வாமி மெய்யாய்

எமன் விருத்தம் இ-ம். காம்போதி.

அத்தசபில்தருமபுத்ரா அடடா என்கண்ணே புண்ணே
மெச்சினேன் மெச்சினேன் இம் மேதினியிலேகநத்துள்
உத்தம புத்திரனோர் ருன்னைப்போலில்லை யில்லை
சத்தியம் யாமுன்றந்தை யமதர்ம ராஜனப்பா.

வசனம்.

அஹஹா! அடடா அப்படியா அப்படியா அடா மைந்தா கண்மணியே மகனே
இனியாகிய அப்பாதருமபுத்திர உன்னைமெச்சினேன் மெச்சினேன். மகனே
உன்னைப்போல் புத்தி கோசரமுள்ள அரசர்களை இந்த பூவுலக மெங்கிலும்
நான் கண்டதேயில்லை, அப்பா மூரசகேதனா? நீ என்னையாரென்று நினைக்கி
ன்றாய், நான்தான் உனது பிதாவாகிய எமதர்மதேவனப்பா.

தருமர் தேவாரம் இ-ம். சங்கராபரணம்.

தந்தையேபோற்றிகாண் தண்டனே போற்றிபோற்றி
வந்தெனக்காதமிசைசா மகிமையை வாளா போற்றி
சுந்தரவில்லனஞ்சும்சாம ருவதித்தலைவா போற்றி
எந்தையேபோற்றிபோற்றி யமதர்மதேவா போற்றி
பகடுவாகனனேபோற்றிபடைகால்பாசாபோற்றி
சகபதிமீதிலேறுங் கரியமால் வண்ணாபோற்றி
அகலருங்கயிலேயீச ருங்கிஷாபோற்றிபோற்றி
இகல்தருஞ்சுகமேந்தும் எமதர்மதேவாபோற்றி.
அப்பனேபோற்றிபோற்றி ஐயனே போற்றிபோற்றி
செப்புலகுயிர்செருக்குறு செயலுடைத்தேவா போற்றி
வைப்பினிலெனதுதம்பி மார்கட்காய் வருந்துகின்றேன்
ஒப்பருமுனதுசொந்த வுருவத்தைக் காட்டுவீரே.

வசனம்.

சேனாய் அசரீரியாகி என்னைத்தடுத் தாட்கொள்ளவந்த குலதெய்வமே
உகாந்தகாலசர்வசம்மார கர்த்தாவாகிய எனதுபிதா எமதருமராஜன் நான்தா
னென்றுஇப்போது எனக்குத்தாங்கள் சொன்னீர், அப்படி நீரென துதந்தையா
யிருந்தால் இவ்விடத்தி லெனதுதம்பிமாரை இந்த யக்ஷப்பொய்கைக்கரை யா
கிவிட்டுத் தனியனாய் பிரலாபிக்கிற இந்த அபாய வேளையில் உமது உருவ
த்தைக் காட்டாமல் அருவமா யிருப்பீரா? ஸ்வாமி நீர் எனது பிதா வென்கி
றது மெய்யே யானால் உமது சுதேகத்துடன் என்னெதிர் நின்று காக்ஷிதர
வேண்டும் தெய்வமே.

போது வி-ம். இ-ம். பியாகிடை.

அகோகேளுஞ்சபையோரே காசமார்க்கத்தில்
மகாராஜதருமரோடு வார்த்தையாடியவை
யகாஅசரீரம்விட்டு பாதசரியாய்த்தர்மர்க்கு
முகாவிக்தத்தைக்காட்டி முயன்றிதேவருகினர்.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே ஆகாசமார்க்கத்திலே ... தருமராஜன் தனது சொந்தவுருவத்தோடு ... தருமராஜ னெதிரில் வருகிற விதங்காண்க.

இயமன் தரு. இ-ம். பியாகடை நுபகதாளம்.

பல்லவி.

வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன் - எந்தன்
சொந்தமைந்தா தர்ம - நந்தா

அநுபல்லவி.

தந்தையாகிய வெனக்குஞ் சுந்தரத்
தனையிற் பிறந்த தனையே பதந்தா (வந்தேன்)

சரணம்.

சிந்தாகுலம் இனியேன் வரந் தந்தாளுவன்மகனே மிங்கி
நந்தேனையுந் தருவேன் மனம் சந்தாதிருப்பாய்
அந்தரும்வ சுந்தனாகா ருந்தறிசெய முன்றனக்கிது
அரவதுவரூன்புரிந்தமாயம பரிந்தான்செய்தேன்சகாயா (வந்)

இயமன் வி-ம். இ-ம். சங்கராபரணம்.

வாழியென்றன்றரும புத்ரா வாழியென்றன் அருமைபுத்ரா
வாழிகுணப்பணியுமித்ரா வாழிசகலகலாசமுத்ரா
வாழிகாஜுமுன்றனக்கிவ்வொருபொல்லாங்கும்வாராதினிமேல்
ஆழிசூழ்பூமிசையென்றும் அழியாக்கீர்த்தியடைவாயே.

வசனம்.

வாழி வாழி யென் அருமைபுத்திரனாகிய தருமபூபதி, வாழிவாழியப்பா சற்குணாத்மா, வாழிவாழியப்பா சர்வகலாவல்லவா, நீ யென்றென்றைக்கும் அழியாப்புகழுடன் வெகுவிமரிசையாய் வாழக்கடவாய் என்கிறான்.

[illegible] இ-ம். பூபாளம் ஆடதாளம்.

அரசர் [illegible] யாடிய திருக்கூத்தையறிவாரார்
ஆக்கிர [illegible] தப்பிரசவினில், அகப்படாமற்காரித்
தப்பு, பிரிவாரார், எமதேவா

கருமிறமங்கிடவா கனகதாயுதமேனின், கமலக்கழுவினையைபிழ்வாரார்
கைப்பிள்ளையையுநகினறிக் தொட்டிலையும் ஆட்டும்உன், கபடநா
டகருஸ்த்ரம், புகல்வாரார், யமதேவா
அரசேகீபரியுயோதிபூழ்வலியுநீ ஆகத்தமூர்த்தன் பரம்அடைவோன்நீ
அன்றனைத்தவாறும்பட் டவநீயானையாலுன், அந்தரங்கமறிந்த
வர்களிங்கியாவர், எமதேவா [தந்நீரே
தரணிதனிலருமை தம்பிமாரையிழந்த தரித்ரன்மேலுங்கிருபையை
தந்தைநீரானையாலுந் தனயனுனையாலுந் தற்காக்கவேணுமென
றின் றும்பிரே, எமதேவா.

இயமன் வி-ம். இ-ம். காவேரி.

நல்லது கேளாய் தாமதந்தனை நீ யொன்றுள்ளத்
தில்லுள தர்மபுத்திரன் சந்தேகத்தைத் தீர்த்ததாலே
நல்லையிதுனக்கி யானொருபகாரஞ் செய்யவேண்டும்
கல்லுந்தேனாய்ப் போறுன்றன் கருத்தி தென்றுரைத்திடாயே.

வசனம்.

நல்லது அப்பா தர்மபுத்திரா நீ யென்மனதில் வெகுகாலமாய்க் குழப்பமாயிருந்த சந்தேகங்களை விலர்த்தி செய்தபடியால் யான் சந்தோஷமாயொரு பிரதியுபகாரஞ் செய்ய விரும்புகிறேன் ஆகையால் உனது கருத்தை வெளியிடவேணுமப்பா தர்மாத்தனே.

தருமர் தேவாரம் இ-ம். சங்காபரணம்.

கருத்தென்ன விருக்குதென்றன் கடவுளே தம்பிமாரென்
னுருத்தனைத்தனித்துவிட்டிங் குயிர்விட்ட தறிந்தும் மண்ணைப்
பெறுத்திடும் வான்கள் சோடி பெறுவதைப் பார்க்கிலும் நல்
வருத்தமில்லாமற்றம்பி மார்களை யெழுப்புவீரே.

வசனம்.

ஸ்வாமி யாருஞ் சஞ்சரிப்பதற்கரிதாகிய இந்த கடுவெளியில் என்னைத் தனித்து விட்டு விட்டு இதோ ப்ரேதமாய்க்கிடக்கிற எனது தம்பிமார்களை யுயிர்ப்பித்துத்தருகிறபடியாய் உம்மைக் கேட்பதைவிட வேறென்ன விருக்கிறது நான் யில்லை கடவுளே.

இயமன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

தருமபுத்திரனே யுன்றன் றம்பியர் தலையின் முன்னான்
பிராமன்கை யெழுத்துப் போலப் பிராணனை விட்டதாக்கும்
அருமையா யென்றனைக்கொண் டவர்களை யெழுப்புவித்தல்
இராமமோ சொல்வாய்ச் சந்த்ரன் கிளர்குல மன்னரேறே.

வசனம்.

அப்பா தருமபுத்திரா பூர்வ ஜென்மத்தின் பிராரப்தமே தேசவியோகமென்பது உனது தம்பிமார்களை மிகவும் அரிதிலரிதாவென்னைக் கொண்டெழுப்பினது கொள்ளுதல் உனக்கு நீதியாயிருக்கிறதா அப்பா?

தருமர் வி-ம். இ-ம். சங்கராபரணம்.

சந்திரவதிசெய்லோக தாசன்பாம்பால் இறக்கப்
பந்தமில்காசிராஜன் பாலனுமிறந்திருக்க
அந்தரத்தேவர்சூழ அறுமுகக்கடவுளாலே
மைந்தர்களுயிரைப்பெற்று வாழ்ந்திடவில்லையோஸ்வாமி.

வசனம்.

சேஜம் எனது குலதெய்வமே முற்காலத்தில் பாம்பு தீண்டியிறந்த லோகிதாசனும் விஸ்வாமித்திரர் மாய்கையால் இறந்துபோன காசிராஜன் பிள்ளையும் வெகுப்பிரமணியக்கடவுளால் உயிர்பெற்று சுகஜீவிகளாயிருக்கவில்லையாஸ்வாமி.

எமன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஆமாம் ஆம் ஆமாம்மெய்தான் அப்பனேதருமபுத்ர
நாமந்தப்படிகடந்த ஞாயங்க ளிருந்தபோதும்
யாமொருவனைத்தானிங்கு வெழுப்பிடவெண்ணங்கொண்டோம்
ஓமென்றிங்கிவர்கடம்மி லொருவனை யெழுப்புவாயே.

வசனம்.

ஆம் ஆம் ஆம் ஆம் மெய்தான் மெய்தான் அப்பா நீசொன்னது மெய்தான். அப்பா அந்த சண்முகமூர்த்தியைப்போல நாமும் உன்தம்பிமார்களை உயிருடனே யெழுப்பும்படியான ஞாயங்களிருந்தபோதிலும் யாம் இப்போதிவர்களில் ஒருவனைத்தான் எழுப்புவதற்குச் சித்தங்கொண்டோம், ஆகையால் எனது கருத்திற்குக் குறுக்குப்பேசாமல் ஓம் என்றிறைவனைவசனந்தைச்சொல்லி உன் தம்பிமார்களில் ஒருவனை மாத்திரம் எழுப்பிக்கொள்ளுமப்பா தருமபுத்ரா.

பொது வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் தருமராஜனை நோக்கி யமதர்மராஜன் சொன்னபோது அதைக்கேட்ட தருமராஜன் விசனமுற்றுப் புலம்புகின்றவிதங்காண்க.

தருமர் புலம்பல் தரு.

இ-ம். தேசிகதோடி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனியென்ன செய்வேனே - எளியன் நானே (இனி.)

அநுபல்லவி.

இனிவுடனேதர்மசங்கடங்கள்கேட்டுச்சோதித்த
கடவுளுக்குமென்மீதில் கொடுமை யிருக்கும் போதில் (இனி.)

சரணங்கள்.

அடவியின்மானைத்தேடி-ஐவருமோடி
அலுத்தோம் களைத்தோம் வாடி
தடமிதைநாடி வந்த தம்பிமார் களிறந்த
தைக்கண்டுமென்குலதெய்வங் கைக்கொடாவிடிலென்செய்வம் (இ.)
நாலுபேர்களும உயிர்க்க-ஸ்வாமிக்குமனம
நாட்டமில்லாமலிருக்க
தோலத்தோலத்தோலநாம் தொந்தனைசெய்பலாகாது
கட்டிடுமே யானில் காம் விட்டுவிடவேனா வரும் (இனி.)
மேனுனின்புண்ய ஓதமே-இவ்வேளைதெய்வம்
விளங்கிற் பதே போதுமே
எனெனது அய்யர்க்கும கருலன் மாத்ராதேவிக்கும
நற்றலைச்ச ஞனதாலே உத்திரிமைக்குமென்மேலே (இனி.)

தருமர் வி-ம். இ-ம். கேண்டா.

ஓமென்றுன் றம்பிமாரி லொருவனை யெழுப்பிக் கொள்ளென்
றும் அதிகாரம் இன்றிவ்வடிவனுக் கருளிச் செய்தீர்
சாமியே தங்களென்பால் சாற்றியப் படியான் இப்பால்
நாமவேற் குமாரனை நகுலனை யெழுப்புவேனே.

வசனம்.

ஓம் என்கிற வுபதேசத்தைச் சொல்லி எனது அருமைதம்பி மார்களில் ஒருவனைமாத்திரம் பேரைச்சொல்லி யழைத்து யெழுப்பிக் கொள்ளென்று தாங்கள் எனக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தபடியே நான் எனது தம்பி நகுலமகாராஜனை யெழுப்பிக் கொள்கிறேன் கர்த்தனே.

யெமன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஓரொருமுகூர்த்தத்தினில்கவுரவராம்உன்பகைவர்கள்சமூலத்தை
உன்வசப்படுத்திடவல்ல
உதிரப்ரவாகஞ் செய்துபூமியெலாம்
தாரதிருத்த கதாயுதபாணிகடவடகிரியை போலெக்கதக்
காரகத்தில்விழுந்துயிர்விடுத் துசவமதாக்கிடப்பதைக்கண்டும்

ஸோமகுலசித்ரஜோதிவென்று செங்கோடு துரியனை நீட்டு
கிறைசுரிடைபூசுகற்றிக்கிரீடியென நிதியிற்றின்ற விசேறி
பாராலஸ்தைச்சிலையிருலடித்தபார்த்திபன்செத்ததைப்பார்த்துப
பயலிருவர்களினகுலனையெழுப்பப்பதைப்பதேன்பகருவாய்தருமா

வசனம்.

ஹைக் ஹைக் ஹைக் ஹை இதென்ன நீர் சொல்லுகிற கருத்து கன்றுபிருக்கி றதே ஹைஹைக் ஹை அப்பா? உனக்கு எக்காலமும் ஒழியாப்பகையாகிய து ரியோதனுகிலேத தனது கதாயுதத்தினுல் அதஞ செய்து ஒரே யொரு மு ஹூர்த்தத்தில் இந்த வுலகத்தை உன்வசப்படுத்திவிடவல்லவனுகிய இந்த பீம ஜெனன் ப்ரேதமாகிப் புழுதியிற்கிடக்க; நீங்கள் வென்றெத்துரியோதனத்தி சஞ்சரித்திருக்கானதிறுள்ளான் காதஞ்செய துரியோதனனோ தேர்க்காலில் கட்டிக்கொண்டுபோன சித்ரஜேனனை வென்று, நிவர்தகவசகுல நாசஞ்செ ய்து பொன்னுலகில் இந்திரபட்டம் பெற்ற அர்ச்சுன மகாராஜன் அவன் அதோ செத்துப்போய்க்கிடக்க, இவர்களில் யாரையாவதொருவரை யெழுப் பிக் கொள்ளும்படியான அக்கரையை விட்டு விட்டு, மிகவும் சிறுபிள்ளைகளா கிய அந்த நகுல சகாதேவர்களில் நகுலனை மாத்திரம் எழுப்ப வென்னைக் கொண்டது யென்ன யோஜனை அப்பா தருமபுத்திரா.

தருமர் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

போற்றுமென்றாய்க்குக்கொள்ளிப்போடநானிருக்கின்றேன்றாய்
மாத்திரைதனக்குக்கொள்ளி வைத்திடநகுலன் வேண்டுமே
சாற்றன்னைக்குத்தலைச்சன் றமைதக்குஇடைச்சனென்று
நாற்றிசையோருரைக்கும் ஞாயமொன்றுண்டே ஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளும் எனது குலதெய்வமே? தாய்க்குத்தலைச்சனும் தகப்பனுக்கு இ டைச்சனும் கொள்ளிவைக்கவேணு மென்கிற வுலகவழக்கத்துக் கொவ்வ எனது தாயாகிய குந்திதேவிக்குக் கொள்ளிவைக்க நான் உயிரோடிருக்கி றேன் எனது சிறியதாயாகிய மாத்திரிதேவிக்குக் கொள்ளிவைப்பதற்கு நகுலன் வேண்டுமே அவனோ இந்த நச்சுப்பொய்கைநீரைக்குடித்து மற்றை த்தம்பிமார்களோடிறந்து கிடக்கிறுனே. இவர்களோடு நானுஞ் செத்துவிட் டாலும் பிதுர்வர்க்கதோஷம் விடாதே இதற்கென்னசெய்வோம் அதனையி னுலேதான் தம்பி நகுலனையெழுப்பயோசித்தேன் கடவுளே.

யமன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

அடா அப்பா ஆனாலும் உன் அறிவுக்கியார்மெச்சமாட்டார்
விடாமலுங்களைக்கொல்லவற்கே மீசையைமுறுக்கும் அந்த

படாரவக்கொடியன்மீதிற் பகையையுந் தள்ளிப்போட்டு
கெடாமிதூர்க்கடலையெண்ணுவ் பையகமொன்றேபோதும்.

வசனம்.

அடா அப்பா எனது கண்மணிமணியாகிய தருமபூபதி? ஆஆஆ ஐயை யோ உங்களைக்காலமுழுதுங் கொன்றுவிடுகிறதற்கே துஜங்கட்டிமீசையை முறுக்கிக்கொண்டிருக்கிற துரியோதனுதிகளின்மேல் உனக்கிருக்கவேண்டிய பகைமையையும் அடியோடே தள்ளிப்போட்டு உனது சிறியதாயார் இறந் துவிடுவாளாகில் அவளுக்கு உத்திரிமைக்கடன் தீர்க்கவேண்டியதற்காக நீ, யதனைஞ்செய்த யோசனைக்கு யார்தான் ஆச்சரியப்படமாட்டார்கள், அப்பா மகனே உன்னைமெச்சினேன் மெச்சினேன்.

யமன் வி-ம். இ-ம். தோடி.

எழுந்துவாடா அடா நகுலா எழுந்துவாடா அடா பீமா
எழுந்துவாடா அடா கிரீடி யெழுந்துவாடா சகாதேவா
ஆழ்ந்தென்மாய்கை பாலிடுத்ததுயிர்கொடுத்தேன் அரசனை
வாழ்ந்திவ்வுலகமுழுதுமளித்து வளஞ்சேர்புகழ்பெற்றிடுவீரே.

வசனம்.

எனது மாய்கையினுலாகிய இந்த நச்சுப்பொய்கைநீரைக்குடித்து ப்ரேத மாகிக்கிடக்கிற அப்பா! அடா நகுலா அப்பா பீமஜேனா அப்பா அர்ச்சுனா அடா அப்பா சகாதேவா? உங்களுடைய ப்ராணனை இதோ சுஸ்வரூபமாகிய உங்களுக்குக் கொடுத்தேன் கொடுத்தேன் கொடுத்தேன் கொடுத்தேன் இனி யங்கள் இவ்வுலகத்தை ஏகச்சக்ரேஸ்வரராயாண்டு மங்காப்புகழைப்பெற்று வாழக்கடவீர்கள் அப்பா பாண்டவர்களே.

நால்வரும் எழுசீர் ஆசிரிய வி-ம். பத்தியம்.

இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

[நகுலன்] எங்கள் குலதெய்வமே வந்தனம் வந்தனம்
இதோ வெழுந்தேன் நகுலன்-நான்

(பீமன்) எங்கள் குலதெய்வமே வந்தனம் வந்தனம்
இதோ வெழுந்தேன் பீமன்-நான்

[அருச்சுனன்] எங்கள் குலதெய்வமே வந்தனம் வந்தனம்
இதோ வெழுந்தேன் கிரீடி-நான்

(சகாதேவன்) எங்கள் தெய்வமேதெய்வமேசகாதேவனுன்
இதோ வெழுந்தேன் சரணமே

நால்வர் வசனம்.

அடியோங்கள் தெண்டம் அடியோங்கள் தெண்டம் எங்கள் குலதெய்வ மாகிய ஆண்டவா.

யமன் பாட் வி-ர்.

வாழி வாழி வளைகுலா வாழி பீமா வலமாடி
வாழி சகதேவா வாழி வாழி வாழி வாழியவே

வசனம்.

வாழி வாழி வாழி வாழி பீம அர்ச்சுன நகுல சகாதேவர்களே.

நால்வர் வி-ம். இ-ம். கல்யாணி.

அண்ணா தரும புத்திரா அடியேன் பீமன் சரணம் அண்ணா
அண்ணா தரும பூபதியே அடியேன் [illegible] சரணம் அண்ணா
அண்ணா தரும குணபாலா அடியேன் நகுலன் சரணம் அண்ணா
அண்ணா அண்ணா சகாதேவன் அடியேன் சரணம் ஆண்டவரே.

நால்வர் வசனம்.

சரணஞ் சரணம் எங்களுயிருக்குரிய அண்ணா தரும புத்திரரே

தருமர் பாட் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

அப்பா வாழி அடல் பீமா அப்பா வாழி அர்ச்சுனா
அப்பா வாழி அருணகுலா அப்பா சிறுவா வாழ்வாயே.

வசனம்.

வாழி வாழி வாழி வாழி அதிவீர பராக்ரம சாலிகளாகிய தம்பி மார்களே

யமன் எண்சீர் கழி நெடில்.
ஆசிரிய வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

சுதனே தருமா [illegible] முன்பாண் [illegible] வந்தனிப்பால்
விதனப்படா [illegible] நீங்களைவரும்
அதமாய்ப் போகக் காணாக் கொண்டரவக்கொடியோன் விளைத்த திரு
தனியில்லாஞ் செய் சகாயத்தால் தப்பிப்பிழைத்தீர் சத்தியமே.

வசனம்.

கோரவனைத் தருமை புத்திர சத்தமாகிய அப்பா தருமபூபதி! யான் [illegible] னேதிரில் இருப்பீர் உடனே வந்து காக்கிறேன் ஆகையால் இனி நீங்கள் விசனப்படாதீர்கள், அப்பா பாண்டவர்களே நீங்கள் ஐந்து பேரும் சாதமாக தும பதியாய் [illegible] வல்லவனுமாகிய காலமாமுனியைக் கொண்டு துரியோதனன் செய்த வஞ்சனையால் இப்படி அவதிப்பட்டீர்கள் அப்படிக்கு போதே என்னுடைய சகாயத்தினால் நீங்கள் கடைத்தேறினீர்கள் இது சத்தியம் அப்பா பஞ்சவர்களே,

தருமர் வி-ம். இ-ம். கேதாரம்.

நாடெங்களைக் கொண்டும் கஷ்டம் அநுபவித்தும்
ஓடெங்கள் கையிற் கொடுத்தும் உள்ளத்தில் வஞ்சம்
தீயதம்பி துரியன் செறிகளை [illegible] மை
வாட்டச் செய்த அந்த வயணத்தைச் சொல்வீர் ஸ்வாமி.

வசனம்.

ஸ்வாமி யமதர்மா தன்னோர் ஆஸ்திபூஸ்திகளையெல்லாம் எங்களிடத்தில் கபடசூதாடி பறித்துக்கொண்டும், இதன்றி தாமும் தனது பரிசனம் மனோர் குறைவுபடாத சகல போகங்களையும் அனுபவித்தும், மேலும் இந்த பிரகாரம் படியா வெங்கள் கையில் கப்பரையைக் கொடுத்து இந்தக்காட்டில் துரத்திவிட்டும், இவ்வளவு செய்தும் எங்கள் பேரில் மனம் இரங்காமல் சதிசெய்தவனுமாகிய துரியோதனன், தபோநிதியாகிய காலமாமுனியைக்கொண்டு எங்களுக்கு இழைத்த துன்பம் விளைவித்த விர்த்தாந்தத்தை சற்று தெரியப்படச் சொல்லவேண்டும் எனது பிதாவே.

யமன் அகவல் இ-ம். கரம்போதி.

சாற்றுவேன் கேளாய் தனயனே தருமா, சித்ரமார் சூரியன் சிறிதவன் [illegible] குலைத்தரோ பதைத்து சபையில், சதிசெய்த [illegible] சொற்படியே, வனத்திலீராறு வருடஞ் சஞ்சரிக்கும், தினத்தில் காந்தாரி ஜேஷ்டபுத்திரனுஞ், சகுனியுங் கர்ணனுங் கூடி, வகையுடனின்னுயிர் வாழ்க்கையையழித்து, [illegible] காலமாமுனியைக் கடமாய காலமாமுனியைத் தூண்டி மாதுரிசுதன், [illegible] கடமுடனே அர்ச்சனைகஞ்செய்ய, [illegible] மைத்து, [illegible] மென் றுரைத்தார், சிந் தாவிசைபாண்டவரை, மந்திரத்தால் மடித்திடுமென்றார், [illegible] தனைப் [illegible] [illegible] ஒரு வேள்வி செய்தான், வேழ்வியிற் [illegible] எழுந்திட வதைக்கண் [illegible] [illegible] வெடித்தொரு பூதம், [illegible] கொன்றுவாவென்றான் கோபாலகிருஷ்ணன், கன்றதைக் கண்டவனைக், தெரிந்தென் னண்டையி லுரைத்தார், மிகமனந்தளர்ந்தொரு வேடந் தெரிந்தேன் [illegible] மானின் [illegible] வனத்திலென்னமுகை, கேட்டேடி யுனேனல், மானின் [illegible] கூறிமாறினேனே, ஒடி வந்து கிளறினீர் [illegible], கோடுமான் சங்கதி கூறிமாறினேனே, [illegible] மான் பிடிக்க வுடன் தொடர்ந்தீர்கள், வாடினீரம்மான மாயமான் [illegible] கொக்குமன் றுடலம் துடங்கி தன்ல், சந்தவாம்புலிற் தம்பிபீமா, கொக்குமன்றுடலம் துடங்கி [illegible] தண்ணீர் கொணரச் சகாதேவன் சென்றான், [illegible] பண்ணே [illegible] பன்னகவிஷமாய், தாகித்தவிலோருண் [illegible] [illegible] உடைந்தனனருச்சுனன், [illegible] தம்பி [illegible] சபளித்தானொன்று, [illegible] சுத்த ஞாலமேல் [illegible] முறையேகிடியு முற்சினைவிட்டான், திறமிகுபீம [illegible], சுத்தனாம்புலில் தருமா! நின்னுயிரை, [illegible] [illegible], [illegible] மரணந் தன்றுசெய்தேன் பகாவேழ்ந்தா, [illegible]

னைநோக்கி, செக்கையிற்கோரத்திலெழுப்பநர்று, காளமுமுனிவாய்க் கைக்குலத்தால், மாளவேகுத்தி வஸ்விபிறம்சலவே, எமற்றுயர் தர விஷ்ணுமூற்றுய், தாமஸகுண் சந்தேகந் தீர்த்தாய், நவி தெனுத்தரவால் ககுலவேயெழுப்ப, இனியுனியிசைந்த வியனறி க்குள்ளம், ஆசக்கமாகியுன் னருமைதம்பியை, காளெழுப்பினவ் காணராஜியக்கரசே, இன்றுனவரையி வீரருவருடனு, மென்ம இனிமேற் நிகழுமோர்வருடம் அக்கியாதவாச மாகையாலெவர்க் குந், தொக்குலஜருவர் தோன்றுதிருக்க, அருச்சுனனுாலவி யால் பேடியாய்த், தரித்திருக்கின்றனன் றருமபுத்திரனே, நீயுமா ரையரு விலேயுருமாறி, லாப்பையக்கியாத வாசத்தை மறிக்க, மந்தி ரமொன் றுவழுத்துவேன்மகனே, சந்ததமதைஇதயத்தில்வையப்பே.

யமன் வசனம்.

இப்படியென்னருகில் வரும்மப்பா எனதுபுத்ர தர்மமாகிய முரசசேகரு.

தருமர் வசனம்.

இதோ வந்தேன் சொல்லும் எனது பிதாவாகிய தருமதேவனே.

யமன் வசனம்.

இதோஇப்போதுன்செவியில்லாற்றுதிய விஞ்ஞசையை மறவாதேமறவாதே.

தருமர் வசனம்.

மஹாப்ரசாதம் மஹாப்ரசாதம் கர்த்தரே,

யமன் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஊர்வசியாலேக்ரீடி யுருபேடிவரத்தைப்பெற்றான் சாருமக்கியாதவாசந் தனில்நீங்களெல்லாம்நாத்து சேர்குவீரேல்வினைத்த கொள்கைபோலுருவேபெப்பி ரர்பவபாண்டவர்களுக்கிட்ட இதோதந்தே னேர்துவீரே.

வசனம்.

அப்பா தருமசுத்தனு தேவேந்திரன் சமூகத்தில் அர்ச்சுனன் போயிருந்த போது தன்மேல்மோகங்கொண்ட ஊர்வசியினாலே தானிவாக்கும்போதே ல்லாம் பேடியாகிவிடும்படியான வரத்தைப்பெற்றுக் கொண்டான் ஆகை யால் மற்றநீங்கள் நால்வரும் அக்கியாதவாசத்தில் என்னை நினைத்துஇப்போது ன்றுசொன்னமந்திரத்தை ஜெபிப்பீர்களே யாகில் உங்கட்கிஷ்டமான வுரு வத்தையடைவீர்கள் மேலும் அருமையானபற்பல தேவாஸ்திரங்களையும் இதோதந்தேன் கைவேந்துங்கள் பாண்டவர்களே.

பாண்டவர்கள் வி-ம். இ-ம். தோடி.

இனிநாங்களடையப்போற இயலக்கியா தந்திற்றப்பாக் கனிவுடன்வரமீந்தனீர் ஒருபாரதயுத்தத்தில் வெவிரோதியளைகளுர்நம்மைச் சின்னபின்னங்கள்செய்ய புனிதமனைக்களையுந்தந்தீர் பொன்னடிசரணமஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளும் எங்கள் கர்த்தனே இனிமேல் யாங்களடையப்போகிற அக்கி யாதவாசத்தில் யாங்களுருமாறி சஞ்சரிப்பதற்கு மனமகிழ்ந்து திருமந்திர

மூபதேசித்தருளினீர் பாரதயுத்தத்தில் எங்களது சத்துருக்களை வெற்றி கொள்ளுதற்காக அருமையான அஸ்த்ரஸஸ்த்ரங்களையும் தந்தருளினீர் பெ ற்றுக்கொண்டோம் தங்கள் பாதகமலங்களுக்கு அடியோங்கள் கன்றியறிந் த தெண்டஞ் சமர்ப்பிக்கிறோம் எங்கள் காருண்யக்கடவுளே.

யமன் வி-ம். இ-ம். மோஹனம்.

நல்லது நல்லதப்பா கவிலருந்தருமபுத்ரா
வலவபீமா பார்த்திபா விளக்குலாசா தேவா
எல்லையிலுங்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லை
புல்சமனுவதிக்கும் போய்வாரோனிருந்திடரே.

பாண்டவாள் ரோல்துதி நமஸ்காரக்கண்ணிகள்.

இராகம் ஆகிரி நடாகதாளம்.

தருமர்.

ஆய்யந்தயி னாதவிந்தையை யருணாந்துனை யோர்வர்
த்தவண்ணுணை நீவந்தசு தேவா நமஸ்காரம்

பீமன்.

பூமிசையுயிர் யாவுமின்னுழி புக்கிவாழ்வதல் லால்வே
றுமிசையில்லை சாமனேமனை வாளா நமஸ்காரம்

அருச்சுனன்.

நீலமாமுகில் லோலமேனியு னேகியாயவெம் பாசா
காலமூலவி ளைதலூழ்வலி காலா நமஸ்காரம்

நகுலன்.

வஞ்சனுலுயிர் துஞ்சினோம் இன்றுல் மிஞ்சினோமினியஞ்சினோம்
அஞ்சலென்றெங்கள் சஞ்சலந்தீர்த்த ஐயா நமஸ்காரம்

சகாதேவன்.

பெற்றனம்வரம் பெற்றனம்பண்டை பெற்றனைருஜயம் பெற்றனம்
செற்றனம் உயிர்பெற்றனங்கால தெண்டா நமஸ்காரம்

பொது வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே! இந்தப்பிரகாரம்யமதருமராஜன் பாண்டவர்களி டத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு அந்தர்த்தானமாய்ப் போனபின்பு தருமராஜ ன் பீமார்ச்சுன நகுலசகாதேவர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தருமர் வி-ம். இ-ம். தம்பகாம்போதி.

பகைகதாயுதனேவயராய் பராக்ரமக்ரீடிவராய்
தகைபெறுநகுலவாராய் சகாதேவா அருகில்வாராய்
இனபூமியித்தரம் போலே தேவியாஞ்சாலியாலே
புகையெழப்புலயபிற்பால்புற பட்டுப்போவோமவரீ.

வசனம்.

தம்பி பீமசேனா அப்பா அர்ச்சுனா அப்பா நகுலசகாதேவர்களே? நாம் விண்டுசித்துரிஷிவனத்தில் நமது பாஞ்சாலியை பர்ணசாலையில் தாதிமார்களோடு தனித்து விட்டு விட்டு இதோ வருகிறோம் இருங்களென்று சொல்லி வந்து இத்தனைகாலதாமதமானதினாலே அவள் நம்மை நினைத்து நினைத்து மிகவுங்கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பாள் ஆகையால் இனி நாம் அங்கனம்போய்ச்சேர்வோம் வாருங்கள் தம்பிமார்களே.

பீமன் வி-ம். இ-ம். நாட்டை.

புறப்படும்போவதற்குப புறமிருக்கட்டும் அண்ணா
சிறைபட்டமெமையிந்த சீறும்பாம்புகள்சொலித்தோன்
கறைபட்டநெஞ்சினன் கதாயுதத்தாலவனை
புறப்படுமுன்னடிக்க வொருமொழியாகிலுந்தாரும்.

வசனம்.

நாம் துரியோதனனிடம் போகிற தொருபக்கமிருக்கட்டும் இதுவரையில் நமக்கித்தாதிய துயரங்களைச்செய்வித்த பாபாத்மனாகிய துரியோதனனுடையமார்பை எனது கதையினாலறைந்து அவனது கட்டியைக்கழிக்க இப்போதே எனக்கொரு உத்திரவுதாருங்கள் அண்ணா தருமபுத்திரரே.

அர்ச். வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

தடுக்குத்தள்ளிக்கொண்டேசுயோதனனண்டைவயிறுவளர்க்கும்
இடர்குக்கர்ணனைப்பாரிப்போ இவிடத்திலிருந்துகொண்டே
வடக்கிரிகாண்டீபத்தை வளைத்தொரு வாளியூட்டி
சடக்கெனமுடிக்கிறேன் ஓர் ஜாடைமாத்திரஞ்சொல்அண்ணா.

வசனம்.

கபடனாகிய துரியோதனனிடத்தில் அவன் மனதுக்கேற்கத்தக்கத்தக்கத் [illegible] கொண்டு வயிறுவளர்த்துகாலம்போக்குகிற அத்தக்கர்ணனை இதோபாரும் இவ்விருந்து கொண்டு இப்போதே எனது காண்டீபத்தை வளைத்து ஒரே யொரு அஸ்திரத்தை அதிற்பூட்டி அவன் பிராணனைச்சடுதியென்று முடித்து விடுகிறேன், ஆனால் நீ அப்படியே செய்யென்று ஒரு சைகைமாத்திரம் எனக்குக்காட்டும் அண்ணா தருமபூபதியே.

நகு. வி-ம். இ-ம். காம்போதி.

அவன்சொற்போல்காம்அடக்க மாகியபின்னம்நம்மை
சஞ்செய்யவேவினைக்குஞ் சண்டாளன் தம்பிமாரோ
டவன்மாமன் மகனையுமோர் அம்பைக்கணத்தினிலிப்போதே
அவமஞ்செய்வேனவாயாலோர் சொல்மாத்திரஞ்சொல்லுமண்ணா.

வசனம்.

சண்டாளனாகிய அந்த துரியோதனனுடைய எண்ணத்தின்படியே நாம் [illegible] யப்படிக்கு போகப் போக மேலும் மேலும் [illegible] தேடுகிற அவன் தம்பிமார்களையும்; அவன் குடிஅருக [illegible] சகுனியினுடைய மகன் உலூகனையும் இதோ இப்பொழுதே [illegible] விடுகிறேன், நீ அவ்விதமே செய்யென்று ஒருசொல் மாத்திரம் எனக்குச் சொன்னாலும் அண்ணா தருமபுத்திரரே.

தரு. வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

ஆட்டத்தில் நம்மையிந்த அவதிகள்படச்செய்திட்ட
சேட்டைசேர் [illegible] நெஞ்சன் [illegible] கிடைக்கவில்லிவ்வேளை
பூட்டியோர்பாணத்தொட்டுப் பிளக்கடித்தொரார்சேர
வாட்டுமென் [illegible] கணமே மாத்திரஞ்சிமிட்டும் அண்ணா.

வசனம்.

நமக்கிக்காதிய துன்பங்களையெல்லாஞ் செய்வித்தபாபியாகிய துரியோதனன் [illegible] இதோ! இந்த இடத்தில் [illegible] ராஜ்யபாரத்தை [illegible] மாத்திரம் [illegible] அண்ணா தருமசொரூபியே.

தருமர் வி-ம். இ-ம். மத்தியமாவதி.

ஆருமங்கள்சபைதம்பிமாரே அவசியம் நடப்ப தற்குக்
கர்மமென்மேலே [illegible] சபையிலன்றுனைத்ததைப்போல்
நாமக்கியாதங்கழித்தல் ஞாயமாயிருக்கு இந்த
பூமியிலின்னங்கொஞ்சம் பொறுபொறுபொறுங்களைய்யா.

வசனம்.

ஆமாம் முன்னமே நாம் சூதாடிய சபையில் நாம்சாக்ஷித்துக்கொண்ட சபதப்படியே சிறைவேறுமென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ? இராது இராது இராது, ஆனால் நாம் ஒப்புக்கொண்டபடியே அக்கியாத வாசத்தைக் கழிக்கிறது நல்ல ஞாயமாகக் காணப்படுகிறது, ஆகையால் இன்னுஞ்சிலகாலமாத்திரம் பொறுங்கள் பொறுங்கள் தம்பிமார்களே.

பீமார்ச்சுன நகுல சகாதேவர்களின் வசனம்.

அண்ணா தருமபுத்திரரே தாங்கள் யோசித்துச்சொல்லிய ஞாயஞ்சரிதான், அப்படியானால் காலதாமதஞ்செய்யாமல் நமது பாஞ்சாலியிருக்கும் விண்டுசித்துரிஷி வனத்துக்குப் போவோம் வாரும் அண்ணாவே.

பொது வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே? தருமராசன் நச்சுப்பொய்கைக் கரையை விட்டு பீமார்ச்சுன நகுலசகாதேவர்களின் விண்டுசித்துரிஷிவனத்துக்கு நடந்து போகிறாரென்க காண்க.

தருமர் தம்பிமார்களோடு வழிநடை தரு.

இ-ம். துஜாவந்தி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பீமார்ச்சுன நகுலசகதேவா- வா வா வா

அநுபல்லவி.

சீமான்களே மாதவ விண்டு
சித்துவனத்துக்கேகும்வழிகண்டு (பீமா)

தானைக்கள்.

சமுத்திரக்க கரையைக் கண்டோம்
சகலாயுதவர முங் கொண்டோம்
யமனுக்கு உள்ளமுனிவரை வணங்கினோம்
எதிரிமேவிய சித்ரன்பத்தில் கொன்றோம் (பிமா)
பாலைமுல்லை சோலை விட்டோம்
பாசில்படாப் பாடும் பட்டோம்
கோலப்பன்ன, சாலை யுற்றோம்
கோதையுமோலை காதில் கேட்கப் பெற்றோம் (பிமா)
அரிச்சந்திரன் கருணை யுண்டு
அவற்கோர் மை யர்கனுந்தொண்டு
தெரிவை அந்நாரழியில் நின்று
தேம்பிப்புலம்புறள் மேவும் நின்று (பிமா)

தோழி வி-ம். இ-ம். கல்யாணி.

நச்சுப்பொய்கையின் நீர்தில் கழிப்பிடம்விலைபெற்றுக்கொண்
டர்ச்சனைதுறைவர் அயல்சான நீங்கள் நாண்டி
பகுதிதும்பனைச்சாலைப் பாஙகரில் வருவதைக்கண்
டிசெந்தத்தோழிமார்கள் த்ரௌபதைக்கோதுவாரே.

வசனம்

கேளுங்கையையோர்களே பாண்டவர்கள் நச்சுப்பொய்கைக்கரையை கடந்து பற்பல வனங்களையுந்தாண்டி விண்ணெத்துநிவதிவனத்தை யேத்த அவர்களுடைய பர்ணசாலையைச் சமீபித்து வருவதைக்கண்ட தோழிமார்களிலொருத்தி த்ரௌபதைக் கெச்சரிக்கிற விதங்காண்க.

தோழி பதுமத்ந்தகம் வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

இதோவாரோமென்றுசென்ற இறைவர்களிந்நாளும்
அதோவருகின்றாரம்மா அதற்கிலாயாசம்வேண்டாம்
சதாதெய்வபதிபோல் தருமகிகதையுறன்னோக்கு
மதாகரமன்னதிங்கு வருவதுமுண்டோ சொல்வாய்.

வசனம்.

அம்மா ! பெண் மனங்கலங்கிப் புலம்புகிறாய் தெய்வபக்தியும் தருமவிக்கத்துமுள்ளவர்களுக்குக் கொடியதுன்பங்கள் வருவதுமுண்டா, அதிவீரபராக்ரமசாலிகளாகிய பாண்டவர்கள் அதோவருகின்றார்கள் நீ யிளைஞர்கள் ப்யமயைவிட்டுவிடம்மா பகுசாலியே.

துரோ வசனம்.

அம்மா தோழி அப்படியா அப்படியா எனதுபிராணநாயகர்கள் வந்திட பாண்டவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் சத்தியசம்மதருகிறார்கள் சொல்லடிபாங்கி.

கண்டு தொழுது வசனம்.

இதோ வந்தீர்களோ அம்மா த்ரௌபதையே,

துரோ வி-ம். இ-ம். ஆநந்தபைரவி.

வந்தனம்பாண்டுராஜன் மைந்தர்களே யிக்காட்டில்
எந்தனைவிட்டுவிட்டு இதோவாரோமென்றுரைத்து
ஐந்துபேருஞ்சென்றீர்களடியாளுங்களை நினைத்து
நொந்தகங்குழைந்தேன் செய்திநாதனமுண்டோசொல்வீர்

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் எனது பிராணநாயகர்களாகிய பாண்டவர்களே? நீங்கள் இதோ வருகிறோமென்று சொல்லிப்போய் இத்தனைகால தாமதமாய் வராதொழிந்ததென்ன, உங்களை நினைத்து நினைத்து நான் சஞ்சலப்பட்டது போதும் போதும், நீங்கள் போனசெய்தி யின்னதெனத் தெரியச்சொல்லுங்கள் பாண்டவர்களே.

சகாதேவன் வி-ம். இ-ம். முகாரி.

நாதனமென்னமாதர்கட்கரசே நன்னுடையுன்றனைச் சபையில்
கோதனைதானடையிளையரிட்ட நாமுகலசொற்படி நாமும்
மாதவவின் செத்தடவியிதில் வசிதலிலுற்றிடையச் சலனி
மறுகனுக்குரைக்கமனமது பொறுமல்மாமனை நோக்கிய வர்களை
வேதைசெய்தழுக்கும்வித்தைசொலுமென்றுன் மேவியதாமமாமுனியால்
விஞ்ஞைகோர்காளமுனிவனையழைத்து வேந்தன்முன்விடுத்துதானுந்தற்
சாதனைமுயங்கர்னனுமரிஷியைவரானைத் தம்பிரமாய் வசப்படுத்தி
தருமனுயிவரைமாந்திரிகஞ்செய்து சாம்படிச்செய்யு மென்றனனே,

நகுலன்.

செய்யவாபணைக்கேதுரியநுக்கிளைப்த நீங்குற முனிமயானத்தில்
சென்றுசெய்வேழ்வியிடையொருபூதம் இடயோனக்கினைப்பிசர்ற்றித்து
ஐயனேயன்னையழைத்ததேவென்றங் காலன்யமா கிற் குணகல்
அதுகண்ணனுக்குத் தெரிந்தெமனைக்கூப் ஐவரையாகுதியெய்ன்றார்
லபயஅக்கடவுள்பிரமசாரியாய்ப் பரிக்ருதைதைபூகீ யறிவாய்
பசுமாயவர்பாலண்டிநீர்புலம்பும் பான்மையைச்சொல்லுதியென்றும்
கீவையிலபாண்பிடிதமாதுரிதனைக்காட்டுமாவென்றுதன் கொம்பாற்
கவர்ந்துதோலேடுதனைகொடுமென்றார்கலையினையாங்கள்சென்றனமே,

அருச்சுனன்.

அனாகைபின்னேனாங்களவர்களுமானமட்டிலும் மடவிபெலாம்
அந்தமான்மாயத்தால் கடந்தனுத்தோம் அக்கைதன்னாடிபயோர்ந்
தனமாரிழலில் வீழ்ந்தனமண்ணன் தம்பிமாரொடு சதாயுதனுக்
கனஞ்சயனுமுமீனொத்தனைக் தருமர்தாகமென்றார் சகாதேவன்
புனல்கொடுவருவேனென்றுபோய்நச்சுப்பொய்கைநீர்குடித்துடன்மாய்ந்தான்
புலன்தெரியாமலொருவர்பிறொருவர் போய்க் குடித்திறந்தனந்தருமர்
கணவிளைப்பாற்சந்தனநிழலின்கண் சாதலடைந்தே தங்கினார் சிந்தார்
கானேனைவிறுந்தருமர்யால்பூதங் ககனமார்க்கத் தேடும்பியதே,

பீமன்.

எழும்புமென் றுவ்வாய் அன்னை லைப்பூத மிருசனுட்னேனுக்குடன்னோக்கி
பெயக்கண்யசுறவிளம்பிய் பார்த்தெதங்களிடத்தே லவியமுனிவனைக்கிளைத்து
தொழுதழுக்குயிப்படையிதுவனைக்கொண்டுவெற்பியினிடைதாரணிக்
குதித்துடன்மறைந்துவிட்டியர் விழித்துக்கூற்றுவன்கருணையால்மேல்

அழுதுகாற்கவட்டடையோர்க்துவாவிலக்கண்டக்கரி திவ்யக்காய
அழுதயாளெழுதிவைத்தசங்கதியை யாவலோவணர்க்குக்கிருஷ்ணு
விழுதெழுகேடியுமக்சுகீர்குடிக்க மேவினர் ஆசிரியர்
விண்ணினின்மறலிதமக்சந்தேக விமோசனஞ் செய்தனரன்றே.

தருவி.

அன்றெனைப்பயந்தோன்கேட்டசந்தேக மீனத்தையுங்கீர்த்தனமென்றத்
தாயதமாகிவிவர்களுல்லார்க்கு மாவிதம் தெருப்பினைன்றி
துன்னுமக்கியாதனாசத்தினமது சொரூபமின்றுமெப் பிறக்குத்
தோன்றுமலிருக்குகூழியுஞ்சொன்னர் தொடரபாரதர்சமர்தன்னில்
வென்றமல்வீரும் பெறப்பலபாணம் விதம்விதமாவெபிர்ந்தித்தார்
வேண்டியவாமுங்கொடுத்துடன்மறைதார் வியஜயதர்பிமரோம்
உன்றனைகினைத்துக் கூடைடந்திங் கோடிவந்தோமே பெண்ணே
புனைப்பிரிந்தேகிப்பட்டதுன்பத்தை போதவாய் றென்றுபோதாதே.

தரோபதை வி-ம், இ-ம், சாவேரி.

பாதகத்துரியனிந்தபடிச்செய்தானல்லோபாரா
காதர்க ளேகேளுங்கள ராளையத்தினமே அங்கி
யாதவாசத்திஷுக்கு ஆயத்தஞ்செய்குவோமிப்
போதுபோஜனமருந்தி பொற்புடனிருந்திடீரே.

வசனம்.

மாபாதகனுகிய துரியோதனன் உங்களுக்கிப்போக்கொற்ற நிந்தைகள் செய்தானல்லவா? ஆகிலும் காளையதினமே நாம் அக்கியாதவாசஞ்செய்ய வேண்டியதற்கான யத்தனங்கள் செய்வோம் இப்போது போஜனமருந்தி சுகித்திருங்கள் பூண்டவர்களே.

இனி[கஎ-ம்]பக்கத்தில் (எப்போழ்துங்கருணைப்பார்வைகருமிக்காருணு மங்களம்) என்னும் பல்லவியையுடைய கீர்த்தனத்தைச் சொல்லவும்.

வாழி விருத்தம்.

ஆதிசக்திபடப்பாளனாரன்முன்வாழிஆம் [illegible] எழுதிதோன்அரிதாய [வாழி]
வேதகத்திரவைத்தநர்வேந்தனாழிவின் [illegible] வருமுனைவரும் விளங்கவாழி
புதகத்திதிரம்மாபாரத [illegible] விலாசம்வாழி பூல்பாலன்
காதுக்கதிரோபதையாண்டவர்கள்வாழிமறையோர்திக்குரைவாழிவாழ்க [illegible]

ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமஹாபாரத நச்சுப்பொய்கைவிலாசம்.